

အသျှင် နာဂသေန (ဓမ္မာစရိယ)

၏

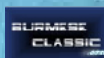
တပည့်

ဆရာကြီး-ဦး တင်ဦး (သီရိပဝရ-ဓမ္မာစရိယ)

ပြန်ဆိုရေးသားသော

ဝါဇီကရဏ သမုတ္တယ

ခေါ်

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

မဟာဒဂုံပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၇၂- ရေတာရှည်လမ်းဟောင်း၊

ဗဟန်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဦးတင်ဦး- (သီရိပဝရ-ဓမ္မာစရိယ) အတွက်

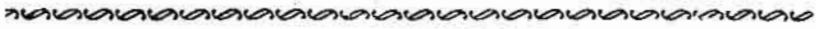
မဟာဒဂုံစာပေထုတ်ဝေရေး

ယာယီမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၂၇၃) ဦးဘဦးက တာဝန်ခံ၍၊

မဟာဒဂုံစာပုံနှိပ်တိုက်

ယာယီမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၂၉၄)

အမှတ်- ၇၂၊ ရေတာရှည်လမ်း-ဟောင်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့ တွင်
ရိုက်နှိပ်သည်။

၂၄။ ဆူးလေအားတိုးတေဆေး	၂၂
၂၅။ အားအင်တိုးပွား တန်ခိုးကြီးမားသောဆေး	၂၃
၂၆။ သိန္နဲရွှစ်ပါးပေါက်အားတိုးဆေး	၂၃
၂၇။ သုက်အားတိုးပွားစေသော မာသားဒိမေသကဆေး	၂၄
၂၈။ အာရုံကြောအားတိုးဆေး	၂၅
၂၉။ ယေးကြီးရွက်လျက်ဆေး	၂၆
၃၀။ မုန့်ကျွဲသပင် သုက်ပျက်စေဂါပျောက်ဆေး	၂၆
၃၁။ မာလာစေ့ သုက်အားတိုးဆေး	၂၇
၃၂။ ဗာဒါန်စေ့ ဖိုးရွှင်လန်းအားတိုးဆေး	၂၇
၃၃။ ဂုံခါးမုန့်သက်ရှည်ဆေး	၂၈
၃၄။ ဂုံခါးမုန့်သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၈
၃၅။ တနည်း ဂုံခါးမုန့်သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၉
၃၆။ ဂုံခါးချပ်ပျို သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၉
၃၇။ ဂုံခါးသက်ရှည်အားတိုးဆေး	၃၀
၃၈။ တနည်း ဂုံခါးသက်ရှည်အားတိုးဆေး	၃၁
၃၉။ ဇနီးမောင်နှံ အပြုံးအားတိုးဆေး	၃၂
၄၀။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၂
၄၁။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၂
၄၂။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၃
၄၃။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၃
၄၄။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၃
၄၅။ သုက်ထိမ်းရန်အတွက် ခွေးလေးယားမြစ် မြစ်ခြင်းပြီးဆေး	၃၄
၄၆။ ကျီးအကြီးစေ့ သုက်ထိမ်းရန်အတွက်ကိုပြခြင်း	၃၅
၄၇။ (မ) စာအု သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၆
၄၈။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၆
၄၉။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၆
၅၀။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၇
၅၁။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၇
၅၂။ သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး	၃၈

မာတိကာ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၅၃။	အန္တရာ သွေးအားတိုးဆေး	၃၈
၅၄။	အက်ရှည်အားတိုးဆေး	၄၀
၅၅။	လေးညှင်းမှုန့် စားမြိန် သက်ပွားအားတိုးဆေး	၄၂
၅၆။	မြောက်ခေါင်းဥမှုန့် အားတိုးဆေး	၄၃
၅၇။	မြောက်ခေါင်းဥမှုန့် သက်ကြားအို ရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး	၄၃
၅၈။	ဥမှုန့်ဥ အားတိုးဆေး	၄၄
၅၉။	ဥမှုန့်ဥမှုန့် (မ) တရာအားတိုးဆေး	၄၄
၆၀။	ဥမှုန့်ဥမှုန့် သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး	၄၅
၆၁။	ဥမှုန့်ဥမှုန့် (မ) တရာအားတိုးဆေး	၄၅
၆၂။	ဥမှုန့်ဥ သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး	၄၅
၆၃။	ဥမှုန့်ဥမှုန့် သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး	၄၆
၆၄။	ရှင့်မတက် လူလှအားတိုးဆေး	၄၆
၆၅။	ရှင့်မတက်မှုန့် ကာမအားတိုးဆေး	၄၈
၆၆။	ရှင့်မတက်မှုန့် မောင်းမတထောင် အားတိုးဆေး	၄၈
၆၇။	ရှင့်မတက်မှုန့် ဆင်ပြောင်ကြီးအားတိုးဆေး	၄၈
၆၈။	ရှင့်မတက်မှုန့် ပန်းသေအားတိုးဆေး	၄၉
၆၉။	ရှင့်မတက်မှုန့် ရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး	၄၉
၇၀။	ရှင့်မတက်မှုန့် မောင်းမတထောင်အားတိုးဆေး	၅၀
၇၁။	ရေထိကရုံးမှုန့် အားတိုးဆေး	၅၀
၇၂။	ဝက်ချေးဖန်မြစ်မှုန့် သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၅၁
၇၃။	ပိတ်ချင်းသီးမှုန့် သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၅၁
၇၄။	ဖိုတ်ချင်းသီးမှုန့် ရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး	၅၁
၇၅။	နှမ်းနက်သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၅၂
၇၆။	အသက်ရှည်အားတိုးဆေး (၃)နည်း	၅၂
၇၇။	ရုပ်ရည်ဆင်းလှ လူဝအားတိုးဆေး	၅၂
၇၈။	ကြိတ်မှန်ရွက်မှုန့် သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၅၃
၇၉။	ရွေးဖြူမြစ်မှုန့် အားတိုးဆေး	၅၃
၈၀။	ကာမသတ္တိအားတိုးဆေး	—	၅၄
၈၁။	မင်းမြတ်နဂသီဟ ရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး	—	၅၄

၈၂။	ကာမနတ် အားတိုးဆေး	၅၅
၈၃။	မထူထပ်ပြည်ဘုရင်မင်းသုံးရသာလာမည်သောအားတိုးဆေး	၅၆
၈၄။	အသက်တထောင် ဂျုံ့မှုန့်အားတိုးဆေး	၅၇
၈၅။	ဆင်ပြောင်ကြီး ဒဟဿကိုင်း လူ့အားတိုးဆေး	၅၉
၈၆။	ဒဗ္ဗာထာကိုင်း မှုန့် ရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး	၅၉
၈၇။	ဒဟဿကိုင်း အားမရကာမအားတိုးဆေး	၅၉
၈၈။	ဒဟဿကိုင်းမှုန့် လူ့အားတိုးဆေး	၆၀
၈၉။	ဒဟဿကိုင်းမှုန့် သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး	၆၀
၉၀။	ခွေးလေးယားစေ မှုန့် သက်အားတိုးဆေး	၆၀
၉၁။	ခွေးလေးယားစေ မှုန့် (မ) တရာအားတိုးဆေး	၆၀
၉၂။	ခွေးလေးယားစေ ဓာတ်အားတိုးဆေး	၆၁
၉၃။	အရှိန်မပျက် နွယ်ချိုမှုန့်အားတိုးဆေး	၆၁
၉၄။	ပရနူဝါမှုန့်သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး	၆၂
၉၅။	သက်ပွားအားတိုးဆေး	၆၂
၉၆။	ဆေးခြောက်မှုန့် ရုပ်ပျိုသက်ရှည်အားတိုးဆေး	၆၂
၉၇။	ဆူးလေမှုန့်(မ)တရာ အားတိုးဆေး	၆၃
၉၈။	ဆူးလေမှုန့်(မ)တရာ အားတိုးဆေး	၆၃
၉၉။	ဆူးလေမှုန့် အားတိုးဆေး	၆၄
၁၀၀။	ပန်းသေရောဂါပျောက် ဆူးလေမှုန့်အားတိုးဆေး	၆၄
၁။	ဖိုးရှင်လန်း ဆူးလေမှုန့်လိမ်းဆေး	၆၅
၂။	ကာမအားပေး သက်ရှည် အားတိုးဆေး	၆၈
၃။	မာသိပ်အားတိုးဆေးမှုန့်	၆၉
၄။	မာသိပ်အားတိုးဆေး	၆၉
၅။	စာသုဇယ် တောမာသိပ်မှုန့်အားတိုးဆေး	၇၀
၆။	မာသိပ်မှုန့် ကာမအားတိုးဆေး(၂) နည်း	၇၀
၇။	ပဲနံ့ သားမှုန့် မိန်းမမြှုပ် သန္ဓေရ အားတိုးဆေး	၇၁
၈။	လိုတိုင်းရ အားတိုးဆေး (၃) နည်း	၇၁
၉။	ဆင်ပြောင်ကြီး ရွှေတံတိုင်းအားတိုးဆေး	၇၂

၁၁၀။	နှလုံးထောင့်၌ အသုံးပြုရန် လေးညှင်းစသည် လူဝ အားတိုးဆေး	၇၂
၁။	တောထန်းမြစ်မှန် ကာမအားတိုးဆေး	၇၃
၂။	တောထန်းမြစ်အနက် သက်ရှည် အားတိုးဆေး	၇၃
၃။	မူသလီအဖြူဥမှန် သုက်ပွား အားတိုးဆေး	၇၃
၄။	သင်္ဘောပွဲလျက် အားတိုးဆေး	၇၃
၅။	ဥာဏဗလ အားတိုးဆေး	၇၅
၆။	ဥာဏဗလ အားတိုးဆေး	၇၆
၇။	ဥာဏဗလ အားတိုးဆေး	၇၆
၈။	တနည်း-ဥာဏဗလ အားတိုးဆေး	၇၇
၉။	ဆင်တိုးမနွယ် သုက်အားတိုးဆေး	၇၇
၁၂၀။	ကုက္ကရာ သုက်အားတိုးဆေး	၇၇
၁။	ဆင်တိုးမနွယ် အားတိုးဆေး	၇၈
၂။	တမာသက်ရှည်အားတိုးဆေး	၇၈
၃။	ခွေးလေးယားစေ့ ဓာတ်အားတိုးဆေး	၇၉
၄။	သစ်တက်လင်းလေ သားလှရွှေစင် ထောပတ်အားတိုးဆေး	၇၉
၅။	ဂုံခါး ထောပတ် အားတိုးဆေး	၈၀
၆။	ပဲရာဇာ အဆင်းလှ အားတိုးဆေး	၈၁
၇။	မယားကြီးရွက် သက်ရှည်ဆေး	၈၁
၈။	ဆေးခြောက်သက်ရှည်သုက်ပွား ထောပတ်ဆေး	၈၂
၉။	သန္ဓေရ ဂုံခါးထောပတ်အားတိုးဆေး	၈၂
၁၃၀။	ပန်းသေထောင့်ပျောက် ထောပတ်အားတိုးဆေး	၈၃
၁။	သန္ဓေထိမ်း ပဲဆီမိန့်မြစ် ထောပတ်အားတိုးဆေး	၈၄
၂။	သုက်ကုန် ပန်းညှိုး ထောပတ်အားတိုးဆေး	၈၅
၃။	အသီးသုံးပါး သက်ရှည်ဆင်းလှအားတိုးဆေး	၈၆
၄။	အသက် (၃၀၀) ရှည် ထောပတ်အားတိုးဆေး	၈၇
၅။	ကျား-မ ကုမအားတိုး ထောပတ်ဆေး	၈၈
၆။	မိန်းမမြို့ သန္ဓေရ ထောပတ် လူဝအားတိုးဆေး	၉၁
၇။	ဥမှန်ဥ လူဝအားတိုးဆေး	၉၂

မာတိကာ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၃၀	နွားမြက်ရင်း သက်ရှည်ဆင်းလှ ထောပတ်အားတိုးဆေး	၉၄
၉	မြစ်ခြောက် ပန်းသေပျောက် ထောပတ်အားတိုးဆေး	၉၅
၁၃၁	ပန်းနာချောင်းဆိုးပျောက် ထောပတ်အားတိုးဆေး	၉၆
၁	လှူထောပတ်အားတိုးဆေး	၉၆
၂	လိင်-ယောနိ အကိုက်ပျောက် အသက်ရှည်အားတိုး ထောပတ်ဆေး....	၉၇
၃	သုက်ခမ်းနာပျောက် ကာမသက်ရှည်အားတိုးဆေး	၉၉
၄	မိမ္မမြုံသားသွီးရ ထောပတ်အားတိုးဆေး	၁၀၀
၅	ဇဝနဗလ-ရောဂါပယ်ချိုး အားတိုးဆေး	၁၀၁
၆	သီဟရာဇာ သက်ရှည်အားတိုးဆေးလုံး	၁၀၂
၇	ချောင်းဆိုးပန်းနာပျောက်အားတိုးဆေးလုံး	၁၀၃
၈	ကာယဗလ အားတိုးဆေးလုံး	၁၀၄
၉	ပန်းရှင်အားတိုးဆေး	၁၀၆
၁၅၀	၆-ရတီထောက်ကြံ့ စေ့ အားတိုးဆေးလုံး	၁၀၆
၁	သတ္တိဗလ အားတိုးဆေးလုံး	၁၀၇
၂	ညဉ့်လုံးပေါက် သုက်တိန်းအားတိုးဆေးလုံး	၁၀၇
၃	အဆီအားတိုးအသက်ရှည်ဆေး	၁၀၈
၄	စံမတူကာမအားတိုးဆေးလုံး	၁၀၉
၅	ဝဥ-အားတိုးဆေးလုံး	၁၀၉
၆	ရှင်မပဗ္ဗတီနတ်ဒေဝီအားတိုးဆေးလုံး	၁၁၀
၇	နာရဒ ရှင်ရသေ့၏ လိုရာရအားတိုးဆေးလုံး	၁၁၁
၈	မဏိဘဒြနတ်အိလူးသက်ရှည်အားတိုးဆေးလုံး	၁၁၂
၉	ကာမသတ္တိအားတိုးဆေး	၁၁၃
၁၆	မုယောဆံအားတိုးဆေးလုံး	၁၁၄
၁	ငါး အသားအားတိုးဆေးစီမံပုံ	၁၁၅
၂	စာလေးငှက်အားတိုးဆေး	၁၁၅
၃	အကြောကြီးထွား အားတိုးဆေးလုံး	၁၁၆
၄	အသက်တရာ အနာကင်းအိပ်မေ့ သိ အားတိုးဆေး	၁၁၇
၅	အသက်နှစ်ရာ မြင်းလားပျို ချိုးသီးအားတိုးဆေး	၁၁၇

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၆	၆။ အစာအိမ်ဝမ်းမီးအားတိုးဆေး	၁၁၀
	၇။ အဖျားဖြတ်ကျောက်ဖရုံအားတိုးဆေး	၁၂၀
	၈။ အားကြီး ၄-မျိုးအားတိုးဆေး	၁၂၁
	၉။ ရောဂါကင်းဝေးအားတိုးဆေးထိပ်တင်	၁၂၂
၁၇	၀။ အောင့်ထိုးနာပျောက်အသက်ရှည်ဆေး	၁၂၂
	၁။ မြစ်ခြောက်နာနိုင်ဓာတ်အားတိုးဆေး	၁၂၃
	၂။ သဗျက်သီး ဆေးအရက်အားတိုးဆေး	၁၂၄
	၃။ ဓာတ်အားတိုးပိတ်ချင်းစိမ်ဆေး	၁၂၅
	၄။ ဓာတ်အားတိုးဆူးဖြူခေါက်ပြုပ်ရည်စိမ်ဆေး	၁၂၆
	၅။ သဗျက်သီးအားတိုးစိမ်ဆေး	၁၂၇
	၆။ ဓာတ်အားတိုးအမြစ် ၁၀-မျိုးစိမ်ဆေး	၁၂၈
	၇။ ကြက်သွန်ဖြူကလပ်အားတိုးဆေးကြီး	၁၃၀
	၈။ ချီးသီးသက်ရှည်အားတိုးပြုပ်ဆေးရည်	၁၃၁
	၉။ မယ်ဇယ်ပွင့်-ဆေးအရက်အားတိုးဆေး	၁၃၂
၁၈	၀။ အသက်ဆက်အားတိုးဆေးအရက်	၁၃၂
	၁။ တနည်းအသက်ဆက်အားတိုးဆေးအရက်	၁၃၄
	၂။ ဆံပင်နက်မွှောင် ကြာရိုးရည်အားတိုးဆေး	၁၃၅
	၃။ အပူငြိမ်း ပဒုမ္မာအားတိုးဆေး	၁၃၆
	၄။ ၅-လုံးတိုးချီးသီးအသက်ရှည်အားတိုးဆေး	၁၃၇
	၅။ ကြာညိုသုတ်ပွားအားတိုးဆေး	၁၃၈
	၆။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်အားတိုးဆေး	၁၃၈
	၇။ အချိန်မရွေးအားတိုးဆေး	၁၃၉
	၈။ လေနိုင်စွမ်းမီးအားတိုးဆေး	၁၄၁
	၉။ သရက်စီးရည်အားတိုးဆေး	၁၄၂
၁၉	၀။ ဇီဝက အကောင်းဆုံးအားတိုးဆေး	၁၄၃
	၁။ စွပ်ပြုပ်ရည်အားတိုးဆေး	၁၄၄
	၂။ ကာမသတ္တိ သုတ်အားတိုးဆေး	၁၄၅
	၃။ ခွေးလေးယားစေ့ မြင်းလားပျို အားတိုးချက်ဆေး	၁၄၆
	၄။ ခွေးလေးယားစေ့နှင့် မာသိပ်အားတိုးဆေး	၁၄၇

မာတိကာ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁၉၅။	ခိရကကောလီအားတိုးဆေး	၁၄၇
၆။	မ တရာနှမ်းအားတိုးဆေး	၁၄၈
၇။	တနည်း မရာကျော် နှမ်းအားတိုးဆေး	၁၄၈
၈။	မ ရာကျော် ဆိတ်ကပ္ပာယ်အိတ်အားတိုးဆေး	၁၄၈
၉။	ကာမအားပေး အားတိုးဆေး ၂-နည်း	၁၄၉
၂၀၀။	သက်ကြားအို အားတိုးချက်ဆေး	၁၄၉
၁။	သားမြတ်ကြီးထွား အားတိုးဆေး	၁၅၀
၂။	ဂျုံမှုန့်ကာမအားတိုးချက်ဆေး....	၁၅၂
၃။	မူသလီ(တောထန်း)ရာကျော်သက်ကြားအိုအားတိုးဆေး	၁၅၂
၄။	တနည်း (မူသလီ)အားတိုးချက်ဆေး	၁၅၂
၅။	ဒဟထကိုင်း အားတိုးချက်ဆေး	၁၅၃
၆။	ပဲကြိုး နို့ ထမင်းအားတိုးဆေး	၁၅၄
၇။	ဝမ်းတလုံးကောင်း ရှိန်းခိုအားတိုးဆေး	၁၅၄
၈။	နှမ်းအားတိုးဆေး	၁၅၄
၉။	ဆေးကတီပါမြစ်အားတိုးဆေး	၁၅၅
၂၀၀။	ကျောက်ဖရုံသီး အားတိုးချက်ဆေး	၁၅၅
၁။	တနည်း ကျောက်ဖရုံအားတိုးချက်ဆေး	၁၅၆
၂။	ကျောက်ဖရုံယိုအားတိုးဆေးဘုရင်	၁၅၈
၃။	လိုတိုင်းရချက်ဆေးသိအားတိုးဆေး	၁၅၉
၄။	ဆင်တုံးမနွယ်လေနိုင်အားတိုးဆေး	၁၆၁
၅။	ကာမအလိုပြည့်အားတိုးဆေး	၁၆၂
၆။	ရွှေဘုန်းရှင်အားတိုးဆေး	၁၆၃
၇။	စာကလေးငှက် မာသ်ပဲအားတိုးဆေး	၁၆၄
၈။	လေနိုင်ကြက်သွန်ဖြူအားတိုးဆေး	၁၆၄
၉။	အဂစ္စရသေ့၏အမြတ်ဆုံးဖန်ခါးသီးအားတိုး အသက်ရှည်ဆေး	၁၆၆
၂၂၀။	အသံကောင်း အဆင်းလှ ဝမ်းမီးအားတိုးဆေး	၁၆၇
၁။	ဘုတ်ပယောဂနိုင် သန္ဓေရအားတိုးဆေး	၁၆၇
၂။	အသံကောင်း အားတိုးဆေး	၁၆၉
၃။	ကာမဒေဝ နတ်ဩဇာ အားတိုးဆေး	၁၆၉

မာတိကာ

နံပါတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၂၄။	ပဲနံ့သာစေ့ အစာအိမ်အားတိုးဆေး	... ၁၇၁
၅။	ပဲနံ့ဂဏာအားတိုးဆေး	... ၁၇၂
၆။	လှိုင်ပျို ဥမုန်ဥအားတိုးတေဆေး	... ၁၇၂
၇။	ကကြသချေ ကာမအားတိုးဆေး	... ၁၇၂
၈။	သက်ရှည်အားတိုးမြှင့်ခြင်းပြီး နည်း ၄-မျိုး	... ၁၇၂
၅။	ကြက်သွန်နီသတ္တ ရှည်အားတိုးဆေး	... ၁၇၃
၂၃၀။	ပေါက်ဆေးရည်ဖြင့် ထုံအပ်သော ပိတ်ချင်းမှုန့် အသက်ရှည်ဆေး	... ၁၇၃
၁။	ပိတ်ချင်းထောင့်ဝမ်းမီးအစားတိုးဆေး	... ၁၇၄
၂။	မာသိပ်လှူဝအားတိုးဆေး	... ၁၇၅
၃။	လှူဝသက်ရှည်အားတိုးဆေး	... ၁၇၇
၄။	ကာမအားတိုးဆီဆေး	... ၁၇၈
၅။	ရုပ်ပျိုဆင်းလှအားတိုးဆေး	... ၁၇၉
၆။	ဗလဝစုန အားတိုးဆေး	... ၁၈၁
၇။	သုက်ပွားအားတိုးဆေး	... ၁၈၂
၈။	ရုပ်ပျိုဆင်းလှအားတိုးဆေး	... ၁၈၃
၉။	အား ၄-မျိုးအားတိုးဆေး	... ၁၈၄
၂၄၀။	အားအင်ပွားတိုး အားဆေး	... ၁၈၆
၁။	အဆင်းလှ လှူဝအားတိုးဆီဆေး	... ၁၈၈
၂။	လှူဝအားတိုးဆေး	... ၁၈၉
၃။	ပန်းသေဗောဂါပျောက် အားတိုးဆေး	... ၁၉၂
၄။	ဒဟဿကိုင်းလှူဝအားတိုးဆေး	... ၁၉၃
၅။	သန္ဓေရအားတိုးဆေး	... ၁၉၄
၆။	ဘုရင်မင်းမြတ်လက်သုံး အားတိုးဆေး	... ၁၉၅
၇။	အားအင်ပွားတိုးလိမ်းဆေးချက်နည်း	... ၁၉၆
၈။	ဝက်ချေးဖန်ထောပတ်အားတိုးဆေး	... ၁၉၇
၉။	ကြောင်ပန်းပဉ္စငါးပါးအားတိုးဆေး	... ၁၉၈
၂၅၀။	နံ့သာဖြူအချစ်အားတိုးဆေး	... ၁၉၉
၁။	ကာမသတ္တိ ဆီးဖြူမှုန့် အားတိုးဆေး	... ၂၀၀

၂၅၂။	ဆင်ပြောင်ကြီး ရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး	၂၀၁
၃။	ဆံပင်နက် ဆီးဖြူသီး သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၀၂
၄။	ဆီးဖြူသီးမှုန့် သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး	၂၀၂
၅။	ပိတူးရောင် ဆံပင်နက်အားတိုးဆေး	၂၀၂
၆။	ဆံပင်ကောင်းဆေး	၂၀၃
၇။	ဆီးဖြူသီးအသားလှ ရေခဲအိုးဆေး	၂၀၃
၈။	ဆီးဖြူသီး သွေးအားတိုးဆေး	၂၀၃
၉။	ဆီးဖြူသီး သံပြာ သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၀၄
၂၆၀။	ဆီးဖြူသီးသံပြာ သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၀၄
၁။	ဆီးဖြူသီး အကောင်းဆုံးသက်ရှည်ဆေး	၂၀၅
၂။	ဆီးဖြူသီး သက်ရှည်ဆေး	၂၀၅
၃။	ဆီးဖြူသီး ရုပ်ရေ သက်ရှည်ဆေး	၂၀၇
၄။	ဆီးဖြူသီးအရွယ်နု ရုပ်ပျိုသက်ရှည်ဆေး	၂၀၈
၅။	ဆီးဖြူသီး ရုပ်ပျိုသက်ရှည်ဆေး	၂၀၈
၆။	ဆီးဖြူသီး အသက်တရာ အနာကင်းဆေး	၂၀၈
၇။	ဆီးဖြူသီး ဆံပင်ကောင်းဆေး	၂၀၈
၈။	ဆီးဖြူသီးဆံပင်ကောင်းဆေး	၂၀၉
၉။	ဆီးဖြူသီးဆံပင်ကောင်းဆေး	၂၀၉
၂၇၀။	ဆီးဖြူသီးဆံပင်ကောင်းဆေး	၂၀၉
၁။	ဆီးဖြူသီး သွက်လွတ်ရောဂါပျောက်ဆေး	၂၀၉
၂။	တြိဖိုင် (အသီးသုံးပါး) ကာမအားတိုးဆေး	၂၁၀
၃။	ဒုလ္လာရောဂါ၌အသုံးပြုရန် တြိဖိုင်အသက်ရှည်ဆေး	၂၁၁
၄။	ဆီးဖြူသီးမှုန့် လူလှအားတိုးဆေး	၂၁၂
၅။	ဆီးဖြူသီးမှုန့် သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး	၂၀၂
၆။	ဂေါ်ဝိန္နာသဘာဝ ဆရာကြီး၏ အသီးသုံးပါးအသက်ရှည်ဆေး	-	၂၁၂
၇။	အသီးသုံးပါး (ရှလပတ်ဇေ) အသက်ရှည်ဆေး	၂၁၃
၈။	အသီးသုံးပါး ရင်သားကြွ အားရှိသက်ရှည်ဆေး	၂၁၃
၉။	ဥတုသုံးပါးနှင့် အသီးသုံးမျိုးသက်ရှည်ဆေး	၂၁၃

မာတိကာ

ဦးစေ့

အကြောင်းအရာ

ပုံစံမျက်နှာ

၂၀၀။	အသီးသီးပါး ဆံပင်ဖောက်ဆေး	၂၁၄
၁။	အသီးသီးပါး ဆံပင်ဖောက်ဆေး	၂၁၅
၂။	အသီးသီးပါး၏ အကျိုးသွားရုဏ်	၂၁၅
၃။	ဖန်ခါးသီးမှုန့် ရုပ်ပျိုအားတိုးသက်ရှည်ဆေး	၂၂၀
၄။	ရောဂါကင်းရှို့ ကျန်းမာရန် ဖန်ခါးသီးအသုံးပြုပုံ	၂၂၀
၅။	ဖန်ခါးသီးမှုန့် သက်ရှည်ဆေး	၂၂၀
၆။	ဥတုအလိုက် ဖန်ခါးသီး သက်ရှည်ဆေး	၂၂၀
၇။	ဥတုအလိုက် ဖန်ခါးသီး သက်ရှည်ဆေး	၂၂၁
၈။	အဂစ္ဆ-ရသေ့၏ ဖန်ခါးသီးအားတိုးဆေး	၂၂၂
၉။	အဂစ္ဆရသေ့၏ ဖန်ခါးသီး သက်ရှည်ဆင်းလှဆေး	၂၂၃
၂၉၀။	ဝါသိဋ္ဌရသေ့၏ ဖန်ခါးသီးအားတိုးလျှက်ဆေး	၂၂၅
၁။	ဖန်ခါးသီး ကာမသတ္တိ သုက်ပွားအားတိုးဆေး	၂၂၆
၂။	အသက်သခင် မြင်းခွာပင်	၂၂၉
၃။	မြင်းခွား မွေး ရုပ်ပျိုဆင်းလှဆေး	—	၂၃၀
၄။	မြင်းခွာရွက် ရုပ်ပျိုသက်ရှည်ဆေး	၂၃၁
၅။	မြင်းခွာရွက် အသံကောင်းဆေး	၂၃၁
၆။	တနည်း မြင်းခွာရွက် ဦးကျောက်အားတိုးဆေး	၂၃၁
၇။	မြင်းခွာရွက် မှတ်ဉာဏ်အားတိုးဆေး	၂၄၂
၈။	မြင်းခွာရွက် အသက်(၃၀၀)ရှည်ဆေး	၂၃၃
၉။	မြင်းခွာရွက် အသက်များကျော်ရှည်ဆေး	၂၃၃
၃၀၀။	မြင်းခွာရွက် ထောပတ်ဆေး	၂၃၄
၁။	သိဒ္ဓိ မြောက် မြင်းခွာရွက် စိမ်းဆေးရည်	—	၂၃၆
၂။	ဘုန်းကံကြီးမား မြင်းခွာရွက်သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၃၈
၃။	မြင်းခွာရွက်ဦးကျောက်အားတိုးဆေး	၂၃၉
၄။	မြင်းခွာရွက်ဦးကျောက်အားတိုးဆေး	၂၄၀
၅။	မြင်းခွာရွက်အသံကောင်း ဦးကျောက်အားတိုးဆေး	၂၄၁
၆။	မြင်းခွာရွက် ပညာဗလ အားတိုးဆေး	၂၄၁
၇။	မြင်းခွာရွက် ဗုဒ္ဓဗလ အားတိုးဆေး	၂၄၂
၈။	မြင်းခွာရွက် နှလုံးအားတိုးဆေး	၂၄၂

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃၀၉။	သိဒ္ဓိမြောက် မြင်းခွါရွက်သက်ရှည်ဆေး	၂၄၂
၃၁၀။	မြင်းခွါရွက်သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၄၃
၁။	ဓာတ်ဆေးအတွက် သတိပေးချက်	၂၄၃
၂။	ကုထုန်း ကုချက် သုံးမျိုး	၂၄၄
၃။	ဓာတ်နှင့် အဆိပ်	၂၄၆
၄။	သိဟဗလ သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၄၇
၅။	မုတထောင် ကာမအားတိုးဆေး	၂၄၈
၆။	ဆူးလေ ကာမအားတိုးဆေး	၂၄၈
၇။	သက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၄၉
၈။	ကာမအားတိုးဆေး	၂၅၀
၉။	ကာမဘုရင် အားတိုးဆေး	၂၅၀
၃၂၀။	သုက်ထိန်းကာမအားတိုးဆေး	၂၅၁
၁။	သုက်ထိန်း အားတိုးဆေးနည်း	၂၅၁
၂။	ကာမဘုရင် မတရာအားတိုးဆေး	၂၅၂
၃။	ဓာတ်ပြာသုက်အားတိုးဆေး	၂၅၂
၄။	သံမဏိသက်ရှည်အားတိုးဆေး	၂၅၂
၅။	သမားတော်များ အားထားဘက်ရာ	၂၅၅
၆။	ပန်းသေအကြောင်း သိကောင်းစရာ	၂၅၆

ဝါဠိကရဏသရဗ္ဗိယ
အားတိုးဆေး ပေါင်းချုပ်ကျမ်း

မာတိကာ ပြီး၏

ထထ

နိဒါန်း

ရည်ရွယ်ချက်

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ တိုင်းပြည်ကြီးငယ်အသွယ်သွယ်တို့၏ တနေ့တခြား တိုးတက်ကြီးပွားလျက် ရှိကြခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လိုက်ပါက ဗလ ငါးတန်တို့၏ အဘက်ဘက်မှ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးမှု ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရှိရပေသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းပြည် ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်းကို အလိုရှိသူတိုင်းသည် ထိုဗလငါးတန်တို့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို မမှီတ်မသုံးသော မျက်စိဖြင့်ကြည့်ရှုလျက်လိုနေသော အရာတို့ကို ပြည့်စုံစမ်းရပေမည်။ ထိုစကားမှန်၏။ ဗလ ငါးတန်နှင့် ပြည့်စုံသော တိုင်းပြည်တိုင်းတို့မှာ အကမ္ဘာ့ ဖိစိတ္တေန ဗလံ ဟူသောစကားအရ တခဲနက်သောကျောက်တောင်ကြီးကို ပြင်းထန်သောလေတို့သည် မည်မျှပင်တိုက်ခိုက်ငြားလည်း ရွေ့ရှား ယိမ်းယိုင်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ထိုအတူ သူတပါးတို့သည် မည်မျှပင် နှောက်ယှက်တုံ့လှုပ်စေငြားလည်း ယိမ်းယိုင်မြို့ကွဲမှုမရှိဘဲ ကြံ့ခိုင်တည်တံ့နိုင်၏။

ထိုဗလငါးတန်တို့အနက် ကာယဗလခေါ် ကိုယ်လက် ကြံ့ခိုင် ဖွံ့ဖြိုးကျန်းမာမှုသည် အလွန်လျှင် အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်ပေ၏။ အကြောင်းမူ ကာယဗလနှင့် ပြည့်စုံပါမှ ဥာဏ ဗလသည်လည်း အစွမ်းထက်မြက်နိုင်၏။ ဥာဏဗလ အစွမ်းထက်မြက်ပါက အလိုရှိသော အမှုကိုစွဲတို့တည် အလိုလို သိဒ္ဓိပေါက်ပြီးမြောက်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကာယဗလသည် ကျန် ဗလ ၄-တန်တို့၏ အခြေခံ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်မှာ ကောင်းကောင်းကြီးထင်ရှားလှပေ၏။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာတခုလုံးတွင် ကာယဗလဖွံ့ဖြိုးကျန်းမာရေးအတွက် ကြိုးပန်း အားထုတ် နေကြသကဲ့သို့ ယခုအခါ မြန်မာပြည်တွင်လည်း ကာယဗလ ဖွံ့ဖြိုးကြံ့ခိုင် ကျန်းမာရေးအတွက် အမျိုးမျိုးသော အားကစားသင်တန်းများ၊ အားလေ့ ကျင့်မှုများကို ငွှာနသိမ်းသန့်ဖွင့်ကာ လေ့လာ လိုက်စားလျက် ရှိကြ၏။ အပြည်ပြည်သို့ သွားရောက် ပြိုင်ပွဲဝင်နေကြ၏။ သို့ပင်ပြုလုပ် နေကြစေကာမူ လူတို့၏ ကာယဗလဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းသည် ပြည့်စုံပြီဟုမဆိုနိုင်ချေ။

အကြောင်းမူ လူတို့၏ ကိုယ်တွင်းရှိအားတို့မှာ အသားအား၊ အသွေးအား၊ အကြောအား၊ အရိုးအား၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီအား စသဖြင့် မြောက်မြားစွာရှိပေရကားအဆိုပါအားတို့ပြည့်စုံပါမှ ကာယဗလဖွံ့ဖြိုးကျန်းမာမှုလုပ်ငန်းသည် ပြည့်စုံပြီဟုဆိုနိုင်၏။ သို့မှသာ ကျန်းမာခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ဥာဏ်ပညာကြီးခြင်း စသောအကျိုးတို့သည် ကွမ်းဆက်အားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာရမည်ဖြစ်၏။

ယင်းသို့မြန်မာပြည်ရှိ လူအပေါင်းတို့၏ ကာယဗလ ကျန်းမာဖွံ့ဖြိုးရေးတွင် ချို့ယွင်းနေသော ဟာကွက်တို့ကို ဖြည့်စွက်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤ “ဝါဇီကရဏ” ခေါ် အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်းကို ရေးသားရန် စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ် လာရခြင်းဖြစ်၏။

ရေးသားနိုင်စွမ်းဖြစ်လာရပုံ

ကျွန်ုပ်တို့သည် မြန်မာစာပေ ကျယ်ပြန့်လာရေးနှင့် မြန်မာပြည်တွင်မြန်မာစာမူဖြင့် မရှိသေးသော စာသစ်ပေစစ်တို့ ပေါ်ထွက်ရေးကို အဓိကထားလျက် သက္ကတဘာသာနှင့် ဟိန္ဒူဘာသာတို့မှ ကောင်းနိုးရာရာ ဖြစ်သောကာလီဒါသ လျှောက်ထုံး၊ ဗိလဗလ လျှောက်ထုံး၊ ကာလီဒါသ ပုံပြင်၊ ဟိဘော ပဒေဗ ကျမ်း၊ မေဗံဓုတံ ကျမ်း၊ ရသဝံသ ကျမ်း၊ ကာလီဒါသ၏အနုစာပေတို့ကို မြန်မာဘာသာစာပေသို့ ပြန်ဆိုရင်မြန်မာပြည်တွင် လိုအပ်နေသည့် ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်းတို့ကို မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရန် စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပေသည်။

သို့ရာတွင် အဆိုပါ ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်းတို့မှာ ရိုးရိုးသက္ကတဘာသာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာတို့ကို တတ်ရုံမျှနှင့် ဘာသာပြန်ဆို၍ မဖြစ်ဘဲ ဆရာသမားများထံတွင်နည်းခံ၍ လက်တွေ့လေ့လာပါမှ ဖြစ်နိုင်သည့် အတတ်ပညာမျိုးဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့သည် သိမ်ဖြူစိုက် ဆေးပညာ မြှင့်တင်ရေး တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆရာတော် အရှင်နာဂသေန (ဓမ္မာစရိယ) ထံသို့ချဉ်းစာပို၍ ပညာဆည်းပူးရပါသည်။

ဆရာတော် အရှင်နာဂသေနမှာ ဆေးကျမ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့ကို အိန္ဒိယပြည်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ စာတွေ့လက်တွေ့ အားဖြင့်သင်ကြားခဲ့သည့်ပြင် မြန်မာပြည်တွင် ဟာနေသော ဆေးပညာတို့ကို အစားထိုးလျက်နေမအား ညမအား ကြိုးစားနေသောဆရာတော်တပေါင်းဖြစ်ပေသည်။ ထိုမှတပေါင်း လာရောက်သင်ကြားသူများကို ဆရာစားမချွန်ဘဲ သင်ကြားပေးသော ကရုဏာရှင်၊ စေတနာရှင်၊ သိမ်မွေ့သော နှလုံးသားပိုင်ရှင် ဆရာတော်တပေါင်း ဖြစ်သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်အား ဆေးကျမ်း ပေါင်းများစွာကို အာဂမယုတ္တိ၊ သဘာဝယုတ္တိ၊ ဒေသန္တရ ဂန္တန္တရ အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ညှိနှိုင်းလျက် စိတ်ရှည်စွာသင်ကြားပေးသဖြင့် ဆေးကျမ်းများကို မြန်မာပြန်ဆိုနိုင်သည့်အစွမ်းသတ္တိကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဤသို့မြန်မာပြန်ဆိုနိုင်သည့် အစွမ်းသတ္တိကိုရရှိပြီးနောက်ဆရာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြန်လည်တုံ့ပြန်၍ ကျေးဇူးဆပ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ အခြားသောစွမ်းအားမရှိရကား ဆရာတော်လိုလားသော ဆေးပညာမြှင့်တင်ရေး လုပ်ငန်းကို တံဘက်တလမ်းက ဖြည့်စွမ်းပါက ကျေးဇူးဆပ်ရာရောက်ပေမည်ဟု နှလုံးပိုက်လျက် ဆေးကျမ်းများကို မြန်မာပြန်ဆိုမည်ဖြစ်ရာ မြန်မာပြည်တွင် အမှန်လိုအပ်သော မာဝေဒီဒါနိန်းကျမ်း၊ အဉ္စနဒီဒါနိန်းကျမ်း၊ ဘေသဇ္ဇမဉ္ဇူသာကျမ်း၊ သိင်္ဂီဓရသံဟိတာကျမ်း၊ သာရကောမုဒိကျမ်း စသည်တို့ကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ရေးသား ရိုက်နှိပ်ပြီးဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်ရေးသား ပြန်ဆိုဘို့ရန် မလိုတော့သည့်အတွက် ဤ“ဝါဇီကရဏသမုစ္စယ” ခေါ် အားတိုး ဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်းကို ဆရာတော်အား ကျေးဇူးဆပ် ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ရေးသားရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤကျမ်းကိုရေးသားပုံ

အာယုဗေဒကျမ်း တိုင်းမှာ လိုလိုပင် လူတို့၏ အားအင် ပြည့်ဖြိုးရေးအသက်ရှည်ရေးကို ရည်ရွယ်၍ ဝါဇီကရဏပိုင်းဟူ၍ တခန်း တကဏ္ဍအားဖြင့် ဖော်ပြမြဲဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် အာယုဗေဒ ကျမ်းပေါင်း များစွာမှ ထိုဝါဇီကရဏ ပိုင်းတို့ကို သီးသန့်ထုတ်၍ စုပေါင်း ဘာသာ ပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းသို့ပြန်ဆိုရေးသားရာတွင် အလွယ်ဘက်ကို ဆိုင်ကြည့်ရှုနိုင်ရန်အတွက် ကျမ်း၏အမည်၊ အပိုင်း ကဏ္ဍနှင့် စာမျက်နှာ နံပါတ်တို့ကိုပါ ဖော်ပြရေးသားထားပါသည်။

တန်ဘိုးမဖြတ်နိုင်သည့်ကျမ်း

ဤကျမ်းမှာ မြန်မာစာပေ လောကတွင်းသို့ တကြိမ်တခါမျှ မရောက်ခဲ့ဘူးသည့်အပြင် လူတို့၏ အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်းနှင့် ကျန်းမာဝပြုံး၊ ခွန်အားဗလများကို တိုးပွားစေကြောင်း ဆေးနည်း ကောင်းများ ပါရှိသောကြောင့် ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ဆေးနည်းများကို ဖော်စပ်လျက် အသုံးပြုနိုင်ခြင်း၊ ဖော်စပ် ရောင်းချနိုင်ခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေးဆီ ချမ်းသာရေးပါ ၂-မျိုးစလုံးသော အကျိုးထူး ခံစားနိုင်သောကြောင့် တန်ဘိုးမဖြတ်နိုင်သော ကျမ်းတကျမ်းပေတည်း။ ဤသို့ မြန်မာပြည်ရှိ လူတို့၏ သက်ရှည် နာကင်း ကျန်းမာခြင်းနှင့် ကာယဗလ ဖွံ့ဖြိုး တြံ့ခိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်လျက် မြန်မာ့စာပေနယ်တွင်းသို့ မှုရင်းသက္ကတဘာသာမှ မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုပြီးလျှင် လူထုရှေ့ မှောက်သို့ တင်ဆက်ရပါသတည်း။

ဆရာကြီး-ဦးမင်းဦး (သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ)

၁၃၂၅-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်း

၀ မိုး ရိပ် -

လဆန်း ၂-ရက်

၂-လမ်း၊ အိမ်နံပါတ်-၉၂၊

၈-၁၀-၆၃

ရန် ကုန်။

ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ) ကာမအားတိုးလျက်ဆေး
ဆေးဆရာတနာကရကျမ်း (၆၂၂) (စ)

ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)နှင့်- ခုမုန်ဥ- ၎င်း (၂)မျိုးကို ၃၀-ကျပ်သား
စီယူ၍၊ လက်ပန်မြစ်အလယ်အနှစ်၏ သတ္တုရည် ၄၀-ကျပ်သား၊ သကြား
၂၄-ကျပ်သားအားလုံးကိုတပေါင်းတည်းပြုပြီးလျှင်ချက်ပါ။ ပြစ်ချွဲလာ၍
ယောင်း မ တွင် ကပ်လာ သော အခါ အောက်ပါ ဆေး ဘက် များ ကို
ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

- ၁။ ကရပေးရွက် ၃-သား ၃။ ဖာလာ ၃-သား
- ၂။ သစ်ကျဉ်းခေါက် ၃- ၄။ ဂန့်ဂေါဝဇ္ဇ* ၃- ၂။

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးကို အမှုန်ထောင်းပြီးထည့်ပါ။ အေးသော
အခါ- ပျားရည် ၃-သားထည့်၍နယ်ပြီးသိမ်းထားပါ။ ထိုဆေးကိုနံက်
စောစောစားပါ။ ၎င်းဆေးကိုစားခြင်းဖြင့်- ကာမသတ္တိ လွန်စွာတိုးပွား
လာပါလိမ့်မည်။

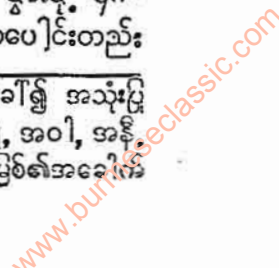
စားရန်အလေးချိန်.... ၁၂-ပဲသားစားပါ။

ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ) ကာမအားတိုးလျက်ဆေး
ဆေးဆရာတနာကရကျမ်း (၆၂၃) (စ)

- ၁။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ) ၃-သား ၄။ သမန်းမြက်မြစ် ၃-သား
- ၂။ ဆူးလေသီး ၃- ၅။ ဝက်ချေးဖနဲ* ၃- ၂။
- ၃။ အကျော်နက် ၃- ၆။ ခွေးလေးယားစေ့ ၃- ၂။

၎င်းဆေးဘက်(၆) မျိုးတို့ကို အမှုန်ပြုပြီးလျှင်၊ နွားနို့ ၄၀-
သား၊ သကြားခဲ ၃၇^၀ -၀ ပဲသားတို့ကိုယူ၍၊ အားလုံးကို တပေါင်းတည်း

*နာဂမလာခေါ် ဝက်ချေးဖနဲပင်၊ တံမြက်စည်းပင်ဟုခေါ်၍ အသုံးပြု
ကြသည်။ အရွက်ရွှန်ခွေးသွားစိပ် အနားရှိသည်။ အပွင့် အဖြူ၊ အဝါ၊ အနီ
ရှိသည်။ ကျမ်းတွင်သဘမညဆိုထား၏။ သို့သော်- ၎င်းအပင်အမြစ်၏အခေါက်
ထိုလှပါ။

ရောပြီးလျှင်မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ပြစ်ခဲ့လှာသောအခါချ၍ အအေးခံပြီးလျှင် ပျားရည် ၃၀၊ ၂ ပဲသားထပ်ထည့်ပြီး သမအောင်မေ့၍စားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ထိုဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်... (၂) နာရီအတွင်း ကာမသတ္တိ ဖြစ်နိုင်၏။ ထိုချက်ဆေးသည်- သုက်ကိုတိုးပွားပြီးလျှင်၊ ဝမ်းမီးတောက်ပခြင်းနှင့် အားကိုတိုးပွားစေနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်- ၁၂-ပဲသား။

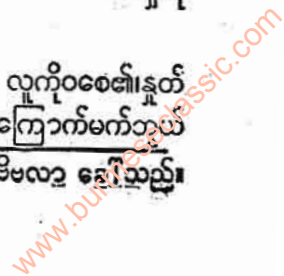
ရှင့်မတက်(ကညတ်ဥ)ထောပတ်လှူဝအားတိုးဆေး
ဘေသဇ္ဇရတနာရီကျမ်း(၇၀)ပဋိပိ-၄

- ၁။ ရှင့်မတက်(ကညတ်ဥ)သတ္တုရည် သို့မဟုတ် ပြုတ်ရည်-၁၉၅သား
- ၂။ နွားနို့-၁၉၅-သား ၄။ ၎င်းနှစ်မျိုးကိုယူပါ။
- ၁။ ရွှေတံတိုင်း* ၈။ နွယ်ချို
- ၂။ ဇီယာ ၉။ မေဒါ
- ၃။ ပဲစိမ့်နီ ၁၀။ မဟာမေဒါ
- ၃။ ရှင့်မတက်(ကညတ်ဥ) ၁၁။ ရိဒ္ဒိ
- ၅။ နနွင်း ၁၂။ ဝရိဒ္ဒိ
- ၆။ ကာကောလီ ၁၃။ နတ်ထင်းရှူး(ထင်းရှူကြီး)
- ၇။ ခိရကာကောလီ

၎င်းဆေးဘက်(၁၃)မျိုးတို့ကိုအလေးတူယူ၍ အားလုံးပေါင်းဆေးအလေးချိန် ၃၀ -သား ကိုယူ၍ -တပေါင်တည်း ပြုပြီး လျှင် ကြိတ်ပါ။ ထောပတ် ၂၄ သားတွင် - အထက်က ပြခဲ့သော အရည် ဆေးဘက်နှင့်-ကြိတ်ထားသောဆေးဘက်တို့ကို တပေါင်းတည်းပြုပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ အရည်များ ခမ်း သွားသော အခါ ထောပတ် မျှကို စစ်ယူပါ။

ဆေးအကျိုးကား- ဓာတ်အားကို တိုးပွားစေ၏။ လူကိုဝစေ၏။ နှုတ်ခမ်းရှူး စောင်းသောလေငန်းရောဂါ၊ နားကိုက်ရောဂါ၊ ကြောက်မက်ဘယ်

* အရွက်ပိုင်း၊ အပွင့်ဝါ ခွေးသွားစိပ်အနားရှိ၏။ ဘူမိဗလ၌ ရှေ့သည်။

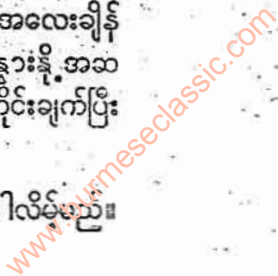

ကောင်းသောမျက်စိရောဂါ၊ အရူးရောဂါ၊ ဝက်ရူးရောဂါ၊ ဝါတရက်(ပါ
ဒရက်)ရောဂါ လေချုပ်ရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ မုတ္တကိပ် (ဆီး
အောင့်) ရောဂါ၊ မုတ္တဗံဘတ် (ဆီးချုပ်) ရောဂါ၊ ကာလသား
ရောဂါ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသော ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်
ရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနိုးသောရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ဝိသမပျား၊ ကိုယ်ရေစိမ်း
သောရောဂါ၊ ကိုက်ခဲသောရောဂါ၊ သွေးအန် သွေးကျရောဂါ၊ အသံမထွက်
သောရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ အသံပျက်သော ရောဂါ၊ ပျို့ အန်သော
ရောဂါ၊ ရေငတ်သောရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရောဂါ၊ စသည်တို့ကိုပယ်ဖျောက်
နိုင်၏။ ထိုမှတပါး ဤထောပတ်ဆေးသည်- မိန်းမများ၏ရောဂါအမျိုးမျိုး၊
ခယရုပ်ရောဂါ၊ မြစ်ချောက်နာ၊ နှင့် ကိုယ် ရေ ဝါသော ရောဂါ တို့ကိုအလူး
အကျိုးပြု၏။ ၎င်းပြင် - ဒေါသတပါးတည်းကြောင့် ဖြစ်သောရောဂါ၊ နှစ်
ပါးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ ဒေါသသုံးပါးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊
သန္ဓ်ပေါက်ရောဂါ၊ ရောဂါပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်း ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

- (မှတ်ချက်) ကာကောလီ၊ ခိရကကောလီ- ၎င်းကိုမရလျှင်- ဒဟဿ
ကိုင်းကိုယူပါ။
မေဒါ၊ မဟာမေဒါ- ၎င်းကိုမရလျှင်- နွယ်ချိုကိုယူပါ။
ရိဒ္ဓိ၊ ဝရိဒ္ဓိ - ၎င်းကိုမရလျှင် - မြောက်ခေါင်းကိုယူပါ။
ဇီဝက၊ ရိသဘက - ၎င်းကိုမရလျှင်- ဥမုန်ဥကိုယူပါ။
ကျန်ဆေးနည်းများတွင်လည်း - ၎င်းအတိုင်းယူပါ။

ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) ထောပတ်အားတိုးချက်ဆေး
ယောဂရုတနာကရကျမ်း (၉၁၈)

ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) ကိုကြိတ်ချေပြီးလျှင်၊ ၎င်းကိုအလေးချိန်
တဆယ့်ရှစ်၊ အခိုးသတ်ထားသောနွားထောပတ်လေးဆ၊ နွားနို့ အဆ
လေးဆယ်၊ ၎င်းတို့ကိုစုံနစ်တကျထောပတ်ဆေးချက်နည်းအတိုင်းချက်ပြီး
လျှင်၊ သကြား၊ ပိတ်ချင်းမှုန့်၊ ပျားရည် တို့နှင့်ရော၍ မှီဝဲပါ။
ဆေးအကျိုးကား - လွန်စွာသက်အားများ တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

ရှင်မတင်္ဂီ (ကညွတ်ဥ) ထောပတ်ဆင်္ကီရှည်ဆေး

စိတ္တဘူဆေး(၆၇) ရတနိတ်ရောဂါရိုင်းမှ

၁။ ရှင်မတင်္ဂီ(ကညွတ်ဥ)၏			
သတ္တုရည်	၉၆-သား	၈။ ကာကောလီ*	၉၆-သား
၂။ နို့	၉၆ ။	၉။ သမြက်သီး	၉၆ ။
၃။ ထောပတ်	၉၆ ။	၁၀။ နွယ်ချို	၉၆ ။
၄။ ဇီဝက *	၉၆ ။	၁၁။ မုန့်ပဲရိုင်း	၉၆ ။
၅။ ရိတဘက *	၉၆ ။	၁၂။ မာသပဲရိုင်း	၉၆ ။
၆။ မေဒါ *	၉၆ ။	၁၃။ ဥမုန့်ဥ	၉၆ ။
၇။ မဟာမေဒါ *	၉၆ ။	၁၄။ နံ့သာနီ	၉၆ ။

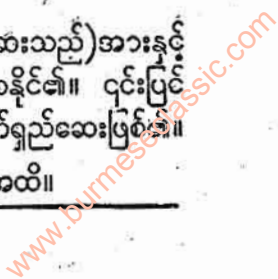
၎င်းဆေးအားလုံးတို့ကိုကြိတ်၍- ၎င်းကြိတ်ဆေး၏ သုံးဆထက် ထောပတ် ကို ယူ ပြီး လျှင်၊ ထောပတ်ဆေးချက်နည်းအတိုင်းချက်ပါ။ ၎င်းနောက် ထောပတ်၏လေးဆထက်ပျားရည်နှင့်သကြားခဲကိုရောထည့်၍ မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ရတ္တပိတ် (သွေးအန် သွေးကျ)ရောဂါ၊ ဝါတရက်(ပါဒရက်)ရောဂါ၊ သုက်ကုန်ခမ်းသောရောဂါများကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းနှင့် ဦးခေါင်းပူသောရောဂါ၊ သည်းခြေဖျားရောဂါ၊ ယောနိထိုးကျင်ကိုက်ခဲသောရောဂါ၊ ပူလောင်သောရောဂါ၊ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ မုတ္တကိစ်(ဆီးအောင့်)ရောဂါ၊ အမျိုးမျိုးသောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ လေကြောင့်မိုးတိမ်များလွင့်ပျောက်သွားသကဲ့သို့ ၎င်းဆေးသည် ထိုရောဂါများကိုပျောက်ကင်းသွားနိုင်၏။

ဤ“သတာဝရိသတ” (ကညွတ်ဥထောပတ်ဆေးသည်)အားနှင့် အဆင်းကိုဖြစ်စေပြီးလျှင်၊ ဝမ်းမီးကိုလည်း တိုးပွားစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင် ဤကညွတ်ဥထောပတ်ဆေးသည် အကောင်းဆုံးအသက်ရှည်ဆေးဖြစ်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၃-ပဲသားမှ- ၆-ပဲသားအထိ။

* ခရေပွင့်ပြုထားသောဆေးများအစားထည့်ရန်ပြုခဲ့ပြီ။

ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ) သက်ရှည်ဆေး

စိန္တာရကျမ်း (၂၇၄) ယောနိဇရာဂါဗိုင်းမှ

- ၁။ ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ) ၂၄၀- သားကိုယူ၍ ကြိတ်ပြီးလျှင်
သတ္တုရည်ကိုထုတ်ယူပါ။
- ၂။ ၎င်းသတ္တုရည်နှင့်အလေးတူနွားနို့။ ၅။ ရှင့်မတက် (ကညွတ်) ၁၂
- ၃။ ထောပတ် ၁၉၂-သား ၆။ သပြက်သီး ၁၂
- ၄။ ဇဝနီယဂိုဏ်းဝင် ၇။ သတွတ်သီး ၁၂
- ဆေးဘက်များ * ၁၂-ပဲစိ ၈။ လွန်ဆံ ၁၂
- ၉။ နွယ်ချို ၅-၀

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ကြိတ်ချေထည့်ပြီး ထောပတ်ဆေးချက်နည်း
အတိုင်းချက်ပြီးလျှင်၊ ကျက်သောအခါချ၍ အေးအောင်လုပ်ပြီးလျှင်
အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

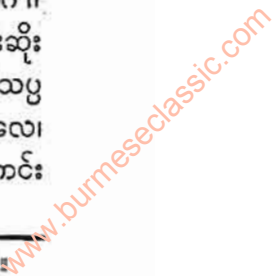
ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

- ၁။ ပျားရည် ၂၄-သား ၂။ ပိတ်ချင်းမှုန့် ၂၄-သား
- ၃။ သကြား ၃၀-သား

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုရောထည့်ပြီးလျှင်၊ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပုဏ္ဏား
တို့ကို ကပ်လှူလျက်စေပြီးလျှင် ၁၂-သားခန့်မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... မိန်းမများ ယောနိဇရာဂါ သွေးနှင့်-
သွက်များပေါက်ပြန့်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အသက်ကို ရှည်စေနိုင်
၏။ သားသွီးကိုလည်းရစေနိုင်၏။ ထိခိုက်ရှနခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊
မြစ်ခြောက်နာ၊ ရတ္တပိတ်နာ၊ (သွေးအန်သွေးကျ) ပန်းနာ၊ ချောင်းဆိုး
နာ၊ ကိုယ်ရေဖျော့စရာဂါ၊ ကိုယ်ရောဂါရောဂါ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ ဝိသပ
(အနာမီးစက်) ရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ ဦးခေါင်း၌ဖြစ်သောရောဂါ၊ လေ၊
သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများနှင့် ဝက်ရွေးရောဂါကိုပျောက်ကင်း
စေနိုင်၏။

* စာမျက်နှာ ၃-တွင်ပြခဲ့ပြီ။ ဖရသက-ဇက်သက် (သတွတ်သီး)။

ခါဇီကရုဏသမုစွဲယ

မှတ်ချက်ကား။ ။ ဇီဝနိယဂိုဏ်း၏ဆေးဘက်များကား။

- ၁။ ဇီဝက ၆။ ဒီရကာကောလီ
- ၂။ ရိသဘက ၇။ မုဂ္ဂပဏ္ဍိ (မုန်ပဲရိုင်း)
- ၃။ မေဒါ ၈။ မာသပဏ္ဍိ (မာသပဲရိုင်း)
- ၅။ မဟာမေဒါ ၉။ ဇီဝန္တိ
- ၆။ ကာကောလီ ၁၀။ မူသလီ

မှတ်ချက်။ နှလုံးရောဂါဟူရာ၌- နှလုံးသွေးအားနည်း ကုန်ခန်းသောရောဂါကို နှလုံးသွေးအေးဖြစ်ချွေ့၍- လေအားနည်း ရောဂါများနှင့် အထူးသင့်ပေသည်။ ဦးခေါင်းရောဂါ၌ သွေးတက်- သွေးဆောင်- သွေးဆိုး- သွေးတိုးရောဂါများကို မှတ်ယူရမည်။

ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) မိန်းမမြို့- ယောက်ျားမြို့

သန္ဓေရရှိနိုင်သော ထောပတ်အား ဟိုးမဆေး

ဘေးသန္ဓေရတနာကရကျမ်း (၄၃) (ပစ္စနိ) မှ

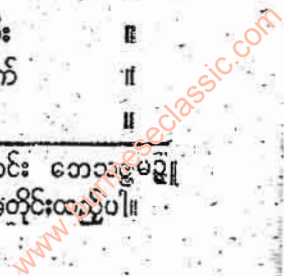
ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) ဂျို-သားကို၊ ရေ ၇၆၀-သားဖြင့်ပြုတ်ပါ။ ရေ ၉၆-သားကျန်သောအခါစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုကြိတ်ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ကြိတ်ဆေးပျားကား

ဇီဝနိယဂိုဏ်းဆေးဘက်များအသီးသီး ၁၂-ပဲသားစီ

- ၁။ သစ်တက်လင်းနေ ၁၂-ပဲ ၁၀။ ဇော်ဂျီ မုတ်ဆိတ် ၁၂-ပဲ
- ၂။ ဆူးလေ ။ ၁၁။ ဒန်ဒကူး ။
- ၃။ စမု့စပါး ။ ၁၂။ နံ့သာနီ ။
- ၄။ လင်းနေ ။ ၁၃။ ပင်စိမ်းစေ့ ။
- ၅။ ပန်းနု ။ ၁၄။ ချင်းခြောက် ။
- ၆။ ထင်းရူးသား ။ ၁၅။ ပိတ်ချင်း ။
- ၇။ ပရန္တဝါ ။ ၁၆။ အိပ်မေ့ သီး ။
- ၈။ နံ့သာဖြူ ။ ၁၇။ ချင်းခြောက် ။
- ၉။ တာဂရ (သနပ်ခါး) ။ ၁၈။ ကြာညို ။

တာဂရသရွှါကို သနပ်ခါး၊ သို့မဟုတ်စမာယူသင့်ကြောင်း ဘေးသန္ဓေမရှိသောဆေးကျမ်းတွင်ကြည့်လေ။ ချင်းခြောက် ၂ ကြိမ်ပါသည့်အတိုင်းထည့်ပါ။

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို တပေါင်းတည်းကြိတ်ပြီးလျှင်၊ ထောပတ် ၁၂-ပဲသားစိမ့်ထားပြီးသော အထက်ပါပြုတ်ရည်နှင့်အထက်ပါကြိတ်ဆေး- နွားနို့ ၉၆-သား၊ ၎င်းတို့ကိုအားလုံးရောပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ရေများခမ်းခြောက်သွားသောအခါ၊ ထောပတ်မျှကိုစစ်ယူပြီး မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... သုက်အားကိုတိုးပွားစေ၏။ လေနာ၊ သည်းခြေနာ၊ ရင်ပတ်ဒါဏ်သင့်နာ၊ မြစ်ခြောက်နာ၊ အဖျားရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ ၎င်းပြင်-ဤထောပတ်ဆေးသည် ဆွဲခြင်း၊ မေးရှဲ့ခြင်း၊ ပန်းသေခြင်း တို့ကိုလည်း ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ မြူသောမိန်းမများနှင့်လည်းသင့်၏။ ၎င်းပြင်-အား၊ အဆင်း- တိုးပွားပြီးလျှင်-သားသွီးများကိုလည်း ထွန်းကား ပွားများစေနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၁၂-ပဲသား။

ဖဲရဲလဲကား- ဆေးစားပြီးနောက် နွားနို့ကိုသောက်ပါ။

ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ) ထောပတ်အားတိုးဆေး

ယောဂရတင်္ဂနီကျမ်း-တတိယပိုင်းမှ

၁။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)ကြိတ်ထားပြီးသား ၇-ပဲသား။

၂။ ထောပတ် ၁၂-သား။ ၃။ နွားနို့ ၁၂၀-သား

၎င်းဆေးဘက် အားလုံးတို့ကို တပေါင်းတည်း ကြိတ်ပြီးလျှင်၊

နို့များခမ်းသည်အထိချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... သုက်မကောင်းသည့်အပြစ်များကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေပြီးလျှင်၊ မိန်းမများဥတုကြောင့်ဖြစ်သော ရာသီသွေးပျက်များကိုလည်း ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၅-ပဲ သား။

ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ) ထောပတ်အားတိုးဆေး

ယောဂရတင်္ဂနီကျမ်း-တတိယပိုင်း

၁။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)သတ္တုရည် ၇-ပဲ သား

၂။ ထောပတ် ၁၂-သား။ ၃။ နွားနို့ ၁၂၀-သား

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုရောပြီးချက်ပါ။ နွားနို့ များ ခမ်းသွားသော အခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ဆေးသွားသောအခါ-ထိုထောပတ်ဆီတွင် အောက်ပါဆေးဘက်များတို့ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးများကား။

၁။ သကြားခဲ၊ ၂။ ပိတ်ချင်းသီး ၃။ ပျားရည်

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ၅-၇-သားစီယူ၍၊ ကောင်းမွန်စွာ ရောထည့်ထားပြီးလျှင်၊ သေချာစွာထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ထိုဆေးသည် လွန်စွာသက်အားကိုတိုးပွားစေသောဆေးဖြစ်၏။

ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) ထောပတ်အားတိုးဆေး

ဘဝပ္ပကာသကျမ်း-ရတ္တပိတ်ရောဂါပိုင်းမှ

၁။ ကြိတ်ထားပြီးသော ရှင်မတက်(ကညွတ်ဥ) ၁၅-သား။

၂။ နွားနို့ ၂၅-သား။ ၃။ ထောပတ် ၂၅-သား။

၄။ သကြား ၁၅-သား။

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ ချက်ပါ။ ရေအစုဖျားခမ်းသွားသောအခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... သွေးအန်၊ သွေးသွန်ထေဂါ၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်သောထေဂါ၊ အဆုပ်ခွဲချောင်းလိုးနာ၊ ပန်းနာရောဂါတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၅-၈ သား

ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) ထောပတ် လူလှအားတိုးဆေး

ဘေသန္တရတနာဝလိကျမ်း-ဝါဠိကရဏပိုင်းမှ

၁။ ဇီဝက	၀ - ၂၀	၈။ သဗျက်သီး	၀ - ၂၀
၂။ ရိသဘက	။	၉။ နွယ်ချို	။
၃။ မေဒါ	။	၁၀။ မုန့်ပဲရိုင်း	။
၄။ မဟာမေဒါ	။	၁၁။ မာသ်ပဲရိုင်း	။
၅။ ကာကောလီ	။	၁၂။ ဥမွန်ဥ	။
၆။ ခိရကာကောလီ	။	၁၃။ နံ့သာဖြူ	။
၇။ ပရန္တဝါ	။		

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို တပေါင်းတည်း ပြုပြီးလျှင်၊ ရေအနည်းငယ်ဖြင့်ကြိတ်ပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုတည့်ပြီးချက်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

- ၁။ ထောပတ် ၂၄-သား ၃။ ကတ္တိတ်ဥသတ္တုရည် ၄၀-သား
- ၂။ အထက်ပါကြိတ်ဆေးများ ၄။ နွားနို့ ၄၀-သား

၎င်းတို့ကိုရောပြီးချက်ပါ။ ရေအစုံများခမ်းခြောက် သွားသောအခါ ထောပတ် ကို စစ်ယူပါ။ ထိုထောပတ်တွင် -သကြားခဲ ၇-၈ သား၊ ပျားရည် ၇-၈သား ရောပြီးလျှင်ကောင်းမွန်စွာသိမ်းထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား ။ သွေးရုန်၊ သွေးသွန်နာ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ သက်ကန်ခမ်း ဇီဝာရောဂါ၊ တကိုယ်လုံးပူခြင်း၊ ခေါင်းပူခြင်း၊ သည်းခြေကြောင့်ဖျားခြင်း၊ ယောနိအတွင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ယောနိပူခြင်း၊ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သောပုတ္တကိမ်(ကျင်အောင့်)နာကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ထိုဆေးသည်-အားကိုအလွန်ဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်ရေအဆင်း လှပခြင်းနှင့် ဝမ်းမီးကိုလည်းတိုးပွားစေ၏။

စားရန်အလေးချိန်-၅-၈ သား။

ရှင့်မတက် { ကတ္တိတ်ဥ } အားတိုးလျှက်ဆေး

အေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း

- ၁။ ရှင့်မတက်(ကတ္တိတ်ဥ) ၆။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်
- ၂။ ဥမွန်ဥ ၇။ ဗောက်မဲ့မြစ်
- ၃။ ဒဟဿဂိုင်း* ၈။ ဝက်ချေးဖန်မြစ်
- ၄။ ဖန်ခါးသီး ၉။ ဆူးလေ
- ၅။ ပရနွေဝါမြစ်

* ဒဟဿဂိုင်းအစစ်ကို (အညိဂံ) ဟုမေးဝယ်လျှင်ရနိုင်သည်။

၎င်းဆေးဘက် (၉) မျိုးတို့ကိုလေးတူယူပြီးလျှင် အမှုန်ပြုလုပ်ပါ။
၎င်းအမှုန်ကို ထောပတ်နှင့်စပ်၍ - လျက်စားလို့ဖြစ်အောင် ဖျော်စပ်ပြီး
မို့ပဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- အဆုတ်နာ ရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်သည့်
အပြင် - အားအင်ကိုလည်းတိုးပွားစေနိုင်၏။ ။

ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) ကာမအားတိုးဆီဆေး

အေးသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း

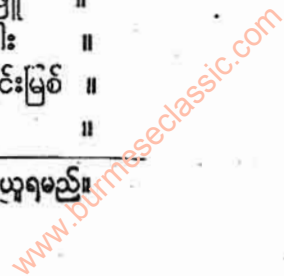
၁။ ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) ၆-၈	၇။ ဒဟဿဂိုင်း ၆-၈
၂။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်	၈။ ဆူးလေ
၃။ ဝက်ခေးဖန်	၉။ ဥသျှစ်မြစ်
၄။ *သာလပဉ္စိ	၁၀။ သမန်းမြက်မြစ်
၅။ *ပြိဿပဉ္စိ	၁၁။ လိပ်ဆူးရွှေ
၆။ ကြက်ဆူရိုးနီမြစ်	

၎င်းဆေးဘက် (၁၁) မျိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင် လေးဆတက်ဖြစ်
သော ရေတွင်ထည့်၍ကြိုပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်း
နောက် နှမ်းဆီ ၄ဂံ-သား၊ နွားနို့ ၄ဂံ-သား၊ ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ)
သတ္တုရည် ၄ဂံ-သား၊ ရေ ၄ဂံ-သား အားလုံးကိုရော၍ တပေါင်းတည်း
ပြုပါ။ ၎င်းနောက်- အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

၁။ ရှင်မတက် (ကညွတ်ဥ) ၁၂	၅။ နံ့သာဖြူ
၂။ နတ်ထင်းရှူး	၆။ စမု စပါး
၃။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်	၇။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်
၄။ တဂ္ဂရ(သနပ်ခါး)	၈။ ပန်းနီ

*သာလပဉ္စိနှင့်ပြိဿပဉ္စိကို ကျေးမြီးဖိုနှင့်ကျေးမြီးမယူရမည်။

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

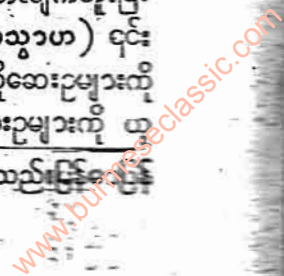
၉။	ဖာလာငယ်	၁၅	၁၃။	မေဒါ	။
၁၀။	ကျောက်ပွင့်	။	၁၄။	နှယ်ချို	။
၁၁။	ကြာ	။	၁၅။	ကာကောလီ	။
၁၂။	ရိဒ္ဒိ	၁၅	၁၆။	ဇီဝက	၁၅

၎င်းဆေးသက် (၁၆) မျိုးတို့ကိုယူ၍ အားလုံးကြိတ်ပြီးလျှင် နှမ်းဆီတွင်ထည့်ပြီး-နွားချေးခြောက်ဖြင့် မီးညှင်းညှင်းဆီကိုစွဲပြီးအောင် ချက်ပါ။ ဆီသက်သက်ကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းကို (သတာဝရိတေ လ-ရှင်မဓာတ်-ဆီဆေး) ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။ ၎င်းဆီဆေးကို (ကဏှာကြေ ယရသေ့) မိန့်ဆိုထားလေသည်။

ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်းဆီဆေးကိုလိမ်းကျန်သော ယောက်ျား သည် မိန်းမအား အမြဲနှစ်သိမ့်မှုကိုပေးလျက် ကာမဂုဏ်မီဝဲနိုင်၏။ ၎င်း ပြင်- မိန်းမများ ကိုယ်တွင်လိမ်းကျန်သည်ရှိသော်.... သားသွီးကို ရစေနိုင် ၏။ ၎င်းပြင်- ယောနိထိုးကျင်သောရောဂါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါထိုးကျင်ကိုကိခဲ သောရောဂါ၊ အဆိပ်သင့်သောအနာ၊ ဒူးခေါင်းကြီးရောဂါ၊ အဖျဉ်းရော ဂါ၊ သွေးသားခြောက်ခမ်းသောရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရောနာ၊ လေတံကျင် ရောဂါ၊ အပူဖျားရောဂါ၊ လေနှင့်သည်းခြေရောဖျား၍ ဖြစ်ပေါ်သော မိန်းမများ၏ မီးယပ်ရောဂါ၊ ဗိုက်တင်းရောင်သော ရောဂါ၊ ရတ္တပိတ် (သွေးအန်သွေးသွန်) ရောဂါ၊ ဤအမျိုးမျိုးသောရောဂါတို့ကို ပျောက် ကင်းစေနိုင်၏။

လတ်ပြုရန်။ ။ ဤဆေးကို ဖေတံစပ်သောအခါ၌၊ တောမှ- ရှင်မ တက်(ကညွတ်)ကိုယူသောအခါနည်းလမ်းကိုညွှန်ပြ ပါမည်။ (ဥဒါနာရာယဏသွာဟ) ဤကဲ့သို့ရွတ်ဆိုပြီး လျှင်၊ ရှိခိုးပူဇော်လျက် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ရှားသားဝတ်နှင့်တူသော (မာသော)သစ်သားဒုတ် ချောင်းဖြင့်တူးပါ။ ဤကဲ့သို့မန္တာန်ရွတ်လျက်တူးပြီး နောက်.... (ဥဒါသဗ္ဗဗျာမိနာသိနိယာသွာဟ) ၎င်း မန္တာန်ကိုရွတ်ပြီး ရှိခိုးပူဇော်လျက် ထိုဆေးဥများကို ကေးကယူပါ။ ၎င်းနောက် ထိုဆေးဥများကို ယ

ကျမ်းရှိရင်းအတိုင်းပြန်ဆိုထားသည်။ လိုရာကိုပူဇော်နိုင်သည်။ ပြန်ပြန် မပါသော ဗယဆေးများကို အစားထိုးရန်မှာခဲပြီ။

ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ ထိုဆေးကိုမချက်မီ (ဥပမာ
မာရဇီဝနိယာသွာဟ) ၎င်းမန္တန်ကိုရွတ်ဘာသိပ္ပံ
ဇော်ပြီးလျှင် ထိုဆေးကိုချက်ပါ။ ။

ရှင်မတက် (ကညတ်ဥ) အားတို့ဆေး
ဘေသုဇ္ဇရိတနာကရကျမ်း (၅၇) (ပဋိဒီ)

- ၁။ ရှင်မတက်(ကညတ်ဥ)သတ္တရည် ၄ဝိ- ၂။ နွားနို့ ၄ဝိ-
သား
- ၃။ အောက်ပါကြိတ်ဆေးများ ၄။ ဆီ ၂၄-သား
၎င်းတို့ကို တပေါင်းတည်းရော၍ချက်ပါ။ ရေအစုံများခမ်းခြောက်
သွားသောအခါ ဆီကိုစစ်ယူပါ။

ထည့်ရန်ကြိတ်ဆေးများကား။

- ၁။ စမုစပါး ၁၂-သား ၆။ နံ့သာဖြူ ၁၂-သား
 - ၂။ နတ်ထင်းရူး ။ ၇။ တဂ္ဂရ(သနပ်ခါး) ။
 - ၃။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ် ။ ၈။ ပန်းနံ့ ။
 - ၄။ လေသိုက် ။ ၉။ ဖာလာ ။
 - ၅။ ရွှေတံတိုင်းမြစ် ။ ၁၀။ သာလပဉ္စိ ။
- ၎င်းဆေးဘက်(၁၀)မျိုးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ ရေနှင့်ကြိတ်။

ဆေး၏အကျိုးကား - နူနာရောဂါ၊ မျိုးအန်နာ၊ ဆွဲအသော
ရောဂါ၊ နားပင်းရောဂါ၊ လေအားနည်းသောရောဂါ၊ များနှင့်-မေထုန်
ထက်အားနည်းပါးခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဤဆေးသည် -အိုမင်း
သော သူတို့ကြောင့် -ကုန်ခမ်း သော အသားများကို ဝပြောစေနိုင်၏။
၎င်းပြင် -ပေါင်ချန်ရောင်သော ရောဂါ၊ ခံတွင်းခြောက်သော ရောဂါ၊
အရေပြားတွင် လေဖောက်ပြန်သော ရောဂါ၊ ဦးခေါင်းနှင့် အကြောသို့
လျှောက်သော လေရောဂါ၊ များကို၊ လျှင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ
ပါလိမ့်မည်။ ။

ကညတ်ဥကို ကြိတ်ဆွတ်၊ ရှင်မတက်၊ ဟူ၍ ရှေးကခေါ်ကြသည်။ အကြီး
မျိုးဥတိုယူ။

ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ)သက်ရှည်, ဆင်းလှ,

အားတိုးဆီဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၅၀) (ပဉ္စမိ)

၁။ နို့ ၁၂၉^၀ သား ၂။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)သတ္တိရည်
၉၆-သား

၃။ ချင်းသတ္တိရည် ၄၀-သား။

ထည့်ရန်ကြိတ်ဆေးများကား။

၁။ စမုစပါး	၁၂-ပဲသား	၁၁။ သင်္ကရ(သနပ်ခါး)	၁၂-ပဲသား
၂။ နုတ်ထင်းရှူး	။	၁၂။ ကြက်ဆူရိုးနီမြစ်	။
၃။ လေသိုက်	။	၁၃။ သိနွံဆား	။
၄။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်	။	၁၄။ ဒဟထာဂိုင်း	။
၅။ နံ့သာဖြူ	။	၁၅။ ပဲစိမ့်နီမြစ်	။
၆။ သင်္ဘောမျက်မေးအမဲ	။	၁၆။ လင်းနေ	။
၇။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၁၇။ ဆေးသူငယ်ချက်	။
၈။ ဖာလာ	။	၁၈။ ငြုပ်ကောင်း	။
၉။ သာလပဉ္စိ	။	၁၉။ ချင်းခြောက်	။
၁၀။ သစ်တက်လင်းနေ	။		

၎င်းဆေးဘက် (၁၉) မျိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ အားလုံးကိုတပေါင်း တည်းပြု၍ကြိတ်ပါ။ နှမ်းဆီ (၂၄) သား တွင်-အထက်ကဆေးရည်များ နှင့်၊ ကြိတ်ဆေး များ ကိုရောပြီး ကြိုချက်ပါ။ ရေအစုများခမ်းချောက် သွားသောအခါ ဆီကိုစစ်ယူပါ။

ဆေး၏ အကျိုးကား - ဤဆီဆေးသည် - ကုန်းသောရောဂါ၊ ပျို့အန်သောရောဂါ၊ ဆွံ့အသောရောဂါ၊ လေပျက်စီးခြင်းကြောင့်ခန္ဓာ ကိုယ် အစိတ် အပိုင်း အချို့ ကွေးကောက်လာသောရောဂါ၊ တကိုယ်လုံး လေဖြတ်သော ရောဂါ၊ မေးခိုင် သော ရောဂါ၊ ဇက်ခိုင် သောရောဂါ၊

သွေးအန် သွေးသွန်ရောဂါ၊ နုနုနာ၊ ယားနာ၊ ပွေးနာ၊ အနာစက်နာ၊ အနာ
ဆင်ငူလည်ပတ်နာ၊ ကျပ်ပုတီးနာအမှည့်၊ ခံ တွင်း ကွဲရောဂါ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်
သောရောဂါ၊ ဂရင်ဂျီရောဂါ၊ အနာပေါက်ရောဂါ၊ ဝိသမဖျားအစရှိသော
အမျိုးမျိုးသောအဖျားရောဂါ၊ သန္ဓိပတ်ဖျား၊ ထိုးကျင်ကိုင်ခဲသောရော
ဂါ၊ အဆိပ်ကြောင့် ဖောက်ပြန်သောရောဂါ၊ လည်ဂုတ်ပိုး၌ ဖြစ်သော
ရောဂါ၊ မူးယစ်သောရောဂါ၊ လေကြောင့်ဖြစ်သောအားလုံးရောဂါ၊ ဒုလ္လာ
သရော ရောဂါ၊ လိင်ဥရောင်ရောဂါ၊ ကျောက်သဲကျသော ဆီးရောဂါ၊
ကိုယ်ရေဝါရောဂါ၊ ကိုယ်ရေ ဖျော့ရောဂါ၊ မျက်စိရောဂါ၊ ကိုယ်ဝန်
လျော့သောရောဂါ၊ အရိုးကျိုးသောရောဂါ၊ မြူသောရောဂါ၊ သုက်ပျက်
ရောဂါ၊ မျက်စိမျှရောဂါ၊ မေ့လျော့တတ်သော ရောဂါ၊ များနှင့်
သုက်အားကုန်ခမ်းခြင်း စသောရောဂါများ၊ သင့်လျော်သည့် အပြင်
အသက်ကိုလည်း ရှည်စေနိုင်၏။ အား၊ အဆင်းနှင့် ကျန်းမာခြင်းကိုတိုး
ပွားစေနိုင်၏။

ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ) လူသေဘက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဝံက္ကဗ္ဘကျမ်း (၁၀၇) ဝါတဗျာဓိရောဂါပိုင်းမှ

၁။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)	၆။ ကြက်ဆူရိုးနီအမြစ်၏
၃၀၀-သား	အခေါက်- ၃၀၀-သား
၂။ ဥပသကာ	၇။ မြေပုံခရမ်းငယ်မြစ်။
၃။ ပြိဿပဉ္စိ	၈။ သင်းဝင်မြစ်
၄။ ပန်းဥ	၉။ ဝက်ချေးဖနဲမြစ်၏
	အခေါက်
၅။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်	၁၀။ လိပ်ဆူးရွှေမြစ်

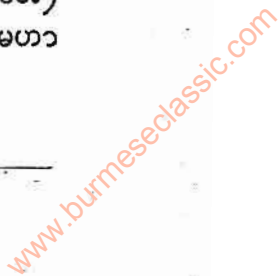
၎င်းဆေးဘက် (၁၀) မျိုးတို့ကိုယူ၍ ရေ (၇၆၀) သားနှင့်
ကြိုချက်ပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းပြုတ်ဆေးရည်
တွင် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

၁။ ပရန္တဝါ	ဒိ-ဂဲ-သား	၉။ ပန်းနီ	ဒိ-ဂဲ
၂။ လင်းနေ	။	၁၀။ ဖာလာ	။
၃။ နတ်ထင်းရူး	။	၁၁။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်	။
၄။ စမုစပါး	။	၁၂။ သာလပဉ္စိ	။
၅။ နံ့သာနီ	။	၁၃။ ရွှေတံတိုင်း	။
၆။ မေပျော်နတ်	။	၁၄။ ဒဟဿဂိုင်း	။
၇။ လေသိုက်	။	၁၅။ သိန္ဓောဆား	။
၈။ တဂရ(သနပ်ခါး)	။	၁၆။ သစ်တက်လင်းနေ	။

၎င်းဆေးဘက် (၁၆) မျိုးတို့ကိုယူ၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင် နွားနို့ ၉၆-သား၊ ဆိတ်နို့ ၉၆-သား၊ ကညွတ်ဥသတ္တုရည် ၄၀-သား ၎င်းတို့ကိုယူ၍ ဆီဆေးချက်နည်းအတိုင်းချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- ဆင်မြင်း၊ လူတို့၌ဖြစ်သော အမျိုးမျိုး သောလေရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆီဆေးကိုသောက် သောသူသည် ကေနံအသက်ရှည်ပြီးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်ကိုပြောစေနိုင်၏။ ဤဆေးကို လားများကိုကျွေးသည်ရှိသော် လားမများပင် ကိုယ်ဝန် ဆောင်နိုင်၏။ အကယ်၍မိန်းမများမှိတ်သည်ရှိသော်- အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ ၎င်းပြင် နှလုံးထိုးကျင်စောရောဂါ၊ နံဘေးထိုးကျင် သောရောဂါ၊ ကျပ်ပုတီးနာအမ္ပဉ်၊ ဆင်ငူလည်ပတ်နာ၊ ပါဒရက် ရောဂါ၊ မေးခိုင်သောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဝါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ ကျောက်တည်ရောဂါ၊ များကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ လွန်စွာ-လေရော ဂါကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆီဆေးကို (ဗိဿဏ္ဍိနတ်မင်း) သည် မိန့်ဆိုထားလေသည်။ ထိုကြောင့်- ဤဆေး၏အမည်ကို “မဟာ နာရာယဏတေလ” ဗိဿဏ္ဍိနတ်ဆီဆေးဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဆေးဆုတ်နည်း

လူလှအားတိုးပန်းဦးပယ်ထုတ်ဆေးဆုတ်နည်း

စန္ဒန္တရီနှင့်ရောဂရတနာကရကျမ်း ဝါဇီကရုဏပိုင်းမှ

အမြစ်၊ အရွက်၊ အကိုင်း၊ အခက်နှင့်တကွ ပဉ္စငါးပါးဖြစ်သော ဆေးခြောက်အလေးချိန် ၃၀၀-သားကို ဆုံထဲတွင်ထုထောင်း၍ ဂုဇဂီ-သား ရှိသော ရေတွင်ထည့်ကြိုပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင် ချပြီး စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ပြုတ်ဆေးရည်တွင် (၁) နို့ ၄၀-သား၊ (၂) သကြား ၂၄၀ဝိ သား (၃) ကညွတ်ဥသတ္တုရည် ၂၄-သား (၄) ပိတ်ချင်းပြုတ်ရည် ၂၄ သား၊ (၅) ထောပတ် ၄၀-သားကိုထည့်ပြီး တဖန်ကြိုပါ။ ပြစ်ခဲလာသော အခါ နအောက်တွင်ပေပြုအပ်သော ဆေးဘက်အမှု များကို ရောထည့် ပြီးလျှင် တိုလာဝက်စီမှ ဆုတ်လုပ်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ချင်းခြောက်	၃-သား	၁၄။ နံနံစေ့	။
၂။ ငြုပ်ကောင်း	။	၁၅။ ဇီယာ	။
၃။ ပိတ်ချင်း	။	၁၆။ ပဲနံ့သာစေ့	။
၄။ ဖန်ခါးသီး	။	၁၇။ ပန်းနု	။
၅။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၁၈။ နွားမြီးရင်း	။
၆။ ဆီးဖြူသီး	။	၁၉။ ကြောင်ပန်းသီး	။
၇။ စယို	။	၂၀။ ချင်းခြောက်	။
၈။ ဖါလာ	။	၂၁။ ငြုပ်ကောင်း	။
၉။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်	။	၂၂။ ပိတ်ချင်းသီး	။
၁၀။ ကရဝေးရွက်	။	၂၃။ ငါးရံ့ပတူမြစ်	။
၁၁။ ဂန့်ဂေါင်စွဲ	။	၂၄။ တာလီသပတ္တ	။
၁၂။ ကန့်ချုပ်နီ	။	၂၅။ ဂန့်ဂေါင်စွဲ	။
၁၃။ ပိတ်ချင်းသီး	။	၂၆။ တာလဖူလီမြစ်*	။

* တာလဖူလီကို ရှေးကတော့ထန်းမြစ်ဟု ပြန်၏မသင့်၊ ဆာလ်ပတ်ရီ ဟု မေးခွဲလျှင်ရ၏။

၂၇။ ကြာဟင်း	။	၃၃။ စမုဖြူကြီး	။
၂၈။ နှပ်ချိုမြစ်	။	၃၄။ ဇီယာညို	။
၂၉။ ဆင်ပိတ်ချင်း	။	၃၅။ ဝါးစိန်	။
၃၀။ ရှိန်းခို	။	၃၆။ ဇာဒိပွိုလ်သီး	။
၃၁။ ပန်းရင်းမြစ်	။	၃၇။ ပရုပ်	။
၃၂။ ဇာဒိပွိုလ်ပွင့်	။	၃၈။ ကကြသချေ	။
		၃၉။ ဥမုန်ဥ	။

အဋ္ဌစက္ကဆေး (၈) မျိုး

၁။ မေဒါ	၅။ ရိခိ
၂။ မဟာမေဒါ	၆။ ဝရိခိ
၃။ ဇီဝိက	၇။ ကာကောလီ
၄။ ရိသဘက	၈။ ခိရကာကောလီ

ဆေး၏အကျိုးကား။ ၎င်းဆေးတို့ကို မှီဝဲသည်ရှိသော် သုက်ပျက်ရာဂါ နှင့် လွန်စွာ ပန်း သေ ရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့်ပြင် ကိုယ်ရေ အဆင်းလှပခြင်း၊ ပေါ့ပါးလျှင်မြန်ခြင်းကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ ထိုးထွင်းဥာဏ်၊ အသိဥာဏ်ပညာတိုးပွားခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ တနေ့မှန်တဆုပ်စားပါ။ ရေသောက်ပါ။ ဘေသဇ္ဇရတနာ ဝလိဆေးကျမ်း၌ ဇီယာဖြူ ၁၂-သား၊ ဇီယာညိုနေရာ၌ ပန်းဥထည့်၍ ငြုပ်ကောင်း ၃-သား ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ၎င်းတွင် ရှိန်းခိုနှင့်ဆားငါးမျိုး၏အလေးချိန်ကို ဧလျှာထည့်ထားသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ၎င်းတို့၏ အလေးချိန် မှာ ၁၂-သားစီဖြစ်၏။

လူပျိုတော် - ဆေးဆုပ်နည်း

ဘေသဇ္ဇရတနာ ဝလိကျမ်း-မြင်းသရိုက်ရောဂါပိုင်း၌

၁။ အိပ်မေ့သီးဆံ့မှန် ၃-သား၊ ၂။ ဇီးဖြူသီး ၃-သား၊ ၃။ ကြာဟင်း ၃-သား၊ ၎င်းနောက် ကြာဟင်း ၉-ကျပ်သာထည့်ရမည်။

ဆေးဘက်အားလုံးကို မှုန်မှုန်ညက်ညက် အမှုန်ပြုပြီးလျှင် ၎င်းဆေးမှုန်
ခါးသားကို တင်လဲနှင့်ရေ၍ အားလုံးကိုမို့ဆုပ် (၃၀)လုပ်ပါ။ ၎င်း
ဆေးဆုပ်ကို နံ့စေတေတဆုပ်စီမို့ပဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသော
ရောဂါ၊ နှုတ်ရောဂါ၊ ဂရင်ဂျီရောဂါ၊ အဖျဉ်းရောဂါ၊ ရေဖျဉ်းရောဂါ
များနှင့် မြင်းသရိုက်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ဤဆေးကို စားသောက်ရာ၌ အလိုရှိတိုင်း စားသောက်
ဘွယ်ရာ အမျိုးမျိုးကို စားသောက်နိုင်၏။ တစုံတစ
ရှောင်ကြဉ်ဘွယ်ရာမလိုပါ။

ကာမမီးတောက် အားတိုးဆေး
ဘေသဇ္ဇရတနာကရုဏ်း(၄၇)(၆)

- ၁။ အခွံသင်ပြီးသား
- ၂။ ဂျုံမှုန့်
- ၃။ ဖွဲကင်းသောမုယောမှုန့် ။
- ၄။ သလေးစပါးမှုန့် ၃- သား
- ၅။ ပိတ်ချင်းမှုန့် ။

၎င်းအားလုံးကိုပေါင်း၍ ၉-ကျပ်သားရှိသော ထောပတ်တွင်ကြို
ပြီးလျှင် သကြား ၁၇-၁) သား၊ ရေ ၃၇-၂-၈ သားတို့ကို ရေပြီးချက်ပါ။
ကျက်သွားသည်ရှိသော် ၃-၁)-သားစီ မို့ဆုပ်ပြုလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား ညနေအခါ ဆေးမို့ဆုပ်တလုံးကို စားပြီးလျှင်
အလေးချိန် ၁၅-သား နှားနို့ကိုသောက်ပါ။ ငံသောအစာအာဟာရ
ချဉ်သော အစာအာဟာရတို့ကို ရှောင်သင့်၏။ ဤဆေးကိုမို့ပဲပြီးနောက်
မိန်းမတို့နှင့်ကာမဂုဏ်သွားလာသည်ရှိသော် “ကာမဂုဏ်” ကာ မ မီး
ကုန်ခမ်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

မှတ်ချက်။ သကြားကို သီးသန့်ကျက်အောင်ကြိုပြီးလျှင် ထိုဆေးမှုန်
တို့ဖြင့် ရေပြီး ဆေးမို့ဆုပ်ပြုလုပ်နိုင်၏။

ဝမ်းမီးတောက်မို့ ဆုပ်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း(၅၀)(၈)

၁။ ငြုပ်ကောင်း	၁၂။ သား၊	၁၃။ ကမ်းရွက်	၁၂။ သား
၂။ ပိတ်ချင်း	။	၁၄။ စမြိတ်	။
၃။ ဂျင်း	။	၁၅။ ကညွတ်ဥ	။
၄။ ဇီးဖြူသီး	။	၁၆။ နံနံစေ့	။
၅။ သစ်ဆိမ့်	။	၁၇။ သစ်ကျပိုးခေါက်	။
၆။ ဖန်းခါးသီး	။	၁၈။ ကရဝေး	။
၇။ ကန့်ချုပ်နီ	။	၁၉။ ဖာလာစေ့	။
၈။ လေးညှင်း	။	၂၀။ ဂန့်ဂေါဝစ္ဆ	။
၉။ ဇီယာဖြူ	။	၂၁။ ဝါးစိန်	။
၁၀။ ဇီယာညို	။	၂၂။ ပဲနံ့သာစေ့	။
၁၁။ စမုတ်	။	၂၃။ ဇာဒိပ္ပိုလ်သီး	။
၁၂။ စမုတ်ပါး	။	၂၄။ နွားမြီးရင်းခေါင်း	၁၀-သား
		၂၅။ သကြားခဲ	၃၆-သား

ဝမ်းဆေးဘက်တို့ကိုယူပြီးလျှင် ထုထောင်းသင့်သော ဆေးဘက်တို့ကို ထုထောင်း၍ ကြို သား သော သ ကြား ရည် နှင့် ရော ပြီးလျှင် မို့ ဆုပ် လုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ထိုဆေးသည်ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ဝမ်းသွန်ရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနဲ့ ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ အစာမကြေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ရောဂါ၊ ပိန်ကွဲသောရောဂါများကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ကိုယ်ကိုဝမ်းစေ နိုင်၏။ အားနှင့်အဆင်း တိုးပွားစေ၏။

သားမြတ်စုံအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်း-ဝမ်းကိုက်ရောဂါပိုင်းမှ

၁။ ငြုပ်ကောင်း	၃။ ချင်း	၅။ သစ်ဆိမ့်သီး
၂။ ပိတ်ချင်း	၄။ ဇီးဖြူသီး	၆။ ဖန်းခါးသီး

- ၇။ ဝက်မြေစာဥ ၁၄။ စမုဖြူကြီး ၂၁။ ဇာဒိပူလ်သီး
- ၈။ ဇီယာဖြူ ၁၅။ သိန္ဓော ၂၂။ ဇာဒိပူလ်ပွင့်
- ၉။ ဇီယာညို ၁၆။ ဆားပုပ် ၂၃။ လေးညှင်း
- ၁၀။ နံနံစေ့ ၁၇။ တာလံသပတ္တ ၂၄။ ဇော်ဂျီ မုတ်ဆိတ်
- ၁၁။ ကမ္ပဇီလ် ၁၈။ ဂန့်ဂေါဝစ္ဆ ၂၅။ ပရုပ်
- ၁၂။ ပန်းနု ၁၉။ ကရဝေး ၂၆။ နံ့သာဖြူ
- ၁၃။ ကကြသချေ ၂၀။ သစ်ကျပိုးခေါက် ၂၇။ နံ့သာနီ

၎င်း အား လုံး သော ဆေး ဘက် အ လေး ချိန် ပဲနံ့ သာစေ့ အား လုံးကို အမှုန်ပြုပြီးလျှင်၊ အားလုံးသော ဆေးဘက်အသေးချိန် သကြား ထည့်ပြီးလျှင်၊ အားလုံးသော ဆေးဘက် ၂-ဆထက် သကြားကိုကြို၍ ပရုပ်မှတစ်ပါး အားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို ထည့်ပြီးရောမွေ့ပါ။ အေးသွားသောအခါ အထက်က ချန်ထားခဲ့သော ပရုပ်မှုန့်ကို ပြူး၍ တော်ပတ်-ပျားရည်တို့ဖြင့် တေပြီးလျှင် မှုံ့ ဆုပ်လုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဝမ်းမီးအခြေအနေကိုထောက်ဆ၍မိမ့်သည်ရှိသော် ဝမ်းမီးတောက်ပခြင်းနှင့် အား အဆင်းတိုးပွားခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဤမှုံ့ ဆုပ်ဆေးသည် အဆိတိုးသောရောဂါများကို အကျိုးပြု၏။ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ဒွလာရောဂါ(၂၀) မုတ္တသတ် ဆီးချုပ်ရောဂါ၊ ကျောက်တည်ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ အဆုပ်နာ၊ ကိုယ်ရေဝါရောဂါ၊ တို့ကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးကိုမိမ့်သည်ရှိသော် မိန်းမများ၏ လျော့ပြောနေသော သားမြတ်များသည် ထန်းသီးလုံးပမာ မာတင်းလာပါလိမ့်မည်။ သားသွီးများကိုလည်းရစေနိုင်၏။

အစာအိမ်နှင့် သူက် ပွားအားတိုးဆေး
(ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်း-ဝမ်းကိုက်ရောဂါဝိုင်းမှ)

- ၁။ ဖန်ခါးသီး ၁၂-သား ၃။ ဇီးဖြူသီး ၁၂-သား
- ၂။ သစ်ဆိမ့်သီးဆံ ၂။ ၄။ နံနံစေ့ ၂။

၅။ ဝက်မြေစာဥ	၁၂-သား	၁၉။ အိပ်မေ့သီး	၁၂-သား
၆။ ချင်းခြောက်	။	၂၀။ ဇာဒိပျိုလ်သီး	။
၇။ ငြုပ်ကောင်း	။	၂၁။ သစ်ကျပိုးခေါက်	။
၈။ ပိတ်ချင်း	။	၂၂။ ဖါလာစေ့	။
၉။ ကပ်ဖိုလ်	။	၂၃။ ဇာဒိပျိုလ်ပွင့်	။
၁၀။ သိန္နော	။	၂၄။ ပရုပ်	။
၁၁။ ကကြသင်္ချေ	။	၂၅။ လေးညှင်း	။
၁၂။ ဇီယာဖြူ	။	၂၆။ စမြိတ်	။
၁၃။ ဇီယာညို	။	၂၇။ နွယ်ချို	။
၁၄။ ပန်းနု	။	၂၈။ ဝဒုမ္မာကြာဝစ္ဆ	။
၁၅။ စမုဖြူကြီး	။	၂၉။ စယို	။
၁၆။ ဂန့်ဂေါဝစ္ဆ	။	၃၀။ စမုစပါး	။
၁၇။ ကရဝေးရွက်	။	၃၁။ နတ်ထင်းရူး	။
၁၈။ တာလီသပတ္တ	။	၃၂။ ပဲနံ့သာစေ့	၂၄-သား

သကြား ၄၀-သားကိုယူပြီးလျှင် ကြို၍၊ ပရုပ်မှတစ်ပါး အားလုံး သောဆေးမှုန့်ကိုထည့်ပါ။ အေးသွားသောအခါ ပရုပ်ကိုအနည်းငယ် အနည်းငယ်ဖြူး၍ ထောပတ်၊ ပျားရည်တို့နှင့်ရောပြီး ဆေးဆုပ်လုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ၎င်းဆေးကိုသင့်လျော်ရာ ရေနှေးနှင့် တကွမို့သွားသည်ရှိသော်- ဝမ်းမီးနဲ့သောရောဂါ၊ အစာမကြေသော ရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့်အပြင် ဝမ်းမီးကိုတိုးပွားစေနိုင်၏။ ဤဆေးဆုပ်သည် အစာမကြေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက် ရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ အဖျဉ်းရောဂါ၊ ခိုက်ရေဖျော့ရောဂါ၊ ဒုလ္လာ သရောနာ၊ (၂၀) ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသောချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ပျို့အန်သောရောဂါ၊ ဝမ်းသက်ရောဂါ၊ အမျိုးမျိုးသော နှုတ်မမြိန်ရောဂါများကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ သုန်အားကို တိုးပွား စေ၏။

မောင်းမ (၆၀) အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၂၂၇) (ပဇ္ဇနီ)

အလေးချိန် ၁၅-သားရှိသော ခွေးလေးယားမြစ်ကို၊ ရေ(၁၉၅) အားတွင်ထည့်၍ကြိုပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင်ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ပြုတ်ဆေးရည်တွင်အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

- ၁။ ခွေးလေးယားမြစ်အမှုန့်-၁၅ ၅။ ပိုတ်ချင်းသီး ၁၅
- ၂။ နတ်ကောက် (ဂျုံ) ။ ၆။ ခွေးလေးယားသီးသတ္တုရည် ။
- ၃။ မာသိ ပဲ ။ ၇။ ပျားရည် ။
- ၄။ ဆူးပဒေါင်း ။ ၈။ ထောပတ် ၉၅-၁၂ သား-

၎င်းဆေးဘက်များနှင့် သကြား ၉၅-၁၂ သားရောပြီး၊ တဖန် ပြန်ကြိုပါ။ ပြစ်ခွဲလာလျှင်ချ၍၊ ၁၂-သားစီ မှဲ့ ဆုပ်လုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဤဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်-မိန်းမပေါင်း (၆၀)တို့နှင့် မေ့ လျော်ပျော်ပါးနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိပါလိမ့်မည်။

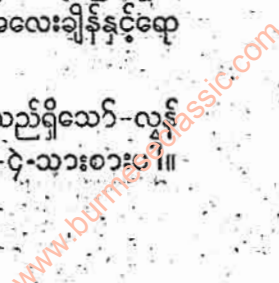
ဆူးလေအားတိုးတေဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလီကျမ်း-ဝါဏကရတသမုတိယ

- ၁။ ဆူးလေမြစ် ၄။ ကညတ်ဥ ၇။ နွယ်ချို
- ၂။ ဆူးပဒေါင်းစေ့ ၅။ မူသလီ(တောထန်း) ၈။ ဝက်ချေးပန်
- ၃။ ဒဟထကိုင်း ၆။ ခွေးလေးယားစေ့ ၉။ ရွှေတံတိုင်း

၎င်းဆေးတို့ကို အလေးတူယူပြီးလျှင် အမှုန့်ပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းနောက် ရှစ်ဆထက်အလေးချိန်ရှိသော နွားနို့ဖြင့်ချက်ပါ။ ပြစ်သွားသောအခါ ထိုဆေးမှုန့် အလေးချိန်နှင့်အတူ နွားနို့ထောပတ်တွင်ကျော်ပြီးလျှင်၊ အားလုံးဆေးချိန်တို့၏ ရှစ်ဆကြိုထားသော သကြားအလေးချိန်နှင့်ရော၍၊ ၅-၆-သားစီအလုံးလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ၎င်းဆေးမှုန့်လုံးကိုစားသည်ရှိသော်-လွန်စွာသက်အားကိုတိုးပွားစေ၏။ ဝမ်းမီးအခြေအနေအရ ၅-၆-သားစားပါ။

အားအင်တိုးပွားတန်ခိုးကြီးမားသောဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၃၅) - (ပဇ္ဇဒီ) ၅

- ၁။ ဥမုန်ဥအမုန် ၄၅-သား ၄။ သကြားခဲ ၃၀ဝိ-သား
- ၂။ အုန်းနှံစေ့ ၆ ။ ၅။ နွားနို့ ။
- ၃။ ပေါက်ပေါက် ၁၅ ။

အားလုံးကို တပေါင်းတည်း ရော၍ချက်ပါ။ ပြစ်ခဲလာလှနည်းရှိသောအခါမီးဖိုပေါ်မှချပြီးလျှင် အောက်၌ဖော်ပြထားသောကျမ်းများကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

- ၁။ ဇံဒိဗ္ဗုလ်သီး ၅။ ဂမုန်းတိမ်ပြာ ၈။ ငြုပ်ကောင်း
- ၂။ သစ်ကျပိုးခေါက် ၆။ ဥပသကာအမဲ ၉။ ပိုတ်ချင်း
- ၃။ ဖာလာ ၇။ စမုဖြူကြီး ၁၀။ ချင်းခြောက်
- ၄။ ကရဝေး

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို ၅-၁၇- သားစီယူပြီးလျှင်-အမျှပြုလုပ်၍ထည့်ပါ။

ဆေးအကျိုးကား ။ ၎င်းဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော် ။ ကိုယ်အားသက်အားတိုးပွားသည့် အပြင်-တန်ခိုးများလည်း ထက်မြတ် စူးရှလာပါလိမ့်မည်။
စားရန်အလေ့ချိန်- ၁၂-သား။

ဆိဒ္ဓဝိဂ္ဂဟပါးပေါက် အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်း-ရသာယတနဒိုင်းမှ

- ၁။ ချင်းခြောက် ၃၂ ၁) ၄။ ဖန်းခါသီး ၃၂ ၁)
- ၂။ ငြုပ်ကောင်း ။ ၅။ ဇီးဖြူသီး ။
- ၃။ ပိုတ်ချင်းသီး ။ ၆။ သစ်ဆိမ့်သီး ။
- ၁။ ဆင်တုံးမနွယ် ၇-၈ ၄။ ဥပသကာအမဲ ၇- ၈
- ၂။ အိပ်မေ့သီး ။ ၅။ ကန်ချုပ်နီအမြစ် ။
- ၃။ ပိတ်ချင်းမြစ် ။

၎င်းနောက် ကာမဂ္ဂပတိုင်း (အာသနီနယ်) ဖြစ်တင်လဲကိုယူပြီးလျှင်- အားလုံးကိုတပေါင်းတည်းရော၍ကြိတ်နယ်ပြီး- မုံ့ဆုပ် (၃၆၀) ပြုလုပ်ပြီးကောင်းမွန်စွာသိမ်းထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား ထိုဆေးဆုပ်များတွင် -ဆေးတလုံးကိုနေ့စဉ် နံနက်စောစောအခါ- ရေအေးဖြင့်မိဝဲပါ။ ဤနည်းအတိုင်း ၎င်းဆေးဆုပ် ကို အမြဲ မပြတ် တနှစ်တိုင်အောင်မိဝဲခြင်း ငွါသင့်၏။ ဤဆေးကိုမိဝဲ သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ပထမ တလမှာ အသံကောင်းလာပါမည်။ (၂) လ မြောက်တွင် အင်အားပြည့်ဖြိုးခြင်း၊ အဆင်း လှ ပခြင်း၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ (၃)လ မြောက်တွင် နှူနာရောဂါနှင့်၊ (၄)လ မြောက်တွင် -ပန်းနာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ များပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ ဤဆေးကို (၅) လ တိုင်အောင် မိဝဲသည်ရှိသော် - ကာမအစွမ်းသတ္တိ ထက်မြက်လာ ပါလိမ့်မည်။ (၆) လ တိုင်အောင်မိဝဲသည် ရှိသော်-ဆံဖြူရောဂါ၊ (အရွယ် မရောက်ခင်ဆံဖြူရောဂါ) များပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍- (၇)လ တိုင်အောင် မိဝဲသည်ရှိသော် - ခန္ဓာကိုယ် တင့်တယ် လှပခြင်းဖြစ် လာပါလိမ့်မည်။ (၈)လ တိုင်အောင်မိဝဲသည်ရှိသော် - ခွန်အား ဗလတိုး ပွားလာပါလိမ့်မည်။ (၉)လ တိုင်အောင် မိဝဲသည်ရှိသော် -အသက်(၁၀၀) တိုင်အောင်ရှည်ပါလိမ့်မည်။ ဤဆေးဆုပ်ကိုအမြဲ (၁၀)လတိုင်အောင် မိဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် လူ့ပြည်တွင် အသံ အ ကောင်း ဆုံး ဖြစ် လာပါမည်။ (၁၁)လ တိုင်အောင်မိဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည်-ခန္ဓာကိုယ်အလွန်ဝပြုံးကြီးတူး လာပါလိမ့်မည်။ တနှစ်တိတိမိဝဲသည်ရှိသော် တဘက်ကင်းသောသူဖြစ် လာပါလိမ့်မည်။ တနှစ် တိ တိ ဤဆေးဆုပ်ကို မိဝဲစားသောက်ပြီးသည့် နောက်-အလိုရှိသော အစာအဟာရ များကို သုံးဆောင် နိုင် ပါ သည်။ ဤဆေးကို မပြတ်ဆက်လက်၍ စားသုံးသည်ရှိသော် ဘေးအန္တရာယ်အ မျိုးမျိုးမှကင်းပြီးလျှင်- တကမ္ဘာပတ်လုံးအသက်ရှည်စေနိုင်၏။ ၎င်းပြင် ဤဆေးကြောင့်မည်သည့် အခါမှ အိုမင်းနိုင်မည်မဟုတ်- ဤဆေးကို မိဝဲ သော သူသည်-သိဒ္ဓိမျိုး(၈)ပါးကိုလည်းရပါလိမ့်မည်။

ရုတ်အားကိုတိုးပွားစေရန်-မာသာဒိမောဒက ဆေးကိုပြခြင်း

ဆိပ်ရေခဲဖိတ်ကကျမ်းမှ

- ၁။ ဖွဲ့မပါသောမာသိပဲမှု* ၆။ သား ၄။ ပိတ်ချင်းမှု* ၆။ သား
- ၂။ ဂျါမုင်. " ၅။ သလေးဆံမှုန့် "
- ၃။ ဖွဲ့မရှိသော မုယောမှုန့် "

အားလုံးသောဆေးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြုပြီးလျှင် ၊ ၎င်းဆေး၏ တဝက်ဖြစ်သော-နွားထောပတ်ကိုထည့်ပါ။ ဒယ်အိုးထည်းတွင် ထည့်ပြီး မီးညှင်းညှင်းဖြင့်လှော်ပါ။ ၎င်းနောက်အားလုံးသော ဆေးနှင့်အညီ အမူကြိုထားသော သကြားရည် - ၂ ဆထည့်ပြီးလျှင်၊ နောက်က ဆိုထားပြီး သောဆေးမှုန့်များကိုရော၍၊ ဇီ-သားစီ ဆေးလုံးလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- ၎င်းဆေးကိုညည့်အခါတွင်စားပြီးလျှင်- နွားနို့ ၁၅-သား ကိုသောက်ပါ။ ချဉ်သောအစာ၊ ငံသောအစာ၊ များကို ရှောင်ကြဉ်သည်ရှိသော်- များစွာသော မိန်းမတို့နှင့်၊ ကာမရုဏ်မို့ဝဲသော် လည်း-အားကုန်ခမ်းခြင်းမရှိပါ။ ။

အာရုံကြောအာ၊တိုးဆေး

ဘေ့သဇ္ဇတနာကရကျမ်း-၄၀(၀)

၁။ နွယ်ချို	၁၂-သား	၇။ ပိတ်ချင်းသီး	၁၂-သား
၂။ မယ်ဇယ်ပွင့်	။	၈။ သစ်ကျပိုး	။
၃။ သမြက်သီး	။	၉။ ကရဝေး	။
၄။ ဝါးစိန်	။	၁၀။ ဖါလာ	။
၅။ သမြက်သီး	၃-သား	၁၁။ စွန်ပလွန်သီး-၃-သား	
၆။ နွယ်ချို	။	၁၂။ သကြား	ဇီ-သား

၎င်းဆေးဘက်များကို ထောင်းသင့်သော -ပစ္စည်းများကိုထောင်း၍ စစ်ယူပြီးလျှင်၊ ကြိတ်သင့်သောပစ္စည်းများကို ကျောက် ပြင် တွင် - ကြိတ်၍ -ကြေညက်အောင်လုပ်ပါ။ အားလုံးကို ပျားရည်နှင့်ရောပြီးလျှင်- မှီဆုပ်လုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ၎င်းကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်-ရတ္တံပိတ်၊ (သွေးအန်၊ သွေးကျ) ရောဂါ၊ မေ့ မျော့သော ရောဂါ၊ ကြို့ ထိုးသော ရောဂါ၊ ရစ်သောရောဂါ၊ မူးသောရောဂါ၊ ရင်ဘတ်ဒါဏ်သင့်နာ၊ သွေးအန်ရောဂါ၊ အသံပျက်ရောဂါ၊ လေနာရောဂါဟောင်း၊ တံတွေးတွင်သွေးပါခြင်း၊ နှစ်လုံးနှင့် နံဘေးထိုးခြင်း၊ ရေငုပ်ခြင်း၊ အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးတို့ကို- ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ။

မယားကြီးရွက်-လျက်ဆေးကိုပြခြင်း

ရုက္ခဝိညာဏကျမ်းမှ

မယားကြီးရွက် သတ္တုရည် ၁၅-သားနှင့် သကြား ၅-၈-သားကို ထည့်ပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ပြစ်ချဲ့လာသောအခါ ပျားရည် ၁၅-သားနှင့် ပိတ်ချင်းငယ် ၁၅-သားကို ထည့်၍ ကောင်းမွန်စွာ ဆီမီး ထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... အဖျားအိုအဖျားဟောင်းများ၊ ချောင်းဆိုးဟောင်းများ၊ အဆုပ်ရောဂါများအတွက် အထူးသင့်လျော်သောဆေး ဖြစ်သည်။

(မှတ်ချက်)

အဖျားဟောင်းများသည် ဝမ်းမီးနှင့် အသားအရေတို့တွင် ဖျားခြင်းမဟုတ်တော့ဘဲ၊ ဓာတ်(၇)ပါးတွင် အကုန်လုံး ငုတ်လောင်စွဲ၍၊ ကြာရှည်စွာဖျားသော အဖျားများဖြစ် သည်။ ဒုလ္လာရောဂါ၊ မီးယပ်ရောဂါ၊ နာတာရှည်ရောဂါ တို့၌၊ တချုပ်ချုပ်တခြစ်ခြစ်ဖြင့် မပြတ်နိုင်ဘဲ၊ ကြက်ကိုယ် ကြောင်ကိုယ်များကို စမ်းသကဲ့သို့ တနှေးနှေးဖြင့် ဖျား သောအဖျားမျိုးဖြစ်သည်။ ချောင်းဆိုး ရောဂါများသည် လည်း နာတာရှည်ရောဂါအနေအားဖြင့် ဆီးမှသော်၎င်း၊ ကျင်ကြီးမှသော်၎င်း၊ အစာအိမ်ချဉ်၍သော်၎င်း၊ သွေး များမှန်မှန်မသက်ဆင်းဘဲ အပုပ်အနေဖြင့် ကြွင်း၍သော် ၎င်း၊ ထိုအပုပ်များသည်၊ အခိုးအသွင်၊ လေအသွင်ဖြင့်ဖြစ် ပြီးလျှင် အပြင်အပသို့လည်း ထွက်ရန် လမ်းပေါက်မရှိသ ဖြင့်အခေါင်းကျယ်ရာ အထက်သို့သာလျှင် တက်ပြီးလျှင်- ချောင်းရောဂါဖြစ်ကုန်၏။ ထိုနာတာရှည် ချောင်းမျိုးကို ဆိုလိုသည်။ ။

မုံ့ကျွဲသံပင်သုက်ပျက်ရောဂါပျောက်ဆေး

ရုက္ခဝိညာဏကျမ်းမှ

မုံ့ကျွဲသံပင်အရွက်အခြောက် ၅-၈-သား၊ ကြာဇာသီးကိုထောပတ်နှင့် ကျော်ပြီးသား ၅-၁၅ သား၊ ၎င်း(၂)မျိုးတို့ကိုအသီးသီးအမှုန့်ကြိတ်ပြီး

လျှင်၊ တပေါင်းတည်းပြုလုပ်ထားပါ။ ၎င်းနောက်- သကြား ၃-၁၂ သား
ကိုရောပြီးလျှင် သိမ်းထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... နံက်စောစောအခါနှင့် ညနေချမ်းအခါ
တွင် နွားနို့နှင့်သောက်ပါ။ အိပ်မက်တွင်သက်ဆွတ်သောရောဂါများလွန်
စွာကောင်းပါသည်။

(မှတ်ချက်) မွဲကျွဲသဲပင်ပင်ဟူသည်-နွယ်ပင်ငယ်တမျိုးဖြစ်သည်။ ကလေး
များပင်အချို့ သိကြသည်။ သိပုံမှာ- ၎င်းအရွက်များကို
ရေဖြင့်နွယ်၍ချေလိုက်သည်ရှိသော်- ထိုရေများသည်အား
လုံးပြစ်ချွဲလာပြီးလျှင်၊ မုန့်ကျွဲသဲကဲ့သို့ပြုလုပ်၍ ကစားကြ
သောကြောင့် ကလေးများပင်-၎င်းအပင်ကို မွဲကျွဲသဲ
အပင်ဟုခေါ်ကြသည်။ ၎င်းအရည်သည် ရေကိုခဲသွားစေ
၍-ဗလဗမနီ-ဟု ခေါ်သည်။ ပါတာလပရဋ္ဌိသည်-ပရိ
ယာယ်တူဖြစ်၏။ ဘာ-၃၆၄။ ။

စားရန်အလေးချိန်.... ၁၂-သားမှ ၁၅-သားအထိ။

ဖာလာစေ့ သုက်အားတိုးဆေး
ရုက္ခဝိညာဏကျမ်းမှ

- ၁။ ဖာလာစေ့
- ၂။ ဇာဒိပျိုလိပွင့်
- ၃။ ဗာဒါန်စေ့
- ၄။

၎င်းလေးမျိုးသော် ဆေးဘက်တို့ကို သကြားခဲနှင့်ရော၍၊ နံက်
စောစောအခါ မှီဝဲသည်ရှိသော်၊ သုက်အားတိုးပွားပါလိမ့်မည်။ ။

ဗာဒါန်စေ့ဖိုးရှင်လမ်းအားတိုးဆေး
အာယုဗေဒဗိက္ခိန္ဒာသဘဏကျမ်းမှ

၁။ ဗာဒါန်စေ့ ၁-သား ၂။ ဂေါရာဇင်း ၂-ရတီ
၎င်း(၂)မျိုးတို့ကိုရော၍၊ နေ့စဉ်စားသွားသည်ရှိသော်၊ ခန္ဓာ
ကိုယ်သန်မာထွားကြိုင်းလာခြင်း၊ အားအင်များအလွန်တိုးပွားလာခြင်း၊
စိတ်ဓာတ်ကြည်လင်ရှင်လမ်းလာခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ။

ဂုဏ်ခါးမှုန့်-သက်ရှည်ဆေး

စက္ကဘတ္တကျမ်း(၂၉၃)အသယနပိုင်းမှ

ဂုဏ်ခါးမြစ်ကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ)၊ သတ္တုရည်
မြင့်(၇)ခြစ်ထုပ်ပါ။ ထိုဆေးမှုန့် ၁၂-သား ကို ထောပတ်နှင့် အတူ နေ့စဉ်
စားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- အသိဉာဏ်တိုးပွား၏၊ မှတ်ဉာဏ်ကောင်း၏၊
ကျက်ဉာဏ်ကောင်း၏၊ ဆံဖြူခြင်းနှင့် အရည်တွန့်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်
နိုင်၏။

ဂုဏ်ခါးမှုန့်သက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း(၂၀၀) (ပဇ္ဇနီ)

- ၁။ ဂုဏ်ခါး
- ၂။ ဆင်တုံးမနွယ်
- ၃။ ပရနွေဝါဖြူမြစ်
- ၄။ လက်ထုတ်စေ့
- ၅။ ကြိတ်မှန်ရွက်
- ၆။ သကြားနီခဲ

၎င်းဆေးဘက် (၆)မျိုးတို့ကိုလေးတူယူပြီးအမှုန့်ပြုပါ။ ၎င်းနောက်
-ဆေးတပုံကို ပျားရည်နှင့်ရော၍၊ ၎င်းတွင်ထောပတ်ရောပြီးမိတ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား - အစာမကြေလေထိုးသောရောဂါ၊ ဝမ်းမီး
ဖောက်ပြန်သောရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ခြေပြစ် လက်ပြစ် မသယ်
ချင်သောအားလျော့နာ၊ အဖျားရောဂါ၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်သော
ရောဂါ၊ ဖေါရောင်သောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့သောရောဂါ၊ နှုပ်မမြိန်
ရောဂါ၊ ပြင်းထန်သောဗူလာသရောရောဂါ၊ အစာကြေပြီးနောက်လေထိုး
သောရောဂါ၊ သလိပ်ရောဂါ၊ သည်းခြေရောဂါ၊ များကိုမျောက်ကင်း
စေနိုင်၏။ ၎င်းပြင်- အသက်ရှည်ခြင်း၊ ဝမ်းမီးတောက်ပခြင်း၊ အားကို
ဖြစ်စေခြင်းနှင့်၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါများကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ရေလဲမှာ- နို့ကိုသောက်ပြီး - ကြေကျက်လွယ်သောအစာများကို
စားပါ။

စားရန်အလေးချိန်- ၂-သားမှ ၃-သားအထိ

ဂုဏ်အားတိုးဆေး - သက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၉၆) (၈)

ဂုဏ်အားမြစ်ကို ဝသန္တရတုဉ်နှုတ်ပြီးလျှင်၊ နေ တွင် ခြောက် အောင် လှမ်းပြီးအမှုန်ထောင်းပါ။ ၎င်း အ မှုန် ကို ထောပတ်ဖြင့် နယ် ပြီး လျှင်၊ ထောပတ်အိုးတွင်ထည့်ပြီး-မျက်နှာဝံကိုလုံခြုံ အောင်ပိတ်၍ စပါးတွင်မြှုပ် ပါ။ (၂၅) ရက်ပြည့်လျှင်-ဖော်ထုတ်ပြီး အသုံးပြုနိုင်သည်။ ၎င်းဆေးကို စားပြီးနောက် နွားနို့ကိုသောက်ပါ။ ဆေးကြေကျက်သွားပြီး အတန်ကြာ မြိုင်သောအခါ-ထောပတ်နှင့် ရောစပ်ထားသော နွား နို့ အာ ဟာ ရ ကို စားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား - အထက်ပါအတိုင်း စားသွားသည်ရှိသော်- ရင့်ရော် အိုမင်းခြမ်းကင်းပြီးလျှင်-လူလင်ပျို ပမာ ဖြစ်လာနိုင်၏။ ၎င်းပြင်- ကလေးသူငယ်များအဆင်းပျက်ခြင်းမှကင်းပြီးလျှင်၊ ထိုက လေး များ၏ အသံဩဇာလည်း လွန်စွာကောင်းမွန်လာပါမည်။ ကျိုးသွားသော အရိုး များလည်း ဆက်လာပါမည်၊ သွေးကြောင့်ဖြစ်သောအနာရောဂါ၊ လက်သဲ ကဲ့အက်ခြင်း - စသောရောဂါ၊ ဝက်ရှူး - ရောဂါ၊ ဂြိုဟ်နတ်ဖမ်းစားသော ရောဂါ၊ ရှူးသောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေအဆင်းညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့ခြင်းစ သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင်- ဝမ်းမီးအားကို တိုးပွား စေ၏၊ အသံကိုကောင်းစေ၏၊ အသက်တရားတိုင်အောင်နေနိုင်၏။

ဂုဏ်အားရစ်ပျိုသက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဒဟဿကိုင်းအလေးချိန် ဣဝိ-သား နှင့် -ဂုဏ်အားမြစ် -အလေးချိန်- ဣဝိ-သား တို့ကိုအမှုန်ပြုပြီးလျှင်ရောစပ်ထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား ၎င်းဆေးမှုန်ကိုသင့်လျော်သလောက်ကြည့် ၍-နွားနို့၊ ထောပတ်၊ တို့နှင့်မှီဝဲလျှင်၊ ထောပတ်၊ နွားနို့၊ အာဟာရများ ကို စားသောက်သွားသည်ရှိသော် -လွန်စွာအားအင်ကြီးမား၏၊ လှပခြင်း နှင့် အရောင်အဆင်းတိုးတက်လှပခြင်းဖြစ်ပြီးလျှင်၊ အနှစ်ဘရာတိုင်အောင် အသက်ရှည်ပါလိမ့်မည်။

ထိုဂူခါးမြစ်ကို ထောပတ်နှင့်(၇)ရက်တပါတ်ခန့်စားပြီးနောက် မာသိပဲကိုပြုတ်၍ထမင်းနှင့်စားသည်ရှိသော်....ကိုနွဲ့ရာကဲ့သို့ သာယာသော အသံဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဂူခါးသက်ရှက်အားတိုးဆေး

ဂူခါးမြစ်၏အမှုန်ကိုဖီးဖြူသီးသတ္တုရည်ဖြင့်-အကြိမ်ပေါင်းများစွာထုပြီးထားပါ။ (အရည်ဆွတ်နယ်-အခြောက်လှမ်း- အကြိမ်ကြိမ်လုပ်ပါ) ၎င်းကို ပျားရည်၊ ထောပတ်၊ သို့မဟုတ်-နွားနို့ဖြင့်တလခန့်မှီဝဲသည် ရှိသော်....အသက်တရာတိုင်အောင်အနာရောဂါကင်းပြီးလျှင်-အသက်ရှည်နိုင်၏။

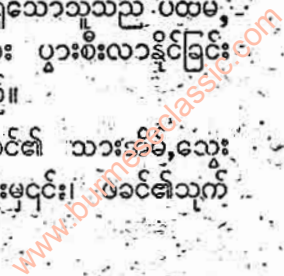
ဂူခါးသက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဂူခါးမြစ်ကိုကြိတ်ပြီးလျှင်ထောပတ်ဖြင့်တေ၍မှီဝဲသည်ရှိသော်.... အသက်တရာတိုင်အောင် ရောဂါကင်းပြီးလျှင် အသက်ရှည်နိုင်၏။

(မှတ်ချက်)

အိုမင်းသောသူ၏ လက္ခဏာဖြစ်သော အသံတိုခြင်း၊ ရုပ်ကျခြင်း၊ အသားအရေတွန့်ခြင်း၊ အထိုင်အထအသွားအလာလေးခြင်း၊ ကျရွယ်ဖြစ်သောသူ၏ လက္ခဏာဖြစ်သော အသားများ တင်းမာ ကျစ်လစ်မှု မရှိခြင်း၊ လျော့ခြင်း၊ ပျော့ခြင်း၊ စကားပြောလေးခြင်း၊ ချွဲသလိပ်များခြင်ခြင်း၊ မပြေခြင်း၊ အမေ့အလျော့များခြင်း၊ စသည်တို့ ကင်းကွာခြင်း၊ လူအိုရုပ်လက္ခဏာ လျော့သွားခြင်းသည် ပင်လျှင်-လှုပ်ပျံ့ပမာ ဖြစ်လာနိုင်၏ဟုဆိုသည်။ တတိယအရွယ်ရှိသောသူသည် ဒုတိယအရွယ်သဏ္ဍာန်ပမာ ရုပ်ဓာတ်များ ပွားစီးလာနိုင်ခြင်း၊ ဒုတိယအရွယ်ရှိသောသူသည် ပထမအရွယ်သဏ္ဍာန်ပမာ ရုပ်ဓာတ်များ ပွားစီးလာနိုင်ခြင်းတို့ကိုရည်ရွယ်၍ ကျမ်းဆရာဆိုသည်။

ကလေးသူငယ်များသည်- မိခင်၏ သားအိမ်၊ သွေးသား၊ ကျမ်းမာ၏ ချွတ်ယွင်းခြင်းမှ၎င်း၊ ဖခင်၏သက်

သွေး မသန့်မှု ဆီးရောဂါ၊ ကာလသားရောဂါ စသော ကူးစက်တတ်သော ရောဂါရှိသူဖခင်မှိုင်း၊ ပေါက်ဖွား လာရသောကလေးများသည် လွန်စွာကံဆိုး၏။ ရောဂါ တမျိုးတည်းပင်မဟုတ်တော့— အမျိုးမျိုးပင် ယောယုက် ဖွဲ့လိမ့်နေ၏။ မည်သည့် ရောဂါဟု အမည် တပ်ရန်မှာ ခဲယဉ်းလာသည်။ ထိုကလေးများသည်များသောအားဖြင့် သွေးပျက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သွေး၏အရောင်ကိုဖြစ်စေသော “ရုဇူက” သည်းခြေအားလည်း ပျက်ခဲ့သည်။ ထိုကလေး များသည် များသောအားဖြင့် အသားဖြူရာမှ မဲလာ သည် မှိုင်းလာသည်။ လက်သည်း၊ ခြေသည်းတို့သည် အရိုးဓာတ်၏ အညစ်အကြေး အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်ကြ သည်။ လူကြီးများတွင် ထိုနှစ်ကျော်၊ လကျော် အခိုးငုတ် အခိုးပုပ်လေများသည် ရိုးတွင်းသို့ဝင်ရောက် စွဲလာသော အခါ ရိုးတွင်းကိုက်ခြင်း၊ နှာခြင်း၊ အရိုးအက်ကွဲခြင်း၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်း များလည်း ကွဲအက်လာခြင်း စသည် ဖြစ်လာရာသည်။ ဤဆေးသည် ထိုအခိုးငုတ်၊ အခိုး အောင်းလေများကို ပယ်ထုတ်နိုင်စေတတ်သောကြောင့်၊ အထက်ပါအတိုင်း အကျိုးပြုထားသည်။

ကလေးများ၏မာကြာစွဲ ရောဂါ၊ ဂြိုဟ်စွဲရောဂါ၊ တို့ကို ရှေးက နတ်စွဲပယောဂတမျိုးအနေဖြင့် အများဆုံးကုထုန်း ကုနည်းပြုလုပ်ထားခြင်းကြောင့် ဂြိုဟ်စွဲ (မာကြာ) မှာဒ ယာစွဲဟု ယနေ့တိုင်ပင် အများဆုံး ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ စင်စစ်မှာ ထိုသို့စွဲထင်သလောက် အစွဲနာရောဂါအကုန် လုံးမဟုတ်ပေ။ ရောဂါများရောယှက်သွေးလိမ့်နေခြင်းဖြစ် ၍ အစရှာလို မရအောင် အမျိုးမျိုးဖောက်ပြန်နေသော ရောဂါများဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတော်ရေးသားထား သော “အဋ္ဌန” နိဒါန်းဘာသာဒီကာကျမ်းတွင် အကျယ် တဝင့်ပါသည်။ သနားဘွယ်ကောင်းသော မပြောတတ်ရှာ သည့် ကလေးသူငယ်များအတွက် သက်ဆိုင်သူတို့ ကြည့်ရှု လေ့လာသင့်ပေသည်။

ဇနီးမောင်နှံအပြုံးအားတိုးဆေး

ဆိန်ရေသံဟိတံ ဘာသာဋီကာကျမ်း-ဒုတိယကဏ္ဍ ဆဋ္ဌပိုင်း(၂၇၃)မှ

- ၁။ ကကြာသရေ ၅။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၂။ ဘဘော်ချင်းခြောက် ၆။ ဇာဒိပ္ပုလ်သီး
- ၃။ ရာတန်စေ့ ၇။ လေးညှင်း
- ၄။ ဂုဂမံ ၈။ နံ့သာဖြူ

၎င်းဆေးဘက်(၈)မျိုးတို့ကို ၁၂-သားစီယူပါ။ ဘိန်းဝါ-သားကို ယူပါ။ ၎င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင် ဆေးမှု့ ၁-သားကို ပျားရည်နှင့် ညည့်အခါမှိတ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- သက်ထိမ်းပြီးလျှင် ယောက်ျားများ နှစ်သက် ရှင်လန်းစွာ ကာမရုဏ်မှိတ်နိုင်၏။ မိန်းမများအဘို့လည်း များစွာနှစ်သိမ့် ရှောင်ရဲစေနိုင်သော ဆေးဖြစ်သည်။

သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး

ဘေ့သဇ္ဇရတနာကရကျမ်း(၂၈) (ပဇ္ဇမိ)

- ၁။ ဘိန်းစေ့ ၃-၁) သား
- ၂။ ချင်းခြောက် ၁) ။
- ၃။ သကြား ၃-၁) ။

၎င်းဆေးဘက်(၃)မျိုးတို့ကို အမှုန်ပြုပြီး နွားနို့နှင့်မှိတ်ပါ။ ဆေး၏အကျိုးကား- သုက်များ ထိမ်းပြီးလျှင် ကာမအားသတ္တိ ပွားများလာပါလိမ့်မည်။

သုက္ကိုထိမ်း-ပန်းနုအားတိုးဆေး

ယောဂတရီဆန်နိကျမ်း(၃၁၆) ဝါဠိကရီဏပိုင်းမှ

- ၁။ ပန်းနု ၃- သား
- ၂။ နှမ်း ၃- ။
- ၃။ ချင်းခြောက် ၁၂-သား

၎င်းဆေးဘက်(၃)မျိုးတို့ကို အမှုန်ပြု၍ညည့်အခါနွားနို့နှင့်မှိတ် သည့်ရှိသော်.... သုက်ထိမ်းပါလိမ့်မည်။

သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေးကိုမြခြင်း

ယောဂစရစ်နိကျမ်း(၃၁၇)ဝါဇိကဂုဏ်ပိုင်းမှ

နှားနို့ထည်းတွင် စင်ကြယ်ပြီးသားဘိန်းကို သုံးရတီခန့်ထည့်ပြီး လျှင်၊ သကြားနှင့်စပ်၍ မှိတ်သည်ရှိသော်....သုက်ထိမ်းပါလိမ့်မည်။

သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး

ယောဂစရစ်နိကျမ်း(၃၁၇)ဝါဇိကဂုဏ်ပိုင်းမှ

၁။ ဇာတိပွိုလ်သီး ၃- သား ၄။ တာလပင် (ထင်းရှူးဆီတမျိုး) ၃- သား

၂။ ဘိန်း ၂။ ၅။ သကြားခဲ ၂။
၃။ စမုတ် ၂။ ၆။ တင်လဲ ၁၅- ၂။

ငှင်းဆေးဘက် (၆) မျိုးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍အမှုန်ပြုပြီး လျှင်၊ အလုံး(၁၂)လုံးလုပ်ပါ။ ဆေးတလုံးကို ညည့်အခါတွင်စားပြီး နှားနို့ကိုသောက်ပါ။ သုက်ထိမ်း၍ အားတိုးပါလိမ့်မည်။

သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး

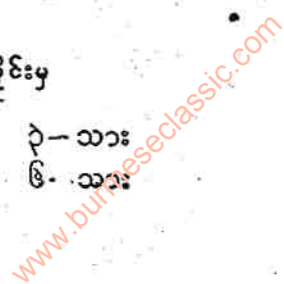
ယောဂစရစ်နိကျမ်း(၃၁၈)ဝါဇိကဂုဏ်ပိုင်းမှ

ဆဲ နှစ်ရာသီမြစ်ကို ရေနှင့်သွေးပြီးလျှင် လိင်တွင်လိမ်းကျန်ပါ။ ထိုသူသည် မိန်းမများနှင့်ကာမဂုဏ် ပျော်ပါးသော်ငြားလည်း သုက်ရွေ့ လျှားခြင်းမရှိဘဲ သုက်ထိမ်းပါလိမ့်မည်။

သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး

ယောဂစရစ်နိကျမ်း(၃၁၈)ဝါဇိကဂုဏ်ပိုင်းမှ

၁။ နို့သာနီ ၃- သား ၃။ ဘိန်း ၃- သား
၂။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့် ၂။ ၄။ ဟင်းရိုင်း ၆- သား

၎င်းဆေးအားလုံး၏ တဝက်ကိုဖြစ်စေ၊ ဆေးအားလုံးကိုဖြစ်စေ၊ မှီခဲပြီးလျှင်၊ သားငယ်မရှိသောနှားနို့ကို ရေလဲအနေဖြင့်သောက်ပါ။ သုက်ထိမ်းပါလိမ့်မည်။ ဤနည်းသည် မဟာယောဂ နည်းဟု ဆိုအပ်၏။ သုက်ထိမ်းခြင်းကို လွန်စွာပြုတတ်၏။

မှတ်ချက်။ ဤ၌အားလုံးကိုဖြစ်စေ၊ တဝက်ကိုဖြစ်စေ၊ စားရမည်ဟု ဂါထာ၌ပါ၏။ စင်စစ်မှာ အလေးချိန် (၁) သားထက် ပို၍မစားသင့်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ=ဆေးနည်းတွင် အဆိပ်ဖြစ်သော ဘိန်း(၃)သားအထိပါနေသည်။ သုက် ထိမ်းမည်သာမက သွေး များ ကို ရပ်ဆိုင်းသွားအောင် ပြုလုပ်နိုင်သောကြောင့် (၁)သားထက်ပို၍ မစားသင့်။

သုက်ထိမ်းရန်အတွက်-ခွေးလေးယားမြစ်-

မြစ်ခြင်းပြီးဆေး

ရုက္ခိဉာဏကျမ်းမှ

ခွေးလေးယားမြစ်ကို လက်တဆစ်ခန့်ဖြတ်၍ မေထုန်မှီဝဲသော အခါတွင် ပါးစပ်တွင်ငဲ့၍ ၎င်းအရည်ကိုမျိုချသည်ရှိသော်....သုက်ထိမ်းခြင်းအတွက် အလွန်အကျိုးရှိပါသည်။ ၎င်းအမြစ်ကိုခဲတွင်းမှ မထုတ်သမျှ ကာလပတ်လုံး သုက်မလွတ်ပါ။ ထိမ်းထားပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ များသောအားဖြင့်ယခုကာလသည် အလွယ်တကူကြိုက်ကြ၏။ လောလောဆယ်အကျိုးကိုသာကြည့်၏။ နောင်ဖြစ်မည့်ဆိုးကျိုးကို မမျှော်တွေးကြ။ ဤမျှတိုတောင်းမှုကို ကြိုက်နှစ်သက်လာသောကာလကြီး၌ စီးပွားရေးသမားများသည် မည်သည့်မျက်နှာကိုမှ မကြည့်ဘဲ၊ မိမိဆေးတွင်ကျယ်မှုကိုသာရှေးရှုပြီးလျှင်ကြေငြာကောင်းကောင်းဖြင့် လူအပေါင်းကို သဘောကျရန် ရောင်းချကြကုန်၏။ မိမိ ကိုယ် တိုင် လည်း ဆင်ခြင်တုံ ဗဟုသုတ မရှိ၊ ကလျာဏမိတ္တလည်း မိမိ၌မရှိ ထိုသူများသည် လွန်စွာ ကြောက်မက်ရွယ်ကောင်းသော အဆိပ်များ သားလျှင်

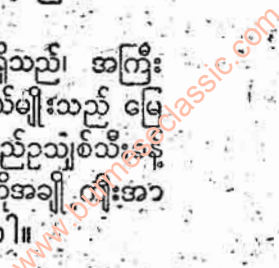
ဖြစ်သည့်ဆေးများကို မှီစဲကြ၏။ မူးယစ်စေတတ်သော
 ဘိန်း၊ ဆေးခြောက်၊ ပဒိုင်း စသည်ပေါသော သုက်လိမ်း
 ဆေးများကို အများဆုံးမှီစဲကြ၏။ ထိုသူများသည်အလူး
 သက်ပြုသင့်သည်။ ရွှေ့လျော့သွားသော သုက်များကို
 ထိမ်းထားသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်မှအပြင်သို့မရောက် ဟု
 သိရသော်လည်း အတွင်းတည်နေရာများမှရွှေ့လျား
 နေပြီးသားဖြစ်၏။ လေဓာတ်ကိုချုပ်ထား၏။ သွေးဓာတ်
 ကို ထိမ်းထား၏။ အဆီကိုခွဲစေ၏။ ထိုသူသည် မကြာ
 မြင့်မှီအခါ သို့မဟုတ် ကြီးရင့်စပြုလာသော အခါ၌၊
 ထူးဆန်းသော ဆီးရောဂါ၊ ဆီးအားနည်းသောရောဂါ၊
 နှလုံးရောဂါ၊ အိပ်မပျော်သောရောဂါ၊ စသည်ဖြင့် အလွန်
 ကုစားရခက်သည့်ရောဂါများ ဖြစ်ပေါ်လာမည် ကား
 မလွှဲပေ။ ထိုမချုပ်တည်းအပ်သည်ကို ချုပ်တည်းထား
 ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောရောဂါများအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်
 တို့အဖွဲ့မှ ချိတ်ထုတ်ဝေအပ်သော “အဥ္ဇန” နိဒါန်းကျမ်း
 တွင်ကြည့်ရှုပါလေ။

ကျီးအာကြီးစေ့ သုက်ထိမ်းရန် အတွက် ကိုပြခြင်း

ရူက္ခဝိညာဏကျမ်းမှ

ကျီးအာကြီးစေ့ကို မေထုန်မမှီဝဲမိရှေးဦးစွာ (၁၅) မိနစ်ခန့်
 ခံတွင်းတွင်ထား၍ အသုံးပြုပါ။ ၎င်းအစေ့ကိုကိုက်၍ ပါးစပ်တွင်ခါးသော
 အရသာ ထွက်လာသည့်တိုင်အောင် ပြုလုပ်၍ မေထုန်မှီဝဲသည်ရှိသော်-မည်
 သည့်အခါ မှုသုက်ကျလိမ့်မည်မဟုတ်။ ခြေထောက်ကိုမြေမှာနှင့်လိုက်သော
 အခါမှသာလျှင် ဆေးပြေသွား၍ လျော့ကျသက်ဆင်းလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ဣန္ဒရဝါရုဏီ- သည်အကြီးအငယ်နှစ်မျိုးရှိသည်။ အကြီး
 မျိုးသည် သစ်ပင်နှယ်၍တက်သည်။ အငယ်မျိုးသည် မြေ
 တွင်ပျံ့နှံ့၍သွား၏။ အကြီးမျိုး၏အသီးသည် ဥသျှစ်သီးနှင့်
 ရှိ၍ မှည့်သောအခါ နီရဲနေသည်။ ဗိမ္ဗာ-ကိုအချို့ ကျီးအာ
 ဟု ပြန်သည်မသင့်-ကင်းပုံဟုသာ မှတ်ယူပါ။

(မ) တရာ-သုတ်ထိမ်းအားတိုးဆေး
ဘေသဇ္ဇရတနာတရကျမ်း (၂၄၂) (ဝဒ္ဓဒီ) ၄

- ၁။ ဆိန်း ၃- ရတီ ၄။ တောင်မရိုး (စရည်း) ပွင့်-၅-ရတီ
- ၂။ ဇာတိပျိုလ်သီး ၃- ၅။ ဘင်း- ၅-သား
- ၃။ ပရုပ် ၂- ၂။

၎င်းဆေးဘက်(၅)မျိုးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင် ပျားရည်နှင့်ရောပါ။ ဤဆေးကိုစားသည်ရှိသော်.... သုက်ထိမ်းခြင်းကိုပြုသည့်အပြင်- တရာသောမိန်းမတို့နှင့် မွေ့လျော် ပျော်ပါးသော်လည်း သုက်ကုန်ခမ်းခြင်းမဖြစ်နိုင်ပါ။

သုက် ထိမ်းအားတိုးဆေး

ယောဂရတနာတရကျမ်း (၉၂၅) ၄

- ၁။ ဇာတိပျိုလ်သီး ၅။ ဂန့်ဂေါဝစ္ဆ
- ၂။ ဇာတိပျိုလ်ပွင့် ၆။ ဖာလာငယ်
- ၃။ လေးညှင်း ၇။ ဆိန်း
- ၄။ ဂုဂမံ ၈။ ကုက္ကရာ

၎င်းဆေးဘက်(၈)မျိုးတို့ကို ၃-၈-သားစီယူ၍ စင်ကြယ်ပြီးသောပရုပ် (၄) သားကိုယူပြီးလျှင်၊ စနစ်တကျအမှုန်လုပ်၍ ကွမ်းရွက်သတ္တုရည်ဖြင့်ကြိတ်ပြီးလျှင်၊ ကုလားပဲခန့်လုံး၍မှီဝဲသည်ရှိသော်.... သုက်ထိမ်းပြီးလျှင် အားတိုးခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ဝမ်းမီးထောက်ပခြင်း၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

သုက် ထိမ်းအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာတရကျမ်း (၆၁၂) (စ)

- ၁။ လေးညှင်း ၅။ ဂုဂမံ
- ၂။ စင်ကြယ်ပြီးသားပရုပ် ၆။ ပဒိုင်းစေ
- ၃။ ဇာတိပျိုလ်ပွင့် ၇။ ပဒိုင်းရွက်
- ၄။ ဇာတိပျိုလ်သီး ၈။ ပဒိုင်းပွင့်

၎င်းဆေးဘက်(၈)မျိုးတို့ကို တဆစီယူပြီး - အမှန်အညက်ပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းနောက်...ထိုဆေးကို နွားနို့နှင့်မွှေပြီးလျှင် ခြောက်အောင်လုပ်ပါ။ ၎င်းနောက်-ဆေးမှန်တဆ၊ ဘင်းရွက်တဆ၊ ဝှေ့နို့မှန်တဆ၊ ဇွဲကိုယူ၍- အလုံးကိုတပေါင်းတည်းရောပြီးလျှင်၊ ဘိန်းသတ္တုရည်ဖြင့် (၂၁)ကြိမ်ထုပြီး (၁)သားခန့်အလုံးလုပ်ပါ။

အကျိုးကား။ ဤဆေးကို မှီစဲသည်ရှိသော်.... သုက်ကိုထိမ်းပါလိမ့်မည်။

သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၁၃) (၈)

၁။ ဘိန်း ၂။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့် ၃။ ကွမ်းရွက်မှန်
၎င်းဆေးဘက်(၃)မျိုးတို့ကို အမျှစီယူ၍ အမှန်ပြုပြီးလျှင်၊ အားလုံးကို(၈)နာရီတိုင်အောင် တပေါင်းတည်းပြု၍ မွှေပြီးလျှင်အလုံးလုပ်ပါ။ ဆေးတလုံးကို ကတိုးနှင့်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ်-ပရုပ်နှင့်ဖြစ်စေ၊ အနံ့မွှေးအောင်လုပ်ပြီးလျှင်။ နွားနို့နှင့်အတူစားသည်ရှိသော်.... (၁၀) ယောက်သောမိန်းမတို့၏ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်၏။

သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၁၃) (၈)

၁။ ဇာတိပွိုလ်သီး	၁၂-သား	၅။ ဖာလာငယ်	၁၂-သား
၂။ လေးညှင်း	။	၆။ ဘိန်း	။
၃။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့်	။	၇။ ကွတ္တရာ	။
၄။ ဂံမ	။	၈။ ဖရုပ်	၄-

၎င်းဆေးဘက်(၈)မျိုးတို့ကိုအမှန်ပြု၍ ကွမ်းရွက်သတ္တုရည်နှင့်မွှေပြီးလျှင် စာလေးဥခန့်အလုံးလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ဤဆေးလုံးသည်- သုက်ထိမ်းခြင်းနှင့်- အားအဆင်းတိုးပွားသည့်အပြင်- ဝမ်းမီးကိုလည်း တောက်ပစေနိုင်၏။

သုက်ထိမ်းအားတိုးဆေး
ခန္ဓာရိက္ခမ်း-ဝါဒီကရုဏဒိုင်းမှ

- ၁။ ကတိုး တဆ
- ၂။ ဂန့်ဂေါဝစ္ဆ နှစ်ဆ
- ၃။ ဇာတိပ္ပိုလ်သီး နှစ်ဆ
- ၄။ လေးညှင်း နှစ်ဆ
- ၅။ ဘိန်း လေးဆ
- ၆။ ဆေးခြောက် နှစ်ဆ

၎င်းဆေးဘက်(၆)မျိုးတို့ကိုယူ၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင်၊ ရေနင့်အ
တူတကွရောမေ့ပြီး စာလေးဥခန့်အလုံးလုပ်ပါ။

ဆေးအကျိုးကား.... ဆေးတလုံးကို ပျားရည်နှင့်ရော၍ ညည့်
အခါ- 'ပဥ္စမဟိရိ'တွင်စားပြီးနောက်၊ သကြားနှင့်ထောပတ် သင့်လျော်
သလိုကြည့်၍ နို့ ကိုသောက်ပါ။ သုက်ကိုထိမ်းပါလိမ့်မည်။ ။

သန္ဓေရ-သွေးအားတိုးဆေး

ခန္ဓာဗဟိဇာ(၄၅)အရိသ-ရောဂါဒိုင်းမှ

- ၁။ ဤကဋုန်သုံးပါး- (ချင်းခြောက်၊ ပိတ်ခြင်း၊ ငြုပ်ကောင်း)
- ၆။ ဤဖိုလ်-အသီးသုံးမျိုး- (ဆီးဖြူသီး၊ ပန်ခါးသီး၊ သစ်ဆိမ့်သီး)
- ၉။ ဤဇာတ-အမူးသုံးပါး- (သစ်ကျပိုး၊ ဖာလာငယ်၊ ကရဝေးရွက်)

၁၄။ ဆားငါးမျိုး- (သိန္ဓောဆား၊ တွင်းထွက်ဆား၊ ချက်ဆား၊
ဆားပုပ်၊ သမုဒြိဆား)

- ၁၅။ လင်းနေ
- ၁၆။ လှော်ပြီးသားရှိန်းခို
- ၁၇။ တောဆောင်းမေခါး
- ၁၈။ ဂျုံဆား
- ၁၉။ နနွင်း
- ၂၀။ နနွင်းနွယ်
- ၂၁။ စယို
- ၂၂။ ကုလားဆောင်းမေခါး
- ၂၃။ လက်ထုပ်ခေါက်
- ၂၄။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်
- ၂၅။ စမု စပါး
- ၂၆။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၂၇။ ဥသျှစ်သီးနှစ်
- ၂၈။ စမုတ်

၎င်း(၂၀)မျိုးသောဆေးဘက်တို့ကိုအမျှစီယူ၍ အမှုန့်ထောင်းပြီး လျှင်၊ ၁၂-သား ပမာဏကို ရေနှေးပူပူဖြင့်မိုးပဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ဖောရောင်သေခးရောဂါ၊ အမျိုးမျိုးသောမြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ နှလုံးထိုးအောင်သောရောဂါ၊ နံဘေးထိုးသောရောဂါ၊ လေကြောင့်ဖြစ်သောဂျူးရောဂါ၊ ဘဂန္နီရ် (ဂရင်ဂျီ) ရောဂါများနှင့်- ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ကြို့ထိုးရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဝါရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ အစာမကြေခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော လေချုပ်သော ရောဂါ၊ အရောင်ရောဂါ၊ ကျင်ကြီးလမ်းကြောင်းတွင်ဖြစ်သောပိုးရောဂါ များနှင့်-အခြားသောဝမ်းကိုက်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင်-ဤဆေးသည်-ပြင်းထန်သော အဖျား နှင့်ယှဉ်၍ ဖြစ်သောသူအား၎င်း၊ ပဒယာဂနှင့်ယှဉ်၍ဖြစ်သောသူအား၎င်း၊ အကျိုးရှိ၏။ သားသွီးမရသော မိန်းမများအတွက် သားသွီးကိုရစေနိုင်၏။ - ဤ ဝိဇယ-အမည်ရှိသော ဆေးမှုန့်ကို “ကဏှာတြေယပုနုဗ္ဗသု” ရသေ့သည် မိန့်ဆိုထားလေသည်။ ။

မှတ်ချက်။ ကျမ်းရင်း၌ ၁၂-သားစားသင့်သည်ဟုဆိုထားလေသည်။ ဇီကာဆရာများကား-ယခု ကာလလူများ- ၁-သား-၂-သား လောက်သာစားသင့်သည်ဟု ဖွင့်ပြထားလေသည်။ ။

လှော်ပြီးသားရိန်းခို...ဟုဆေးဘက်တွင်ပါသည်။ မြန်မာများဆေးပေါ်ရာ၌ကား- များသောအားဖြင့် ရိန်းခိုရိုးရိုးထည့်ကြ၏။ အထည့်များကြ၏။ ။ ရိန်းခိုကိုသန့်ရှင်းသောဒယ်အိုးတွင်လှော်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းကို ရိန်းခိုမီးဖေ က်ဟုခေါ်ကြသည်။

တောဆောင်းမေခါး... ကိုပယဆေးဆိုင်တွင် “တိလက်သာ” ဟု ပြောပြီးဝယ်လျှင်ရသည်။ စယို... ကိုထည့်ရာ၌ စယိုစစ်စစ်ဖြစ်အောင်ရှာဖွေ၍ထည့်သင့်သည်။ တောကွမ်းရိုင်းများကို များသောအားဖြင့်တွေ့ရသည်။

ကန့်ချုပ်နီမြစ်...ဟုဆိုထားသည်။ များသောအားဖြင့် ကန့်ချုပ်ဖြူများရောနှောထားကြသည်။ ဆေးကျမ်းဟောင်းများတွင်ကား- ကန့်ချုပ်နီမြစ်၏ အခေါက်ကိုထည့်ရန်အထူးမူထားသည်။

သက်ရှိ၌ ဘေးတိုးဆေး

စိန္တပတ္တကျမ်း (၄၅) အစိတ် - ရောဂါပိုင်မှ

၁။ ကြာဟင်း	၃။ သား	၈။ နွားမြက်ရင်း	၃။ သာ
၂။ စလို	။	၉။ သင်္ဘောချင်းခြေခက်	။
၃။ ဒွပ်ချိုမြစ်	။	၁၀။ အိပ်မေ့သီး	။
၄။ ဆူးလေ	။	၁၁။ ဖန်ခါးသီး	။
၅။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	။	၁၂။ စင်ကြယ်ပြီးသားချီးသီး	၂၄-
၆။ ဂမိုးတိမ်ပြာဥ	။	၁၃။ ဂုခါး	၂၄-သား
၇။ လက်ထုပ်မြစ်	။	၁၄။ ဝဥ	၄၀- ။

၎င်းဆေးဘက် (၁၄) မျိုးတို့ကိုထိုထောင်းပြီးလျှင် ရေ-၁၅၇ ဖီ-
 သားဖြင့်ထည့်ပြီးကြိုပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင်ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက်
 ပြုတ်ဆေးရည်၏သုံးဆထက် ကြံသကာခဲကိုရောပြီးလျှင်၊ လျက်စားလို့ရ
 သော ချက်ဆေးကဲ့သို့ဖြစ်အောင်ကြိုချက်ပါ။ ၎င်းနောက် ယောင်းမတွင်
 ကပ်သကဲ့သို့ ခပ်ပြစ်ပြစ် (မုံ့ကျသကဲ့သို့) အခြေသို့ ရောက်သောအခါ
 အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

၁။ ကြာဟင်း	၆။ သား	၅။ ဖာလာစေ့	၁၀။ သား
၂။ စလို	။	၆။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။
၃။ ဝဥ	။	၇။ ငြိပ်ကောင်း	။
၄။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	။	၈။ ဆင်ပိတ်ချင်းသီး	။

၎င်း(၈)မျိုးသောဆေးဘက်တို့ကို အမှုန့်ပြုပြီးထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ငါးမျိုးအပြားရှိသော ဝူရောဂါ, အမျိုး
 မျိုးသောဒုလ္လာသရော ရောဂါ, ကိုယ်ရေဖျော့သောရောဂါ, ကိုယ်ရေစိမ်းပုပ်
 သောရောဂါ, အမျိုးမျိုးသောမြင်းသရိုက်ရောဂါ, များကိုပျောက်ကင်းစေ
 သည့်အပြင်အမျိုးမျိုးသော ဝမ်းဗိုက်၌ဖြစ်သောရောဂါတို့ကိုပျောက်ကင်း
 စေနိုင်၏။ ၎င်းပြင်-ဝမ်းကိုက်ရောဂါ, မြစ်ခြောက်နာရောဂါ, လိပ်ကပ်နာ

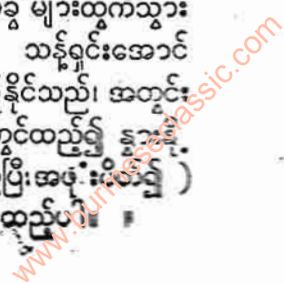
ရောဂါ၊ နှာစေးရောဂါ၊ ပေါင်တောင်တင်းသောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးသည် အမျိုးမျိုးသော အနာရောဂါများအတွက် အကျိုးပြု၏။ အထူးအားဖြင့် မြင်းသရိုက်ရောဂါကို ဖျက်ဆီးနိုင်ရာ၌ အကြိမ်ပေါင်းထောင်သောင်းများစွာ စမ်းသပ်အောင်မြင်ပြီးဖြစ်၏။ ၎င်းဆေးကိုအမြဲမိဝံသောသူသည်ရောဂါကင်းပြီးလျှင် အသက်တရာတိုင်အောင် ရှည်နိုင်၏။ အရည်တွန့်ခြင်း၊ ဆန်ဖြူခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ။

ဤ “ဗာဟုသာလာဂုဠ” ဆေးသည် “ရသာယန” (အသက်ရှည်ဆေး) များတွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည့်အပြင် - အဆီကိုလည်းတိုးပွားစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင် - မြင်းသရိုက်ရောဂါကို ပယ်ဖျောက်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ ။

(မှတ်ချက်) ဤဆေးကိုစားသုံးပြီးနောက် - နွားနို့ - သို့မဟုတ် - သားပြုတ်ရည်နှင့် - ထမင်းကိုရေလဲအနေဖြင့်သောက်သင့်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၅ -) - သားမှ ၅ - ဂရမ် - သားအထိ။

စင်ကြယ်ပြီးသားချီးသီး.... ဟုအထက်ပါဆေးနည်းတွင်ပါရှိသည်။ များသောအားဖြင့် မြန်မာများသည် ချီးသီးကို ၎င်းအတိုင်းပင်လည်း ကြသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ၎င်းချီးသီးစသည်တို့သည် အဆိပ်မျိုးတွင်ပါသောကြောင့်၊ အာယုဗေဒကျမ်းတွင်ကား - သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေပြီးမှ ချီးသီးကိုအသုံးပြုကြသည်။ ထို့ကြောင့် - ဆေးနည်းတွင်စင်ကြယ်ပြီးသားချီးသီးဟု ထူးခြားစွာဆိုထားသည်။ ၎င်းကိုစင်ကြယ်အောင်လုပ်နည်းမှာ - ကျွန်ုပ်တို့ပြန်ဆိုထားသော “ရသာယန” (ဓာတ်သမုဒြာကျမ်းကြီး) တွင် အကျယ်ပါ၏။ ဤ၌အကျဉ်းမှတ်ရန်မှာ - ချီးသီးထိပ်ပိုင်းကို ဒါးဖြင့်ခွဲ၍ အိပ်ခိုင်ခိုင်တခုတွင်ထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် - အုပ်မှုန့်များကိုထည့်ပြီး လက်ဖြင့်ပွတ်တိုက်ပါ။ အုပ်မှုန့်တွင် ဆီကဲ့သို့ဖြစ်လာပြီး ၎င်းအခွံ များထွက်သွားသည်ရှိသော် - ထိုချီးသီးကိုရေနှေးပူပူဖြင့်ဆေးကျော့၍ သန့်ရှင်းအောင်လုပ်ပြီးယူပါ။ ထိုချီးသီးကိုလိမ်းဆေးဘက်တွင်အသုံးပြုနိုင်သည်။ အတွင်းစားဆေးအနေဖြင့် အသုံးပြုလိုသော် - ချီးသီးကိုအိပ်တွင်ထည့်၍ နွားနို့အိုးတွင် မှန်ထုတ်ဆဲ (ဒုတ်တန်းပြစ်၍ ၎င်းတွင်ချိတ်ဆဲပြီး အဖုံးပိတ်၍) ပြုတ်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ပြုလုပ်ပြီးမှအထက်ပါဆေးနည်းတွင်ထည့်ပါ။ ။

ပိတ်ချင်းသီးဟူသည်မှာ.... ပိတ်ချင်းငယ်, ပိတ်ချင်းကြီး, ရေပိတ်ချင်း, စသည်ဖြင့်- ဘာပေကုသသည့်တို့တွင် ဖွင့်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆင်ပိတ်ချင်းယူရာ၌-ဝါဒကဲ့သည့် သစ်ပင်များတွင် တွယ်ကပ်ပြီး တက်သွားသော ဆင်ကျန်(ဆင်ကမ်း)ခေါ်-နွယ်ပင်ကြီးမှသီးသောအသီးသည်၊ ပိတ်ချင်းသီးကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၍၊ ၎င်းကိုဆိုသည်ဟု အချို့ဆရာများဆိုကြသည်။ အများသုံးဗယဆေးဆိုင်များတွင် “ယနပိပ္ပလိ” ဟုမေးဝယ်လျှင် ယခုသုံးနေကျ ပိတ်ချင်းထက်ကြီးသော ပိတ်ချင်းကိုထုတ်ပေးလိမ့်မည်၊ ၎င်းကိုပင်ထည့်ကြသည်။ ဆင်ပိတ်ချင်းကို “ဂဇပိပ္ပလိ” ဟုခေါ်သည်။ ဂဇ-သဒ္ဒါသည်- ဆင်ဟောသည်။ ယန-သဒ္ဒါသည်၊ “တာမိလ်” လိုဆင်ဟောသည်။

လေးညှင်းမှုန့် စားမြိန် သုက်ပွားအားတိုးဆေး

စက္ကဘက္ကကျမ်း(၇၂)ရာဇယက္ခမာရောဂါဝိုင်းမှ

၁။ လေးညှင်း	၁၀။ ကြိတ်မှုန့်ရွက်
၂။ ရုတန်စေ့	၁၁။ ပိတ်ချင်းငယ်
၃။ ပန်းရင်း	၁၂။ သင်္ဘော ချင်းခြောက်
၄။ နံ့သာဖြူ	၁၃။ ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်
၅။ တဂရ(သနပ်ခါး)	၁၄။ နွားမြက်ရင်း
၆။ ကြာညိုဝစ္ဆ	၁၅။ ဥပသကာ
၇။ ဇီယာဖြူ	၁၆။ ဂန့်ဂေါဝစ္ဆ
၈။ ဖာလာငယ်	၁၇။ ဇာတိပျိုလ်သီး
၉။ အကျော်နက်	၁၈။ ဝါးစိန်

၎င်းဆေးဘက်(၁၈)မျိုးတို့ကိုတဆစီယူ၍၊ သကြား(၈)ဆကို ယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်းပြု၍ အမှုန့်ပြုပြီးမှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... နှုတ်မြိန်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ ရောင့်ရဲ၏၊ ဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေ၏၊ အားကိုတိုးပွားစေ၏၊ သုက်အတွက် အလွန်အကျိုးပြု၏၊ ဒေါသသုံးပါးကို ပယ်ပျောက်နိုင်၏၊ ရင်ကိုင်ခြင်းကို ပယ်

ပျောက်နိုင်၏၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ လည်ကိုင်းခြင်းကိုပယ်ပျောက်၏။ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ကြို့ထိုးရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်သောရောဂါ၊ များကိုပယ်ပျောက်နိုင်၏။ ၎င်းပြင်-မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ ထိပ်ကပ်နာရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ဝမ်းသက်ရောဂါ၊ ဘုဂန္ဓု^၀ရ်(ဂရင်ဂျီ)နာ၊ မြင်းဖုအစိုနာ၊ ဒုလ္လာသရောရောဂါ၊ ဂူရောဂါများနှင့် အဖျားရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ။

မှတ်ချက်။ ဝါးစိန်ဟူသည်- မြန်မာများဆေးဖော်သုံးစွဲရာ၌ အလွန်အသုံးနည်းသော ဗယဆေးတခုဖြစ်သည်။ အချို့ဝါးပုလဲဟုခေါ်သည်။ ဗယဆေးဆိုင်တွင် 'ဗ' ဆလိုကျန်' ဟုမေးဝယ်လျှင်- ဒိ-သား ပြား-၅၀-၆၀ လောက်ပေးရမည်။ ဝါးခေါင်းအတွင်းမှရသော ဆေးဘက်ဖြစ်သည်။

မြောက်ခေါင်းဥမှုန့်- အားတိုးဆေး

စေတနာရတနာကရကျမ်း(၅၉၂) (၁)

မြောက်ခေါင်းဥနှင့် ကြိတ်မှန်ရွက်အမှုန့်ကို တဆစီယူပြီးလျှင်- ၎င်း ၂-မျိုးကို တပေါင်းတည်းပြု၍ ထောပတ်အနည်းငယ်ဖြင့်ကြော်ပါ။ ထိုဆေးမှုန့်ကြော်နှင့် သကြားကို လေး တူ ရောပြီး လျှင် သိမ်းဆည်းထားပါ။

ဆေး၏အားကျိုးကား- သုက်ဓာတ်များကို တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။ စားရန်အလေးချိန်၊ ၁၂-သား ရေလဲကား။ နွားနို့ကိုသောက်ပါ။

မြောက်ခေါင်းဥမှုန့်- သက်ကြားအို ရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး

စေတနာရတနာကရကျမ်း(၅၉၂) (၁)

မြောက်ခေါင်းဥ- ၃၀ဝိ-သားကို အမှုန့်ပြု၍၊ သင့်လျော်သော အလေးချိန်ပျားရည်ကိုယူ၍ရောပြီးလျှင် နွားနို့နှင့်မှီဝဲပါ။ ၎င်းနောက်နို့ထမင်းထောပတ်နှင့်ပြုလုပ်ထားသော အစာအာဟာရတို့ကို မှီဝဲသည်ရှိ

သော်... အိုမင်းသောယောက်ျားပင် ဖြစ်သော်လည်း လှင်ပျိုပမာ အား အင်တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

ဥမ္မန်ဥ-အားတိုးဆေး

တၢရိတသံဟိသာကျမ်း၊ အပိုင်း(၅၀)မှ

- ၁။ ဥမ္မန်ဥ
- ၂။ ဆူးလေ
- ၃။ မူသလီ
- ၄။ ဇီးဖြူသီး
- ၅။ သိန္ဓောဆား
- ၆။ ပိတ်ချင်းသီး

၎င်းဆေးဘက်(၆)မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီးလျှင်၊ အားလုံးဆေး၏ အလေးချိန် သကြားနှင့်ရော၍ အမှုန့်ပြုပြီးမှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ၎င်းဆေးကိုနွားနို့နှင့်မှီဝဲသည်ရှိသော်... သုက် များတိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

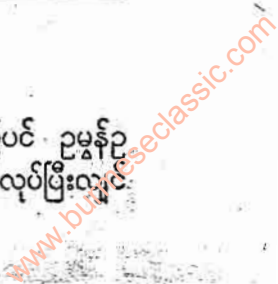
စားရန်အလေးချိန်။ ၉-ပဲ သား။

မှတ်ချက်။ ဝိဒါရိကန္တကို... ဘင်္ဂေါနယ်ရှိဆရာများသည် အချို့ ကြွေးဥကိုအသုံးပြုကြ၏။ အချို့တောင်ကဇွန်းဥကိုအသုံး ပြုကြ၏။ အချို့ဥမ္မန်ဥကိုအသုံးပြုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပြည်နယ် အလိုက်ဖြင့် အိန္ဒိယပြည်တွင် ဝါဒကွဲမူကြောင်း၊ ဆေးအဘိ ဓာန်ကျမ်းကြီးများနှင့် ပုံပြအဘိဓာန်ကျမ်းတို့တွင်လည်း အမျိုးမျိုးပြကြသည်။ အထူးခွဲခြား၍ မှတ်ရန်မှာ အားတိုး ဆေးအရာတွင် ဥမ္မန်ဥသည်သာလွန်၍ အကျိုးရှိ၏။ အဆိပ် ဖြေဆေးတွင် ကြွေးဥသည်သာလွန်၍ အကျိုးရှိ၏။ အနာ ပေါက်ဆေးတွင် တောင်ကဇွန်းဥသည် သာလွန်၍ အကျိုး ရှိ၏ဟု ခွဲခြား၍ မှတ်ယူသင့်၏။

ဥမ္မန်ဥမ္မန်(မ) တရာအားတိုးဆေး

ဝိက္ခမတ္တကျမ်း (၃၀၅) ရသျှာဓိကာရပိုင်းမှ

ဥမ္မန်ဥသတ္တုရည်ကိုထုတ်ယူပြီးလျှင်၊ ၎င်းသတ္တုရည်၌ပင် ဥမ္မန်ဥ အမှုန့်ကို ထုပ်ပါ(စိမ်ပါ)။ ၎င်းနောက် ခြောက်အောင် လုပ်ပြီးလျှင်

ဆေးမှုန်ကို ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ တို့နှင့်ရော၍ စားသည်ရှိသော်... မိန်းမ ပေါင်းတရာတို့နှင့် ကာမဂုဏ်သွားလာနိုင်၏။

ဥမ္မန်ဥမ္မန်-သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး

ယောဂတရပ်ကျမ်း (၃၁၀) ဝါဒီကရဏဒိန်းမှ

ဥမ္မန်ဥကို သေချာစွာအမှုန်အညက်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် (၂၁) ကြိမ်တိုင်အောင် ၎င်းဥမ္မန်ဥ သတ္တုရည်ဖြင့်သာထုပ်ပါ (စိမ်ပါ)။ ၎င်းနောက် သကြား၊ ပျားရည်၊ ထောပတ်၊ တို့နှင့်ရော၍ စားပါ။ ၎င်းနောက်- နွားနို့ သောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ။ အသက် (၈၀) ရှစ်ဆယ်အရွယ်ပင်ဖြစ်သော် ငြားလည်း လုပ်ပျိုပမာ ကာမဂုဏ်သွားလာရာ၌ ရှင်လန်းနိုင်၏။

ဥမ္မန်ဥမ္မန်. (မ) တရာအားတိုးဆေး

အရွှပ်ဟပယကျမ်း (၉၇၃) ဝါဒီကရဏဒိန်းမှ

- ၁။ ဥမ္မန်ဥ ၃။ သလေးစပါး ၅။ ဆူးပဒေါင်း
- ၂။ ပုတ်ချင်း ၄။ လွန်ဆံ ၆။ ခွေးလေးယားစေ့

၎င်းဆေးဘက် (၆) မျိုးတို့ကို ၁၅-သားစီထူပါ။ ပျားရည်- ၁၅-သား၊ သကြား ၃၅-၈-သား၊ ထောပတ် ၂၄-သား အားလုံးသော ဆေးဘက်များကိုရောပြီးလျှင် နေ့စဉ် ၅-၈-သားမှီစပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ မိန်းမပေါင်းတရာတို့နှင့် ပေါင်းဖော်မှီစဲနိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိရှိပါမည်။

ဥမ္မန်ဥမ္မန်- သက်ကြားအို လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၁၄) ဝါဒီကရဏဒိန်းမှ

ဥမ္မန်ဥကို ထောပတ်နှင့်ရောပြီးလျှင် နွားနို့ဖြင့် သဖန်းသီးပမာ ကာ စားသောသူသည် အိုမင်းရင့်ရော်သောသူပင်ဖြစ်သော်လည်း လုပ်ပျိုပမာ စွမ်းနိုင်၏။

ဥမ္မန်ဥမ္မန် သက်ကြားအို လူမျိုးဖြစ်အားတိုးဆေး
ဘေသန္တရတနာတရကျမ်း(၅၉၇) (၁)

- ၁။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၂။ ဆီးဖြူသီး
- ၃။ သဗျက်သီး
- ၅။ နွယ်ချို

၎င်းဆေးဘက်(၄)မျိုးတို့ကိုလေးတူယူပြီးအမှုန့်ပြုပါ။ ထိုဆေးမှုန့်များကို ဥမ္မန်ဥမ္မန်သတ္တုရည်ဖြင့် အကြိမ်များစွာထုပြီးလျှင်၊ နေရိပ်တွင် ခြောက်လေ့အောင်လုပ်ပါ။ ၎င်းနောက် ထိုဆေးမှုန့်နှင့်အတူ သကြားခဲ ရော၍ထားပါ။ ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ တို့နှင့် ဆေးကိုရောပြီး လျက်စားပြီး သည့်နောက် နွားနို့ ကိုသောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ အသက် (၈၀) အရွယ်ရှိသော အိုမင်းသော ယောကျ်ားပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ လင်ပျိုကဲ့သို့ မိန်းမများနှင့်ပေါင်းဖေ၍ နိုင်၏။

မှတ်ချက်။ လျက်စားခြင်း၌ မြန်မာများတွင် လျက်စားသောဆေးကို ဆေးမှုန့်အနေနှင့် အသုံးပြုကြ၏။ အာယုဗေဒတွင် ကား- လျက်ဆေးကိုပြစ်ပြစ်ခဲခဲ လက်ထဲတွင်ထည့်၍ လျက်စားလို့ ရအောင်လုပ်ပြီး အသုံးပြုကြ၏။ ထိုထိုးထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ နောင်.... “လျက်ဆေး” ဟု ပါသောနေရာ၌၊ မြန်မာများလျက်ဆေးမျိုးကို မမှတ်ယူဘဲ ယိုဆေးမျိုးဟုမှတ်ပါ။ “အဝလေဟ” - သဒ္ဒါသည် လျက်ခြင်းကိုဟော၍ သဒ္ဒါအနက်အတိုင်း လျက်ဆေးဟု ပင် ရှေးကပြန်ကြသည်။

ရှင်မတက်-လူလှအားတိုးဆေး
ဓမ္မဝတ္ထကျမ်း (၁၂၁) ဝါတတ္ထရောဂါပိုင်းမှ

- ၁။ ရှင်မတက်(ကညွတ်ဥ)
- ၂။ ဝက်ချေးဖန်ခေါက်
- ၃။ ဂုံခါး
- ၄။ မြေဇီးဖြူ
- ၅။ ပရနုဓါ
- ၆။ ဆင်တုံးမနွယ်
- ၇။ ပိတ်ချင်းငယ်
- ၈။ ဒဟာထကိုင်း
- ၉။ ဆူးလေ

၎င်းဆေးဘက် (၉) မျိုးတို့ကို အသီးသီး-၃၀-သား စီယူပြီးလျှင် အမှုန့်ပြုပါ။ အားလုံးသော ဆေးမှုန့်၏ထက်ဝက်အလေးချိန် - (ခိနာမည် သောမြင်းခွာရွက်)၊ ပျားရည်-၆-သား၊ ထောပတ်-၄၀-သား၊ ၎င်းဆေး ဘက်အားလုံးတို့ကို သမအောင်ရောစပ်၍ ဝမ်းမီးအခြေအနေကို ချင့်ချိန် ပြီးမှီပင်။ ဤဆေးကိုမှီဝဲသော အခါ-အစာ အာဟာရများကိုစားသုံးနိုင် ပါသည်။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဝါတရက်(ပါဒရက်)ရောဂါ၊မြစ်ခြောက် နှာရောဂါ၊နှူနှာရောဂါ၊ ပိန်ကြုံသောရောဂါ၊ရတ္တပိတ် (သွေးအန်သွေး ကျ)ရောဂါ များနှင့်-လေ၊ ဩည်းခြေ၊ သလိပ် ကြောင့်ဖြစ်သောအမျိုး မျိုးသောရောဂါများကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

”ဤယောဂုသာရာမတ” ဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော် ဖြူသောဆံ ပင်များကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ပြီးလျှင်အရောင်အဆင်းကိုလည်း တိုးပွားစေ နိုင်၏။ ဤဆေးကို မှီဝဲသောအချိန်၌ နေ့အခါအိပ်ခြင်း၊ မီးလှုံခြင်း၊ ပင်ပမ်းခံခြင်း၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း၊ စပ်သောအစာ၊ ပူသောအစာ၊ လေးသော အစာ၊ ထိုင်းမှိုင်းသောအစာ၊ ငံသောအစာ၊ ချဉ်သော အစာ တို့ ကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ။

(မှတ်ချက်) ရှင့်မတက်.....!ရှင့်မတက်ကြီး၊ ရှင့်မတက်ငယ်၊ ဟူ၍နှစ် မျိုးရှိသည်။ ရှင့်မတက်ကြီးကို ဆေးဘက်တွင် အသုံးများ သည်။ ရှင့်မတက်သည်-ရှေးအခေါ်ဖြစ်သည်။ အရပ်ခေါ် မှာ- ကညွတ်ဟုခေါ်သည်။ ။

စိနာမည်သော မြင်းခွာဟူသည်....မြင်းခွာတမျိုးမဟုတ်ပါ။ တရုပ် ပြည်မှ ဖြစ်သော မြင်းခွာဟု - အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ တရုပ်လူမျိုးများသည်- မြင်းခွာကိုအသုံးပြုခဲ့ကြ၏။ ယခုလည်းအသုံးပြုဆဲပင်ဖြစ်သည်။ မြင်းခွာ ကိုသတ္တုရည်ထုတ်၍သကြားနှင့်သောက်ကြ၏၊ ပြုတ်၍ သောက်ကြ၏၊ အမှုန့်ပြု၍စားကြ၏။ ထိုသို့အသုံးပြုခြင်းသည် တရုပ်ပြည်၌အထင်ရှားဆုံး ဖြစ်၍ ဤကဲ့သို့ဆိုထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အသုံးပြုနေသော မြင်းခွာရိုးရိုး ကိုပင်ယူနိုင်ပါသည်။ ။

ရှင်မတင်္ဂီမူန့်ကမအားတိုးဆေး

ဧကမ္ဘာကျမ်း(၁၂၁) ဝါဇီကရဏဝါဒိုင်းမှ

- ၁။ ရှင်မတင်္ဂီ(ကညွတ်ဥ) ၄။ ဝက်ချေးဖနဲခေါက်
- ၂။ ဆူးလေ ၄။ ဘောက်မဲ့(ဘီးပင်)မြစ်
- ၃။ ဆွေးလေးယားစေ့ ၆။ ဆူးပဒေါင်း

၎င်းဆေးဘက် (၆) မျိုးတို့ကိုလေးတူယူ၍ အမှုန်ပြုပြီးနွားနို့နှင့် မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...အကြိမ်ပေါင်းများစွာ မိန်းမနှင့် မေထုန်မှီဝဲသော်လည်း မရောင့်ရဲနိုင်ပါ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည်ဤဆေးမှုန်၏စွမ်းရည်သတ္တိသာဖြစ်ရ၏။ ။

ရှင်မတင်္ဂီမူန့်- မောင်းမေတထောင်အားတိုးဆေး

ယောဂတရုဏီနိကျမ်း(၃၁၀) ဝါဇီကရဏဝါဒိုင်းမှ

- ၁။ ရှင်မတင်္ဂီ(ကညွတ်ဥ) ၄။ ဆူးလေး
- ၂။ ဝက်ချေးဖနဲမြစ် ၅။ ဆီးဖြူသီး
- ၃။ ဥမွန်ဥ

၎င်းဆေးဘက်(၅)မျိုးတို့ကို-အသီးသီး-၁၂-သား စီယူ၍အမှုန်ပြုပြီးလျှင်၊ ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ သကြား၊ တို့နှင့်ရောစပ်ပြီးမှီဝဲပါ။ ထိုဆေးဘက်(၆)ပါးတို့ကိုဆရာမြတ်တို့သည်-အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သော-သုတ်ဓာတ်ကို တိုးပွားစေရန်နှင့်- မိန်းမပေါင်းများစွာတို့ကို ကာမဂုဏ်သွားလာရန် အတွက်မိန့်ဆိုထားကြကုန်၏။ ။

မှတ်ချက်။ ဤဆေးဘက်(၆)မျိုးဟုဆိုထားသည်။ စင်စစ်မှာ-(၈)မျိုးရှိ၏။ အမှုန်ဆေးငါးပါးနှင့်-တည့်၍စားရန်ဆေးလုံးမျိုးကို တပေါင်းတည်းပြု၍ (၆) မျိုးဟုအမည်တတ်ထားသည်။

ဆင်ပြောင်ကြီး-ရှင်မတင်္ဂီမူန့်-အားတိုးဆေး

ယောဂတရုဏနာကရကျမ်း-(၉၁၃) ဝါဇီကရဏဝါဒိုင်းမှ

- ၁။ ရှင်မတင်္ဂီ-(ကညွတ်ဥ) ၄။ ပရနူဝါ
- ၂။ ဆူးလေ ၅။ ဝက်ချေးဖနဲ
- ၃။ ဝေဟဿကိုင်း ၆။ မှုသလီ

၎င်းဆေးဘက် (၆) မျိုးတို့ကိုလေးတူယူ၍အမှုန်ပြုပြီးလျှင် နွား
ထောပတ်၊ သကြား၊ နှင့် မိုဝဲသည်ရှိသော်.... အားအင်ကုန်ခမ်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆင်ပြောင်းကြီးကဲ့သို့အားအင်ရှိကုန်၏။ ။

ရှင်မတက်မှုန့်-ပန်းသေအားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း(၉၂၄) ဝါဇီကရဏဝိုင်းမှ

၁။ ရှင်မတက်(ကညွတ်ဥ)	၃။ မူသလီမြစ်
၂။ ဒဟဿကိုင်းမြစ်	၅။ ဆူးလေမြစ်
၃။ ခွေးလေးယားစေ့	

၎င်းဆေးဘက်(၅)မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီးလျှင်၊ အမှုန်ပြုလုပ်၍
သကြားနှင့်ရောပြီး နွားနို့နှင့်သောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ဣန္ဒြေဦးနှုမ်းအားအင်ကုန်ခမ်းသောသူများ
ကောင်းပါလိမ့်မည်။ ပန်းသေသောသူလည်း ကောင်းပါလိမ့်မည်။

ရှင်မတက်မှုန့် - ရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း(၉၂၀) ရသယနဝိုင်းမှ

၁။ ရှင်မတက်(ကညွတ်ဥ)	၄။ မူသလီမြစ်
၂။ မယားကန်	၅။ ဆင်ပေါက်ဥ
၃။ ဆင်တုံးမနွယ်	

၎င်းဆေးဘက် (၅) မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင်၊
ထောပတ်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ပျားရည်နှင့်ဖြစ်စေမိုဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ အိုမင်းသောရောဂါ၊ သေဝန်းပါးရောဂါတို့နှင့်
နှိပ်စက်ခံနေရသောသူသည်သုက်နှင့်အား စသည်တိုးပွားပြီးလျှင်၊ ကိုယ်
ရောင်ကိုယ်သွေးလှပ၏၊ နုတ်တမျှ ကိုယ်ရောင်တောက်ပ၏၊ ကျယ်သော
ပညာဉာဏ်များ တိုးပွား၏။

မှတ်ချက်။ (ပေါက်ဖြူနွယ်) ပေါက်ဖြူနွယ်ဥကိုမှတ်ယူပါ။

ရှင်မတက်မှုန့်-မောင်းမတထောင်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း(၂၄) (ပဇ္ဇမိ)

၁။ ရှင်မတက်(ကညွတ်ဥ)	၄။ ဆူးပဒေါင်း
၂။ ဝက်ချေးဖန်မြစ်	၅။ ဆူးလေ
၃။ ဆူးလေးယားစေ့	၆။ နှမ်း
	၇။ မသံပဲ

၎င်းဆေးဘက်(၇)မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီးအမှုန့်ပြုပါ။၎င်းဆေးမှုန့်ကို သကြားခပ်ထားသောနို့ဖြင့် ညည့်အခါတွင်မိဝံပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ ထောင်ပေါင်းများစွာသောမိန်းမတို့နှင့်ကာမဂုဏ်သွားလာမိဝံနိုင်လောက်အောင် စွမ်းရည်သတ္တိအားရှိလာပါလိမ့်မည်။

ရေထိကရုံးမှုန့်-အားတိုးဆေး

စက္ကဒတ္တကျမ်း(၁၂၄) အာမဝါတရောဂါဝိုင်းမှ

၁။ ရေထိကရုံး	၇။ နွားမြက်ရင်း
၂။ ဆူးလေ	၈။ ရေခတ်ခေါက်
၃။ ဆင်တုံးမနွယ်	၉။ ပရနွဝါ
၄။ ဂုံခါး	၁၂။ ငြိဖိုလ် (ဆီးဖြူ, ဖန်းခါး, သစ်ဆိမ့်)
၅။ ပိတ်ချင်းသီး	
၆။ ကြာဟင်း	၁၃။ ချင်းခြောက်

၎င်းဆေးဘက် (၁၃)မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ဒိန်ချဉ်, ပုန်းရည်ရေနှင့်မွေထားသောဒိန်ချဉ်, နို့, သားပြုတ်ရည်, များနှင့် အတူတကွစားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ အစာမကြေ လေထိုးသောရောဂါ, အဆစ်အမြစ်ရောင်သောရောဂါ, အဖျဉ်းရောဂါ, ဂူရောဂါ, ရင်၌ဖြစ်သော ရောဂါ, အဆုပ်ရောဂါ, မြင်းသရိုက်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် အပြင် ဝမ်းမီးကိုလည်းတောက်ပစေနိုင်၏။ ထက်မြက်ခြင်းနှင့် အားအင်

၎င်းဆေးဘက် (၁၄) မျိုးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြုပြီးလျှင်ပြေ
ပြစ်ချောမောသောအိုးခွက်ပုလင်းတွင်ထည့်၍ နေ့စဉ်မိဝဲပါ။ ၎င်းနောက်
အလိဂ်ရှိရာအစာကို စားသောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ၎င်းဆေးကိုတလခန့် မှီဝဲစားသောက်သည်
ရှိသော် အားအင်ပွားတိုး ဝဖြိုးလာပြီးလျှင် ရောဂါ အမျိုးမျိုးတို့ကို
ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ အသားအရည်တုန်ခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်း၊ ထိပ်
ပြောင်မွှေးကျွတ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာသရော ရောဂါ၊ ကိုယ်ရောဂါဖျော့ရောဂါ၊
ထိပ်ကပ်နာ၊ နူနာမျိုးရောဂါ (၁၈) ပါး၊ ဝမ်းဗိုက်ရောဂါ (၈) မျိုး၊
ဂရင်ဂျီနာ၊ မုတ္တကိစ်(ဆီးအောင့်)ရောဂါ၊ ဒူးခေါင်းကြီးသော ရောဂါ၊
ကိုယ်ရေစိမ်းညစ်သောရောဂါ၊ ခယရက်ရောဂါ၊ အဆုပ်နာ၊ ပန်းနာကြီး
ရောဂါ၊ ကုစားခက်သောပြင်းထန်သည့်ချောင်းဆိုးရောဂါမျိုး၊ လေရော
ဂါမျိုး(၈၀)ရှစ်ဆယ်၊ သည်းခြေရောဂါ(၄၀) လေးဆယ်၊ သလိပ်ရော
ဂါမျိုး(၂၀)နှစ်ဆယ်၊ ဒွေးဝမ်းရောဂါ၊ သန္တပေါတ်ရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်
ရောဂါ၊ လိပ်ခေါင်းနာအမျိုးမျိုးတို့ကို သိကြားမင်း၏ ဝရဇိန်လက်နက်
မိုးကြိုးစက်သည် သစ်ပင်အပေါင်းတို့ကိုထောင်းထောင်းကြေညက်ဖျက်
ဆီးစေသကဲ့သို့ ဤဆေးသည်လည်း ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီး
နိုင်၏။

ကာမနတ်-အားတိုးဆေး

ယောဂတရုဇိနိကျမ်း(၃၁၂) ဝါဇိကဂုဏဝိသိဒ္ဓိ

၁။ ဆူးလေစေ	၃- သား ၉။	မူသလီ	၁၂
၂။ ခွေးလေးယားစေ	၆- ။	၁၀။ ဆင်တုံးမနွယ်	၁၂
၃။ ဝက်ချေးဖန်စေ	၃- ။	၁၁။ နံ့သာနီ	၁၂
၄။ ရှင်မတက်(ကညတ်၃)	၃- ။	၁၄။ အမွှေးသုံးမျိုး(သစ်ကျပိုး	
၅။ ဥမွန်ဥ		ဖာသဘူကရဝေး)	၁၂-စီ
၆။ သခွားစေ	၆- ။	၁၅။ ပိတ်ချင်းသီး	၁၂
၇။ ဒဟာထက်ဝင်း	၆- ။	၁၆။ ဆီးဖြူသီး	၁၂
၈။ မယားကြီးရွက်	၉-ကျပ်	၁၇။ လေးညှင်း	၁၂
	၁၂	၁၈။ ဂန့်ဂေါဝစ္ဆ	၁၂

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုအမှန်ပြုပြီးလျှင်လက်ပံပင်ဖြူမြစ်၏သတ္တု
ရည်ဖြင့် (၂၁)ကြိမ်ထုံပါ။ ၎င်းနောက်-သမန်းမြက်မြစ်ဖွား၊ သက်ကယ်
ကြီးမြစ်ဖွား၊ ၎င်းတို့၏သတ္တုရည်ဖြင့် (၇) ကြိမ်ထုံပါ။ အားလုံးသော
ဆေး၏အလေးချိန်သကြားကိုထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ပျက်စီးဖောက်ပြန်သောသုက်နှင့်၊ သုက်
အားကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ မုတ္တကိုစ် (ဆီးအောင့်)ရောဂါ၊ မုတ္တဇာတ်
(ဆီးချုပ်)ရောဂါ၊ ဆီးနှင့်ဆိုင်သောရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုပျောက်ကင်း
စေနိုင်၏။ မိန်းမပေါင်း (၁၀၀) တရာတို့နှင့်မေ့လျော်ပျော်ပါးနိုင်သော
စွမ်းရည်သတ္တိရှိ၏။ မြင်းနှင့်တူသော အားအစွမ်းတမန်ရှိ၏။ ဤဆေးကို
အမြဲမပြတ်စားသွားသည်ရှိသော်... မြို့သောမိန်းမမည်လည်း သားသွီး
ကိုရနိုင်၏။ ဤဆေးကို “မန္တန္တရီ” ဆရာကြီးမိန်းမဆိုခဲ့၏။ ။

မထုရာပြည် ဘုရင်မင်းမြတ်သုံး

ရသာလာမည်သော အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၂၁) ဝါဇီကရဏပိုင်းမှ

- ၁။ ဒိန်-စဉ်းငယ်အချိုအချဉ်ရှိပါစေ ၉၆-သား
- ၂။ သကြားဖြူဖြူဖွေးဖွေး ၄၀-သား
- ၃။ ပျားရည် ၃-သား
- ၄။ ထောပတ် ၃-
- ၅။ သင်္ဘောချင်းခြောက် ၃-သား
- ၆။ လေးညှင်း ၁၂-သား

၎င်းဆေးဘက်တို့၏ အမှန်ကို အဝတ်ဖြူဖြူ တခုတွင် ထည့်၍ပူတ်
တိုက်ပါ။ ၎င်းနောက်-မြေအိုးခွက်တခုတွင်-ကတိုးနဲ့ သာဖြူ၊ တို့၏ အရည်
ကိုယူပြီးလျှင် ၎င်းအိုးတွင်လိမ်းကျန်ပါ။ ၎င်း အိုး ကို အ ကျော် နက်ဖြင့်
မီး မြှိုက် ပြီး လျှင် ၊ ဒိန်-နှင့်ပရုပ်ထည့်၍ အနံ့ပေါ်အောင်မေ့ပြီးလျှင်
ထိုအိုးတွင်ဆေးကိုထည့်ထားပါ။ “ထိုဆေးကို” ရသာလာ” ဆေးဟုခေါ်
ဆိုအပ်၏။ ထို “ရသာလာ” မည်သောဆေးကို “မထုရာ” ပြည်ရှင် ဘုရင်
မင်းမြတ်သည်၊ မိမိကျမ်းမာရေးအတွက်-ကိုယ်တိုင်စီမံ ပြုလုပ်ထားသော
ဆေးဖြစ်၏။ ထို “ရသာလာ” မည်သောဆေးကိုမိမိစီမံသည်ရှိသော်-ကာမ

ရုံ၏အရောင်အလင်း တောက်ပြောင်သာခြင်းရှိ၏။ ချမ်းသာခြင်းကိုပြုနိုင်
၏။ အလိုလိုက်၍ နှစ်ချိုက်မှုကိုပေးတတ်သော မယားလိမ္မာကဲ့သို့ နှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်နိုင်၏။ ။

(မှတ်ချက်) မြေအိုးတွင် - အကျော်-နံ့ သာမျိုးဖြင့် မှောက်ပြီးမီးမြှိုက်
သည်ကိုနံ့သာဖြင့် (အိုးသင်း)သည်ဟုဆိုသည်။ “မထုရာ”
နှင့် “မခဲရာ” ကို ကဲ့အောင်မှတ်ယူပါ။ “မထုရာ” ကား-
နယူးဒေလီမြို့နှင့်-မိုင်(၁၀၀)တရာကျော်ကျော်တွင်တည်ရှိ
သောမြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်သည်။ “မခဲရာ” ကား- လူနွီယတောင်
ပိုင်း မဒရပ်မှ- မီးရထားကညည့်အိပ်သာသာ စီးရသော
နေရာတွင်တည်ရှိသောမြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်၏။

ချဉ်လွန်းသောဒိန်မဖြစ်စေရ၊ အနည်းငယ်ချဉ်အောင်
ပြုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ချို ဆိမ့်သော အရသာ ရှိသော ဒိန်ကို
ယူရမည်။ ။

အသက်တထောင်ဂျုံမှုန့်အားတိုးဆေး

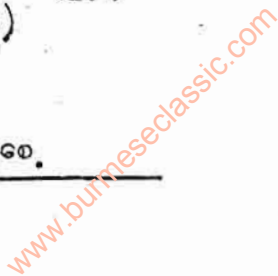
ဧကရာဇ်ကျမ်း(၁၀၆) ဝုဗျာဓိကာရုစိုင်းမှ

ဂျုံ-၃၀ဝိ သား ကိုယူ၍ -ရေ ၁၉၅ - သား နှင့် ပြုတ် ပြီး လျှင်၊
အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

၁။ ဂျုံ	၉။ ရှင့်မတက်(ကညတ်ဥ)
၂။ မုန့်တဖလ	၁၀။ ဒဟထာကိုင်း
၃။ မသိပ်	၁၁။ စွန်ပလွန်သီး
၄။ သဗျက်သီး	၁၂။ နွယ်ချို
၅။ ဖက်သက်	၁၃။ တြိကဋုတ်သုံးပါး (မြင်၊
ပိတ်ချင်း၊ ချင်း)
၆။ ကာကောလီ	၁၄။ သကြားခဲ
၇။ ခိုရကာကောလီ	၁၅။ ချီးသီး*
၈။ စမုနီ	၁၆။ ခွေးလေးယားစေ့

* ချီးသီးကို စင်ကြယ်အောင် လုပ်ပြီးမှထည့်ပါ

၎င်းဆေးဘက် (၁၆) မျိုးတို့ကို ၁၅-သား စီ ယူ၍ အေး လုံး ကို တပေါင်းတည်းကြိတ်ပြီးလျှင်၊ ထောပတ် ၄၀-သား နို့ ၄၀-သား တို့နှင့်- အထက်ကဆိုခဲ့ပြီးသော ပြုတ်ဆေးရည်တို့နှင့် အတူ- ထောပတ်, နို့, တို့ကို ပါစည့်၍ ရောချက်ပါ။ ထောပတ်မျှ ကျန်သောအခါ ချ၍ အေးသောအခါ အောက်ပါ ဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

၁။ သစ်ကျပိုးခေါက်	၄။ နံနံစေ့
၂။ ဖာလာ	၅။ ပရုပ်
၃။ ပိတ်ချင်းသီး	၆။ ဂန့်ဂေါ်ဝစ္စ

၎င်းဆေးဘက်(၆)မျိုးတို့ကို အမှုန့်ပြု၍၊ အနည်းငယ် သင့်ရုံခန့် ထည့်ပါ။ ၎င်းပြင်-သကြားခဲ ၂၄-သား-ပျားရည် ၂၄-သား-တို့ကိုထည့်၍ ၎င်းဆေးဘက် အားလုံးတို့ကိုကြိတ်ပြီးဖြင့် မွေ့ပါ။ သလေးဆံဖြူဖြူပွေးပွေး ထမင်းဓနိစားသင့်၏၊ သားပြုတ်ရည်ကိုသောက်သင့်၏၊ အကယ်၍ ထောပတ် သက်သက်ဖြင့် မှီဝဲလိုသော်-ထောပတ် ၃-သားကိုထည့်ပါ။ ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဤဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်.... ထိုသူ၏ လိင် ချောင်းသည် ပြော့ခွေနေမည်မဟုတ်ပါ။ ၎င်းပြင်-သုတ်ကုန်ခမ်းခြင်းလည်း မရှိပါ။ အားများတိုးတက်ပွားများလာမည်၊ လေရောဂါကို လွန်စွာပယ် ဖျောက်နိုင်၏။ သုတ်ဓာတ်များကို ပွားများလာအောင် ပြုပေးနိုင်၏။ မုတ္တ ကိစ် (ဆီးအောင့်) ရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အိုမင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ အားသင့်လျော်၏။ ၎င်းဆေးကို ၆-သား စားပြီးလျှင်- (၁၀) ရက်တိုင် အောင်နို့ ကိုရေလဲအနေဖြင့် သောက်သည်ရှိသော်.... မိန်းမပေါင်းတရာကို မေထုန်မှီဝဲခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ ထိုဂျုံ “ရသယန” သက်ရှည်အားတိုးဆေး ကို “အသနီကုမာရ” တို့ မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့သောနည်းဖြစ်သည်။

ဤဆေးကို ဖေ ၁၀ ပြုလုပ်ရမည်။ ရေ ၇၆၀-သား အလေးချိန်တွင် ထည့်၍ ပြုတ်ပါ။ ရေ ၁၉၂-သား ကျန်သောအခါ ချပါ။ သစ်ကျပိုး ခေါက်, ဖာလာ, စသည်တို့၌ အလေးချိန်မည်မျှ ထည့်ရမည်ကို မဆိုထား သော်လည်း၊ ဖေ ၁၀ ပြုလုပ်ရေးထံအတိုင်း ၁၅-သား ”စီထည့်ပါ။

မှတ်ချက် မုဉ္ဇာတဖလ-၎င်းကိုမရလျှင်-သန်းဦးဇောက်ကိုထည့်ပါ။
ကာကောလီ၊ ဒိုရကာကောလီ၊ ၎င်းတို့ကိုမရလျှင်-ဒဟသံ
ကိုင်းကိုထည့်ပါ။ ။

ဆိုင်ပြောင်းကြီး-ဒဟသံကိုင်း-လူအေးတိုးဆေး

စက္ကဒတ္တကျမ်း(၂၉၃)ရသာယနဒိုင်းမှ

၁။ ဒဟသံကိုင်းမှုန့်

၃။ ထောပတ်

၂။ နွားနို့

၄။ ဆီ

၎င်းဆေးဘက် (၄) မျိုးတို့ကို သင့်လျော်အောင်ထည့်၍၊ ရေနှေး
ခပ်ပူပူနှင့်မှီဝဲသည်ရှိသော် ဆင်ပေါက်ကြီးကဲ့သို့ဖြိုးလာပါလိမ့်မည်။

ဒဟသံကိုင်းမှုန့်-ရှင်ပျိုအေးတိုးဆေး

စက္ကဒတ္တကျမ်း(၂၉)ရသာယနဒိုင်းမှ

၁။ ဒဟသံကိုင်း ၃ဝိ-သား ၂။ ဂုံခါး ၃ဝိ-သား

၎င်းဆေးဘက်(၂)မျိုးတို့ကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ထောပတ်အိုးတွင်
ထည့်၍ညည့်တွင်စိမ်ထားပါ။ ၎င်းနောက်-စိမ်ထားသော ဆေးမှုန့် ၈-၈
သား ကို နွားနို့နှင့်မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... အကြိမ်များစွာ မိန်းမတို့ကိုမေထုန်မှီဝဲသော်
လည်းမရောင့်ရဲနိုင်ပါ။ အကယ်၍ ကာမဂုဏ်မမှီဝဲအဲ ၎င်းဆေးကိုဆက်စား
လွှားသည်ရှိသော်.... ကိုယ်အင်္ဂါဖြိုးလာခြင်း၊ ဆံဖြူများမဲခြင်း၊ အချည်
တွန့်ခြင်းမှကင်းပြီးလျှင် အိုရာမှ ပျိုလာပါလိမ့်မည်။ ။

ဒဟသံကိုင်း အေးမရ ကာမအေးတိုးဆေး

အာယုဗေဒ တိလိန္ဒာသာဂရကျမ်း

၁။ ဒဟသံကိုင်း ၃ဝိ-သား ၂။ ဂုံခါ ၃ဝိ-သား

၎င်းဆေးဘက် (၂) မျိုးတို့ကိုကြိတ်ပြီးလျှင် - ထောပတ်အိုးတွင်
ထည့်ပြီးထားပါ။ ၎င်းနောက်-ဆေး(၁ဝဲ)သားကို နို့ ၁၅-သား နှင့်အတူ
စားပါ။

ဆေးအကျိုးကား.... သုက်အားများတိုးပွားပြီးလျှင် မည်သည့် အခါမှ ကာမဂုဏ်မို့ လျော်ရာ၌ အားရတင်းတိမ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ။

ဒဟဿကိုင်းမှုန့်-လူဝအားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၂၈) ရသယနပိုင်းမှ

ဒဟဿကိုင်းမှုန့်ကို (၁၅)ရက်တိုင်အောင်- နွားနို့၊ ထောပတ်၊ ဆီ၊ ရေနှေးပူပူ ရဟုနှင့်သောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ပိန်ကြံအားနည်းသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသောသူ သည် ဝပြောလာပါလိမ့်မည်၊ မိုးရွာသောအခါ ကောက်ပင်များတိုးပွား စိပင်ပြန့်ပွားလာသကဲ့သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဒဟဿကိုင်းမှုန့်- သက်ကြားအိုလူပျိုဖြစ် အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၂၈) ရသယနပိုင်းမှ

သိသိရ ရတု၌ ဒဟဿကိုင်းမြစ်ကို နွားနို့နှင့်ချက်၍၊ ပျားရည်၊ ထောပတ်၊ ထပ်ထည့်ပြီးလျှင်၊ စာလခန့်မို့ဝဲသည်ရှိသော်.... အိုခင်းသောသူ ဖြစ်သော်လည်း လင်ပျိုပမာ အားအင်ဖြစ်လာနိုင်သည်။

မှတ်ချက်။ သိသိရရတုဟူသည်မှာ- ပြာသို၊ တပို့ တွဲ၊ ၎င်းနှစ်လကို သိသိရ ရတုဟူ၍မှတ်ပါ။

ခွေးလေးယားစေ့မှုန့် သုက်အားတိုးဆေး

ဝတ္ထုအတ္ထုကျမ်း (၃၀၅) ဝဿာဗိကာရပိုင်းမှ

၁။ ခွေးလေးယားစေ့ ၂။ ဆူးပဒေါင်းစေ့

၎င်းဆေးဘက် ၂- မျိုးတို့ကိုအမှုန့်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် သကြားရောစပ်၍ နွားနို့ပူပူဖြင့် သောက်သည်ရှိသော်၊ လျှင်မြန်စွာသုက်ကုန်ခမ်းခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ပါ။ မြည်းကဲ့သို့ ကာမဂုဏ် မုန်ယစ်ခြင်း ပြင်းထန်လာပါလိမ့်မည်။

စားရန်အလေးချိန်- ၁-သားမှ ၂-သားအထိ။

ခွေးလေးယားစေ့မှုန့်(မ) တရုအားတိုးဆေး

ဘေသုဇ္ဇရတနာကရကျမ်း(၂၁၇) ဝဇ္ဇိ

- ၁။ ခွေးလေးယားစေ့
 - ၂။ ခိုရကာကောလီ
 - ၃။ ဥမှုန့်ဥ
 - ၄။ ဇီယာဖြူ
 - ၅။ ဇီယာညို
 - ၆။ ဇီယာဖြူ
- အခွံကင်းသော
လှော်ပြီးသားနှမ်း။

၎င်းဆေးဘက်(၆)မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ၎င်းဆေးမှုန့်နှင့်လေးတူ သကြားခဲရောပေါ့။ ၎င်းဆေးတွင် ထောပတ် နှင့် ပျားရည်၊ ရောထည့်၍ မှိတ်သည်ရှိသော်၊ တရုသောမိန်းမတို့ကို မွေ့လျော်ပျော်ပါးနိုင်ခြင်း အစွမ်းသတ္တိရှိပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ခိုရကာကောလီကိုမရလျှင်၊ ဒဟဿကိုင်းကိုထည့်ပါ။

ခွေးလေးယားစေ့-ခတ်အားတိုးဆေး

အာယုဗေဒ တိက္ခိန္ဒာ သာဂရကျမ်းမှ

ခွေးလေးယားအမြစ်၊ ခွေးလေးယားစေ့၊ ၎င်း(၂) မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ၎င်းတို့နှင့်သေးငယ် သကြားကို ရောပြီး ၎င်းဆေးမှုန့် ၁၂-သားကို နွားနို့ ၁၅-သားနှင့်မှိတ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။ (၂၁)ရက်အတွင်းမှာပင် အားအင်တိုးခြင်း၊ သက်အားတိုးခြင်း၊ သွေးအားတိုးခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍ (၄၉) ရက်တိုင်အောင်စားသည်ရှိသော်.... ၎င်းဆေး၏စွမ်းရည်သတ္တိကို ရေးပြုနိုင်ဘွယ်ရာမရှိသည့်အပြင် ခန္ဓာကိုယ်လည်း အားအင်ကြီးမား၍ ဝပြုံးလာပါလိမ့်မည်။

အရှိန်မပျက်-နွယ်ချိုမှုန့် အားတိုးဆေး

စက္ကဒတ္တကျမ်း(၃၀၅) ဝဇ္ဇာဒိကာရဝိင်းမှ

နွယ်ချိုမှုန့် ၁၂-သားကို ထောပတ်၊ ပျားရည်နှင့်ရောစပ်ပြီးလျှင် နွားနို့နှင့်သောက်ပါ။ ထိုကဲ့သို့အမြဲမပြတ် သောက်သွားသည်ရှိသော်.... အမြဲအဟုန်ရှိပါလိမ့်မည်။ (ထကြွနေပါလိမ့်မည်) ။

စားရန်အလေးချိန်.... ၅-သား။

ပရန္တဝါမုန့် သက်ကြားအို-လူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၉၂၈) ဝါဠိကရဏဝိဇ်းမှ

လစ်လပ်ဆပ်ဆပ်ဖြစ်သော ပရန္တဝါ ဝိ-ဝဲ-သားကို ကြိတ်ပြီးလျှင်၊ နွားနို့နှင့် လဝက်ဖြစ်စေ၊ နှစ်လဖြစ်စေ၊ ခြောက်လဖြစ်စေ၊ တနှစ်ဖြစ်စေ၊ သောက်သည်ရှိသော်... ဟောင်းနွမ်းယိုယွင်း အိုမင်းသောသူဖြစ်သော်လည်း၊ တဖန်ခန္ဓာကိုယ်သစ် ဖြစ်လာနိုင်၏။ အိုမင်းသောသူသည်လည်း လုပ်ပျိုကဲ့သို့ဖြစ်လာနိုင်၏။ ။

သုက်ပွားအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၀၀) (၈)

- ၁။ ရိသဘက
- ၂။ မြေပုံခရမ်းငယ်
- ၃။ မြေပုံခရမ်းကြီး
- ၄။ ပိုတ်ချင်းသီး
- ၅။ ဆူးလေ
- ၆။ ခွေးလေးယားစေ
- ၇။ ရွှင်မတက် (ကညတ်ဥ)

၎င်းဆေးဘက်(၇)မျိုးတို့ကို တဆစ်ယူပြီးလျှင်၊ အားလုံးဆေး၏ အလေးချိန် သကြားကိုရော၍ အမှုန့်ပြုပါ။ ၎င်းဆေးမှုန့်ကို ပျားရည်နှင့် ရော၍ နွားနို့နှင့်သောက်သည်ရှိသော်... သုက်အား တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

စားရန်အလေးချိန် ... ၆-သား။

(မှတ်ချက်) ရိသဘကဟု... ဆေးနည်းတွင်ပါသည်။ ၎င်းကိုမရလျှင် ဥမွန်ဥကိုယူပါ။

ဆေးခြောက်မှုန့်-ရှုပ်ပျိုသက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း-(၆၂၇) (၈)

- ၁။ ဆေးခြောက်ပဉ္စငါးပါးအမှုန့်
- ၂။ သကြား
- ၃။ ပျားရည်
- ၄။ ထောပတ်
- ၃ဝိ- သား
- ၂၆- ၄-သား
- ၁၅-၁၂ ။
- ၆- ၆ ။

၎င်းဆေးဘက်(၄)မျိုးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ထားပါ။ ၎င်းဆေးကို(၄)သားတိုင်အောင် နွားနို့နှင့်သောက်ပြီးနောက် နွားနို့ထမ်းအစာအာဟာရတို့ကို မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ရောဂါအမျိုးမျိုးကင်းပြီးလျှင်၊ အရွယ်နုပျိုလျက် အသက်ရှည်ပါလိမ့်မည်။

ဆူးလေမှုန့်(မ)တရာအားတိုးဆေး

အညွှန်း(၁၀၅) - မြေကရုဒိုင်းပု

- ၁။ ဆူးလေ
- ၂။ ဆူးပဒေါင်း
- ၃။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)
- ၄။ ခွေးလေးယားစေ
- ၅။ ဝက်ချေးဖနဲမြစ်
- ၆။ ဘောက်မွဲ(ဘီးပင်)မြစ်

၎င်းဆေးဘက် (၆)မျိုးတို့ကို အမျှစီယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် နွားနို့ဖြင့် ညည့်အခါသောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ထိုသူသည်မိန်းမပေါင်းတရာရှိသည်မည်ရာ၏။ ထိုဆေးကိုသောက်လျှင်- ထိုအိမ်၌မိန်းမပေါင်း(၁၀၀)ရှိမှ သင့်လျော်ပါလိမ့်မည်။

စားရန်အလေးချိန်.... ၁-သားမှ- ၂-သားအထိ။

ဆူးလေမှုန့်(မ)တရာအားတိုးဆေး

အညွှန်း(၉၇၄) ဝါဇီကရုဒိုင်းပု

- ၁။ ဆူးလေ
- ၂။ ဆူးပဒေါင်း
- ၃။ မသိပ်
- ၄။ ခွေးလေးယားစေ
- ၅။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)

၎င်းဆေးဘက်(၅)မျိုးတို့ကိုလေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ပျားရည်၊ နို့နှင့် သောက်သည့်ရှိသော်.... အိုမင်းသောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ မိန်းမပေါင်းတရာတို့ကို ကာမဂုဏ်မှီဝဲနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဆူးလေမှုန့်-အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရုကျမ်း (၃၁၅) ဝါဠိကရဏပိုင်းမှ

- ၁။ ဆူးလေစေ့
- ၂။ ဆူးပဒေါင်းစေ့
- ၃။ ဒဟယာကိုင်း
- ၄။ ရှင့်မတက် (ကညတ်ဥ)
- ၅။ မူသလီ
- ၆။ ဆူးလေးယားစေ့
- ၇။ နွယ်ချို
- ၈။ ဝက်ချေးဖနဲ
- ၉။ ရွှေတံတိုင်း

၎င်းဆေးဘက် (၉) မျိုးတို့ကိုလေးတူယူပြီးလျှင် ကောင်းမွန်စွာ အမှုန့်ပြုပါ။ ၎င်းနောက်-အားလုံးဆေးချိန်၏ အလေး(၈)အတက် နွားနို့ကိုထည့်ပါ။ ၎င်းအားလုံးဆေးချိန်၏အလေးနှင့်လေးတူ-ထောပတ်၊ နှင့် သကြားတို့ကို ရောပြီး ပြစ်ခဲအောင်ချက်၍၊ ဝမ်းမီးအခြေအနေကိုကြည့်ပြီးစားပါ။ များစွာကုန်သော အားကိုဖြစ်စေနိုင်သည့် ဆေးဘက်တို့ကို ပေါင်းစပ်ပြီးလျှင် ဤနည်းကိုစီမံတားခြင်းကြောင့်၊ ဤနည်းသည် များစွာသောနည်းတို့တွင် အကောင်းဆုံးနည်းဖြစ်သည်။ ။

ပန်းသေရောဂါပျောက်-ဆူးလေးမှုန့် အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရုကျမ်း (၉၁၃) ဝါဠိကရဏပိုင်းမှ

ဆူးလေးမှုန့်ကို နွားနို့နှင့်ချက်၍ -ပျားရည်နှင့် ရောပြီးလျှင် မှိဝဲသည်ရှိသော်- “ကူပယောဂ” မကောင်းသောမေထုန်မှိဝဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောပန်းသေရောဂါကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ။

(မှတ်ချက်) ကူပယောဂဟူသည်- မကောင်းသောနည်းဖြင့် မေထုန်မှိဝဲခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ မကောင်းသောနည်းမျိုး၊ အမြူမှုမျိုး၊ မိန်းမမျိုး၊ ယောက်ျားမျိုး၊ ဆေးမျိုးတို့ဖြင့် မေထုန်မှိဝဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောပန်းသေရောဂါဖြစ်သည်။

(ဥပမာ) ကာလသားရောဂါ၊ လိင်ရောဂါ၊ သားအိမ်ရောဂါ၊ ဓာတ်ရောဂါရှိသူ များနှင့် သော်၎င်းမေထုန်

မမှီဝဲသင့်သောလိင်တူသည့်ယောက်ျားခြင်းသော်၎င်း၊ တိရိစ္ဆာန်များနှင့်သော်၎င်း၊ လက်ဖြင့်စိတ်ပြေပျောက်အောင် မေထုန်မှုကို ပြုခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ မသင့်လျော်သော လိမ်းဆေး၊ စားဆေး၊ သွင်းဆေး၊ အမျိုးမျိုးထို့ကို အသုံးများခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ စသည်ဖြင့် မှန်ကန် တိကျသော သဘာဝမေထုန်မှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ -အထက်ပါအတိုင်း ပြုမှုခြင်းကြောင့် အကြောအားသေးခြင်း၊ အကြောကပ်ခြင်း၊ လိင်ကြော၌ အဖုံအကြိတ်အထုံးဖြစ်ခြင်း၊ အပူငုတ်၍ ညှိုးလာခြင်း စသောပန်းသေရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်ဟုဆိုလေသည်။ ဤကျမ်းသည်ဆေးနည်းများကိုသာ ထုတ်ပြသောကျမ်းဖြစ်၏။ ထိုထက်ကျယ်ဝန်းစွာရေးသားခြင်းငှါမထိုက်ပေ။ ထိုပန်းသေပန်းညှိုးအမျိုးမျိုး ကိုတိတိကျကျ သိနိုင်ရန်အဉ္စန-နိဒါန်းကျမ်း-ခဲဇပဂ်ပန်းသေပန်းညှိုးရောဂါပိုင်း၌ကြည့်ရှုပါလေ-ထင်ရှားစွာပါပြီး သားဖြစ်သည်။ ။

ဖိုးရှင်လမ်း ဆူးလေမှုန် လိမ်းဆေး

ယောဂရတနာကရိကျမ်း (၉၂၄) ဝါဇိကရုဏ်ဒိုင်းမှ

၁။ စင်ကြယ်ပြီးသောဆူးလေမှုန်	၆။ ဒန့်ဒလွန်ခါး
၂။ စင်ကြယ်ပြီးသောပခိုင်းစေ့	၇။ စင်ကြယ်ပြီးသောဘိန်း
၃။ ဆေးခြောက်	၈။ ဆေးကတီပါ
၄။ ဆူးလေစေ့	၉။ လေးညှင်း
၅။ ဇာဒိပျိုလ်သီး	

၎င်းဆေးဘက် (၉) မျိုးတို့ကို အမှုစီယူပြီးလျှင် ကောင်းမွန်စွာ အမှုန့်ပြုပါ။ ၎င်းနောက် စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်ထားသော ဘိန်းသတ္တုရည်ဖြင့် တပဟိုရ်တိတိ(၃-နာရီ) ကြိတ်ပြီးလျှင်-ဆီးသီးလုံးခန့် ပမာဏပြုလုပ်ပြီး- ဆေးခြောက်သတ္တုရည်ဖြင့်နယ်၍ လိင်တွင်နှိပ်နယ်သည်ရှိသော် ထိုသူသည် နှစ်သက်ရှင်လန်း ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် တရာသောမိန်းမတို့ကို မွေ့လျော်ပျော်ပါးနိုင်စွမ်း သတ္တိရှိပါလိမ့်မည်။

(မှတ်ချက်) စင်ကြယ်ပြီးသော ဆူးလေမှုန့်ဟူသည်မှာ - သန့်ရှင်းလုပ်ဆောင်သောဆူးလေမှုန့်ကိုပြုပြင်စီမံပြီး ယူသည်ဖြစ်၍ မတူးဆန်းပါ။ သို့သော် ဘိန်းနှင့် ပဒိုင်းစေ့ တို့ကားထူးခြား၏။ ပဒိုင်းစေ့ အတိုင်း၊ ဘိန်းအတိုင်း၊ မထည့်ရ။ အဆိပ်ပင် မျိုးတွင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် - သုဒ္ဓ (စင်ကြယ်အောင်) ပြုပြီးမှ အသုံးပြုရမည်။

စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်နည်းမှာ ပဒိုင်းစေ့ကို အဝတ်ခိုင်ခိုင်ဖြင့်ထုတ်၍ - နွားနို့ ထည့်ထားသော အိုးတွင် ပြုတ်ပါ။ အိုးနခမ်းတွင်ဒုတ် ကန်လန်တင်၍ အထုတ်ကို ချိတ်ဆွဲထားပါ။ အထုတ်ကိုနွားနို့ တွင်မြှုတ်နေပါစေ။ ၎င်းကိုမှန်ထုတ်ဆွဲသည်ဟု ခေါ်သည်။ ဆေးကျမ်းများတွင်မူ “ဒေါလာ ယန္တယာ” ဖြင့်ပြုတ်သည်ဟုဆိုသည်။ နို့ခမ် သွားလျှင် အထုပ်ကို လျော့ချပါ။ သုံးနာရီခန့် ကြာပြီး လျှင် ပဒိုင်းစေ့ များကိုထုတ်ယူပြီး ရေနှေးဖြင့်ဆေးကျော့ ယူပါ။

တနည်း - ပဒိုင်းစေ့ များကို နွားကျင်ငယ်အိုးတွင် မှန်ထုတ်ဆွဲနည်းဖြင့် ပြုတ်၍ အခြောက်လှမ်းပါ။ ထိုပဒိုင်းစေ့သည် အဆိပ်ကင်းပြီး လျှင် လိုအပ်သော အကျိုးအတွက် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ၎င်း၏အကျိုးအာနိသင်သည် ကျမ်းမာဓေးနှင့်တကွ မည်မျှ အသုံးကျယ်ဝန်းကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့မှ မြန်ဆီထားသော “ရသတရဇီနီ” (ဓာတ်သမုဒြာ) ကျမ်းကြီးတွင်ကြည့်ရှုပါလေ။

အထက်ပါဆေးနည်းတွင်ဘိန်းပါသည် - ဘိန်းသည် အဆိပ်ပင်မျိုး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် - ၎င်းဘိန်းကို သုဒ္ဓ (စင်ကြယ်အောင်) ပြုရန်မှာ - ဘိန်းကိုရေဖြင့်ဆေးပြီးစစ်ယူပါ။ ထိုကဲ့သို့ပြုလုပ်ပြီးသောဘိန်းကိုရေနှင့် နွားနို့ အနည်း ယေထည့်၍ မီးညှင်း ညှင်းဖြင့်ပြုတ်ပါ။ ကောင်းမွန်စွာ ကျက်သည် ရှိသော် ၎င်းကိုချ၍ ဆေးအမှုန့် အသုံးပြုနိုင်သည်။

တနည်း - ဘိန်းစိမ်းကို ယူ၍ - ပြုခွဲပြီးသောနည်းဖြင့် သော်၎င်း၊ ချင်းသတ္တုရည်ဖြင့် ထုံ၍သော်၎င်း (ရေဖြန်း

နယ်-အခြောက်လှမ်း) ပြုလုပ်ပြီးနောက် ဆေးအမှန်အသုံးပြုနိုင်သည်။ အထူးမှတ်ရန်မှာ-ဆေးဘက်တွင် အသုံးပြုရာ၌ မှန်ကန်သော ဆေးဘက် သန်ရှင်းသော ဆေးဘက် လုပ်ဆပ်သောဆေးခန်း၊ ထိုခန်းရှိ ဆုံးချက်နှင့် ညီညွတ်သော ဆေးဘက်ဖြစ်ဘို့ရန် အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်၏။ မည်သည့်ဆေးနည်းမဆို၊ ထိုအထက်ပါ သုံးချက်ကို အဓိကထား၍ စိစစ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဘိန်းကိုစိစစ်ကြည့်သော်...အစစ်အမှန်ရဘို့ရန် မလွယ်ကူလှပေ။ တရားဥပဒေအတွင်း ထိန်းသိမ်းထားသော ပစ္စည်း ဖြစ်သောကြောင့် သာ၍ပင် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ကိစ္စမျိုးတွေ့များ၏။ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှကြည့်လျှင် မသိနိုင်သောကဏ္ဍနည်းစသည်ဖြင့် ဘိန်းအတုလုပ်နည်း ပဒိုင်းစေ များဖြင့်ရေ၍ ဘိန်းအတုလုပ်နည်း ဘိန်းပင်၏ အရွက် အမြစ် အခေါက်တို့ကို ထည့်စွက်၍ အတုလုပ်နည်းစသည်ဖြင့် များလှပေသည်။ စင်စစ်မှာ ဘိန်းသည် အဆိတမျိုးဖြစ်၏။ အစေ့မှထုတ်ယူသောအဆိကို တဖြေးဖြေးခဲစေပြီးနောက် -ရသောဘိန်းအစစ်အမှန်ကိုယူရမည်။ သို့မဟုတ် ဓာတုဗေဒ-နည်းအရဖြင့် စစ်မှန်စွာခွဲယူပြီးသော ဘိန်းကိုသာလျှင် ဆေးဘက်တွင်အသုံးပြုသင့်သည်။

ကမအားပေး-သက်ရှည်အားတိုးဆေး

နပုံသကမတကျမ်း-တတိယကဏ္ဍ (.)

၁။ ဆူးပဒေါင်း	၆။ ခွေးလေးယားစေ	၁၁။ ဆူးလေ
၂။ ချင်းခြောက်	၇။ လက်ပန်ပွင့်	၁၂။ ဇာဒိပိုလ်သီး
၃။ မူသလီ (-)	၈။ ရွှေတတိုင်း	၁၃။ မာသပဲခြမ်း
၄။ ဥမွန်ဥ	၉။ ရှင့်မတက်(ကညတ်ဥ)	၁၄။ ဆေးခြောက်
၅။ ဒဟသထိုင်း	၇။ ငှက်ပျောဆီ	၁၅။ ဝါးစိန်

၎င်းဆေးဘက် (၁၅) မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီးလျှင် ထိုဆေးဘက်အားလုံးတို့၏ အလေးသကြားကိုထည့်၍ အမှန်ပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းဆေးတို့နေ့စဉ်ညည့်အခါတွင် ဒီး-ဝါသားကိုယူ၍ နွားနို့နှင့်ပို့စပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... အားအင်တိုးခြင်း၊ သက်အားတိုးပွားခြင်းနှင့် ခန္ဓာသရေအမျိုးမျိုးကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဤဆေးကိုမိခင်သောသူသည် (လွန်စွာကာမဂုဏ်ကြီးသော) မိန်းမတို့ကိုသော်လည်း လွန်စွာကာမပြင့် အနိုင်ယူနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ။မာသိဝခြမ်းကို ထောပတ်နှင့် ကျော်ပြီးထည့်ပါ။ ဤ၌ ၅-၈-သား စားရမည်ဟုဆိုထား၏။ အများ သုံးစွဲသည့် အတိုင်း အရှည်မှာမူ (၆-သားမှ ၉-ပဲ-သား)သာလျှင် စားသင့်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။ ။

မသိဝ - အားတိုးဆေးမှုန့်

နပုံသကောမတကျမ်း- တတိယကဏ္ဍ (၃) မှ

ထောပတ်နှင့်ကျော်ထားပြီးသော အခွံကင်းသည့် မသိဝခြမ်းကို အမှုန့်ပြုလုပ်ပြီးသား ၉-ကျပ်သား၊ သကြားဖြူ ၉-ကျပ်သား၊ ၎င်းတို့ကို သမ အောင်ရောပြီးလျှင်၊ ၅-၁၄ -သားကိုယူ၍ ပျားရည်၊ ထောပတ်၊ တို့နှင့် တေပြီးလျှင်မိခင်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- အားနှင့်-သက်ဓာတ်များကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ အရေတွန့်ခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

မသိဝ - အားတိုးဆေး

ဘေသန္တရတနာကရကျမ်း (၃၄) (၈)

မသိဝမှုန့် ၁၅-သား အလေးချိန်ကို ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည်ဖြင့် အကြိမ်များစွာထုံပြီးလျှင် ခြောက်အောင်လုပ်ပါ။ ၎င်းကို ထောပတ်၊ ပျားရည်တို့နှင့်တေပြီးလျှင် မိခင်သည်ရှိသော်... (၁၁)ဆယ်ယောက်သော မိန်းမတို့ကို ကာမဂုဏ်ပျော်ပါး သွားလာနိုင်၏။ (လွန်စွာကာမအားကို တိုးပွားစေနိုင်၏။)

စာသုဿင် တောမသံပဲမှုန့်အားတိုးဆေး

ဘေသန္ဓေရတနာကရကျမ်း (၃၄) (၈)

၁။ တောမသံပဲခြမ်း	၆။ နွယ်ချို
၂။ တောမသံပဲအမြစ်	၇။ ဥမွန်ဥ
၃။ သကြားခဲ	၈။ ဆူးပဒေါင်း
၄။ ကျွဲခေါင်းသီး	၉။ လိပ်ဆူးရွှေ
၅။ မုယောဆံ	၁၀။ ခွေးလေးယားမြစ်

၎င်းဆေးဘက် (၁၀) မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ၎င်းဆေးအားလုံး၏အလေးချိန် (၆) ဆတက်-ထောပတ်၊ ထောပတ်နှင့် လေး တူ ပျား ရည်၊ ၎င်း တို့ ကို ရော စပ် ပြီးလျှင် ညည့် အိပ် ခါ နီး တွင် စားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- စာသုဿင်ကဲ့သို့ မိန်းမများကို သွားလာနိုင်၏။ အားအင်တိုးပွား၏။ ကြိုးစားအားထုတ်မှု လုံ့လဝီရိယကို ဖြစ်စေ၏။ ဤဆေးကိုစားပြီးလျှင် မြေမနင်းရပါ။

စားရန်အလေးချိန်- ၁၂-သား။
မှတ်ချက်။ ဆေးနည်းတွင်-မုယောဆံပါသည်။ ၎င်းမုယောဆံကိုမရ လျှင်ဂျုံကိုထည့်ပါ။

မသံပဲမှုန့် ကာမအားတိုးဆေး (၂) နည်း

မြာရောဂတရုစိနိကျမ်း (၁၄၇) တတိကကဏ္ဍမှ

၁။ မသံပဲ	၂။ ပိတ်ချင်းသီး	၃။ သလေးစပါး
- ၎င်းဆေးဘက် (၃) မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီး အမှုန့်ပြုပါ။

တနည်း

၁။ မုယောဆံ	၃။ သကြား
၂။ ဂျုံ	၄။ ပိတ်ချင်းသီး

၎င်းဆေးဘက် (၄) မျိုးတို့ကိုလေးတူယူပြီးအမှုန့်ပြုပါ။ အထက်ပါ ဆေး (၂) နည်းလုံးတို့သည်ပင်လျှင်- ကာမစွမ်းအားကို တိုးပွားစေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ အလေးချိန်မှာ- ၁၂-သားမှာ ၆-၈-သားအထိထောပတ်
နှင့် ပျားရည်ကို ရေလဲဖြင့်အသုံးပြုနိုင်၏။

ဤဆေးနည်းတွင်- သလေးစပါးဟုပါသည်၊ ကောက်
ကြီးစပါးကိုပင် ရှေးက သလေးဟုခေါ်သည်၊ ထို့ကြောင့်
သလေးစပါး ဆေးဘက်တွင် ကောက်ကြီး စပါးကို
လည်ပါ။

ပဲနံ့သာမှုန့် - မိန်းမမြဲသန္ဓေရ - အားတိုးဆေး
ဘေသဇ္ဇရိတနာကရကျမ်း (၃၉) (၆)

၁။ ပဲနံ့သာစေ	၉။ ဖန်းခါးသီး	၁၆။ ချင့်မတက်(က
၂။ စမု့စပါး	၁၀။ သစ်ဆိမ့်သီး	ညွတ်)
၃။ စမု့ဖြူကြီး	၁၁။ နွားမြက်ရင်း	၁၇။ ထိကရုံး
၄။ နွယ်ချို	၁၂။ ကရဝေးရွက်	၁၈။ နံ့သာဖြူ
၅။ ချင်းခြောက်	၁၃။ သစ်ကြပိုးခေါက်	၁၉။ နံ့သာနီ
၆။ ငြုပ်ကောင်း	၁၄။ ဖာလာစေ	၂၀။ သဗျက်သီး
၇။ ပိတ်ချင်း	၁၅။ ပရန္ဒဝါ	၂၁။ ပန်းနု
၈။ ဆီးဖြူသီး		၂၂။ ပဲဆိမ့်နီမြစ်

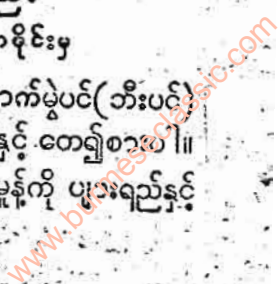
၎င်းဆေးဘက်(၂၂) မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီး အမှုန့်ပြုပါ။ ၎င်း
ဆေးမှုန့်တွင် ထောပတ်နှင့်သကြားထောပိုးလျှင် ခပ်နွေးနွေးကြို၍မိပဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- မြဲသောမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်ကို တည်စေနိုင်
၏။ ၎င်းပြင်- မါဒရက်ထောဂါ၊ သည်းခြေဖောက်ပြန်သောထောဂါ၊ ဤ
ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်ပျက်ခြင်းကိုလည်း ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။
၎င်းဆေးကို မိပဲသည့်ရှိသော်.... မိန်းမများ အားအင်တိုးပွား၏။

လှိုတိုင်းရအားတိုးဆေး(၃)နည်း

ယောဂတရုစီနီကျမ်း (၃၁၀) ဝါဠိကရဏမိုင်းမှ

ပလာသုံးမျိုး(ရွှေတတိုင်း၊ ဝက်ချေးဖန်၊ ဘောက်မဲ့ပင်(ဘီးပင်)
၎င်းသုံးမျိုးတို့၏အခေါက်ကို ထောပတ်၊ ပျားရည်တို့နှင့် တေ၍စားပါ။
တနည်း- မာသံပဲ၊ မုသံပဲ၊ ၎င်း(၂) မျိုးတို့၏အမှုန့်ကို ပျားရည်နှင့်
စားပါ။

တနည်း-ဆင်တုံးမနှယ်၊ ဆီးဖြူသီး၊ ဆူးလေ၊ ၎င်းသုံးမျိုးတို့၏ အမှုန်ကို ပျားရည်နှင့်စားပါ။

ဤပြုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ဖေ ၁ စပ်မှိတ်သည်ရှိသော်... အလိုရှိတိုင်း ကာမဂုံကံကိုမှီဝဲနိုင်၏။

ဆင်ပြောင်ကြီး-ရွှေတတိုင်း-အားတိုးဆေး

ယောဂတရုဇီနိကျမ်း(၃၁၀) ဝါဇီကရုဏဒိုင်းမှ

အန်ခြင်း၊ ဝမ်းနှုတ်ခြင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကိုသုတ်သင် ရှင်းလင်းပြီး သောသူသည်-

- ၁။ ဆူးလေသီး
- ၂။ နွယ်ချို
- ၃။ ရှင့်မဏကံ(ကညတ်ဥ)
- ၄။ ဘောက်မဲ့(ဘီးပင်)
- ၅။ ဝက်ချေးဖန်
- ၆။ ရွှေတတိုင်း

၎င်းဆေးဘက်(၆)မျိုးတို့ကိုအမျှစီယူ၍အမှုန်ပြုပြီးလျှင်နှူးနို့နှင့်မှိတ် သည်ရှိသော်...ထိုယောကျ်ားသည် ဆင်ပြောင်ပမာအားမာန်ကြီးလာ၏။

နှလုံးရောဂါ၌ အသုံးပြုရန် လေးညှင်းစသည်လှူ အားတိုးဆေးအမှုန်ကိုပြုခြင်း

သိင်္ဂီဓရသံဟိတာ ဘာသာကာကျမ်း ဒုတိယဆရာဆရာမဒိုင်း(၂၃၁)မှ

- ၁။ လေးညှင်း
- ၂။ ဖုံးမသိမ်
- ၃။ ဖာလာငယ်
- ၄။ သစ်ကြာပိုးခေါက်
- ၅။ ဂန့်ဂေါဝစ္ဆ
- ၆။ ဇာဒိပျိုလ်သီး
- ၇။ ပန်းနု
- ၈။ ချင်းခြောက်
- ၉။ ဇီယာညို
- ၁၀။ အကျော်နက်
- ၁၁။ ဝါးစိန်
- ၁၂။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်
- ၁၃။ ကြာညို
- ၁၅။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၁၄။ နံ့သ-ဖြူ
- ၁၆။ တောင်ဇလပ်
- ၁၇။ သင်္ဘောမျက်မွှေးအမဲ
- ၁၈။ ရာတန်စေ့

၎င်းဆေးဘက်(၁၈) မျိုးတို့ကိုအမျှစီယူပြီးအမှုန်ပြုပါ။ ၎င်းဆေးအလေးချိန်တဝက်ကို သကြားနှင့်ပေးပါ။ ၎င်းဆေးမှုန်ကို “လဝင်္ဂါဒိစုံဏ္ဍ” (လေးညှင်းစသောဆေးမှုန်) ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။ ၎င်းဆေးသည် ဘုရင်များသာဘုံးဆောင်သင့်သည်။ ၎င်းဆေးမှုန်သည် ဝမ်းမီးကိုးတာက်ပစေနိုင်အည့် အပြင်- အစာကိုလည်းနှစ်သက်စေနိုင်၏။ ကိုယ်ကိုဝစေတတ်၏။ ကာမအားကိုတိုးပွားစေတတ်၏။ သွေးသည်းမြေ့ သလိပ်, ဒေါသသုံးပါးတို့၏ ပျက်စီးမှုကိုကင်းစေ၏။ နှလုံးရောဂါ, လည်ချောင်းရောဂါ, ချောင်းဆိုးရောဂါ, ကြိုးထိုးရောဂါ, ထိပ်ကပ်နာရောဂါ, အားကုန်ခမ်းသောရောဂါ, ပန်းနာရောဂါ အမျိုးမျိုး, ဝမ်းသက်ရောဂါ, နှုတ်မမြိန်ရောဂါ, ခူလာသရောရောဂါ, ဂူလုံးရောဂါများနှင့်-ဝမ်းကိုက်ရောဂါများကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ။

တောထန်းမြစ်မှုန် ကာမအားတိုးဆေး

နပုံသကမတကျမ်း-တတိယကဏ္ဍ(၃)၅

၁။ မူသလီ(-)	၅။ ဆူးလေ
၂။ ဥမှုန်ဥ	၆။ လက်ပန်မြစ်
၃။ ဆင်တုံးမနွယ် သတ္တုရည်	၇။ သကြားခဲ
၄။ ခွေးလေးယားစေ	၈။ ဆီးဖြူသီး

၎င်းဆေးဘက်(၈)မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီးအမှုန်ပြုပါ။ ၎င်းဆေးမှုန်ကို ထော်ပတ်နှင့်ရောပြီးလျှင် နွားနို့နှင့်မှိတ်သည်ရှိသော် ... ကာမအားကိုတိုးပွားစေနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန် - ၃-သား

တောထန်းမြစ်အနက် သက်ရှည်အားတိုးဆေးကိုမြေခြင်း

နပုံသကမတကျမ်း(တတိယကဏ္ဍ (၃)၅

- ၁။ မူသလီမြစ်အနက် တဆ
- ၂။ ဆူးပဒေါင်း ၂-ဆ
- ၃။ ဆူးလေ ၃-ဆ

၎င်းသုံးမျိုးသောဆေးဘက်တို့ကို အမှုန်ထောင်း၍ စစ်ယူပြီးလျှင် နွားနို့နှင့်ချက်ပါ။ ၎င်းနောက်-နို့ထည်းတွင်သကြား ၅-၈-သားပေး ထည့်ပြီးရေနှေးပူပူနှင့် နက်စောစောသောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား ဤဆေးကို (၂၁) ရက်တိုင်အောင်မှီဝဲသည် ရှိသော်...အသက် (၁၀၀) တရာရှည်ပြီးလျှင်၊ အိုမင်းသောယောက်ျားပင် ဖြစ်သော်လည်း မိန်းမများနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းငှါ အစွမ်းသတ္တိရှိပါ လိမ့်မည်။ ။

စားရန်အလေးချိန်-၆-သား။

မူသလီအဖြူစုန်း-သုက်ပွားအားတိုးဆေး

ဆိန်စေ့သံတိတဘာသာသီကာကျမ်း-ဒုတိယကဏ္ဍဆဒ္ဒဒိန်း (၂၄၃) မှ

- ၁။ မူသလီအဖြူ
- ၂။ ဆင်တုံးမနွယ်သတ္တိရည်
- ၃။ ခွေးလေးယားစေ့
- ၄။ ဆူးလေ
- ၅။ လက်ပန်ပွင့်
- ၆။ သကြား
- ၇။ ဇီးဖြူသီး

၎င်းဆေးဘက်(၇)မျိုးတို့ကို အမျှစီယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ နွား ထောပတ်နှင့်ရောပြီး ၎င်းဆေးမှုန့်ကို မှီဝဲသည်ရှိသော်၊ သုက်ဓာတ်များ ပွားများပြီးလျှင် ကာမအားကိုတိုးပွားစေနိုင်၏။ ။

သင်္ဘောပွန်းလျက်-အားတိုးဆေး

ရောဂစိန္တာမဏိကျမ်း(အပိုင်း(၇) မှ

- ၁။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၂။ ပိတ်ချင်းမြစ်
- ၃။ စယို
- ၄။ ကန့်ချုပ်နီ
- ၅။ သင်္ဘော ချင်းခြောက်
- ၆။ တောဆောင်းမေခါး
- ၇။ အိပ်မေ့ သီး
- ၈။ လက်ထုပ်စေ့
- ၉။ ရှိန်းခို
- ၁၀။ ငါးရုံပဒု
- ၁၁။ လင်းနေ
- ၁၂။ မုဉ်း
- ၁၃။ တဂ္ဂရ-(သနပ်ခါး)
- ၁၄။ ဇီယာဖြူ
- ၁၅။ ဇီယာညို
- ၁၆။ ကြောင်း ပန်း
- ၁၇။ ဆင်ပိတ်ချင်းသီး
- ၁၈။ စမုတ်
- ၁၉။ ချင်းခြောက်
- ၂၀။ ငြုပ်ကောင်း
- ၂၁။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၂၂။ ဆေးသုဇယ်ချက်

၎င်းဆေးဘက် (၂၂) မျိုးတို့ကိုအလေးချိန်တဆစီ၊ တြိဖိုလိ-အသီး သုံးမျိုး (ဇီးဖြူသီး၊ ဖန်းခါးသီး၊ သစ်ဆိမ့်သီး)-၎င်းအသီးသုံးမျိုးလေးတူ၊ အထက်ပါဆေးပေါင်း (၂၂) မျိုးကို (၂) ဆတိုး- (၄၄)ဆ၏ အလေး ချိန် အစင် အ ကြယ် ဖြစ် သော သင်္ဘော ပွန်း လျက်ကိုယူ၍၊ သင်္ဘော ပွန်းလျက်တွင် ပျားရည် သင့်လျော်အောင်ထည့်ပြီး၊ အထက်တွင်မြဲခဲ့ပြီး သော ဆေးဘက်တို့ကို အနည်းငယ် အနည်းငယ်ထည့်ထောင်းပါ။ အား လုံးသောဆေးမှုန်များ ကောင်းမှုန်စွာသမသွားသည်ရှိသော် ကောင်း မှန်စွာသိမ်းထားပြီးနောက်စောစောမှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား - မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ လေကြောင်ဖြစ်သော အလုံးရောဂါ၊ (လေတူ)ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ ချက် တွင်ထိုးအောင့်သောရောဂါ၊ ဆီးချုပ်၊ လေ့ချုပ်၍ ထိုးအောင့်သောရော ဂါ၊ ဒုလ္လာသရောရောဂါ၊ ဝါတရက်- (ပါဒရက်)ရောဂါ၊ နှုနာရောဂါ၊ ဓာတ်အားကျန်ခမ်းသောရောဂါ၊ ဝက်ရူးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက် ရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနွံ့သောရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ဘဂန္ဓိရုံ-(ဂရင်ဂျီ) ရောဂါ၊ သုတ်ပျက်ခြင်းနှင့်-ယောနိတွင် အပစ်ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ အမျိုးမျိုးတို့ကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဤဆေးကို မှီဝဲနေခြင်းကြောင့် - တစုံတရာ အစားအသောက်၊ မေထုန် မှီဝဲခြင်းတို့ကို ရှောင် ကြဉ် ရန် မလိုပါ။ ဤဆေးကိုကြာရှည်စွာစားသောက်သွားသည် ရှိသော်.... အားနှင့် ခွန်အားတိုးပွားပြီးလျှင်ဆဖြူများကိုလည်းပျောက် ကင်းသွားလိမ့်မည်။

မှတ်ချက် ဆေးသူငယ်ချက်ဟု- ဆေး နည်း တွင် ပါ သည် ၎င်း ကို “မဗ္ဗာ” ဟူသောမုဒ်မှ ပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည်- အဘိဓာန်ကျမ်းကြီးများတွင်ဖွင့်ဆိုပုံမတူကြ - ဝါဒကွဲပြား ကြသည်။ ထိုအဘိဓာန်ကျမ်းကြီးများ၌ နဂါးစက်အပင် ကို ပုံပြအနေဖြင့်ထုတ်ဖော်ထားသည်။ အချို့ ဆေး သူ ငယ်ချက်ကို ထုတ်ပြထားသည်၊ အချို့ (၂) မျိုးလုံးထုတ် ပြထားသည်၊ ကျန်တို့၏ ယူဆချက်ကား မည်သူမှားသည် မည်သည့်အပင်ကို ယူရမည်ဟုမဆိုလိုပေ။ မြန် မာပြည် တွင် ဆေးသူငယ်ချက်ကို အသုံးများသောကြောင့် ၎င်း အပင်ကိုသာ ဘာသာပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဂဂ္ဂုဏ်ကို - သင်္ဘောပွဲလျက်ဟု ရှေးက ဘာသာပြန်သည့် အတိုင်း တည့်လိုက်သည်။ ပွဲလျက်ဟူသည် အင်စေး၊ တညင်စေး၊ တို့မျှပြုလုပ်ယူသောပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ပွဲလျက်ပြုလုပ်ထားသည်နှင့်တူသောကြောင့် “သင်္ဘောပွဲလျက်” ဟု အမည်ပေးကြသည်။ ၎င်းကို ကုလားဗယဆေးဆိုင်တွင်.... “ဂုဂ္ဂုလု” ဟူ၍ ၎င်း၊ “ဂုဂလိ” ဟူ၍ ၎င်း၊ မေးပြီး ဝယ် ဖျော်ရနိုင်ပါသည်။ ဣန္ဒြိယသား ဗယဆေးဆိုင်ပိုင်ရှင်တို့သည် နိုင်ငံခြားမှ မှာယူပြီး တင်သွင်းရောင်းချသဖြင့် သင်္ဘောကုန်ဖြစ်သောကြောင့် “သင်္ဘောပွဲလျက်” ဟု ခေါ်ဆိုကြသည် အရောင်အမျိုးမျိုးရှိသည်။ မီး၍ လျှင် အနံ့ထွက်၍ ဟိုအနံ့ကို ကုလားများ လွန်စွာ သဘောကျလေသည်။ ။ သစ်စေး များ ဖြစ်သည် သက်န်းပင်မှ အဖေ့ နှင့် အများ ရှေးတူသည်။ တိကျစွာ ထိုအပင်၏ အစေးကို မပေါ်ပြိုင်သော်လည်း ရှေးက ပြန်ဆိုသည့် အတိုင်း ဝါဠုလိုက်သည် မြန်မာပြည်တွင်လည်း များစွာ ရနိုင်သည်။

ဥာဏဗလ-အားတိုးဆေး

အာယုဗေဒ-တိက္ခိန္ဒာသာဂရကျမ်းမှ

၁။ နန္ဒင်း	၆။ စမုတ်
၂။ ပန်းနု	၇။ နွယ်ချို
၃။ ပိုတ်ချင်း	၈။ မယ်ဇယ်
၄။ ချင်းခြောက်	၉။ သိန္ဓောဆား
၅။ ဇီယာဖြူ	

၎င်းဆေးဘက် (၉) မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ၎င်းဆေး (၁၀) သားကို နွားဒိန်ချဉ်ရေဖြင့် စားပါ။ ဆေး၏ အကျိုးကား - (၂၂) ရက်အတွင်း မှာပင် - ရောဂါအမျိုးမျိုး ပျောက်ကင်းပြီးလျှင် အသိဥာဏ်အလွန်တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် ကျမ်းဂန်များကိုလည်း အာရုံဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ဂါထာပေါင်းတထောင်ကို အရကျက်ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ။

ဝါဠိကရဏသမုစ္စယ

ဥာဏဗလ-အားတိုးဆေး
အာယုဗေဒ-တိကိန္ဒာသဂရကျမ်းမှ

၁။ ပန်းနု	၅။ ချင်းခြောက်
၂။ စမုတ်	၇။ ပိတ်ချင်း
၄။ ဒဟဿကိုင်း	၈။ ငြုပ်ကောင်း
၄။ ဇီယာဖြူ	၉။ နန္ဒင်း
၅။ ဇီယာညို	

၎င်းဆေးဘက် (၉) မျိုး တို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ နံက်စော့စော့ အခါ ပျားရည်နှင့် စားသည်ရှိသော်.... အသိဉာဏ်များ တိုးပွားပြီးလျှင် - မှတ်ဉာဏ်များလည်းကောင်းလာပါလိမ့်မည်။ ။

ဥာဏဗလ အားတိုးဆေး
အာယုဗေဒ-တိကိန္ဒာ သဂရကျမ်းမှ

၁။ နန္ဒင်း	၆။ စမုတ်
၂။ ပန်းနု	၇။ နွယ်ချို
၃။ ပိတ်ချင်း	၈။ မယ်ဇယ်
၄။ ချင်းခြောက်	၉။ သိန္နောဆား
၅။ ဇီယာဖြူ	

၎င်းဆေးဘက် (၉) မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ၎င်းဆေး(၁၀)သားကို နွားဒိန်ချဉ်ရေဖြင့်စားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား-(၂၁)ရက်အတွင်းမှာပင် ရောဂါအမျိုးမျိုး ပျောက်ကင်းပြီးလျှင် အသိဉာဏ်အလွန်တိုးပွားလာလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် ကျမ်းဂန်များကိုလည်း အာဂုံဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဂါထာပေါင်းတထောင်ကို အရကျက်ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

တနည်း- ဥာဏပလ အားတိုးဆေး
အာယုဗေဒ-တိကိစ္ဆာ သာဂရကျမ်းမှ

၁။ ပန်းနု	၆။ ချင်းခြောက်
၂။ စမ္မုတ်	၇။ ပိတ်ချင်း
၃။ ဒဟထကိုင်း	၈။ ငြုပ်ကောင်း
၄။ ဇီယာဖြူ	၉။ နန္ဒင်း
၅။ ဇီယာညို	

၎င်းဆေးဘက် (၉) မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ နံက်စောစောအခါပျားရည်နှင့် စားသည်ရှိသော်.... အသိဉာဏ်များ တိုးပွားပြီးလျှင် မှတ်ဉာဏ်များလည်း ကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

ဆင်တုံးမနွယ်- သုက်အားတိုးဆေး
အာယုဗေဒ-တိကိစ္ဆာ သာဂရကျမ်းမှ

၁။ ဆင်တုံးမနွယ်	၂။ ဆီးဖြူသီး	၃။ ဆူးလေ

၎င်းဆေးဘက် (၃) မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ ထောပတ်, သကြား တို့နှင့် အတူ မှီဝဲသည် ရှိသော်.... သုက်အားနည်းသောသူသည်လည်း- သုက်အားများတိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

ကုက္ကရာ-သုက်အားတိုးဆေး
အာယုဗေဒ-တိကိစ္ဆာ သာဂရကျမ်းမှ

၁။ ကုက္ကရာ	၅-၈	၅။ ဒဟထကိုင်း	၅-၈
၂။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)	၅-၈	၆။ ဂံခါး	၅-
၃။ ဆူးလေ	၅-၈	၇။ ဆူးဖြူမြစ်	။
၄။ မူသလီမြစ်	၅-၈	၈။ သကြားခဲ	။

၎င်းဆေးဘက်(၈)မျိုးတို့ကို ထုထောင်း၍ စစ်ယူပြီးလျှင် သိမ်း ထားပါ။ ၎င်းဆေး၅-၈-သားကို နံက်, ညနေ ချမ်းအခါ နွားနို့ နှင့် ချောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- အမျိုးမျိုးသော ဒုလ္လာသရော ရောဂါများ နှင့် သုက်ပေါက်ပြန်သောရောဂါ အိမ်မက်ကြောင့် သုက်ပျက်သော ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

ဆင်တုံးမနွယ်-အားတိုးဆေး

အနုဘူတယောဂကျမ်း (၃၉) (၁) ၄

- ၁။ ဆင်တုံးမနွယ်သတ္တုရည်၊ သို့မဟုတ် စိမ်ဆေးရည် ၁-
- ၂။ သကြားခဲ ၉-၀

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာထုတ်ပြုပြီးထားပါ။
 စားရန်အလေးချိန်-၃သားမှ ၉-သားအထိ၊
 ရေလဲကား-ဒိန်ချဉ်နှင့် သကြား၊
 တနည်း-သကြားနှင့်-မလိုင်ဖတ်။

ဆေး၏အကျိုးကား- ၎င်းဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်... ထုဖယက္ခမာ
 ထောက်၊ ချောင်းခြောက် ထောက်နှင့်- ပူလောင်သောထောက် ဝါ စသော
 အင်္ဂါမျိုးသော ထောက်များကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အားကိုလည်း
 တိုးပွားစေနိုင်၏။

ကမာ-သက်ရှည် အားတိုးဆေး

အာယုဗေဒတိက္ခာ-သဘာရကျမ်းမှ

၁။ တမာခေါက်	၃-သား	၇။ ပိတ်ချင်းသီး	၂-သား
၂။ တမာမြစ်	၅-။	၈။ ဥသျှစ်မြစ်	၁-။
၃။ တမာပွင့်	၅-။	၉။ ကန့်ချုပ်ဖြူမြစ်	၁-။
၄။ နနွင်း	၇-။	၁၀။ စမုဖြူကြီး	၁၂-။
၅။ ချင်းခြောက်	၂-။	၁၁။ သိန္ဓောဆား	၃-သား
၆။ ငြုပ်ကောင်း	၂-။		

၎င်းဆေးဘက်(၁၁)မျိုးတို့ကို ကြိတ်ပြီးလျှင်၊ (၃)သားခန့်အလုံး
 လုပ်၍ အရိပ်တွင်ခြောက်သွေ့စေပြီးလျှင်၊ ဆေးတလုံးတလုံးကို နေစဉ်
 မပြတ် ရက်ပေါင်း(၃၆၀)တန့်စတိုင်အောင်စားသွားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား- အနာထောက်ကင်းလျက် အသက် (၁၂၀) တိုင်
 အောင် နေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ခွေးလေးယားစေ့-ခတ်အားတိုးဆေး

အာယုဗေဒ တိကိစ္ဆာ သာဝရီကျမ်းမှ

ခွေးလေးယားအမြစ်၊ ခွေးလေးယားစေ့၊ ၎င်း (၂) မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင်၊ ၎င်းတို့နှင့်လေးတူ သကြားကိုရောပြီး ၎င်းဆေးမှုန့် ၁၂-သားကို နွားနို့ (၁၅)သားနှင့်မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား = (၂၁) ရတ်အတွင်းမှာပင် အားအင်တိုးခြင်း၊ သုက်အားတိုးခြင်း၊ သွေးအားတိုးခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍ (၄၉) ရက်တိုင်အောင် စားသည်ရှိသော်... ၎င်းဆေး၏စွမ်းရည်သတ္တိကို ရေးပြ နိုင်ဘူးရာမရှိသည့်အပြင်၊ ခန္ဓာကိုယ်လည်း အားအင်ကြီးမား၍ ဝဖိုး လာပါလိမ့်မည်။

သစ်တက်လင်းနေ-သားလှရွှေစင်ထောပတ်အားတိုးဆေး

ဘာဝပ္ပကာသကျမ်း-တတိယကဏ္ဍ-မာလရောဂါဝိုင်းမှ

- ၁-၂။ ရာသီနာ (၂)မျိုး (၁-သစ်ခွပန်း- ၂-သစ်တက်လင်းနေ) ၁၅-သားစီ
- ၃။ သာလပဉ္စိ ၁၅-သား
- ၄။ ဥသျှစ်ခေါက်
- ၅။ ကြောင်လျာခေါက်
- ၆။ ရေမနေ
- ၇။ သခွပ်ခေါက်
- ၈။ ရင်းပြား
- ၉။ လင်းနေ
- ၁၀။ နွားမြက်ရင်း

၎င်းဆေးဘက် (၁၀)မျိုး တို့ကို ယူပြီးလျှင် အားလုံးကိုထုထောင်း၍ ရေဂုဇိဂ်-သားဖြင့်ချက်ပါ။ လေးပုံတပုံရေခမ်းသွားသည်ရှိသော်-ထိုပြုတ် ချည်ကိုချုံပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက်အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

- ၁။ ဆေးဥပသကာ
- ၂။ ချင်းခြောက်
- ၃။ ငြုပ်ကောင်း
- ၄။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၅။ ကန်ချုပ်နီ
- ၆။ တောဆောင်းမေခါး
- ၇။ အိမ့်မွေ့သီး
- ၈။ နွယ်ချို
- ၉။ ခိရကာကောလီ
- ၁၀။ ရှိန်းခို
- ၁၁။ နတ်ထင်းရှူး
- ၁၂။ ပိတ်ချင်းမြစ်
- ၁၃။ လက်ထုတ်စေ့ဆံ

၎င်းဆေးဘက်(၁၃)မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီးလျှင်၊ ၎င်းဆေးဘက် အား လုံး မှ ၁) - သား၊ ဆေးဘက်အသီး သီး (၉-ပ)သားစီကိုယူ၍ တပေါင်းတည်းကြိတ်ပါ။ ၎င်းနောက် ထောပတ် ၄၀-သား၊ ပြုတ်ထားပြီး သားဆေးရည်၊ ကြိတ်ထားပြီးသားဆေးဘက်တို့ကို ရောစပ်ပြီးလျှင် မီး ညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ရေအစုများခမ်းသွား၍ ထောပတ်မျှ ကျန်သော အခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ကလေးများ ပြိုဟ်နတ် ဘမ်းစားခြင်းစ သော မာတြာစွဲသူငယ်နာရောဂါအမျိုးမျိုးကိုပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေ၏၊ အားကိုရှိစေ၏၊ အဆင်းကိုတိုးပွားစေ၏။

ဂုဓါး ထောပတ်အားတိုးဆေး
ဆေးသန္ဓေရတနာကရကျမ်း(၆၄၆) (၈၄)

၁။ ဂုဓါးမြစ်	၇-၈	၆။ သစ်ဆိမ့်သီး	၅-၈
၂။ ချင်းခြောက်	၅-၁၂	၇။ နနွင်းရွှေ	။
၃။ ပိုတ်ချင်းသီး	၅-၈	၈။ ကန့်ချုပ်နီ	။
၄။ ဖန်ခါးသီး	။	၉။ ပရန္တဝါမြစ်	။
၅။ ဇိုးဖြူသီး	။		

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူ၍ အားလုံးကို တပေါင်းတည်းပြုပြီး ကြိတ် ပါ။ ၎င်းနောက်- ထောပတ် ၄၀-သားနှင့် ထိုကြိတ်ဆေးကို ရေ ၁၉၅- သားနှင့်ရော၍ မီး ညှင်း ညှင်း ဖြင့် ချက်ပါ။ ရေများ ခမ်းသွားသောအခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား။.... ဆင်ခြေထောက်ရောဂါ၊ ဒူးခေါင်းကြီး ရောဂါ၊ ဖေ့ရောင်သောရောဂါ၊ ကိုက်ခဲသောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော ရောဂါ၊ အစာမကြေ အဆစ်အမြစ်ရောင်သော ရောဂါ များကို ပျောက် ကင်းစေနိုင်၏၊ အားကိုဖြစ်စေ၏၊ အဆင်းကိုလှစေ၏၊ ဝမ်းမီးကိုတောက် ပစေ၏။ ။

စားရန်အလေးချိန်-၁၂-သား။

ပဲရာဇာ အဆင်းလှ်အားတိုးဆေး

ဘေညဉ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၅၀) (၈) ၄

ပဲရာဇာ ၄၅-၈-သားကို ထောင်းပြီးလျှင်၊ ရေ ၄-ပိုဿာ-၂၀-
သားတွင်ထည့်၍ပြုတ်ပါ။ ရေ ၇၅-သားကျန်သောအခါစစ်ယူပါ။ ၎င်း
နောက်အောက်ပါကြိတ်ဆေးများကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ကြိတ်ဆေးများကား။

- ၁။ ပိတ်ချင်းမြစ် ၃ ၃။ ကန်ချုပ်နီ ၃
- ၂။ စယို ။ ၄။ ချင်းခြောက် ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်းကြိတ်ပါ။ ထော
ပတ်အလေးချိန်(၂)ဆတွင် ဆိုခဲပြီးသောပြုတ်ဆေးရည်၊ ကြိတ်ဆေးနှင့်
နွားနို့ လေးဆကိုရောထည့်၍ မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချွတ်ပါ။ ရေများခမ်းသွား
သောအခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... သန္နိပါတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊
မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ဓာတ်ချုပ်သောရောဂါ၊ လေရောဂါ၊ ပိတ်ဝမ်းကိုက်
ရောဂါတို့ကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အားကိုတိုးပွားစေ၏၊ အဆင်းကိုလှပစေ
၏၊ ဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေ၏၊ ဤဆေးသည်၊ နှလုံးအတွက် အကျိုး
ပြု၏။ ။

စားရန်အလေးချိန် ၁၂-သား။

မ,ယားကြီးရွက် - သက်ရှည်ဆေး

ဘေညဉ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၄၀) (၈) ၄

- ၁။ မ,ယားကြီးရွက် ၄၀ ၃။ တမာခေါက် ၄၀
- ၂။ ဆင်ထုံးမနွယ် ။ ၄။ သင်္ဘောမူလုံ ။
- ၅။ တြာဖိုလ်သုံးပါး (ဇီးဖြူသီး၊ သင်ဆိမ့်သီး၊ ဖန်ခါးသီး) ၄၀-သားစီ

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ ထုထောင်းပြီးလျှင်၊
ရေ ၆၇၅-သားနှင့်ပြုတ်ပါ။ ၁၆၀-သားကျန်သောအခါ ချပြီးစစ်ယူပါ။
၎င်းနောက်- ထောပတ် ၃၆-သားနှင့်၊ ၎င်းပြုတ်ဆေးရည်၊ သင်္ဘောမူ

လျက် ၂၆-၄-သား၊ ၎င်းတို့ကိုရော၍ မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ချက်ပါ။ ရေများ ခမ်းသွားသောအခါ ထောပတ်ဆီကိုစပ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... မျက်စိမှမျက်ရည်ယိုခြင်း၊ မျက်စိရောင်ခြင်း၊ တိမ်စွဲခြင်း၊ မျက်စိအတွင်းနှင့်သက်ဆိုင်သမျှ ရောဂါမျိုးနှင့်-အစာမကြေ အဆစ်အမြစ် ရောင်သောရောဂါ၊ နှုနာရောဂါ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ တို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးသည်အကောင်းဆုံး “ရသာယန” အသက် ရှည်ဆေးဖြစ်၏။ ။

ဆေးခြောက်သက်ရှည်၊ သက်ပွား၊ ထောပတ်ဆေး
ခန္ဓန်တြိကျမ်း-ဝါဠကရဏဒိုင်းမှ

- ၁။ ကျောက်ပြင်တွင်ကြိတ်ထားသော ဆေးခြောက်အရွက် ၁၅-သား
- ၂။ ထောပတ်လပ်လပ်ဆပ်ဆပ် ၉၆-သား။
- ၃။ နွားနို့ ၁၉၅-သား

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုစုပေါင်းပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ချက်ပါ။ နွားနို့များခမ်းသွားသောအခါ ထောပတ်မျှကိုစပ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ထိုဆေးသည် လွန်စွာ အသက်ကို ရှည်စေ၏၊ သက်ဓာတ်ကိုပွားစေ၏၊ သက်ကိုထိမ်းထား၏၊ ဤဆေးကို အခြားသော “ကမ္ဘာဏ္ဍဓဏ္ဍာဒိ” ကျောက်ဖရုံအားတိုးချက်ဆေး အမျိုးမျိုးတို့တွင် ရော စပ်၍သုံးနိုင်၏။

သန္ဓေရ ဂုခါးထောပတ်အားတို့ဆေး
ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၄၇)(၁)မှ

ထောပတ် ၁၅-သားနှင့်၊ ဂုခါးမြစ်-၅-၀-သားကို ကြိတ်၍၊ နွားနို့ ၉၆-သားတွင်ထည့်ပြီး မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ချက်ပါ။ နွားနို့ခမ်း သွားသောအခါ ထောပတ်ကိုစပ်ယူပါ။ ဤဆေးသည် လွန်စွာအားကို ဖြစ်စေ၏။ သားသွီးကိုအလိုရှိသော ယောက်ျား-မိန်းမများ မှီစဲသင့် သောဆေးဖြစ်၏။

ပန်းသေရောဂါပျောက်-ထောပတ်အားတိုးဆေး

အညွှန်းရတနာကျမ်း(၆၀) (၁)၄

၁။ အိပ်မေ့သီး	၁၂-သား	၁၄။ ဖာလာ	၁၂-သား
၂။ ဖန်ခါးသီး	။	၁၅။ နံ့သာဖြူ	။
၃။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၁၆။ နတ်ထင်းရှူး	။
၄။ ဆီးဖြူသီး	။	၁၇။ မျက်မွှေးအမဲ	။
၅။ နွားမြက်ရင်း	။	၁၈။ ပန်းနု	။
၆။ ပဲစိမြစ်	။	၁၉။ နန္ဒင်း	။
၇။ သလံစေ့	။	၂၀။ ပြိဿပဉ္စိ	။
၈။ ကြာညိုဝစ္ဆ	။	၂၁။ သာလပဉ္စိ	။
၉။ ဥပသကာပွင့်	။	၂၂။ ဥပသကာ	။
၁၀။ ကြောင်ပန်းစေ့	။	၂၃။ လင်းနေ	။
၁၁။ ကြာဟင်း	။	၂၄။ တာလီသပတ္တ	။
၁၂။ နွယ်ချို	။	၂၅။ ဂန်ဂေါဝစ္ဆ	။
၁၃။ မုတ်ခါး	။	၂၆။ မြတ်လေးပွင့်	။

၎င်းဆေးဘက်(၂၆) မျိုး တို့ကို ယူ၍ တပေါင်း တည်းကြိတ်ပြီး လျှင်၊ နွားထောပတ်၊ ၁၅၀-သား၊ နွားနို့၊ ၃၀၀-သား၊ ဆိတ်နို့၊ ၃၀၀-သား၊ ၎င်းတို့ကိုရောပြီးချက်ပါ။ နွားနို့ များခမ်းသွား၍ ထောပတ်မျှကျန်သော အခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပြီး ကောင်းမွန်စွာသိမ်းထားပါ။ ၎င်းဆေးကို “ကလျာဏသံတ” ဆေးဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။ အကယ်၍ အထက်ဆေးစုံတွင် - “ဇီဝနီယဂိုဏ်းဝင်” ဆေးဘက်များကို ထည့်ချက်သည်ရှိသော် .. ထိုဆေးကို “မဟာကလျာဏသံတ” ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား- ဂူရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ခယရက်ရောဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာ၊ အရူးရောဂါ၊ ဝက်ရှူးရောဂါ၊ ဂြိုဟ်စွဲသူငယ်နာ၊ ပန်းသေရောဂါ၊ ပိန်ကြုံသောရောဂါ၊ သုက်အားနည်းသောရောဂါ၊ တို့ကိုလျှင်မြန်စွာပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ။
 မှတ်ချက် ဇီဝနီယဂိုဏ်းဝင်ဆေးဘက်များကို နောက်က ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ။

သန္ဓေထိုင်း ဝဲစိမ့်နီမြစ်-ထောပတ်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၂) (၈) ဖ

၁။ ပဲဆိမ့်နီမြစ်	၈-၂	၁၁။ နန္ဒင်း	၂-၆
၂။ တဝှေ့(သနပ်ခါ)။	။	၁၂။ နန္ဒင်းရွှေ	။
၃။ ပန်းနု	။	၁၃။ စမုဖြူကြီး	။
၄။ ဖန်ခါးသီး	။	၁၄။ ကုလားဆောင်းမေခါး	။
၅။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၁၅။ ဒိရကကော့(-)	။
၆။ ဆီးဖြူသီး	။	၁၆။ ရှိန်းခို	။
၇။ သကြား	။	၁၇။ ကကောလီ(-)	။
၈။ လင်းနေ	။	၁၈။ ဒဟဿကိုင်း	။
၉။ မေဒါ()	။	၁၉။ ကညွတ်ဥ	။
၁၀။ နွယ်ချို	။		

၎င်းဆေးဘက် (၁၉) မျိုးတို့ကိုယူ၍ အ မှုန် ထောင်း ပြီး လျှင်၊ ထောပတ် ၉၆-သား နှင့် ထိုထောပတ်၏ လေးဆထက် နွားနို့ ၃၈၄-သား ရောပြီးချက်ပါ။ ထောပတ်မျှကျန်သောအခါချပြီးစစ်ယူပါ။

ဆေး၏ အကျိုးကား - ယောနိကိုက်ခဲ ထိုး ကျင် သောဝေဒနာ သုက်ကြောင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော ရောဂါ အမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက် ကင်းစေနိုင်၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမများအတွက် အထူး အကျိုးပြုသော ဆေးဖြစ်၏။

မှတ်ချက် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမတို့တွင်- ပကတိအမိတေဇောအား၊ ကလေး၏တေဇောအားဖြင့်၊ တေဇောနှစ်အားရှိ၏။ ၎င်း တေဇော တို့၏ နှုတ်ခြင်း၊ ထက်ခြင်းကြောင့်၊ ၎င်းကိုယ် ဝန်ဆောင်မိန်းမတွင်အ မျိုး မျိုး သော ရော ဂါ ဖြစ် ရ၏။ တေဇောနှုတ်သော် ... အမောများလား၍နှာစေး၊ ချောင်း ဆိုး၊ ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲနာကျင်လေသည်။ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ တွေဝေခြင်း၊ မူး ခြင်း ဖြစ် ရ ၏။ အ သား အ ရေ ပွ ထောင် ဖောသွတ်ခြင်း၊ ချိန့် ခြင်းဖြစ်ရ၏။ တေဇော အ ပူလွန်ခဲ့ သော် ... သားအိမ်တွင်ရှိ သားငယ်လျှပ်ရွားခြင်း၊ အော့

အန်နလုံးတံခြင်း၊ တက်ခြင်း၊ ကလေးပျက်ခြင်း၊ လေသီး၊
ဝမ်းအောင့်၊ သန္ဓေရှိလျက် ဓမ္မတာသွေးဆင်းပျက်ခြင်း
နှင့်-သာသ္မိပျက်သည်အထိဖြစ်နိုင်သည်။ ၎င်းဆေးသည်
ဥသ္မာတေဇောကိုဖြစ်ထွန်းစေ၍၊ တေဇောဓာတ်နှုန်းခြင်း၊
ထက်ခြင်းတို့မဖြစ်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ
များနှင့် အထူးသင့်သည်ဟုဆိုသည်။ ။

သုတ်ကုန်ပန်းညှို့ ထောပတ်အားတိုးဆေး

စရက်သံဟိတာကျမ်း (၃၆) မှ

- ၁။ လပ်လပ်ဆပ်ဆပ်၊ မာသပ် ၁၉၅-သား
- ၂။ လပ်လပ်ဆပ်ဆပ်၊ ခွေးလေးယားစေ ၁၉၅-သား
- ၁။ ဇီဝက ၁၅- ၅။ ရိဒ္ဓိ ၁၅-
- ၂။ ရိသဘက ။ ၆။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ) ။
- ၃။ ကာကောလီ ။ ၇။ နွယ်ချို ။
- ၄။ မေဒါ ။ ၈။ ဒဟဿကိုင်း ။

၎င်းဆေးဘက်(၈) မျိုးတို့ကိုယူ၍-၎င်းတို့၏ (၈) ဆထက် ရေ
ကိုထည့်ပြီး လေးပုံတပ် ကြွင်းအောင်ပြုတ်ပါ။ ၎င်းနောက်-နှားထောပတ်
၉၆-သား၊ ဥမွန်ဥသတ္တုရည် ၉၆-သား၊ ၎င်းတို့ကိုထည့်၍ စနစ်တကျ မီး
ညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ၎င်းနောက် ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။ ထိုထောပတ်
တွင်-အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

- ၁။ သကြား ၁၅- ၃။ ပျားရည် ၁၅-
- ၂။ ဝါးစိန် ၁၅- ၄။ ပိတ်ချင်းသီးမှုန့် ။

၎င်းဆေးဘက်များတွင် ပျားရည်ကိုချွန်ထား၍ ကြွင်းသောဆေး
ဘက်များကိုထည့်ပါ။ ပျားရည်ကိုအေးမှထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား-ကုန်ခမ်းသွားပြီးသော သုတ်အားကို ဖြည့်
စွက်ရန်အတွက် လိုလားသောသူသည်၎င်း၊ ယေကျားကိုယ် ညှိုးနွမ်းပျော့
ခွေအားသေးနေ၍ အားကို တိုးလိုစေသော သူသည်၎င်း၊ တနေ့လျှင် တ
ကြိမ် ထမင်းမစားမီ ထိုဆေးကို ဝို-သား စားပြီးနောက် ထမင်းကိုစားပါ။

မှတ်ချက် ဆေး စား ပြီး သည် နှင့် တပြိုင်နက် တမင်းကိုစားသင့်၏။
ယခုကာလ - ထိုဆေး ကို ၁၂ သား ခန့် စား သင့် သည်။
“အဋ္ဌကံသင်္ဂဟဥတ္တရဓဏ္ဍ” ခွဲလည်း ဤနည်းရှိ၏။ အနည်း
ငယ်ကွဲပြားကြ၏။ ။

အသီးသုံးပေါင်း - သင်္ကရိုက်, ဆင်းလှ, ဖားတိုးဆေး

အေသန္တရိတနာကရကျမ်း (၂၃၁) ပဋိပဋိ

၁။ ဖန်ခါးသီး	၃-၁၂	၁၁။ ချင်းခြောက်	၃-၁၂
၂။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၁၁။ သစ်တက်လင်းနေ	။
၃။ ဆီးဖြူသီး	။	၁၂။ ဆင်တုံးမနွယ်	။
၄။ ပန်းရင်း	။	၁၃။ ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ)	။
၅။ အိမ်မွေ့သီး	။	၁၄။ နတ်ထင်းရူး	။
၆။ နှပ်ချိုမြစ်	။	၁၅။ နှင်းနှယ်	။
၇။ ပရနွေ	။	၁၆။ ပိတ်ချင်းမြစ်	။
၈။ နွားမြက်ရင်း	။	၁၇။ ဖာလာ	။
၉။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	။	၁၈။ ဆင်ပိတ်ချင်း	။

၎င်းဆေးဘက်(၁၈)မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် အားလုံးကို တပေါင်း
တည်းပြု၍ ထုထောင်းပါ။ ၎င်းနောက်-ရေ ၃၈၆-ထားတွင် ထည့်၍ ကြိုပါ။
ရေထက်ဝက်ခမ်းသော အခါ ချပြီး စစ်ယူပါ။ ၎င်းဆေးရည်တွင် စင်ကြယ်
ပြီးသား သင်္ဘောပွဲလျက် ၆၇-၈-သားကို ဈေးပြီး တဖန် ကြိုပါ။ ပြစ်ခဲ့
လာသော အခါ အောက်ပါ ဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား။

၁။ ချင်းခြောက်	၁၂	၇။ ဖန်ခါးသီး	၁၂
၂။ ငြုပ်ကောင်း	။	၈။ သစ်ကျပိုးခေါက်	။
၃။ ပိတ်ချင်း	။	၉။ ဖာလာ	။
၄။ အိမ်မွေ့သီး	။	၁၀။ ကရဝေးရွက်	။
၅။ ဆင်တုံးမနွယ်	။	၁၁။ ကြာဟင်း	။
၆။ နှင်းနှယ်	။		

၎င်းဆေးဘက် (၁၁)မျိုးတို့ကို အမှန်ပြု၍ ရောပြီးလျှင်၊ မြေအိုး တွင်တွင်ထည့်ပြီး အိုးအဝကို လုံခြုံစွာပိတ်၍ ဖွဲ့စားများတွင်မြှုပ်ပါ။ တလပြည့်လျှင်ဆေးကိုထုတ်ယူပြီးမှီပေါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဖေါရောင်သောရောဂါ၊ ဝမ်းဗိုက်၌ဖြစ်သော ရောဂါအမျိုးမျိုး၊ အဖျဉ်း၌ဖြစ်သောရောဂါ၊ အကြောလိုက်သက်တန် နှာ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ နူနာရောဂါ များနှင့် ကိုယ်ရေဖျော့သောရောဂါများ ပျောက်ကင်း စေသည့်အပြင်၊ အားနှင့်အဆင်းတိုးပွားပြီးလျှင် အသက်ကိုလည်းရှည်စေနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၂-သားအထိ။

အသက်(၃၀၀)ရှည် ထောပတ်အားတိုးဆေး

သုဿုတ သွံဟိတ ကျမ်းဥတ္တရ ခဏ္ဍ (၃၉) အဖျားရောဂါပိုင်မှ

အထက်တွင်ပြခဲ့သော မဟာကလျာဏ ဆေးချက်နည်း ပြုတ်နည်း အတိုင်းပြုလုပ်ပါ။ ထိုမဟာကလျာဏ ဘတဆေး၌ ဇီဝနိယဂိုဏ်း ဆေးဘက် တို့ကိုပယ်နှုတ်၍ သဗ္ဗဂန္ဓဂိုဏ်းဝင် ဆေးဘက်တို့ကိုထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ မြတ်လေးပွင့်	၁၂	၅။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်	၁၂
၂။ စကားဝါပွင့်	။	၆။ ကြာပွင့်	။
၃။ သဘောတယ်ပွင့်	။	၇။ ဂုံဂမုံ	။
၄။ ကုက္ကိုလ်ပွင့်	။	၈။ သလဲပွင့်	။

၎င်းဆေးဘက်(၈)မျိုးတို့ကိုယူ၍ ကြိတ်ပြီးထည့်ပါ။ ၎င်းအတိုင်း ပင်လျှင် ဆိတ်နို့ကိုနှုတ်၍ ကြောင်သော အသွေး အရောင်ရှိသော နွားမ ၏နို့၊ ငှက် သား၊ ထောပတ် ၁၂၀-သား ကိုလည်း ထိုကြောင် သော အသွေးအရောင် ရှိသော နွားမ၏ ထောပတ်ကိုသာ ယူပြီးလျှင် ချက်ပါ။

ထောပတ်မျှကျန်သောအခါ စွမ်းနိုင်သလောက် ရွှေ၊ ပုလဲ၊ ပတ္တမြားမှုန့် များကိုရောပြီးလျှင် ကောင်းစွာသိမ်းထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဤ “မဟာကလျာဏ” ထောပတ်ဆေး အမျိုးမျိုးသော အဖျားရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိမသာ... ဆံဖြူခြင်း၊ အရည်တွန့်ခြင်း၊ ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်း သည့်အပြင်၊ အနာရောဂါကင်းလျက် အသက်(၃၀၀)ထိရှည်နိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ။ သဗ္ဗဂန္ဓဂိုဏ်းဝင်ဆေးဘက်များကား.... (၁) သစ်ကျပိုး ခေါက် (၂)ကရဝေးရွက်(၃)ဖာလာ (၄)ဂန့်ဂေါင်စွ* (၅)ပရမ်း(၆)* ရာဘာန်စေ့ (၇)အကျော်နက် (၈)ဂုံဂမံ (၉)လေးညှင်း (ပေါင်း ၉-မျိုး)

“ကပိလာဂါယ” ဟု နွားနို့နှင့် ထောပတ် ယူရမည့် နွားမ၏ အမျိုးအစားကိုပြ၏။ “ကပိလ” အရကြောင့် သောအဆင်းဟူသည်မှာ- အညိုအဝါရောသော အဆင်း ကိုဆိုလိုသည်။ ။

ကျား၊ မ ကာမအားတိုးထောပတ်ဆေး

ရောဂစိန္တာမဏိကျမ်း အပိုင်း(၅)မှ

- ၃- တြိကဗျတ်သုံးပါး(ငြုပ်ကောင်း ပိတ်ချင်းသီး၊ ချွင်းခြောက်)
- ၆- တြိဖိုလ် သုံးပါး(ဇီးဖြူသီး၊ သစ်ဆိမ့်သီး၊ ဖန်ခါးသီး)
- ၈- နန္ဒင်းနှစ်ပါး (နန္ဒင်း၊ နန္ဒင်းရွှေ)
- ၁၀- ဥပသကာနှစ်မျိုး (ဥပသကာအဖို့ ဥပသကာအမှ)
- ၁၄- ပဉ္စလေးပါး(သာလပဉ္စိ၊ ပြိဿပဉ္စိ၊ မု့ပဲရိုင်း၊ မငယ်ပဲရိုင်း)
- ၁၆- မြေပုံခရမ်းနှစ်ပါး(မြေပုံခရမ်းကြီး၊ မြေပုံခရမ်းငယ်)
- ၂၀ စတုဇာတ်လေးပါး (သစ်ကျပိုးခေါက်၊ ကရဝေးရွက် ဖာလာ၊ ဂန့်ဂေါင်စွ*)

* ရာဘာန်စေ့ (ကခင်္ဂါလ) ၂၄၉-ဘာနိုဂဏှါ

အားထိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

၂၅။ နွားမြက်ရင်း	၆-၂	၄၈။ ပန်းဌ	၆-၂
၂၆။ အိပ်မေ့သီး	။	၄၉။ တောဆောင်းမေခါး	။
၂၇။ ဖာလာစေ့	။	၅၀။ ကြောင်ပန်းစေ့	။
၂၈။ ကြာဟင်း	။	၅၁။ ဇီယာဖြူ	။
၂၉။ နှပ်ချိုမြစ်	။	၅၂။ ဇီယာညို	။
၃၀။ ဂျုံဆား	။	၅၃။ ဒဟဿကိုင်း	။
၃၁။ ဒန့်သကူး	။	၅၄။ စမွတ်	။
၃၂။ ခူးလေးယားစေ့	။	၅၅။ ကုလားဆောင်းမေခါး	။
၃၃။ ပဲဆိမ့်နို့	။	၅၆။ သလဲစေ့	။
၃၄။ နွယ်ချို	။	၅၇။ လက်ထုတ်မြစ်	။
၃၅။ မြင်းခွါရွက်	။	၅၈။ ခရုသင်းပန်း	။
၃၆။ တာလီသပတ္တ ()	။	၅၉။ ဝါးစိန်	။
၃၇။ ဥသျှစ်နှစ်	။	၆၀။ ပန်းနှု	။
၃၈။ ဇီဝဇာ ()	။	၆၁။ ကုက္ကိုခေါက်	။
၃၉။ ရီသဘက ()	။	၆၂။ မြက်မွှေးအမဲ	။
၄၀။ မေဒါ ()	။	၆၃။ ဥပသကာပွင့်	။
၄၁။ မဟာမေဒါ ()	။	၆၄။ မြတ်လေးပွင့်	။
၄၂။ ဇာကောလီ ()	။	၆၅။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့်	။
၄၃။ ခိရကာကောလီ ()	။	၆၆။ ပန်းဥ	။
၄၄။ ရိဒ္ဓိ ()	။	၆၇။ ဥမွန်ဥ	။
၄၅။ ဝရိဒ္ဓိ ()	။	၆၈။ ငှက်ပျောခေါင်း	။
၄၆။ နံ့သာဖြူ	။	၆၉။ တာလမူလီ ()	။
၄၇။ နံ့သာနီ	။	၇၀။ ပေါက်နွယ်	။
၄၈။ သဗျက်သီး	။	၇၁။ အတိသ ()	။
၄၉။ မယ်ဇယ်	။	၇၂။ ရေသွန်းသခွါးစေ့	။
၅၀။ ရွှေတံတိုင်း	။	၇၃။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်	။
၅၁။ နတ်ထင်းရူး	။	၇၄။ မုတ်ခါး	။

ငှင်းဆေးဘက်တို့ကိုယူ၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပြီး ချက်ပါ။

ထည့်ရန် ဆေးဘက်များကား

၁။ ထောပတ် ၉၆-သား၊

၂။ နွားနို့ ၃၀၀-သား

၃။ ရေ ၁၉၅-သား

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ရောထည့်ပြီးလျှင် နွားချေးခြောက်မီးဖြင့် ချက်ပါ။ နွားနို့နှင့်ရေများကုန်ခမ်း၍ ထောပတ်မျှကျန်သောအခါ ချပပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား - ယောကျ်ား၊ မိန်းမတို့၏ သုက်အား ကုန်ခမ်းခြင်းနှင့် ကာမသတ္တိ နည်းပါးခြင်းကို လွန်စွာတိုးပွားနိုင်၏။ သား သွီးမရသော သို့မဟုတ် မိန်းမချည်းဘဲ အဆက်ဆက် မွေးလာသော အချိန်ကာလမွေးချိန်ကျပါလျက် မမွေးဘဲ ရက်ပေါင်းများစွာကျော်လွန်သော ကိုယ်ဝန်ဖြစ်ခဲ့သော်၊ သို့မဟုတ် အသက်တိုစွာရှိခြင်း၊ နာကျင် ထိုးအောင်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ဝန်ပျက်၍ အတွင်း၌ သေနေခြင်းဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဤဆေးကို မှီဝဲခြင်းဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော ကိုယ်ဝန်ပျက်ရောဂါများကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။

။ဇီဝက၊ ရိသဘက၊ မေဒါ၊ မဟာမေဒါ၊ ကာဏောလီ၊ ခိရကာကောလီ၊ ရိဇ္ဇိ၊ ဝိရိဇ္ဇိ၊ ၎င်းဆေးဘက်များကို အမှန် ဘာသာမပြန်နိုင်ကြပေ။ ဣဒ္ဓိယပြည်ရှိ ဆရာကြီးများပင် မထုတ်ဖော်နိုင်ကြပေ။ ယခုပင်မဟုတ် ရှေးနိဗ္ဗာန်ကျမ်းတွင် ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များပင် မထုတ်ဖော်နိုင်ကြ။ ရှေးက ရသေ့များ ထည့်သွားသော ထိုဆေးဘက်များကို တိကျအောင်မသိကြတော့ပေ။ သို့သော် မြန်မာများကား - မျှောစုင်နွှစ်ပါး၊ မေဒါ၊ မဟာမေဒါကို (သရက်ကင်း) ဟု ဘာသာပြန်ခဲ့ကြသည်။ လုံးဝမဟုတ်၍ မထည့်သွင်းပါ။ သို့သော် ၎င်းဆေးဘက်များရလျှင် အစားယူနည်းဆေးဘက်ကို ကျမ်းများတွင်ပြထားသည်။ ထိုယူနည်းကို နောက်ကပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ။

မိန်းမမြို့သန္ဓေရ ထောပတ် လူအေးတိုးဆေး

ဧကသန္ဓေရတနာကရကျမ်း (၇၃)(၈)

၁။ ပင်ညောင်ပင်ရွက်နဲ့	၉။	၆။ ဆောက်ချဉ်	၉။
၂။ သဖန်းရွက်နဲ့	။	၇။ စမ့်စပါး	၂၄။
၃။ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေရွက်နဲ့	။	၈။ နန္ဒင်းရွှေ	၉။
၄။ ဆီးရွက်နဲ့	။	၉။ သာလပဉ္စိ ()	၉။
၅။ ညောင်ချဉ်ရွက်နဲ့	။	၁၀။ ချဉ်ပေါင်	၉။

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို ရေ ၁၅၇၆-သားနှင့် ဖြုတ်ပါ။ ၈-ပုံ ၁-ပုံ ကျန်သောအခါ စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ထောပတ် ၉၆-သားကို ၎င်း ပြုစုရေတွင်ထည့်ပြီးလျှင် မျိုနတ်ချဉ်ရွက်၊ မကျည်းရွက်၊ ၎င်းတို့၏ သတ္တု ရေများကိုပါထည့်ပြီး အောက်ပါကြိတ်ဆေးများကိုထည့်၍ မီးညှင်းညှင်း ဖြင့်ချက်ပါ။ ရေအစိတ်အပိုင်းများ ခမ်းခြောက်သွား၍ ထောပတ်မျှကျန် သောအခါ စစ်ယူပါ။

ထည့်ရန်ကြိတ်ဆေးများကား

၁။ နတ်ထင်းရွေး	၆-၂	၁၀။ ပိတ်ချင်းသီး	၆-၂
၂။ နွားမြက်ရင်း	။	၁၁။ ကုလားဆောင်းမေခါး။	။
၃။ ကန်ချုပ်နီ	။	၁၂။ ဥပသကာပွင့်	။
၄။ ဥသျှစ်နှစ်	။	၁၃။ လက်ပန်ပွင့်	။
၅။ ကပ်ဖိုလိ	။	၁၄။ ဇီဝက ()	။
၆။ ချင်းခြောက်	။	၁၅။ လက်ထုတ်စေ	။
၇။ ပိတ်ချင်းသီး	။	၁၆။ အတိသ ()	။
၈။ နံ့သာဖြူ	။	၁၇။ ဖန်ခါးသီး	။
၉။ မျက်စဉ်းကျောက်	။		

၎င်းဆေးဘက် (၁၇)မျိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်းထုထေး၍ ကြိတ်ချေ၍ အထက်ပါဆေးတွင် ထည့်၍ချက်ပါ။

ဆေး၏ အကျိုးကား - လေကြောင့်ဖြစ်သော ဂူရောဂါ, (လေတဂူ) ဝမ်းသွန်သော ရောဂါ, ကိုက်ခဲ ထိုးအောင့်သောရောဂါ, အဖျားရောဂါ, နှုတ်မမြိန်ရောဂါ, မိန်းမများ သွေးသွန်သော မီးယပ်ရောဂါ, သွေးအနံ့ သွေးလျှံ, သွေးဝမ်းရောဂါ, ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ, ပိတ်ဝမ်းကိုက်ရောဂါ, ချောင်းဆိုးရောဂါ, ပိုးကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါ ဝေဒနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော် မြူနေသော မိန်းမများ သန္ဓေရနိုင်၏။ ဤဆေးကို ပျားရည်နှင့် မှီဝဲသည်ရှိသော် ပျူအန်သော ရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်မစေနိုင်၏။

ဤ“စင်္ဂေရိယတ” မည်သော ထောပတ်ဆေးသည်၊ သွေးတဂူရောဂါ နှင့် သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော မြင်းသရိုက်ရောဂါ, သွေးမြင်း သရိုက် ရောဂါ, သန္ဓိပုတ် မြင်းသရိုက်ရောဂါတို့ကို အထူးကျေးဇူးပြု၏။ တခန့် တခြားအားအင်တိုးပွားလာပြီးလျှင် ဝပြုံးလာစေနိုင်၏။

ဥမ္မန်ဥ လူဝအားတိုးဆွေး

ဘေသဇ္ဇ ရဟနာဝလိကျမ်းမှ

၁။ ဥမ္မန်ဥ	၇-၈	၁၆။ ဝက်မြေစာဥ	၇- ၈
၂။ မုယားကြီးရွက်	။	၁၇။ ကြာစွယ်မြစ်	။
၃။ ဇုန်မြစ်	။	၁၈။ ကျွဲခေါင်းသီး	။
၄။ ရှောက်ကြီးမြစ်	။	၁၉။ မြေဆီးဖြူ	။
၅။ မြက်နံ့သာ	။	၂၀။ သာလပဉ္စိ	။
၆။ ရွက်ကျပင်ပေါက်	။	၂၁။ ပဉ္စမူငါးပါး	။
၇။ ကတိုး	။	၂၂။ ပြိဿပဉ္စိ	။
၈။ မရိုးမြစ်	။	၂၃။ မြေပုံခရမ်းငယ်	။
၉။ ဆင်ပိုတ်ချင်း	။	၂၄။ မြေပုံခရမ်းကြီး	။
၁၀။ စရို	။	၂၅။ မြားမြက်မြစ်	။
၁၁။ ပရန္တဝါ	။	၂၆။ ကြံမြစ်	။
၁၂။ လင်းနေ	။	၂၇။ သမန်းမြက်မြစ်	။
၁၃။ သစ်တက်လင်းနေ	။	၂၈။ သက်ကယ်မြစ်	။
၁၄။ ရွှေတံတိုင်း	။	၂၉။ ကိုင်းမြစ်	။
၁၅။ ဗောက်မဲ့	။		

၎င်းဆေးဘက် ၂၉-မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် ရေ ၄၀၀-သားဖြင့် ပြုပ်ပါ။
လေးပုံ တပုံ ကျန်လျှင်ချ၍ စစ်ယူပြီ လျှင် ၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ထည့်ပါ။
(၁) ကညှတ်ဥ သတ္တုရည် ၄၀-သား၊ (၂) ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည် ၄၀-
သား၊ (၃) နွားနို့ ၉၆-သား၊ ၎င်းတို့ကိုထည့်ပြီးလျှင် အောက်ပါကြိတ်
ဆေးများကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ကြိတ်ဆေးများကား-

၁။ သကြားခဲ	၁၂။ ကန့်ကော၀၅	၁၅။
၂။ နွယ်ချို	။	၁၆။ ဇီဝက () ။
၃။ ပိတ်ချင်းသီး	။	၁၇။ ရိသဘက () ။
၄။ သဗျက်သီး	။	၁၈။ ရိဒ္ဒ () ။
၅။ ရေမနေ	။	၁၉။ ဝရိဒ္ဒ () ။
၆။ ဖက်သက်	။	၂၀။ မေဒါ () ။
၇။ ဖာလာဇယ်	။	၂၁။ မဟာမေဒါ () ။
၈။ ယင်းရွှေ	။	၂၂။ ကာကောလီ () ။
၉။ ကြောင်ပန်းစေ့	။	၂၃။ ခိရကာကောလီ () ။
၁၀။ ကုန်ဆုံ	။	

၎င်းဆေးဘက် (၁၉) မျိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်းကြိတ်ပါ။
ထောပတ် ၉၆- သားတွင် အထက်ကုန်ဆုံပြီးသော ပြုပ်ဆေးရည်များ၊
အားလုံးသောဆေးဘက်များ၊ ကြိတ်ထားသောဆေးများ၊ အားလုံးထု
ပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်း ဖြင့်ချက်ပါ။ ရေများခမ်းသွားသောအခါ ထောပတ်
ဆီကိုစစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား - ဆီးချုပ်(ဆီးအောင့်)သော ရောဂါအမျိုးမျိုး၊
အထူးသဖြင့် သည်းခြေကြော ဘင့်ဖြင့်သော ဆီးချုပ်(ဆီးအောင့်) သော
ရောဂါ၊ ကျောက်တည်ရောဂါ၊ ထိုးကျင်သောရောဂါ၊ သွေးကြောင့်ဖြစ်
သောရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သော ဂူရောဂါ၊ ပါဒ
ရက်ရောဂါ၊ သည်းခြေဖောက်ပြန်သောရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ပန်း
နာ၊ ရေငတ်နာ၊ ပျိုအန်နာ၊ သွေးအန်နာ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသောရောဂါ
ဝက်ရူးရောဂါ၊ အရူးရောဂါ၊ ဦးခေါင်းကိုင်းသောရောဂါ၊ ယောနီ (အင်္ဂါ
ဇာတ်) တွင်ဖြစ်သောအနာ၊ ရာသီသွေး ဖောက်ပြန်သော အနာ၊ သုက်
သွေးပျက်သောအနာ၊ အသံပျက်သော ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေ
နိုင်၏။

ထိုထောပတ်ဆေးသည် မှတ်ဉာဏ်ကိုတိုးပွားစေ၏။ သုက်ကို တိုးပွားစေ၏။ အားကိုဖြစ်စေ၏။ သားသွီးကိုရစေနိုင်၏။ အားနှင့်အဆင်းကိုတိုးပွားစေနိုင်၏။ လေထေဂါကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အလွန်ပင်ပန်းခြင်းနှင့် အလွန်ကာမဂုဏ်မို့ခြင်းကြောင့် ပိန်ကြုံသွားသောသူများသည် ထိုဆေးကို မှီဝဲသင့်၏။ ထိုဆေးသည် အကောင်းဆုံး “ရသာယန” အသက်ရှည်ဆေးဖြစ်၏။ ထိုဆေးကို သောက်သော်လည်း သောက်နိုင်၏။ စားလည်း စားနိုင်၏။ နှာခေါင်းမှလည်း သွင်းနိုင်၏။ ။

နွားမြက်ရင်းသက်ရှည်ဆင်းလှထောပတ်အားတိုးဆေး

ဘေးသန္ဓေရတနာကဏ္ဍကျမ်း (၆၄၇) (စ)မှ

၁။	နွားမြက်ရင်း	၁၂-သား	၁၈။	ဆေးဥပသကာမြစ်	၁၂-သား
၂။	ပန်းနု	။	၁၉။	သာလပဉ္စိ	() ။
၃။	နုနှင်း	။	၂၀။	ပြိဿပဉ္စိ	() ။
၄။	နုနှင်းရွှေ	။	၂၁။	စမုစပါး	။
၅။	ပိုတ်ချင်းသီး	။	၂၂။	နွယ်ချို	။
၆။	ဆောင်းမေခါး	။	၂၃။	နွပ်ချို	။
၇။	ကာကောလီ ()	။	၂၄။	ကြာညို	။
၈။	ခိရကဒကောလီ ()	။	၂၅။	စမုတ်	။
၉။	အိပ်မေ့သီး	။	၂၆။	မဟာမေဒါ ()	။
၁၀။	ပန်ခါးသီး	။	၂၇။	နံ့သာဖြူ	။
၁၁။	သစ်ဆိမ့်သီး	။	၂၈။	နံ့သာစိန်	။
၁၂။	ဆီးဖြူသီး	။	၂၉။	မြတ်လေးပွင့်	။
၁၃။	လင်းနေ	။	၃၀။	ဝါးစိန်	။
၁၄။	မေဒါ ()	။	၃၁။	ရိုန်းခို	။
၁၅။	သစ်တက်လင်းနေ	။	၃၂။	သကြားခဲ	။
၁၆။	ဒဟဿကိုင်း	။	၃၃။	ကပ်ဖိုလ်	။
၁၇။	ကျီးအာမြစ်	။			

၎င်းဆေးဘက်(၃၃)မျိုးတို့ကိုယူ၍ ကြိတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုဆေးဘက်တို့၏ လေးဆထက် ၉၉၀-သား နွားနို့ကိုရောပြီးလျှင် နွားချေးခြောက်များဖြင့် မီးညှင်းညှင်းချက်ပါ။ ကြေးအိုးဖြင့်ချက်သင့်၏။ နို့များလောင်ကျွမ်းသွားသောအခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

ဆေးအကျိုးကား.... ဤထောပတ်ဆေးသည် လွန်စွာသက်အားကို တိုးပွားစေ၏။ သားသမီးမရသော မိန်းမမြို့များ၊ သမီးမိန်းမချည်းမွေးသောမိန်းမများ၊ ကိုယ်ဝန်လျော့ကျ၊ ပျက်ကျတတ်သော မိန်းမများ၊ အသက်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့် သေဆုံးတတ်သူများ၊ မွေးပြီး၍ သားသမီးအဖတ်မတင်သူများ၊ ထိုဆေးကိုမှီဝဲသင့်၏။ ထိုဆေးသည် ပညာနှင့်ပြည့်စုံစေ၏။ အဆင်းရပ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံစေ၏။ အသက်ကိုရှည်စေ၏။ သားသမီးများကိုရစေနိုင်၏။ ဤဆေးကိုဖော်စု၍ အချို့သော ဆရာများသည် “လက္ခမဏမူလ” ()ကိုလည်းထည့်ကြ၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၁၂-သားမှ ၄-၈-သား။

မြစ်ခြောက်ပန်းသေပျောက် ထောပတ်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်း ပပေတရောဂါဝိုင်းမှ

- ၁။ ဒဟထာကိုင်း ၄-၁၂-သား ၅။ ချင်းခြောက် ၅-၁၂
- ၂။ ရှင်မတက်(ကညွတ်ဥ) ။ ၆။ ဥပသကာ ။
- ၃။ သစ်တက်လင်းနေ ။ ၇။ နွယ်ချို ။
- ၄။ တာလမူလီ () ။ ၈။ သပျက်သီး ။

၎င်းဆေးဘက် (၈) မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် ရေအနည်းငယ်နှင့် ညက်အောင်ကြိတ်ပါ။ ၎င်းနောက် ၁-နွားနို့ ၄၈-သား၊ ၂-လက်ပန်ခေါက် သတ္တုရည် ၉၆-သား၊ ၃-ဆိတ်နို့ ၉၆-သား၊ ၎င်းတို့ကိုအထက်ပါကြိတ်ဆေးများနှင့်ရော၍ မြေအိုးတွင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ရေများခမ်းခြောက်သွားသောအခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

ဆေးအကျိုးကား.... ထိုဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော် ဒုလ္လာသရော ရောဂါ အမျိုးမျိုးနှင့် အထူးအားဖြင့် သက်ကြောင့်ဖြစ်သော ဒုလ္လာသရောရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ပန်းသေရောဂါ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါတို့ကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ပန်းနာချောင်းဆိုးပျောက်ထောပတ်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရုဏနာကရကျမ်း (၅၁) (ပဉ္စမိ)

၁။ ချင်းချောက် ၂-၈-သား ၂။ နံနံစေ့ ၅-၈-သား

၎င်းနှစ်မျိုးတို့ကိုရေဖြင့်ကြိတ်ပြီးလျှင် ထောပတ် ၂၄-သားတွင် ထည့်ပြီးကြိုချက်ပါ။ ရေအစုများခမ်းသွားသောအခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

ဆေးအကျိုးကား.... ဤဆေးသည် လေ့ သလိပ်၊ ကြောင့် ဖြစ်သော ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင် ဤထောပတ် ဆေးသည် ဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေခြင်းနှင့် မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ တို့ကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အားနှင့် အဆင်းကိုလည်း တိုးပွားစေနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၁၂-သား။

လူဝထောပတ်အားတိုးဆေး

ရောဂတရုဂ်နိကျမ်း တတိယပိုင်း(၇၇)၄

၁။ ဆူးလေမြစ်	၃-၂-သား	၇။ သမန်းမျက်မြစ်	၃-၁၂-သား
၂။ ပန်းရင်း	။	၈။ ပြိဿပဉ္စိ	။
၃။ ပဲဆိမ့်နီမြင်	။	၉။ ဇီဝက	() ။
၄။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်	။	၁၀။ ရိသဘက	() ။
၅။ ယမနေခေါက်	။	၁၁။ သာလပဉ္စိ	။
၆။ မြက်မိုး	။		

၎င်းဆေးဘက်(၁၁)မျိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင် ရေ ၃၃၀-သားဖြင့် ပြုပ်ပါ လေးပုံတပုံကျန်လျှင် စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ၁- ထောပတ် ၂၄-သား၊ ၂- နွားနို့ ၉၆-သားနှင့် အထက်ပါ ပြုပ်ဆေးရည်တို့ကို ရောပြီးလျှင် အောက်ပါဆေးဘက်တို့ကိုကြိတ်၍ ထည့်ပြီးချက်ပါ။ ရေများခမ်းသွားသောအခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

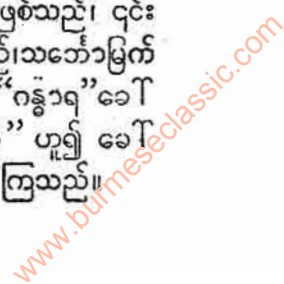
ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ဆွေးလေးယားစေ	၁၂-	၇။ ရိဒ္ဓိ°	()	၁၂-
၂။ စမုနီ	။	၈။ သဗျက်သီး		။
၃။ မေဒါ	()	၉။ သကြားခဲ		။
၄။ ရိသဘဏ	()	၁၀။ မယားစာန်		။
၅။ ဇီဝဏ	()	၁၁။ ကြာစွယ်		။
၆။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)	။	၁၂။ ကြံသကာခဲ		။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူ၍ အားလုံးကိုတပေါင်းတည်းပြုပြီး ကြိတ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား ထိုထောပတ်ဆေးသည် လေ၊ သည်းခြေ၊ ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဓာတ်ချုပ်ရောဂါ၊ ထိုးကျင်ကိုက်ခဲသောရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ၎င်းအပြင် မုတ္တကိုစ် (ဆီးအောင်) ကျောဂါ၊ ဒုလ္လာသရော ရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ နှောင့်ဆိုးရောဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ များနှင့် ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသောရောဂါတို့ကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ လေး လက်နက် စသည်တို့ကို ပစ်ခတ်သောအခါ၊ မိန်းမနှင့်ပေါင်းဖော်သောအခါ၊ မူးယစ်စားသောက်သောအခါ၊ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို ထမ်းပိုးသောအခါ၊ ခရီးသွားသောအခါတို့၌ နှမ်းနယ်ပင်ပမ်းတတ်သောသူများသည် ထိုဆေးကိုမှီဝဲသင့်၏။ ထိုဆေးသည် အားကိုးလည်းကြီးမားစေ၏။ အသားကိုလည်း ဝပြုံးစေ၏။

မှတ်ချက်။ မြက်မွှေးသည် မြန်မာပြည်တွင်ခေါ်သော မြက်မွှေးကို ရှေးက မြက်နံ့သာဟု ပြန်ကြသည်။ အပင်သဏ္ဍာန်မှာ ကိုင်းပင်ဖုတ်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ အနည်းငယ် အပင်ပြားသည်။ အမြစ်မာကြော၍ ဝါးမြစ်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို မြက်နံ့သာဟုမြန်မာများခေါ်ကြသည်။ သင်္ဘောမြက်မွှေးဟုလည်းခေါ်သည်။ “ဥသီရ”ခေါ် “ဂန္ဓာရ”ခေါ်သောအပင်၏ အမြစ်ကို ဟိန္ဒူလို “ခမ်” ဟူ၍ ခေါ်သည်။ မြန်မာများသည် မြက်မွှေးဟု ခေါ်ကြသည်။

လိင်-ယောနိအကိုက်ပျောက်
အသက်ရှည် အားတိုး ထောပတ်ဆွေး
အာဝဗ္ဗကာသကျမ်း ဗုဒ္ဓကိစ္ဆာပိုင်း ၄

ပြင်ဆေး။ ။ ပရန္တဝါမြစ် အလေးချိန် (၇၅-သား) ကို ထုထောင်းပြီးလျှင် ရေ ၃၀၄-သား နှင့် ပြုပ်ပါ။ ရေ ၉၆-သား ကျန်လျှင် ချပြီး စစ်ယူပါ။

- ၁။ သမန်းမြက်မြစ် ၃၇-၈ ၆။ ဆူးလေ ၃၇-၈-သား
- ၂။ ရှင့်မတက် (ကညတ်ဥ) ။ ၇။ ဥမုန်ဥ ။
- ၃။ ရွှေတံတိုင်း ။ ၈။ ကန်ကော်ဝစ္ဆ ။
- ၄။ ဒဟဿကိုင်းမြစ် ။ ၉။ ဆင်တုံးမနွယ် ။
- ၅။ သင်္ဘောမြက်မွှေးမဲ ။ ၁၁။ ဘောက်မုံမြစ် ။

၎င်းဆေးဘက် (၈) မျိုးတို့ကိုယူ၍ အားလုံးကို တပေါင်းတည်းပြု၍ ထုထောင်းပြီးလျှင် ရေ- ၃၀၄-သား နှင့် ပြုပ်ပါ။

ထောပတ်- ၃၆ - သားတွင် အထက်ပါ ပြင်ဆေးရည် နှစ်မျိုး၊ ကြက်ဆူဆီ- ၂၄-သားနှင့် အောက်ပါ ကြိတ်ဆေးများကို ရော၍ ကြိပ်ပါ။ ရေများ ခမ်းသွား သောအခါ ထောပတ်ကိုစစ်ယူပါ။

ကြိတ်ဆေးများကား

- ၁။ နွယ်ချို ၇-၈ ၅။ ပိတ်ချင်းသီး ၇-၈
- ၂။ ချင်းခြောက် ။ ၆။ စမုဖြူကြီး ၁၅
- ၃။ သပျက်သီး ။ ၇။ တင်လဲ ၁၁၅-၈
- ၄။ သိန္ဓောဆား ။

ဆေးအကျိုးကား- ဤဆေးသည် ဘုန်းကံကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် သင့်လျော်၏။ ထမင်းမစားမှီ ဤဆေးကို စားပါ။ ဤဆေးကိုမှီဝဲသည် ရှိသော် ဆီးအောင့်သောရောဂါ၊ ခါးအောင့်သောရောဂါ၊ ဓာတ်ချုပ်သောရောဂါ၊ ကျင်ကြီး မာသောရောဂါ၊ လိင် (အင်္ဂါဇာတ်) နာကျင်သောရောဂါ၊ ပေါင်ချန်ကိုက်ခဲသောရောဂါ၊ ယောနိ (အင်္ဂါဇာတ်) ကိုက်ခဲသောရောဂါ၊ အလုံးရောဂါ အမျိုးမျိုးနှင့် ပါဒရက် ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏ အားကိုဖြစ်စေ၏။ အသက်ကိုရှည်စေ၏။

သုက္ခိခမ်းနာပျောက် ကာမနတ် သက်ရှည် အားတိုးဆေး

သိင်္ဂရေသံတိတာကျမ်း ဒုတိယတော ၃၀၀၆၆

၁။ ဒဟဿကိုင်း	၃၀၀-သား	ဂ။ ပရန္တဝါ	၃၀
၂။ ဆူးလေအသီး	၁၅၀	ဇ။ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေမြစ်	။
၃။ ကန်ချုပ်နီမြစ်ခေါက်	၃၀	၁၀။ ချင်းခြောက်	။
၄။ ဆင်တုံးမန္တယ်	။	၁၁။ ယမနေ	။
၅။ သလပဥ္ဇိ	။	၁၂။ ကြာစေ့	။
၆။ ဥမုန်ဥ	။	၁၃။ မသိပ်စေ့	။
၇။ ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ)။			

၎င်းဆေးဘက် (၁၃) မျိုးတို့ကို ယူ၍ တပေါင်းတည်း ပြုပြီးလျှင် ထုထောင်းပါ။ ၎င်းကို ရေ ၃၇၂၀ - ၇ သား နှင့် ရောပြီးပြုပါ။ လေးပုံတပုံ လျှန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ပန်းနု	၁၅	ဂ။ ကြာညို	၁၅
၂။ ဒန့်သကူ	။	ဇ။ ကံ့ကော်ဝစ္စ	။
၃။ နံ့သာနီ	။	၁၀။ ဥပသကာညို	။
၄။ ကရဝေးရွက်	။	၁၁။ ဥပသကာဖြူ	။
၅။ ပိတ်ချင်းသီး	။	၁၂။ ရွှေတံတိုင်း	။
၆။ သဗျက်သီး	။	၁၃။ ဝက်ချေးဖနဲ	။
၇။ ခွေးလေးယားသီး	။		

၎င်းဆေးဘက် (၁၃) မျိုး။ ဇီဝနိယဂိုဏ်းဝင် ဆေးဘက်များ ၁၅ - စီ တို့ကိုယူ၍ ကြိတ်ပြီးလျှင် ရှေးကပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသောဆေးရည်တွင် ရောထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် (၁) သကြား ၆ - သား - (၂) ကြံဖြူရည် ၁၉၅ - သား - (၃) ထောပတ် ၁၉၅ - သား - ၎င်းတို့ကို ပြုပေးဆေးရည်တွင် ထည့်ပြီးလျှင် မီးဖိုပေါ်တွင်တင်၍ မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ထောပတ်သက်သက် ကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။

ဆေးအကျိုးကား ရတ္တပိတ်ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေ ဝါရောဂါ- အသံပျက်ရောဂါ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ မုတ္တကိစ် (ဆီးအောင့်) ရောဂါ၊ ကျောက်ကုန်း အောင့်သောရောဂါ၊ မျက်စေ့ဝါသော ရောဂါ၊ သုက်ကုန်ခမ်းသော ရောဂါ၊ ရင်ပူသောရောဂါ၊ ကြုံလှုံသော ရောဂါ၊ ဓတ်အားကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ အမျိုးမျိုးတို့ကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်း ထောပတ်ဆေးသည် သားသွီး မရသော မိန်းမများအား သားသွီး ကိုရစေ နိုင်၏။ ယောကျိားများအတွက် သုက်အားကိုပေးနိုင်၏။ နှလုံးကိုအကျိုး ပြုသည့်အပြင် အားကိုလည်းဖြစ်စေနိုင်၏။ ဤဆေးသည် “ရသယာန” အသက်ကို ရှည်စေနိုင်၏။ ဤဆေးကို “ကာမဒေဝသတ” (ကာမနတ် ဆေး ထောပတ်) ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။

မိန်းမမြို့သားသွီးရ ထောပတ်အားတိုးဆေး

ညိန်ရေသံဟိတကျမ်း ဒုတိယကဏ္ဍ ၃၀မပိုင်း

၁။ ဖန်ခါးသီး	၁၂-ပဲ	၁၅။ ကျီးအာငယ်မြစ်	၁၂-ပဲ
၂။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၁၆။ သလဲခေါက်	။
၃။ ဆီးဖြူသီး	။	၁၇။ နှုပ်ချို	။
၄။ နန္ဒင်း	။	၁၈။ ကံ့စော်ဝတ္ထ	။
၅။ နန္ဒင်းနွယ်	။	၁၉။ ကြာညို	။
၆။ ကြောင်ပန်းစေ့	။	၂၀။ ဖာလာငယ်	။
၇။ ဥပသကာညို	။	၂၁။ ပဲဆိမ့်နီမြစ်	။
၈။ ဥပသကာဖြူ	။	၂၂။ အိပ်မေ့သီး	။
၉။ ဆေးဥပသကာပွင့်	။	၂၃။ ပန်းနု	။
၁၀။ သာလပဉ္စိ	။	၂၄။ ဒန့်သက္က	။
၁၁။ ပြိုဿပဉ္စိ	။	၂၅။ မြတ်လေးပွင့်	။
၁၂။ နတ်ထင်းရှူး	။	၂၆။ နံ့သာပွင့်	။
၁၃။ မုတ်ခါး	။	၂၇။ တာလီသပတ္တ ()	။
၁၄။ တဂရ-(သနပ်ခါး)	။	၂၈။ မြေပုံခရမ်း	။

၎င်းဆေးဘက် (၂၈)မျိုးတို့ကို ယူ၍ကြိတ်ပြီးလျှင် ကြိတ်ဆေး လေး ဆထက် ဖြစ်သောရေ- ဂဗို-သား တွင် ရောထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် လော

ပတ်-၄၈- သား ရောပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ချက်ပါ။ ထောပတ်သက် သက်ကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ကောင်းသော ခွက်တခုတွင် ထည့်၍ထားပါ။

ဆေးအကျိုးကား- ဝက်ရူးပြန်သော ရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ ဓာတ် အားကုန်ခမ်းသော ရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနဲ့ သောရောဂါ၊ ထိပ်ခတ်နာ ရော ဂါ၊ ခါးကိုက်သောရောဂါ၊ သုံးရက်ချန်ဖျား- လေးရက်ချန်ဖျား၊ မုတ္တ ကိစ် (ဆီးအောင့်) ရောဂါ၊ ရေယုန်နာရောဂါ၊ ယားနာရောဂါ၊ ကိုယ်ရေ ဖျော့ရောဂါ၊ မြေအစရှိသော သတ္တဝါတို့၏ အဆိပ်ကြောင့်ဖြစ်သောရော ဂါ၊ ဝတ္တနာဘ () စသော ထာဝရအဆိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါ များနှင့် ဒုလ္လာသရော ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်း ထော ပတ်ဆေးသည် မြုံသော မိန်းမကို သားသွီးရစေနိုင်၏။ ၎င်းထောပတ် ဆေးကိုမှီဝဲ ဘည်ရှိသော် ဘုတ်ဘမ်းစားသော (ပယောဂနာ) များကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ။

ဇဝနဗလ, ရှေ့ဂါပယ်ချိုး, အားတိုးဆေး

စက္ကခတ္တကျမ်း-အာမဝါတရောဂါဒိဋ္ဌိဒ္ဒမ္ပ

၁။ ကန်ချုပ်နီမြစ်	၁၂-သား	၁၅။ နီနီ	၁၅-သား
၂။ ပိတ်ချင်းမြစ်	။	၁၆။ ဆီးဖြူသီး	။
၃။ စမုဖြူကြီး	။	၁၇။ ဖန်ခါးသီး	။
၄။ ဇီယာညို	။	၁၈။ သစ်ဆိမ့်သီး	။
၅။ အိပ်မေ့ သီး	။	၁၉။ နွားမြက်ရင်း	။
၆။ စမုတ်	။	၂၀။ ငြုပ်ကောင်း	။
၇။ ဇီယာဖြူ	။	၂၁။ ပိတ်ချင်း	။
၈။ နတ်ထင်းရူး	။	၂၂။ ချင်းခြောက်	။
၉။ စရို	။	၂၃။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်	။
၁၀။ ဖာလာငယ်	။	၂၄။ ပန်းရင်း	။
၁၁။ သိန္ဓောဆား	။	၂၅။ မုယောဆား	။
၁၂။ ပန်းနု	။	၂၆။ တာလီသပတ္တ ()	။
၁၃။ သစ်တက်သင်းနေ	။	၂၇။ ကရဝေးရွက်	။
၁၄။ ဆူးလေ	။		

၎င်းဆေးဘက် (၂၇) မျိုးတို့ကို အမှုန်ပြု၍ ၎င်းဆေးမှုန်နှင့် လေးတူ “သင်္ဘောပွဲလျက်” (ဂုဠုလု) ကိုရောပြီး ထောပတ်နှင့်အတူ ကောင်းမွန်စွာ ထုထောင်း၍ရောပြု လျှင် အလုံးလုပ်ပါ။ ဤဆေးကို ဝမ်းမီးကိုချင့်ချိန်၍ မှိတ်ပြုလျှင် အလိုရှိသော အစာအာဟာရများကို သုံးဆောင်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား-ဤ “ယောဂဗုဇဂုဠုလု” ဆေးကိုမှိတ်သည်ရှိသော် ဆင်ထုံးမနွယ်ကဲ့သို့အကျိုးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ၎င်းပြင်-အစာမကြေ လေထိုးရောဂါ၊ ပေါင်တောင့်တင်းသော ရောဂါ၊ ပိုးရောဂါ၊ အနာဆွေး အနာပျက်ရောဂါ၊ အဖျဉ်းရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ ရင်၌ဖြစ်သောရောဂါ၊ အဆုပ်ရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ထက်မြက်ခြင်းနှင့်- အားအင်တိုးပွားခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏။ အဆစ် အမြစ် နှင့် ချဉ်ဆီအတွင်းသို့ဝင်ရောက်သောလေရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်..... ၄-ရတီမှ-၁၂-ရတီအထိ။

သီဟရာဇာ, အသက်ရှည်အားတိုးဆေးလုံး

သင်္ဂဓရနံဟိတကျမ်း-သက္ကမဒိုင်းမှ

၁။ ကျီးအာမြစ်	၅-၈	၈။ ပန်းနု	၅-၈
၂။ နွားမြက်ရင်း	။	၉။ အိပ်မေ့သီး	။
၃။ ချင်းခြောက်	။	၁၀။ ဆူးလေ	။
၄။ နှပ်ချိုမြစ်	။	၁၁။ ကန်ချုပ်နီခေါက်	။
၅။ ကြဗု	။	၁၂။ သီဟရာဇာ	။
၆။ ကြာဟင်း	။	၁၃။ ဝဥ	၂၄
၇။ ဂုခါး	၁၅	၁၄။ ချီးသီး	။

၎င်းဆေးဘက် (၁၄) မျိုးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ ထုထောင်းပြီး ၈၅ ၁၅၇၆-သားတွင်ထည့်၍ မီးဖိုပေါ်တွင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့် လေးပုံတပုံ ကျန်အောင်ကြိုပါ။ ၎င်းအားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ထက် တင်းလဲ သုံးဆကိုထည့်ပြီး တဖန်ပြန်ကြိုပါ။ ကြိုထားပြီးသော ဆေးတွင် အောက်ပါ ဆေးမှုန်များကိုထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ၎င်းဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်.... ဝမ်းမီးကို
 တောက်ပစေနိုင်၏။ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ လေ၊ သလိပ်၊ ကြောင့်ဖြစ်သော
 ပမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်း
 သောရောဂါ၊ နှလုံးရောင်သောရောဂါ၊ ခြေသလုံးကြီးရောဂါ၊ ဖောရောင်
 သောရောဂါ၊ ကြို့ထိုးသောရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရောဂါ၊ ဘဂ္ဂါရီ (ဂရက်ဂျီ)
 ရောဂါများနှင့် အရွယ်မရောက်ခင် ဆံပင်ဖြူသောရောဂါများကိုပျောက်
 ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးလုံးသည် မိန်းမ၏ အလိုကိုဖြည့်စွမ်းနိုင်သည့်အပြင်
 အသိဉာဏ်ကိုတိုးပွားစေနိုင်၏။ အားကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ အသက်ကိုလည်း
 ရှည်စေနိုင်၏။

ကာမမလ, အားတိုးဆေးလုံး

စရုကသံဃိတကျမ်း!(၃၅)၄

၁။ ဗြူဆံမြက်မြစ်	၉°-သား	၁၁။ မေဒါ	()	၉°-သား
၂။ ကြံမြစ် (စားကြံ)	။	၁၂။ ကာကောလီ	()	။
၃။ ကိုင်းကြံမြစ်	။	၁၃။ ရိသဘက	()	။
၄။ သကြားကြိတ်ကြံမြစ်	။	၁၄။ ရွှေတံတိုင်း		။
၅။ ဓာညွတ်ဥ	။	၁၅။ ရိဒ္ဓိ	()	။
၆။ ခိရကာကောလီ	()	၁၆။ ဆူးလေ		။
၇။ ဥမုန်ဥ	။	၁၇။ သစ်တက်လင်းနေ		။
၈။ ဆူးပဒေါင်း	။	၁၈။ ခွေးလေးယားစေ့		။
၉။ ဇီဝန္တ	()	၁၉။ ပရန္တဝါ		။
၁၀။ ဇီဝက	()	၂၀။ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်မာသိပ်		၁၉၅

၎င်းဆေးဘက်(၂၀)တို့ကို တပေါင်းတည်းပြုပြီးလျှင် ရေ ၁၅၉၆-
 သားဖြင့်ချက်ပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင် ချပြီး အဝတ်ဖြင့် စစ်ယူပါ။ ၎င်း
 နောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

၁၀၅

ထည့်ရန်ကြိတ်ဆေးများကား-

၁။ နွယ်ချို	၉၆။ သား	၈။ ကညွတ်ဥ	၉၆။ သား
၂။ သဗျက်သီး	။	၉။ ဥပုန်ဥသတ္တုရည်	၁၅၇။ သား
၃။ သဖန်းသီး	။	၁၀။ ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည်	။
၄။ ပိတ်ချင်းသီး	။	၁၁။ ကြံရည်	။
၅။ ခွေးလေးယားစေ့	။	၁၂။ ထောပတ်	။
၆။ မယ်ဇယ်	။	၁၃။ နွားနို့	။
၇။ စွန်ပလွန်သီး	။		

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ထောပတ်ဆေးချက်နည်းအတိုင်းချက်ပါ။ ထောပတ်ကို အဝတ်ဖြင့် စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါ ဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ သကြား	၄၈။ သား	၅။ သစ်ကြပိုးခေါက်	၅-၈
၂။ ဝါးစိန်	။	၆။ ဖာလာငယ်စေ့	၅
၃။ ပိတ်ချင်းသီး	။	၇။ ကံ့ကော်ဝစ္ဆ	၅
၄။ ငြုပ်ကောင်း	။	၈။ ပျားရည်	၄၈

၎င်းတို့ကို တပေါင်းတည်းပြုပြီးလျှင် ၅-သားစီ အလုံးလုပ်ပါ။ ၎င်းဆေးလုံးကို ဝမ်းမီးအားကိုကြည့်ပြီး အသုံးပြုပါ။

ဆေး၏ အကျိုးကား- ဤဆေးသည်လွန်စွာ သုက်အား တိုးပွားပြီးလျှင် ယောက်ျားတို့၏ အစားကို စွမ်းဆောင်နိုင်၏။ အားကို တိုးပွားစေ၏။ လွန်စွာမေထုန်အမှုကို ပြုစွမ်းနိုင်၏။ ယခုခေတ်ကာလယောက်ျားများ အတွက်-၁) သားမှ ၅-၈ သားအထိစားသင့်၏ ဆေးကို ဆေးဆုပ်လုပ်ရန် ခဲယဉ်းသည်ရှိသော် “လျက်ာဆေး” လုပ်၍ ညွှန်ခဲ့ပြီးသောအလေးချိန်အတိုင်း စားသောက် သုံးဆောင်ရန်သင့်၏။ (မေဒါ မဟာမေဒါ စသည်တို့ကို အစားထည့်ရန် ဆေးဘက်ပြပါမည်)။

ပန်းရွှင်အားတိုးဆေးလုံး

ဘေသိဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၀၉) (၈)

၁။ မြေဆီးဖြူ	၁၀။ ကုက္ကဋ
၂။ လက်ပန်စေး	၁၁။ ဝါးစိန်
၃။ ဝါးစိန်	၁၂။ ဆင်တုံးမနွယ်သတ္တုရည်
၄။ ခွေးလေးယားစေ့	၁၃။ ခေါင်ရမ်းပွင့်
၅။ ဆူးပဒေဒါင်း	၁၄။ သနပ်
၆။ မှော်ကြီးအစေ့	၁၅။ မတ္တကီ ()
၇။ ဆူးလေ	၁၆။ ဇာတိပျိုလ်ပွင့်
၈။ မူသလီအဖြူ	၁၇။ လေးဇွင်း
၉။ မူသလီအညို	

၎င်း ဆေးဘက်တို့ကို လေးတူယူပြီးလျှင် အမှုန်ပြုလုပ်ပါ။ ထိုဆေးအလေးချိန် အာလုံး၏ ၂-ဆထက် သကြားကိုကျိုပြီးလျှင် ထိုဆေးမှုန်ကို ထည့်ပါ။ ၇- နှင့် ၂-ရွေးခန့် အလုံးများလုပ်ပါ။ ထိုဆေးလုံးကို ညနေတလုံး စားပြီး နွားနို့ကိုသောက်ပါ။ ထိုဆေးလုံးသည် ပန်းသေရောဂါကို ပျောက်တင်းစေပြီးလျှင် အလွန်အသက် ရှည်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ မူသလီကို “တောထန်း” ဟုရှေးက ပြန်သည်။ မသင့်ပါ။ မည်သည့် အပင်ဖြစ်သည်ဟု မြန်မာလိုလည်း မပြန်နိုင်သေးပါ။ စုံစမ်းရှာဖွေ လျက်ပင်၊ ဗယ ဆေးဆိုင်ကြီး များတွင် တိန္ဒူလီ (မူသလီ) ဟုမေးဝယ်လျှင် ရသည်။ သို့သော် “ကညွတ်ဥ” များကိုအတူပြု ပေးတတ်၏။ ဗဟုဗလီ “မြေဆီးဖြူ” ၃၇၁-ဘာဝပုကာသ။

၆ ရံထိ၊ ထောက်ကြန့်စေ့အားတိုးဆေးလုံး

ဘေသိဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၆၁၀) (၈)

၁။ ထောက်ကြန့်စေ့	၁၂ ၄။ ခွေးလေးယားစေ့	၁၂
၂။ မြေပုံခရမ်းသီး	။ ၅။ ခွေးလေးယားမြစ်	။
၃။ ဂုခါး	။	

၎င်းဆေးဘက် (၅) မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် အမှုန်အညက် ပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းနောက်- ကွမ်းရွက် သတ္တုရည် နှင်းကြိတ်၍ ၆ - ရတီ အလေးချိန်ခန့် အလုံးများ ပြုလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...ပန်းသေရောဂါပျောက်ကင်းသည့်အပြင် အား နှင့် သက်ဓာတ်ကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ ဝပြောစေနိုင်၏။ အသက်ကိုလည်း ရှည်စေနိုင်၏။

သတ္တိမလ အားတိုးဆေးလုံး

စံရန်သံတိတကျမ်း-ဝါဇီကရုဏဒိုင်းမှ

ထောပတ်-၄ဝိ-သားကိုယူ၍၊ ၎င်း၏အဆတ်ရာပိုသော ဥမုန်ဥ၏သတ္တု ရည်ဖြင့်ချက်ပါ။ ထောပတ်မျှ ကျန်သောအခါ စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ထိုထောပတ်ဆီ၏ အဆတ်ရာ နွားနို့ဖြင့်ချက်ပါ။ ၎င်းနောက်- ၁-သကြား၊ ၂-ဝါးစိန်၊ ၃-ဖျားရည်၊ ၄-ဆူးပဒေါင်း၊ ၅-ပိတ်ချင်း၊ ၆-ခွေးလေးယား စေ့ - ၎င်းတို့ကို ထောပတ်၏ လေးပုံ တပုံ ရောပြီးလျှင် သပန်းသီး အကြီး ခန့် အလုံးလှစ်ပါ။ ဆီဆေးကို မှီဝဲသည် ရှိသော်... ကာမသတ္တိ လွန်စွာ ရှိလာမည့်အပြင်-လွန်စွာ အားအင် တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

ညွှတ်လုံးပေါက် သက်ဆိန်း အားတိုးဆေးလုံး

ဗောဓိသန္တရတနာကရကျမ်း (၃၆) (ပဇ္ဇဒိ)

၁။ သီရိဝါသ	{	၁၂	၁၀။ ဆေးကတိပါ	၁၂
၂။ မတ္တကီ	}	။	၁၁။ ဆင်ပိတ်ချင်း	။
၃။ ကံ့ကော်ဝစ္စ		။	၁၂။ စမုန်နက်	။
၄။ လေးညှင်း		။	၁၃။ အကျော်နက်	။
၅။ ရာတန်စေ့		။	၁၄။ ကံ့ကော်ဝစ္စ	။
၆။ ပင်စိမ်းစေ့		။	၁၅။ ရာတန်စေ့	။
၇။ စမုဖွဲ		။	၁၆။ ဝါးစိန်	။
၈။ ဘိန်း		။	၁၇။ ဇာတိပျိုလ်သီး	။
၉။ ဇာတိပျိုလ်သီး		။		

၎င်းဆေးဘက် ၁၇ - မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် အမှုန့် ပြုလုပ်ပါ။ အိုး သီးတလုံး၏ အတွင်းသို့ အညှိသွင်းပါ။ ၎င်းနောက် အိုးသီးကို ကောင်း မှန်စွာပိတ်၍ ငါးရက်တိုင်တိုင် နွားနို့ဖြင့်ချက်ပါ။ ၎င်းနောက် အိုးသီးမှ ဆေးများကိုထုတ်၍ ပျားရည်အနည်းငယ်ထည့်ပြီး ကြိတ်ပါ။ ၎င်းနောက် ၅- သားခန့် အလုံးပြုလုပ်ပါ။

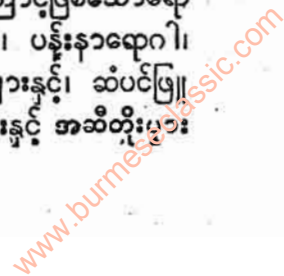
ဆေး၏အကျိုးကား- ညဉ့်အခါတွင်ဆေးတလုံးစား၍- ကာမဂုဏ် မှီဝဲ သည်ရှိသော်....၁၂- နာရီတိတိ သက်ကိုထိန်းထား နိုင်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ အပဟိုရ်တွင် ၃- နာရီရှိ၏။ လေးပဟိုရ်တွင် ၁၂- နာရီ ရှိသောကြောင့် မိုးချုပ်စမှ မိုးလင်းအထိ ညဉ့်လုံးပေါက် စွမ်းဆောင်နိုင်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ သီရိဝါသနှင့် မထွက် သစ်ပင် ပြန်ဆိုရာ၌ သဘောမကျ၍ မထည့်သွင်းထားပါ။

အဆီအားတိုး, အသက်ရှည်ဆေး
သေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၂၂၄) ပဉ္စမိ

ကောင်းမွန်စွာ ခြောက်သွေ့ပြီးသော ဝဉ္စနှင့် ဂုံခါးမြစ် ၃၆- ဆစီ၊ မှုသလိ() နှင့် ကန့်ချုပ်နီမြစ် ၈- ဆစီ၊ ၁- ဖန်ခါးသီး ၂- သစ်ဆိမ့် သီး ၃- ဆီးဖြူသီး ၄- အိပ်မေ့သီး ၅- ချင်းခြောက် ၆- ပိတ်ချင်း ၇- စင်ကြယ်ပြီးသား ချိုးသီး ၈ ပိတ်ချင်းမြစ် ၉- တာလီသပတ္တ () ၎င်းဆေးဘက်များ ၄- ဆစီ၊ ၎င်းနောက်- ၁- သစ်ကြပိုးခေါက် ၂- ဖာ လာ ၃- ငြုပ်ကောင်း ၎င်းဆေးဘက်များ ၂- ဆစီ၊ ယူပြီးလျှင် အမှုန့်ပြု လုပ်ပါ။ ၎င်းနောက်- ဆေးမျှ များတွင် အားလုံးသော ဆေးဘက်များ၏ ၂- ဆထက် တင်လဲနှင့်ထုပြီးလျှင် ၁၂- သားခန့်အလုံးလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဤဆေးလုံးသည် လွန်စွာဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေ ခြင်းနှင့် မြင်းသရိုက်ရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေရန်အတွက် အကောင်းဆုံး ဆေးဖြစ်သည်။ ဤဆေးလုံးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်- လေကြောင့်ဖြစ်သောရော ဂါ၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသော ရောဂါများနှင့်၊ ဆံပင်ဖြူ သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ သုက်အားနှင့် အဆီတိုးပွား ပြီးလျှင် အသက်ကိုလည်းရှည်စေနိုင်၏။

စံမတူကာမအားတိုးဆေးလုံး

ဓနုန်တြီကျမ်း-၀၁၆-ကရုဏဒိုင်းမှ

၁-ဆေးကတိပါစေနှင့် ၂-ပဒိုင်းစေတဆစီ ၃-ဇာတိပွိုလ်ပွင့်သုံးဆ
၄-ဇာတိပွိုလ်သီးတဆ၊ ၅-စမုဖြူကြီးသုံးဆ၊ ၆-ကွဲနို့ဖြင့် စင်ကြယ်
အောင်လုပ်ထားပြီးဘိန်း တဆ၏ထက်ဝက်၊ ၎င်းတို့ကိုယူပြီးလျှင် အားလုံး
ကိုတပေါင်းတည်းပြု၍ အမှုန်အညက်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဘင်းနှင့် ဘိန်းပြုပ်
ရည်တွင် ၁၀-ကြိမ်ထုပါ။ ၎င်းနောက်-ပဒိုင်းစေ့ကိုနှုမ်းဆီနှင့်ကြိတ်ပြီး
ဆီးစေ့ခန့် အလုံးလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဤဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်- သက်ထိန်းခြင်း
ကိုပြုပါလိမ့်မည်။ “မဒါနန္ဒဇနနီ” (အပျိုပေါက်စ၊ မဒါနိုးမတို့ကိုပင်
နှစ်သိမ့်အားရစေနိုင်၏) “ဥတ္တမ” “ဥမ္မတ္တဂဗ္ဗဟရာ” ကာမဂုဏ်ရူး မာန်ဟု
ကျူးကုန်သော အပျိုကြီးများနှင့် “နစ္စကိဂဗ္ဗဟရာ” ကခြေသည်မတို့၏
တက်ကြွနေသော ကာမဂုဏ် မာန်ကို မှုန်မှုန် ညက်ညက် ချေဖျက်နိုင်၏။
ဤဆေးကို ညဉ့်အခါ ပထမဖဟိရ်တွင် ဆေးတလုံးကို သကြားနှင့်ရောစပ်
ထားသော နို့နှင့်အတူတကွစားရန်သင့်၏။

၀၉- အားတိုးဆေးလုံး

ဘေသုဇ္ဇရတနာကရုကျမ်း (၂၂၃) (ပဇ္ဇိ) မှ

၁။ ချင်းခြောက်	၇။ ဆီးဖြူသီး
၂။ ငြုပ်ကောင်း	၈။ ဇီယာ
၃။ ပိတ်ချင်း	၉။ ရှိန်းခို
၄။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	၁၀။ စမုဖြူကြီး
၅။ ဖန်ခါးသီး	၁၁။ စမုတ်
၆။ သစ်ဆိမ့်သီး	

၎င်းဆေးဘက်(၁၁)မျိုးကို တဆစီယူပြီးလျှင် ခြောက်သွေ့ပြီးသော
၀၉ကိုအားလုံးသောဆေးဘက်များ၏ ထက်ဝက်အလေးချိန်ကိုယူ၍ အမှုန်
ပြုပါ။ ၎င်းနောက်-၎င်းဆေးမှုန်၏လေးပုံတပုံ သိန္နောဆား အမှုန်ကိုရော၍
အားလုံးသော ဆေးဘက်များကို ရှောက်ရည်တွင်နယ်ပြီး သုံးပဲသားခန့်
အလုံးလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.....ထိုးကျင်ကိုက်ခဲသောရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ဝမ်းသက်ရောဂါ၊ အကုခက်သည့် ပိတ်ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ မြင်း သရိုက်ရောဂါများနှင့် လွန်စွာအားကြီးသော လေရောဂါများကို ပျောက် ကင်းစေသည့်အပြင် ဝမ်းမီး တောက်ပခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏။ အား အင်ထိုးပွားစေပြီးလျှင် ကလေးသူငယ်များ အတွက်ကိုလည်းအကျိုးပြု၏။ သို့သော် ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမများနှင့် ရတ္တပိတ် (သွေးအန်-သွေးကျ) နှာရိုသောသူကို ပေးရန်မသင့်ပါ။

မှတ်ချက်။ “စမုတ်” ဟူ၍ မေးဝယ်လျှင် အချို့ ဗယဆေးဆိုင်များ တွင် “စမြိတ်” စေ့များကိုပေးလေ့ ရှိ၏။ ၎င်း ၂-ပါး တ ခြားစီသာဖြစ်၏။ အချို့ ဆိုင်များတွင် “စမုညို” ဟုပြော ဝယ်လျှင် ၎င်း “စမုတ်” ကို ရနိုင်ပါသည်။ “ဟိန္ဒူ” ဗယ ဆေးဆိုင်တွင် “အဂျိုမိုဒါ” ဟုပြော၍ ဝယ် “ကျူလီယာ” ဗယဆေးဆိုင်တွင် “ဆာရာဂွန်ပဲလ်” ဟုပြောလျှင် အစစ် အမှန်ရပါလိမ့်မည်။

ရှင်မပဗ္ဗတိ နတ်ဒေဝိ အားတိုးဆေးလုံး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝဏီကျမ်း ဗာလဧရာစါရိုင်း ၄

၁။ ဖန်ခါးသီး	၁၂-သား	၁၄။ ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်	၁၂-သား
၂။ မြေဆီးဖြူ	။	၁၅။ ဥမုန်ဥ	။
၃။ ဆေးသူငယ်ချက်အမြစ်	။	၁၆။ ချင်းခြောက်	။
၄။ စမြိတ်	။	၁၇။ ဆေးဥပသဏာ	။
၅။ နနွင်း	။	၁၈။ ဆီးဖြူသီး	။
၆။ နနွင်းနွယ်	။	၁၉။ သာမလတာ ()	။
၇။ ခွေးလေးယားစေ့	။	၂၀။ ငါးရုံပတ	။
၈။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်	။	၂၁။ ဆင်ပိတ်ချင်း	။
၉။ ဥသျှစ်ကင်း	။	၂၂။ ပိတ်ချင်း	။
၁၀။ လေးညှင်း	။	၂၃။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။
၁၁။ ကညွတ်ဥ	။	၂၄။ ဖာလဒယ်	။
၁၂။ ဆေးဥတလုံး	။	၂၅။ ကရဝေးရွက်	။
၁၃။ စမုတ်စပါး	။	၂၆။ ကန့်ကော်ဝတ္ထံ	။

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

၂၇။ ပဲနံ့သာစေ့	။	၃၂။ နံ့သာနီ	။
၂၈။ စမုတ်စေ့	။	၃၃။ သေတမူသလီ()အဖြူ	။
၂၉။ ဇိယာညို	။	၃၄။ ဒဟထာကိုင်း	။
၃၀။ စမုဖြူကြီး	။	၃၅။ ဆူးလေစေ့	။
၃၁။ နံ့သာဖြူ	။		

၎င်းဆေးဘက် ၃၅ မျိုးတို့ကိုယူ၍ ၎င်းဆေးဘက်အားလုံး၏ အလေးချိန် သဗျက်သီး၊ သဗျက်သီးအလေးချိန် သကြားနှင့် ပျားရည်၊ ၎င်းအားလုံးတို့ကိုရောပြီးကြိတ်ပါ။ ၎င်းနောက်-တပဲသားခန့် အလုံးလုပ်ပါ။ အသက်အရွယ်ကို ထောက်ချင့်၍ ဆေးတလုံးကို နံနက်စောစောတွင် နွားနို့ နှင့် မှီဝဲပါလေ။

ဆေး၏ အကျိုးကား- သူငယ်နာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဝမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ အားအင်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်ပစေနိုင်၏။ အသိဉာဏ်ကို ထက်မြက်စေနိုင်၏။ အသက်ကိုရှည်စေနိုင်၏။ ဂြိုဟ်နတ် ဖမ်းစားသော “မာကြာ” ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်သော မကျန်းမာမှုကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ “သိဝ” နတ်မင်းသည် “သတယုဂ်” အချိန်အခါလောက်တွင် “ပဗ္ဗတီ” နတ်သွားကို ထိုဆေးနည်း ညွှန်ကြားပြသခဲ့လေသည်။

မှတ်ချက်။ သတယုဂ်၊ တေတြာယုဂ်၊ ဒွါပရယုဂ်၊ ကလိယုဂ်စသော ၄-မျိုးရှိရာတွင် ယခုအခါ ကလိယုဂ် ဖြစ်နေသော အချိန်တည်းကမ္ဘာဦး အစမှ ရေတွက်ကြကုန်၏။ ပြယုဂ်စီရိတရားလေးပါးရှိချိန်၊ သုံးပါးရှိချိန်၊ နှစ်ပါးရှိချိန်၊ တပါးမှမရှိချိန် ဟူ၍၊ တမ္ဘာကြီးကို အချိန် ပိုင်းခြားထားခြင်း ဖြစ်သည်။

နာရဒ-ရှင် ရသေ့၏ လိုရာရ အားတိုးဆေးလုံး
ဘေသဇ္ဇရတနာဝလီကျမ်း ၄

၁။ ထောပတ်တွင်ကြော်ထားပြီးသောအစေးနှင့်တကွ ဆေးခြောက်ရွက် ၁၅-သား			
၂။ ချင်းခြောက် ၁၂-သား	၄။ ပိတ်ချင်းသီး	၁၂-သား	
၃။ မြုပ်ကောင်း	။	၅။ ဖန်ခါးသီး	။

၆။ သစ်ဆိမ့်သီး	၁၂-သား	၁၄။ ကပ်ဖိုလ်	၁၂-သား
၇။ ဆီးဖြူသီး	။	၁၅။ ကန့်ကော်ဝစ္စ	။
၈။ ကကြသင်္ချေ	။	၁၆။ စမုတ်	။
၉။ ပန်းနု	။	၁၇။ စမုဖြူကြီး	။
၁၀။ နံနံစေ့	။	၁၈။ နွယ်ချို	။
၁၁။ သိန္ဓောဆား	။	၁၉။ ပဲနံ့သာစေ့	။
၁၂။ ပန်းဥ	။	၂၀။ ဆီးဖြူသီး	။
၁၃။ တာလီသပတ္တ ()	။	၂၁။ ဇီယာညို	။

၎င်း ဆေးဘက် ၂၁- မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်း ပြု၍ အမှုန့်ပြုပါ။ အားလုံးဆေးဘက်၏ အလေးချိန်-သကြားခဲကိုကျိ၍၊ ၎င်း တွင်ဆေးမှုန့်ကို ထည့်ပါ။ အေးသောအခါ- ၁- ထောပတ် ၇- ဝဲ သား ၂- ပျားရည် ၇- ဝဲ သား ၃- ကရဂေးရွက် ၁၂- သား ၄- သစ်ကြပိုး ခေါက် ၁၂- သား ၅- ဖာလာ ၁၂- သား ၆- ပရပ် ၁၂- သား ၎င်းတို့ ကို အမှုန့်ပြုပြီး ရောထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် ဆေးလုံး ငယ်များ ပြုလုပ်ပြီး လျှင် သန့်ရှင်း ခိုင်မာသော ပုလင်း၌ ထည့်ထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ၎င်းဆေးကို နံနက် စောစော အခါတွင် မှီဝဲ သည်ရှိသော် လေကြောင့် ဖြစ်သော ရောဂါအမျိုးမျိုး၊ ချောင်းဆိုးရော ဂါ၊ ထိုးအောင့် နာကျင်သော ရောဂါ အမျိုးမျိုး၊ အရေတွန့်ခြင်း၊ ဆံပင် ဖြူခြင်း၊ အစာ မကြေ လေထိုးရောဂါ ဝမ်းကိုက်နာ တို့ကို ပယ်ဖျောက် နိုင်၏။ ဝမ်းမီးကို တိုးပွားနိုင်၏။ “နာရဒရသေ့သည်” ဤ “မဒနမောဒက” မည်သော ဆေးတော်မြတ်ကို မိန့်ကြား ခဲ့လေသည်။ ဤဆေးသည်များ စွာအားအင် ပွားတိုး- အကျိုးများ ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၃ သားမှ ၄ သားအထိ။
 ရေလဲကား.... နွားနို့ပူပူကို သောက်ပါ။

မဏိဘဒြ နတ်ဘီလူး သက်ရှည်အားတိုးဆေးလုံး
 စက္ကမက္ကဗျင်း (၄၃) အသရောဂါပိုင်းမှ

၁။ အိပ်မေ့သီး	၃-သား	၄။ ဖန်ခါးသီး	၃-သား
၂။ ဖန်ခါးသီး	။	၅။ ကြာဟင်း	၉။
၃။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၆။ တင်းလဲ	၁၈။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို အလုံး သုံးဆယ် ပြုလုပ်ပါ။ ဤ “မဏိဘဒြ” ဟု ခေါ်သော ဆေးလုံးကို အချို့ “မဏိဘဒြ မည်သောဘီလူးသည် သကျ ဘိက္ခု” အတွက် ပြုလုပ်ထားသည်။ ။

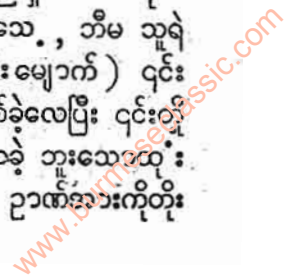
ဆေး၏အကျိုးကမ်း...ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ဓာတ်အား ကုန်ခမ်းသော ရောဂါ၊ နှုတ်ရောဂါ၊ ဘဂ္ဂါရီ (ဂရင်ဂျီ) ရောဂါ၊ ဖျဉ်းရောဂါ၊ ရေဖျဉ်း ရောဂါနှင့်- မြင်းသရိုက် ရောဂါ များကို ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ ဤ ဆေးကို မှီဝဲသောသူသည် အလိုရှိသောအစာအဟာရများကို စားသောက် နိုင်၏။ ၎င်းမြင်- ဤဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်... အိုမင်းသောသူ ဖြစ်သော် လည်း လှင်ပျိုကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်၏။

ကမသတ္တိ အားတိုးဆေး

စက္ကောက္ကကျမ်း (၄၃) အသရောဂါဝိုင်းမှ

၅- ၀၉ ၁၆-ဆ၊ ၂- ကန်ချုပ်နီမြစ် ၈-ဆ၊ ၃- ချင်းခြောက် ၄-ဆ၊ ၄- ငြုပ်ကောင်း ၂-ဆ၊ ၁- ဆီးဖြူသီး၊ ၂- သစ်ဆိမ့်သီး၊ ၃- ဖန်ခါးသီး၊ ၄- ပိတ်ချင်း၊ ၅- ပိတ်ချင်းမြစ်၊ ၆- တာလီသပတ္တ ()၊ ၇- စင် ကြယ်ပြီးသား ချီးသီး၊ ၈- အိမ်မေ့သီး၊ ၉- ဖန်ခါးသီး- ၎င်းဆေးဘက် ၉- မျိုးအသီးသီး- ၄-ဆစီ၊ ၁- မူသလီ () ၈-ဆ၊ ၂- ဂုံခါး ၁၆-ဆ၊ ၃- သစ်ကြပိုးခေါက်၊ ၄- ဖလာငယ်- ၂- ဆစီ၊ ၎င်း အားလုံး သောဆေးဘက် တို့ကို အမှန်ပြု၍ တပေါင်းတည်း ပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းဆေး အားလုံးအက် (၂) ဆ အင်လဲရောပြီးလျှင် စနစ်တကျ- (၆-သားမှ- ၁၂- သား) အထိအလုံး ပြုလုပ်ပါ။

အထူးအားဖြင့် ၎င်းဆေးကို ပစ္စည်းရှင်များကိုသာလျှင် ပေးသင့်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ- ဆင်းရဲနွမ်းပါး သောသူများအား- ဆရာ နှင့် အားတိုးဆေးဘက်များကို မှီဝဲရာ၌ မစွမ်းနိုင်ဘဲ မှီဝဲသည်ရှိသော်... ဆုတ် ယုတ် ဘွယ် သာ ရှိသောကြောင့်တည်း။ “အဂစ္ဆ ရသေ့, ဘိမ သူရဲ ကောင်း, ဟနုမာန်, (ရာမ၏ ငယ်ကျွန်တော် သူရဲကောင်းမျောက်) ၎င်း တို့သည်တချိန်တုံးက လွန်စွာ “ဘဿဝမ်းမီး” ရောဂါဖြစ်ခဲ့လေပြီး ၎င်းတို့ သည်ထိုဆေးကို မှီဝဲခြင်း ကြောင့်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာခဲ့ ဘူးသောထူး ရှိခဲ့လေသည်။ ဤဆေးသည်-ဝမ်းမီးအား၊ ကိုယ်အား၊ ဥာဏ်အားကိုတိုး

ပွားစေ၏။ မခွဲမပြတ်ရဘဲ လိပ်ခေါင်း ရောဂါပျောက်ကင်းနိုင်၏။ ၎င်းပြင် အဖော ရောဂါ၊ ခြေသလုံးကြီးသော ရောဂါ၊ သလိပ်၊ လေ ကြောင့် ခေါင်းကိုက် ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ ကိုယ်ရေတုန်ခြင်းနှင့် ဆံပင် ဖြူခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ ထိုးထွင်း ဥာဏ်အား နှင့် ယောက်ျားတို့၏ ကာမ သတ္တိကို ဖြည့်စွမ်းနိုင်၏။ ကြုံ့ထိုးသော ရောဂါ၊ ပန်နာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုး ရောဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရော ရောဂါ၊ လွန်စွာကြီးရောင်နေသော အဖျဉ်း ရောဂါ၊ များကိုလည်း ပျောက် ကင်းစေနိုင်၏။ ယောက်ျားများအတွက် အထူးသဖြင့် “ရသာယန” အသက် ရှည်ဆေးဖြစ်၏။ ။

မှတ်ချက်။ ဘသ္မ (ပြာ) ဝမ်းမီး ရှိသောသူသည် လွန်စွာစား၏။ ငှက် ပျောသီး သုံးဖီးလောက်ပင် တနာရီ၊ နှစ်နာရီ အတွင်းမှာ ကုန်အောင် စားနိုင်၏။ စားသမျှမဖာ၊ စားသမျှ အသား မဖြစ်၊ ခြောက်သွေ့ ရှိသာ တဖြည်းဖြည်းလာ၏။ ထိုဝမ်း မီးရှိသော သူကို ကောင်း စေနိုင်၏။ ဝမ်းမီးတို့၏ အခြေ အနေအမျိုးမျိုးနှင့်မိမိတွင် မည်သည့်ဝမ်းမီးဖြစ်နေသည်ဟု တိကျစွာသိရန် လွန်စွာအရေးကြီး၏။ အသက် ရှည်ရေး မှာသော်၎င်း၊ ရောဂါ ကင်းဝေးရေးမှ သော်၎င်း၊ ရော ဂါကုသရေးမှာ သော်၎င်း၊ အရေးကြီးစွာ သိထားရန်လို အပ်သော ဝမ်းမီး၏သဘောကို သိလိုက ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှ ဖြန့်ချိ ထုတ်ဝေထားသော “အဉ္စန နိဒါန်းဘာသာဋီကာ ကျမ်း” တွင် ကြည့်ရှုကြပါကုန်။ ။

မုယောဆံ အားတိုးဆေးလုံး
 ဗာရိတသံဟိတကျမ်း ခဏ္ဍ (၃) အပိုင်း (၅)

အခွံထုတ်ပြီးသော မုယောဆံနှင့် မာသပ် တို့ကို လေးတူချိန်ယူပြီး လျှင် အမှုန့်ပြုလုပ်ပါ။ ထိုဆေးမှုန့်တို့၏ အလေးချိန် လေးဆထက်စီ နွား နို့ နှင့် ကြရည်တို့ကို အသီးသီး ယူ၍ချက် ပြီးလျှင် ခဲပြေ လာအောင်ကျို ချက်ပါ။ ၎င်းနောက် ထောပတ် လောင်းထည့်ပြီး ကြော်ပါ။ ၎င်းနောက် ဆေးဆုပ်လုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်းဆေးကို နှက်စောစောအခါ ကာလ၌-စား
သောက်ပြီးလျှင် သကြား နှင့် ပိတ်ချင်းမှုန့် နှော့၍ နွားနို့ထပ် သောက်
ပါ။ ဤသို့ မှီဝဲသည်ရှိသော်.... သက်အား တိုးပြီးလျှင် ကာမဂုဏ်သတ္တိ
လည်း လွန်စွာ တိုးပွား ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ကျမ်း၎င်းစာကိုယ်၌ထောပတ်ဖြင့်ကြော်ပြီးလျှင် ဆေးခုပုပ်
လုပ်ရန်သာဆိုထားသည်။ အဖွင့် နို့ကာများ၌ကား အရ
သာရှိအောင် သင့်သလောက် သကြားဖြင့် ဆေးမု ဆုပ်
လုပ်ရန်ထည့်၍ ဖွင့်ဆို ထားလေသည်။

ငါးအသား အားတိုးဆေး စီမံပုံ

စက္ကနက္ကကျမ်း (၃၀၆)

ငါးဤအသား အစိမ်း လတ်လတ် ဆတ်ဆတ်ကို ထောပတ်ဖြင့် ကြော်
ပြီး ပူပူနွေးနွေး စားပါ။ သို့မဟုတ်- ငါးခုံးမမြီးနီ ငါးငယ်ကို ထောပတ်
ဖြင့် ကြော်ပြီး ပူပူနွေးနွေး စားပါလျှင် မိန်းမတို့ နှင့် ကာမဂုဏ် သွားလာ
ငြားလည်း အားအင် ကုန်းခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ပါ။

မှတ်ချက်။ သဖျီ-ကို အနုဝါဒ ဆရာကား (ငါးငယ်မျိုး) ဟုသာမည
ငါး အမျိုးအမည် မခွဲဘဲ ဖွင့်ထား၍ ကိုယ်တွေ့ ငါးဈေး
သွားပြီး မေးတဲ့အခါ ငါးခုံးမမြီးနီ ငါးမျိုးကို ပြသော
ကြောင့် ဤ၌ “ငါးခုံးမ မြီးနီ” ဟုအနက် ပြန်ဆို လိုက်
သည်။ ။

စာလေးငှက် အားတိုးဆေး

စေတနာတနာကရကျမ်း ၆၂၃ (၈)

၁။ ကျွဲခေါင်းသီး

၂။ ဥမှုန့်ဥ

၎င်းဆေးဘက် ၂ မျိုးတို့ကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ဝိုးသား စိယူ၍ ထော
ပတ်နှင့် ကြော်ပြီး၊ ၎င်း-တွင် နွားနို့ ၄ဝ- သား နှင့် သကြားခဲ ၄ဝ- သား
ရောပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ချက်ပါ။ ပြစ်ချွဲလာသောအခါ အောက်
ပါဆေးများကို ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ လေးညှင်း ၁၂ ၃။ အကျော်နက် ၁၂

၂။ ပိတ်ချင်းသီး ၂ ၄။ ကန်ကော်ဝစ္ဆ ၂

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို အမှန် ပြုစုပြီး ထည့်၍ ချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ထိုဆေးကို နံနက် စောစော အခါတွင် ၁၂-
သား စားသည် ရှိသော် လျင်မြန်စွာ ပင်လျှင် ကာမသတ္တိ ဖြစ်လျက် စာ
လေး ငှက်ကဲ့သို့ မိန်းမများကို အကြိမ်ပေါင်း များစွာ မှီဝဲနိုင် ပါလိမ့်
မည်။ ။

အကြောကြီးထွားအားတိုးဆေးလုံး

ဘေသန္တရတနာကရကျမ်း(၆၂၃)(၈)

၁။ မသ်ပဲသစ် ၁၉၅-သား ၇။ မဟာမေဒါ () ၇-၈ သား

၂။ ခွေးလေးယားစေ ၂ ၈။ ဝရိဒ္ဓိ () ။

၃။ ဇီဝက () ၇-၈ သား ၉။ ကညက်ဥ ။

၄။ ရိသဘက () ။ ၁၀။ နွယ်ချို ။

၅။ ဇီဝန္တီ () ။ ၁၁။ ဒဟထာကိုင်း ။

၆။ မေဒါ () ။

၎င်းဆေးဘက်သို့ကို တပေါင်းတည်း ထောင်းပြီးလျှင် ရှစ်ဆထက်
ဖြစ်သော ရေဖြင့်ချက်ပါ။ ထက်ဘက် ကျန်သောအခါ ချပြီး စစ်ယူပါ။
၎င်းနောက် ထောပတ် ၄၀-သား၊ အလေးချိန် ဆယ်ဆထက်-နှွားနို့ ကို
ထည့်ပြီးလျှင် ဥမှန်ဥ ၉၆-သား၊ ကြံရည် ၉၆-သား ရော၍ မီးညှင်းညှင်း
ဖြင့်ချက်ပါ။ ထောပတ်မျှ ကျန်သောအခါ စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် သ
ကြားခဲ ၁၅-သား၊ ဝါးစိန် ၁၅-သား တို့ကို အမှန်ပြု၍ ထည့်ပြီးလျှင်
ပျားရည် ၃၀ သား၊ ပိတ်ချင်းမှန် ၅-၁) သားတို့ကို ထည့်၍ ကောင်းစွာ
သိမ်းထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...၎င်းဆေးကို အလေးချိန် ၅-၁) သား စားပြီး
လျှင် ထမင်း အစာ အာဟာရကို စားပါ။ ထိုဆေးကို မှီဝဲသည် ရှိသော်
မိတ် ကြီးထွားပါလိမ့်မည်။ သုက်အား ကုန်ခမ်းခြင်းသို့ မထောက်နိုင်ပါ။

အသက်တရာ အနာကင်း အိပ်မေ့သီး အားတိုးဆေး

စက္ကနက္ကကျမ်း ဝိကိစ္ဆာဝိုင်း ၄

- ၁။ အိပ်မေ့သီးဆံ့မှုန့် ၁၉၅-သား ၄။ ထောပတ် ၁၉၅-သား
- ၂။ ပိတ်ချင်းမှုန့် ။ ၅။ ဆီ ။
- ၃။ သကြား ။ ၆။ ပျားရည် ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ ထောပတ်အိုးတွင် ထည့်ပြီးလျှင် နှစ်ရက်ပိတ်၍ မြေတွင် မြှုပ်ထားပါ။ ထိုဆေးကို ဝဿရတု၌ စီမံသင့်၏။ ဆေးအိုးထားသည်မှ တနှစ်ကြာသည်တိုင်အောင် ထားသင့်၏ ထိုအခါသည် ဝဿရတု ရောက်သောအခါ ထုတ်၍မှီဝဲသင့်၏။

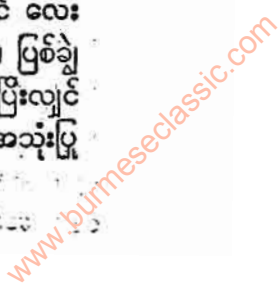
ဆေး၏အကျိုးကား...ထိုဆေးကို မှီဝဲသည် ရှိသော် အနှစ် တရာတိုင်တိုင် အဖျားရောဂါကင်းပြီး အသက်ရှည်စွာနေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ထိုဆေးအိုးကို ကုန်းနှင့် ခြောက်သွေ့သော အရပ်၌ မြှုပ်ထားသင့်၏။ အကြောင်းကား မိုးတွင်းအခါ ရေမဝင်နိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ 'ဝဿ' ရတုသည် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှ တော်သလင်း လပြည့်နေ့အထိ နှစ်လသည် 'ဝဿ' ရတုမည်၏။ ။

အသက်နှစ်ရာ မြင်းလားပျို ချီးသီးအားတိုးဆေး

ယောဂတရုန်ဝိနိကျမ်း ၄

ကောင်းမွန်စွာ မှည့်ရင့်နေသော သုဒ္ဓလုပ်ထားပြီးသည့် ချီးသီး ၁၉၅-သားကို ယူပြီးလျှင် ၎င်းကို ၂ ပိုင်း၊ ၂ ပိုင်းဖြတ်၍ ရေ ၇၆၀-သား ဖြင့် ပြုပါ။ ဆေး လေးပုံ တပုံ ကြွင်းသည်ရှိသော် စစ်ယူပါ။ ၎င်းတွင် လေးဆထက် နွားနို့၊ ထောပတ် ၂၄-သားရောပြီး တဖန် ပြန်ချက်ပါ။ ပြစ်ခဲ့လှသောအခါ သကြားခဲ ၁၅-သား ထည့်၍ အားလုံးကို မေ့ပြီးလျှင် ခိုင်မာသော မြေအိုးတွင်ထည့်၍ (၇) ရက်ကြာ ပြီးသည့်နောက် အသုံးပြုနိုင်၏။ ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဝတ္တမဂ်၌ ဖြစ်သောရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ပယ်
 ဖျောက်နိုင်၏။ ဆံပင်များနက်မောင် ရှည်လျားလာ ပါလိမ့်မည်။ မျက်စိ
 အမြင်သန် လာပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်ရောင် အဆင်း လမင်းပမာဖြစ်၍ သွား
 ခြင်း၌ မြင်းကဲ့သို့ မြန်ပြီးလျှင် အသံသည် ဥဒေါင်းကဲ့သို့ သာယာလျက်
 တန်ခိုး ထက်မြက် လာပါလိမ့်မည်။ အနာရောဂါ ကင်းပြီးလျှင် အသက်
 (၂၀၀-၃၀၀) ရှည်ပါလိမ့်မည်။ ထိုဆေးကို မှီစေသော ကာလ အတွင်း၌
 အစား အသောက် မေထုန်မှီဝဲခြင်း စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရန်မလိုပါ။

(၁) အစားအသောက်စားသုံးရန်အားတိုးပေး

ဆိပ်စေ့သံဟိတဘာဘာသန္တိကာကျမ်း၊ ဒုတိယကဏ္ဍ- အဋ္ဌမပိုင်းမှ

၁။ ကုက္ကံ	၁၇။ ပန်ခါး
၂။ တပဆေး	၁၈။ ရွှေတံတိုင်း
၃။ ရေမနေ	၁၉။ မြေဆီးဖြူ
၄။ ဥသျှစ်မြစ်	၂၀။ မုယားကြီး
၅။ ကြောင်လျှာ	၂၁။ ရိဒ္ဓိ ()
၆။ ဆူးလေ	၂၂။ ဇီဝန္တီ ()
၇။ သာလပဉ္စိ	၂၃။ ပန်းဥ
၈။ ပြိဿပဉ္စိ	၂၄။ ဇီဝက
၉။ မြေပုံခရမ်းကြီး	၂၅။ ရိသဘက ()
၁၀။ မြေပုံခရမ်းလေး	၂၆။ နွားမြက်ရင်း
၁၁။ ပိတ်ချင်းကြီး	၂၇။ ပန်းနု
၁၂။ ပိတ်ချင်းလေး	၂၈။ ကျီးနှုတ်သီးပင်
၁၃။ ဆင်ပိတ်ချင်း	၂၉။ မုတ်ပဲရိုင်း
၁၄။ ကတြိသဇ္ဈေ	၃၀။ မာသ်ပဲရိုင်း
၁၅။ သဗျက်	၃၁။ ဥမုန်ဥ
၁၆။ ဆင်တူးမနွယ်	၃၂။ ပရနွဝါ

- ၃၃။ ခရိကကောလီ () ၃၆။ မဟာမေဒါ ()
- ၃၄။ ကြာ ၃၇။ ဖာလာငယ်
- ၃၅။ မေဒါ () ၃၈။ အကျော်နက်
- ၃၉။ နံ့သာဖြူ

၎င်းအားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို ဒို-သားစိယူပြီး အနည်းငယ်ထူထောင်း၍ အပိုင်းကလေးပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းနောက် ဆီးဖြူသီးအလုံးကြီး (၅၀၀)ကို ယူပြီးလျှင် အိုးကြီးတလုံးတွင်ထည့်ပါ။ ထိုအိုးထည်းတွင် ရေ ၇၆၆-သားထည့်၍ ရှစ်ပုံတပုံကျန်အောင် ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဆေးဘက်များမှ ဆီးဖြူသီးအလုံး(၅၀၀)တို့ကိုထုတ်ယူပါ။ ၎င်းနောက်-ဆီးဖြူသီးများကို နယ်ပြီးလျှင် ခိုင်မာသောက်ခွက်တခုတွင် အဝတ်ကို ကြပ်ကြပ်ပိတ်စားပြီး အပေါ်တွင် ကြပ်ကြပ်လက်ဖြင့်ချော့နယ်ပေးပါ။ ၎င်းနောက် အောက်တွင် ကျဆင်းလာသော ဆီးဖြူသီးနှစ်တွင် ၂၅-သား ထောပတ်ကိုထည့်၍ မီးညှင်းညှင်းဖြင့် အတန်ငယ်ကြော်လိုက်ပါ။ ၎င်းနောက် ရှေ့ကလုပ်ထားသော ပြုပ်ဆေးရည်နှင့် သကြားခဲ ၁၅၀-သားထည့်ပါ။ မခဲမချင်းကျပါ။ လျက်ဆေး-ယိုဆေးကျိုနည်းစနစ်အတိုင်းပြီးစီးအောင်လုပ်ပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန် ဆေးဘက်များကား

- ၁။ ပိတ်ချင်းသီး ၆-သား ၃။ သစ်ကြပိုးခေါက် ၉^၀-သား
- ၂။ ဝါးစိန် ၁၅ ၄။ ဖာလာ ၂
- ၅။ ကရဇေး ရွက် ၂

အားလုံးလျက်ဆေးများကို စုရုံးပြီးလျှင် ပျားရည် ၁၀-သားနှင့်ရောပါ။ ဤဆေးကို “စယဝနရသေ” မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းကြောင့် “စယဝနပွါသ” လျက်ဆေးဟုဆိုအပ်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား.....အားကုန်ခမ်းသော ယောက်ျားများ အတွက် “ရသာယန” ဆေးသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဝမ်းမီးအခြေအနေကိုကြည့်၍ စားသင့်၏။ ၎င်းလျက်ဆေးသည် ကလေးသူငယ်များ၊ အိုမင်းမစွမ်းရှိသူ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသူ၊ ပန်းသေရောဂါရှိသူ၊ မြစ်ခြောက်နာ ရောဂါရှိသူ၊ နှလုံး

ထောက်ခံသူ၊ အသံဝင်သူ၊ များနှင့်သင့်၏။ ၎င်းပြင် ချောင်းဆိုးနာ၊ ပန်းနာ၊ ရေထန်နာ၊ ဝါတရက်(ဝါဒရက်)ထောက်၊ ဝမ်းရင်ကိုင်သောထောက်၊ လေထောက်၊ သည်းခြေထောက်၊ သုက်ပျက်ထောက်၊ ကျင်ငယ်ပျက်ထောက်တို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဤလျက်ဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်- အသိဉာဏ်တိုး၏။ မိန်းမများနှင့် ကာမဂုဏ်မှီဝဲနိုင်၏။ ကိုယ်အရောင်အဆင်း ကြည်လင်သန့်ရှင်းခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ အစာမကြေထွက်မှုလွတ်အောင်လုပ်ပေးနိုင်၏။

အမျှားပြတ်ကျောက်ဖရုံအားတိုးဆေး

သိင်္ဂရေသံဟိတကုဗျဉ်း-ဒုတိယကဏ္ဍ၊ ပဌမပိုင်းမှ

ကျောင်းမွန်စွာရင့်သောကျောက်ဖရုံသီးကို အခွံခွါပြီးလျှင် အတွင်း၌ အူ-အစေ့တို့ကို ထုတ်ယူပြီး အထုံးငယ်ငယ်လေးပြုလုပ်၍ ၃၀၀-သားကို ယူပြီးလျှင် ရေ ၆၀၀-သားတွင်ထည့်၍ကျိုပါ။ ရေတဝက်ကျန်လျှင်ချထားပါ။ ၎င်းနောက်ကျောက်ဖရုံသီးကိုစစ်ယူပြီး တနေရာတွင်ထားပါ။ ၎င်းနောက်- ကျောက်ဖရုံသီးအတုံးကလေးများကို ခိုင်သောအဝတ်တွင်ထည့်ပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ကျောက်ဖရုံအပတ်များကို အနည်းငယ်ပူအောင်ကြော်ပြီးသံယောက်မဖြင့်ကြိတ်ချေပါ။ ကြေးအိုးတွင် ထောပတ် ၂၀-သား ထည့်၍ ထိုကျောက်ဖရုံသီးအတုံးများကို မီးစိုပေါ်တွင်ကြော်ပါ။ ၎င်းနောက် ရှေ့ကစစ်ယူထားသော ကျောက်ဖရုံရေတွင် ဤလှော်ထားသော ကျောက်ဖရုံများကိုထည့်ပြီးလျှင် သကြား ၃၀၀-သားနှင့်ထည့်၍ ကျိုချက် ပြီးသောအခါ အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ပိုတ်ချင်း ၆	၂။ ချင်းချောက် ၆	၃။ ဇီယာ ၆
၁။ နံနံ ၅-၈	၄။ ငြုပ်ကောင်း ၅-၈	
၂။ ကရဝေးရွက် ၂	၅။ သစ်ကြဲပိုးခေါက် ၂	
၃။ ဖာဇာငယ်စေ့ ၂		

၎င်းအားလုံးသောဆေးတို့ကိုအမှန်ပြုပြီး ကျိုချက်ထားသောဆေးနှင့်
ရောဂါ၊ ၎င်းနောက်ပျားရည် ၁၅-သားကိုဆေးသည့်ပါ၊ ၎င်းကို “ကုမ္ဘာ့ဝ
လေဟ” ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။ ၎င်းလျက်ဆေးသည် ရောဂါသည်၏ အားမို့၊
အားမဲ (ခွန်အားဗလ) ကိုကြည့်၍ မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ၎င်းဆေးသည် ရုက္ခပိတ်ရောဂါ၊ ဓာတ်အာ
ကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ သွေးသား ခြောက်ခမ်းသောရော
ဂါ၊ ရေငတ်သောရောဂါ၊ မျက်စေ့ မှု့ရောဂါ၊ ပျို့အန် သောရောဂါ၊
ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ပန်းနာ ရောဂါများနှင့်- ရင်ဘတ် ဒါဏ်သင့် သော
ရောဂါများကို ပျောက်စင်း စေနိုင်၏။

ဤ “အဝလေဟ” လျက်ဆေးသည် ခလေးသူငယ်မှ စ၍ ကြီးသော
သူများ ထိအောင် တိုက်ကျွေးရန် သင့်သည်။ အဖာချဉ် ပြန် သော
ရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ မိန်းမများ၏ လိုအင်ဆန္ဒကို ဖြည့်စမ်းနိုင်၏။
သုက်အားကို တိုးပွားစေသည့်အပြင် ခွန်အားကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏။

အားကြီး ၄-မျိုးအားတိုးဆေး

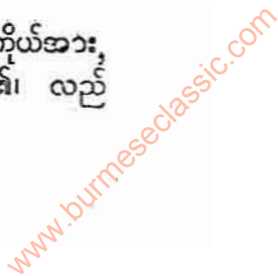
ဘေဆန္ဒရတနာကရကျမ်း (၂၃၀)

၁။ သကြား	၃၅ = ၈	၄။ -ပိုတ်ချင်းမှုန့်	၁၅
၂။ နွားထောပတ်	။	၅။ ဝါးစိန်မှုန့်	၂၄
၃။ ဥမုန်ဥ	၁၅	၆။ ပျားရည်အသစ်	၄၀

၎င်းတို့ကိုယူ၍ အားလုံးကို တပေါင်းတည်း ရောပြီးလျှင် မြေအိုးခွက်
တွင်ထည့်ထားပါ။ ဤဆေးကို နံက်စောစော အခါတွင် သင့်တော်သော
အလေးချိန်ကို- ချင့်ချိန်ပြီးစားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... လွန်စွာသုက်အားကို တိုးပွားစေ၏။ ကိုယ်အား၊
အသားအား၊ ကာမအားတို့ကိုလည်း ပွားစေ၏။ ဝမ်းဗိုက်စေနိုင်၏။ လည်
ချောင်းကိုလည်း သုတ်သင် ရှင်းလင်းစေ၏။

ဝားရန်အလေးချိန်-၁၂-သားမှ ၅- ၈ သားအထိ

ရောဂါကင်းဝေး-အားတိုးဆေး ဝိဝိတင်

စက္ကမက္ကကျမ်း-သူလစာဂါရိုင်းမှ

ငှက်ပျောသီးနှစ် ၂၄- သား ကိုယူပြီးလျှင် ရှေးဦးစွာ နွားထောပတ်-
၁၅- သားဖြင့် ကြော်ပါ။ ၎င်းတွင် သကြား ၄၀- သား, ငှက်ပျောသီး
အရည် ၂၄-သား, ချင်း ၁၅- သား, နွားနို့ ၄၀-သားထည့်၍ တပေါင်း
တည်းမီးညှင်းညှင်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်းချက်ပါ။ ကျက်လာသောအခါချ၍
၎င်းတွင် အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

၁။ ဝါးစိန်	၃-၈	၄။ ပိတ်ချင်း	၅-၈
၂။ ချင်းချောက်	။	၅။ ဆင်မိတ်ချင်း	။
၃။ ငြုပ်ကောင်း	။	၆။ ဇီယာ	။

၎င်းတို့ကိုအသီးသီးအမှုန်ပြု၍ ထည့်ပြီးရောပါ။ ၎င်းနောက် ဤဆေး
ကိုမြေခွက်တွင် ထည့်၍ ထားသင့်သည်။ ဤဆေးကို (၃) ပဲသား မှီဝဲရန်
သင့်သည်။ ၎င်းနောက် ဆေးကို မှီဝဲ သောအခါ အလို ရှိသော အစာ
အာဟာရ အနေအထိုင်များ အလိုရှိသလို အသုံးပြုနိုင်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား...ဒေါသ သုံးမျိုးကြောင့် ဖြစ်ပေါ် လာသော-
ထိုးကျင်သော ရောဂါ၊ အစာမကြေ လေထိုးသော ရောဂါ၊ အစာကြေပြီး
နောက် ထိုးအောင့်သောရောဂါ အစာအိမ် အချဉ်ပေါက်သော ရောဂါ
များကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ၎င်းပြင်အားကိုးတိုးပွားစေပြီးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်
ကို ဝပြောစေနိုင်၏။ ဤဆေးသည် အကောင်ဆုံး ဝါဠိကရဏ (အားတိုး
ဆေးဖြစ်၏) ၎င်းပြင် ရတ္တပိတ်ရောဂါ၊ ပျို့ အန်သောရောဂါ၊ နှလုံးရော
ဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်ပ ပြီးလျှင် အမျိုး
မျိုးသော ရောဂါတို့ကိုလည်း ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ။

အောင့်ထိုးနာပျောက်အသက်ရှည်ဆေး

စက္ကမက္ကကျမ်း ပရိဏာမသူလ ရောဂါရိုင်းမှ

မီးဖိုပေါ်တွင်ပြု၍အဝတ်ဖြင့်ကောင်းမွန်စွာစစ်ယူထားသောကျောက်
ဖရုံ ၃၆-သားကို ထောပတ်နှင့်ကြော်ပါ။ ၎င်းတွင် ၃၆-သား သကြား၊

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည် ၎င်းသား၊ ၎င်းပြင် ပြုပ်ထားသော ကျောက်ဖရုံ
ရည် ၎င်းသားတို့ကို ယူပြီး အားလုံးကို တပေါင်းတည်းချက်ပါ ကျက်
သောအခါ-

၁။ ပိတ်ချင်း	၆	၁။ ငြုပ်ကောင်း	၆
၂။ ဇီယာ	။	၂။ တာလိသပတ္တ	၁၂
၃။ ချင်း	။	၃။ ဖါလာ	။
		၄။ ကန့်ကော်ဝတ္ထ	။
		၅။ နွားမြက်ရင်း	။

၎င်းကိုယူ၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင် ထည့်၍ ချက်ပါ။ အေးလာသောအခါ
ပျားရည် ၎င်းသားကို ရော၍ ခိုင်ခန့်သော အိုး ပုလင်း ခွက် တခုခုတွင်
ထည့်ထားပါ။ ဤဆေးကို မှီဝဲသည် ရှိသော် - တြိဒေါသကြောင့် ဖြစ်
သောရောဂါ (အစာ-ကြေပြီးနောက် ထိုးအောင့်သောရောဂါ) ပျို့အန်
သောရောဂါ၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်သော ရောဂါ၊ မူးမေ့ သော ရော
ဂါ၊ ချောင်းဆိုး ရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ နှုတ်မမြန်သောရောဂါ၊ နှလုံး
ထိုးကျင်သောရောဂါ၊ သွေးအန် သွေးကျရောဂါ၊ ကျောက်ကုန်း အောင့်
သောရောဂါများကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဤ “ခဏ္ဍမာလက” မည်သော
ဆေးသည် အလွန်အသက်ကိုရည်စေ၏။ ။

မြစ်ခြောက်နာနိုင် ဓာတ်အားတိုးဆေး

စက္ကဘတ္တကျမ်း-ရာဇယက္ခမာရောဂါဝိုင်း

၁။ ဖါလာ	၈။ အင်ကြင်းစေး
၂။ စမုတ်	၉။ အိပ်မွေ့ သီး
၃။ ဆီးဖြူသီး	၁၀။ ချီးသီး
၄။ ဖန်ခါးသီး	၁၂။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်
၅။ သစ်ဆိမ့်သီး	၁၂။ တြိကဋျက်သုံးပါး (ငြုပ်
ပိတ်ချင်း၊ ချင်း)
၆။ တမာစေး	
၇။ ပဒေါက်စေး	၁၃။ နွားမြက်ရင်း

သုရဋ္ဌတိုင်းမြေကို မရလျှင် လှော်ပြီး ထားသော ကျောက်ချဉ် ရေနှင့် ပြုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းပြုပ်ရေဖြင့် ထောပတ်ကို သိဒ္ဓိ ပြီးအောင် လုပ်ပါ။ ထောပတ် ၄၀-သားကို ယူပြီးလျှင် သကြား ၉၀-သား၊ ဝါးစိန် ၁၀-သား ထောပတ် ၂-ဆထက် ပျားရည်ရော၍ ကောင်းမွန်စွာ မွှေနှောကာ ပါ။ ဒွိ-သား အလေးချိန် နံနက် စောစောအခါ မှိတ် ပြီးလျှင် နွားနို့ကို သောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....အဆိတိုး၏၊ မျက်စိ ကြည်လင်၏၊ အသက်ကို ရှည်စေ၏၊ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ ထုံကျင်သောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ ဘဂ္ဂိရီ (ဂရင်ဂျီ) ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏၊ ဤဆေးစားခြင်းကြောင့် တစုံတရာ ရှောင်ကြဉ်လိုက်နာဘွယ်မရှိပါ။

စားရန်အလေးချိန်- ၆-သားမှ ၁၂-သားအထိ

သဗျက်သီး ဆေးအရတ်အားတိုးရသွား

ရောဂစိန္တာမဏိကျမ်း-အဋ္ဌမဝိဒ်းမှ

၁။ သဗျက်သီး	၃၀ဝိ-သား	၁၁။ ဖာလာ	၃၀ဝိ-သား
၂။ သကြား	၁၂၀ဝိ-	၁၂။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	။
၃။ ဥသျှစ်မြစ်	၆၀ဝိ-	၁၃။ ချင်းခြောက်	။
၄။ ပန်းလဲပွင့်	၃၀ဝိ-	၁၄။ ပိတ်ချင်း	။
၅။ ကွမ်းသီး	၃၀ဝိ-	၁၅။ ငြုပ်ကောင်း	။
၆။ လေးညှင်း	။	၁၆။ မတ္တကီ	။
၇။ ဇာတိပျိုလ်မိုင်	။	၁၇။ ပဒိုင်း	။
၈။ ဇာတိပျိုလ်သီး	။	၁၈။ ကွက္ကရာ	။
၉။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၁၉။ ပန်းနွဲ့	။
၁၀။ ကရဝေးရွက်	။		

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူပြီးလျှင် အားလုံးကိုထုချေပြီးနောက် အားလုံး ဆေးအလေးချိန် လေးဆထက် ရေနှင့်ရောပြီးလျှင် လုံခြုံသောအိုးခွက်နှင့် ထည့်၍ မျက်နှာဝကို လုံအောင်ပိတ်ပြီးလျှင် မြေတွင် ၁၄-ရက် မြုပ်ထားပါ။ ၎င်းနောက် “ကစ္ဆပ” ယန္တယားဖြင့် အရက်ချက်ပါ။ အရက်ကိုပုတ်ယူသော ယန္တယားဝ၌ ကုန်နှင့်-ကတိုးတို့ကိုထုတ်ပြီးလျှင်ချိတ်သွေထားပါ။

ဆေး၏ အကျိုးကား.... ဤဆေးအရက်ကို ချက်လုပ်၍- သုံးရက်ကြာ ပြီးသည်နောက် မှီဝဲသုံးဆောင်ပါ။ ဇိ-သားကို နေ့လည်အချိန်၊ ၁၂-သား ကိုညနေအချိန်မှီဝဲသင့်၏။ အချို့စခ သာ အစာအာဟာရ၊ အားအင်ဖြစ်စေ သောအစာအာဟာရတို့ကို မှီဝဲသည်ရှိသော်-လွန်စွာသက်အား တိုးပွားနိုင် ၏။ ဤဆေးအရက်၏စွမ်းရည်သတ္တိကြောင့်- ထိုသူသည် မြောက်မြားစွာ သောမိန်းမတို့နှင့် ကာမဂုဏ်မှီဝဲသွားလာနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ကျမ်းရင်းစာကိုယ်၌ “ကစ္စပ” (လိပ်) ယန္တရားဖြင့် အရက်ချက်လုပ်ရန် ပါရှိသည်။ လိပ် ယန္တရား ဟူသည်- အိုးကြီးတလုံးတို့၌ ရေထည့်၍ ၎င်းအိုးပေါ်တွင် အိုးတလုံး အတွင်း၌ ထည့်ပြီး ထိုဒုတိယအတွင်းအိုး၏အလယ်၌ ဓာတ် ကိုထည့်၍ ၎င်းပေါ်တွင် မြေသရွတ်မီးခံအောင် ခွက်စာ ခုဖြင့်အုပ်ပြီးလျှင် ပိတ်ထားရ၏။ ထိုအလယ်အိုးဓာတ်၏ အပေါ်မှာမီးသွေးကောင်းကောင်းထည့်ပြီးလျှင် အပေါ် မှမီးတိုက်ရ၏။ အောက်အိုး၏ အောက်၌ မီးမရှိ။ ဓာတ် များကိုချေမှုန်ရာ၌ အသုံးပြုသော ယန္တရား ဖြစ်သည်ဟု ဓာတ်ကျမ်းများတွင် ပုံနှင့်တကွအမှတ်အသားရှိသည်။ ဤ နေရာ၌ထိုယန္တရားမျိုးဖြင့် မည်ကဲ့သို့အရက်ချက်လုပ်မည် နည်း။ ထို့ကြောင့်-ဘေသဇရတနာကရကျမ်း (၁၂၇)၌ ကျမ်းရင်းတွင် လိပ်ယန္တရားဟုဆိုသော်လည်း အဖွင့်တွင် သာမညအားဖြင့် အရက်ချက်သောယန္တရားဖြင့် အရက် ချက်ယူပါဟုဖွင့်ဆိုထားသည်။ သို့ဖြစ်၍- အရက်ချက်နည်း ရှေးစနစ် မြေအိုးပေါင်းအိုး စသည်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ယခုကာလ ဖာလ်အိုး ပေါင်းအိုးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အရက်ချက်လို ရသော ယန္တရား (ကရိယာ) ဖြင့်အရက်ချက်ယူပါ။

ဓာတ်အားတိုး ပိတ်ချင်းစိမ်ဆေး

သိင်္ဂီရေသံဟိတာကျမ်းမှ

၁။ ပိတ်ချင်းသီး	၃-၈	၄။ နန္ဒင်း	၃-၈
၂။ ငြုပ်ကောင်း	။	၅။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်ခေါက်	။
၃။ စရိ	။	၆။ နွားမြက်ရင်း	။

၇။ အိပ်မေ့ သီး	၆-၈	၁၆။ လေးညှင်း	၆-၈
၈။ ကွမ်းသီး	။	၁၇။ သနပ်ခါး	။
၉။ တောက်ရပ်ခေါက်	။	၁၈။ ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်	။
၁၀။ တောဆောင်းမေခါး	။	၁၉။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။
၁၁။ ဆီးဖြူသီး	။	၂၀။ ဖာလာငယ်စေ	။
၁၂။ မုတ်ခါး	။	၂၁။ ကရဝေးရွက်	။
၁၃။ ပန်းရင်း	။	၂၂။ ဥပသကာပွင့်	။
၁၄။ နို့သာဖြူ	။	၂၃။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	။
၁၅။ ပန်းနု	။		

၎င်းဆေးဘက် ၂၃ - မျိုးတို့ကို ယူ၍ အားလုံးကို အမှုန် ပြုပြီးလျှင် ၁၅၇၆-သား အလေးချိန်ရှိသော ရေတွင်ထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် တင်းလဲ ၉၀ဝိ-သားအလေးချိန်ကိုထည့်ပြီးလျှင် ပန်းလဲပွင့် ၃ဝိ-သားနှင့် သမ္ဗက် သီး ၁၈ဝိ-သား၊ ၎င်းနှစ်မျိုးတို့ကို မှန်မှန်ညက်ညက်ပြုပြီးလျှင် ၎င်းကိုရေ တွင်ထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် အိုး၏အဝကိုပိတ်ပြီး တလတိုင်အောင်ထားပါ။ ၎င်းနောက် လုံခြုံအောင်နေရာတကျပိတ်ထားသည်ကိုခွါပြီးဆေးရည်ကို ထုတ်ယူပါ။

၎င်းကို“ပိပ္ပလျာသဝ”(ပိတ်ချင်းစိမ်ဆေး)ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။ ၎င်းကို ဝမ်းမီးနှင့် အားရှိအားမဲ့ ကြည့်ပြီးသောက်အပ်သည်ရှိသော်- ဓာတ်အား ကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သောရောဂါ၊ ပိန်ကြိသော ရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါများနှင့် မြင်းသရိုက်ရော ဂါများကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ဓာတ်အား၌ ဆူးဖြူခေါက်ဖြုတ်ရည်နှင့် စိမ်ဆေး

ဆိပ်ရွှေသံဟိတကျမ်းမှ

ဆူးဖြူခေါက် ၆ဝိ-သားကိုယူ၍ ထုထောင်းပြီးလျှင် ရေ ၃၇၂၅-သား နှင့်ထည့်ပြီးပြင်ပါ။ ရေ ၇၆ဝိ-သား ကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ အေးလာ သော အခါ- တင်လဲ ၉၀ဝိ-သား ရောထည့်ပါ။ ပန်းလဲပွင့် ၄ဝိ- သား ထည့်ပါ။ ပိတ်ချင်း ၆-သား- ၁- ဇာတိပွိုလ်သီး ၂- ရုတန်စေ ၃- ဖလာငယ်စေ ၄- သစ်ကြပိုးခေါက် ၅- ကရဝေး ၆- ကန့်ကော်ဝစ္ဆ

၇- လေးညှင်း ၈- ငြုပ်ကောင်း ၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ၆- သားငါးယူ၍အားလုံးကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ပြုပ်ဆေးရည်တွင် ထည့်ပါ။ အားလုံးသောဆေးဘက်များကို ထောပတ် အိုးတွင်ထည့်၍ မျက်နှာဝ လုံခြုံအောင် နေရာတကျပိတ်ပြီးလျှင် တံဆိပ်ခပ်ဇော်မံ၍ ၎င်းကို တလပြည့်အောင်ထားပါ။ ၎င်းနောက်တံဆိပ်ခပ် ဇော်မံထားသည်ကိုခွါယူပြီး ဆေးရည်ကိုစစ်ယူပါ။ ၎င်းကို “ဗဗျလာရိဋ္ဌ” (ဆူးဖြူခေါက်ဆေးရည်) ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်း ဆေးရည်ကို သောက်အပ်သည် ရှိသော်-
 ၈- တ်အား ကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ နူနာ ရောဂါ၊ ဝမ်းသက်ရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ပန်းနာ ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ။

သဗျက်သီးအားတိုးစိမ်ဆေး

သိင်္ဂီရေသို့ဟိတကျမ်း ၄

သဗျက်သီး ၁၂၀- သားကိုယူပြီးလျှင် ရေ ၁၅၇၆- သားတွင် ထည့်ပြီးကျိပါ။လေးပုံတပုံကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ အေးလာသောအခါတင်လဲ ၆- သားထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် ၁-သစ်ကြပိုးခေါက် ၂-ဖာလာငယ်စေ့ ၃-ကရဝေး ၄-ကန့်ကော်ဝစ္ဆ ၅-ဆေးဥပကာပွင့် ၆-ငြုပ်ကောင်း ၇-ပိတ်ချင်း ၈-အိပ်မေ့ သီး ၎င်း (၈)မျိုးသော ဆေးဘက်တို့ကို ၆-သားစီယူ၍ အားလုံး အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ပြုပ်ဆေးရည်တွင် ရောထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် အားလုံးသောဆေးဘက်များကို ထောပတ် သုက်လိမ်းထားသောအိုးတွင် ထည့်၍ မျက်နှာဝကို လုံခြုံအောင် နေရာတကျ ပိတ်ပြီးလျှင် တံဆိပ်ခပ်ဇော်မံပါ။ ၎င်းဆေးကို တလ သို့မဟုတ် (၁၅) ရက်ထားပါ။ ကိစ္စပြီးပြီးနောက် တံဆိပ်ခပ် ဇော်မံ ထားသည်ကိုခွါယူပြီး ဆေးရည် ကိုစစ်ယူပါ။ ၎င်းကို “ဒါခါရိဋ္ဌ” (သဗျက်သီး) စိမ်ဆေးဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်းစိမ်ဆေးရည်ကို သောက်အပ်သည် ရှိသော်-
 ရင်ဘတ် ခါဏ်သင့် သွေးအန်ရောဂါ၊ ဓာတ်အား ကုန်ခမ်းသော ရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါများနှင့် လည်ချောင်းရောဂါ များကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးသည် အားကိုဖြစ်စေပြီးလျှင် ကျင်ကြီးကို သန့်ရှင်းစေနိုင်၏။ ။

www.burmeseclassic.com

ဇာတ်အားတိုး အမြစ် ၁၀-မျိုးစိမ်ဆေး

သိင်္ဂီဇရသံဟိတကျမ်းမှ

၁။ ဒသမူမြစ်အသီးသီး	၁၅-စီ	၂၂။ ဥပသဘာ	၆။
၂။ ကန့်ချုပ်နီခေါက်	၇၅	၂၃။ ဇီယာညို	။
၃။ ပန်းနှမြစ်	။	၂၄။ ကြာဟင်း	။
၄။ တောက်ရပ်ခေါက်	၆၀	၂၅။ ကြောင်ပန်းစေ့	။
၅။ ဆင်တူးမနွယ်	။	၂၆။ သစ်တက်လင်းနေ	။
၆။ ဆီးဖြူသီး	၄၈	၂၇။ ပိတ်ချင်း	။
၇။ မောသာ	၃၆	၂၈။ ကွမ်းသီး	။
၈။ ရွားခေါက်	၂၄	၂၉။ ပန်းဥ	။
၉။ ပိတောက်နွှံ	၆	၃၀။ နှင်း	။
၁၀။ ပန်းခါးသီး	။	၃၁။ ဒန့်သကူးနီ	။
၁၁။ ပန်းဥ	။	၃၂။ ကန့်ကော်ဝတ္ထ	။
၁၂။ ပဲဆိမ့်နီမြစ်	။	၃၃။ နွားမြက်ရင်း	။
၁၃။ နတ်ထင်းရှူး	။	၃၄။ လက်ထုတ်စေ့	။
၁၄။ အိပ်မွေ့သီး	။	၃၅။ ကတြသခေါ့	။
၁၅။ နွယ်ချို	။	၃၆။ ဇီဝက ()။	
၁၆။ ငါးရန့်ပတူ	။	၃၇။ ရိသဘက ()။	
၁၇။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၃၈။ ကာကောလီ ()။	
၁၈။ ပရနွဝါ	။	၃၉။ ခိရကကောလီ ()။	
၁၉။ စရို	။	၄၀။ ရိဒ္ဒံ ()။	
၂၀။ ဇော်ကျီမုတ်ဆိတ်	။	၄၁။ ဝရိဒ္ဒံ ()။	
၂၁။ ဆေးဥပသကာ	။		

၎င်းဆေးဘက် ၄၁-မျိုးတို့ကို ယူ၍ အားလုံးထုထောင်းပါ။ အားလုံး
 သော ဆေးဘက်တို့ထက် ရေ ၈- ဆတိုရေပြီး ပြုပါ။ လေးပုံတပုံကျန်
 လျှင်ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ထောပတ်ခွက်တွင်ထည့်ထားပါ။ ၎င်း
 နောက်- သဗျက်သီး ၁၉၅-သားကိုယူ၍ လေးဆထက်ဖြစ်သော ရေတွင်
 ထည့်ပြီးကျပါ။ သုံးပုံတပုံကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းပြုပေးရည်
 ကိုလည်း ပထမပြုပေးရည်တွင်ထည့်ပါ။ ၎င်းနောက်- ထောပတ် ၉၆-

အားထိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

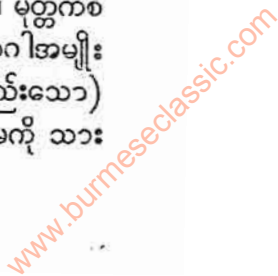
သားနှင့်ပျားရည် ၁၂၀ဝိ-သား၊ ပန်းလဲပွင့် ၉ဝိ-သားတို့ကိုထည့်ပါ။ ၎င်း
နောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ရာတန်စေ့	၆-သား	၆။ သစ်ကြာပိုးခေါက်	၆-သား
၂။ သင်္ဘောမြက်မွှေးအမဲ	။	၇။ ဖာလာယေစေ့	။
၃။ နံ့သာဖြူ	။	၈။ ကရဝေး	။
၄။ ဇာတိပွိုလ်သီး	။	၉။ ကုန်းကော်ဝစ္ဆ	။
၅။ လေးညှင်း	။	၁၀။ ပိတ်ချင်း	။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ယူ၍အမှုန်ပြုပြီးလျှင် ရှေးက ပြုလုပ်ခဲ့သော ပြုပ်
ဆေးရည်တွင်ထည့်ပါ။ ၎င်းနောက်-အိုး၏မျက်နှာဝကို ပိတ်ပြီး နေရာတ
ကျ တံဆိပ်ခပ် ဇော်မံပါ။ ၎င်းဆေးကို တလဖြစ်စေ၊ ၁၅-ရက်ဖြစ်စေ
မြေကြီးတွင် တွင်းတူးပြီး ထားပါ။ ဆေးဘက်များ ကောင်းမွန်စွာ အရည်
ဖြစ်လျှင် ထိုအိုးကိုထုတ်ယူပြီး လုံခြုံစွာ နေရာတကျ ပိတ်ထားသည်ကိုခွဲ
ယူဖြစ်ပါ။ ၎င်းနောက် ဆေးရည်တွင် ဆူးဖြူသီး အမှုန်ကို အနည်းငယ်
ထည့်အပ်သည် ရှိသော်...အညစ်အကြေး ကင်းသွား ပါလိမ့်မည်။ ၎င်းကို
“ဒသမူလာရိဋ္ဌ” (ဒသမူစိမ်ဆေး) ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား... ၎င်းဆေးရည်ကို သောက်အပ်သည် ရှိသော်-
ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ ယန်းနာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊
ဂူရောဂါ၊ ဂရင်ဂျီရောဂါ၊ လေရောဂါ၊ ဓာတ်အား ကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊
ပျို့အန်သော ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေ ဖျော့ရောဂါ၊ မျက်စိ ဝါရောဂါ၊ နူးနာ
ရောဂါ၊ မြင်းသရိုက် ရောဂါ၊ ဒုလ္လာ သရော့ရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနုန်သောရော
ဂါ၊ ဝမ်းရင်၌ဖြစ်သော ရောဂါ၊ ကျောက်သဲ ကျသောဆီးရောဂါ၊ မုတ္တကိစ်
(ဆီးအောင့်) ရောဂါ၊ များနှင့် ဓာတ်အား ကုန်ခမ်းသော ရောဂါအမျိုး
မျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ ၎င်း စိမ်ဆေးသည် (အားနည်းသော)
ပိန်ကြုံသောသူတို့အား ဝပြောစေနိုင်သည့်အပြင် မြူသော မိန်းမကို သား
သွီးရစေနိုင်၏၊ ထက်၏၊ သုက်နှင့်အားကို ပေးစွမ်းနိုင်၏။ ။

ကြက်သွန်ဖြူ ကလပ်အားတိုးဆေးကြီး

ဘေသန္တရတနာဝလိကျမ်း-အာမဝါတရောဂါဝိုင်ဗု

၁။ အခွံခွါပြီးသား		၁၃။ ပိတ်ချင်းမြစ်	၃
ကြက်သွန်ဖြူ	၃၀ဝိ-သား	၁၄။ သကြား	၂၄
၂။ အခွံကင်းသောနှမ်း	၁၅ဝိ	၁၅။ ဇီယာဋ္ဌူ	၁၅
၃။ ချင်းခြောက်	၇-၈	၁၆။ ဇီယာဋ္ဌို	၁၅
၄။ မြုပ်ကောင်း	၃	၁၇။ မုန်ညှင်း	။
၆။ ပိတ်ချင်း	။	၁၈။ ရှိန်းခို	။
၆။ နီနီစေ့	။	၂၃။ ဆားငါးမျိုး	၃-၁၅-စိ
၇။ စရို	။	၂၄။ ချင်းသတ္တုရည်	၁၅
၈။ ကန်ချုပ်နီမြစ်	။	၂၅။ ထောပတ်	၂၄
၉။ ဆင်ပိတ်ချင်း	။	၂၆။ နှမ်းဆီ	။
၁၀။ စမုတ်	။	၂၇။ ပုန်းရည်	၆ဝိ
၁၁။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၂၈။ မုန်ညှင်း	၁၅
၁၂။ ဖာလာစေ့	။	၂၉။ ပျားရည်	၂၄

၎င်းဆေးဘက် ၂၉-မျိုးတို့ကိုယူ၍၊ ခိုင်မာသောအိုးတွင် ထည့်ပြီးလျှင် ၎င်းတွင် ပုန်းရည် ၄၀-သား ကို ရောထည့်၍ အိုးကို လုံခြုံစွာပိတ်ပြီးလျှင် စပါးတွင် မြှုပ်ထားပါ။ ၁၂-ရက် စေ့ သောအခါ ဖေါ်ထုတ်ပြီး လျှင် ကံစီ(ကဇီ) ရည်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ပျားရည်နှင့်ဖြစ်စေ မှီဝဲပါ။ ၎င်းနောက်-ဆေး ကြေကျက်ပြီးသည် ရှိသော် ဒိန်ချဉ်နှင့် ပိဋိက (ဂျုံမုန်ဆုပ်) တို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍- ကြွင်းကျန်သမျှ အလိုရှိရာ အစား အသောက်ကို စားပါ။ တလတိုင်အောင်မှီဝဲသည် ရှိသော်.... လေမျိုး ၈၀- သည်းစခြေမျိုး ၄၀- သလိပ်မျိုး ၂၀-ရောဂါများနှင့် အင်္ဂါဇာတ် ကိုက်ခဲသော ရောဂါ၊ ဒုလ္လာ သရောရောဂါ၊ နူနာရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ဂရင်ဂျီရောဂါ၊ မြင်းသရိုက် ရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ ခယရုဂ်ရောဂါ၊ စသည်များကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ နှုတ်ကိုမြိန်စေ၏။ အင်းအင်ကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ ။

စားရန်အလေးချိန်။ ၆-သားမှ ၁၅-သားအထိ။

မှတ်ချက်။ ဆေးနည်းတွင်ဆားငါးမျိုးပါသည်။ ၎င်းဆားငါးမျိုး ကား...၁-သိန္ဓောဆား၊ ၂-ဆားပုပ်၊ ၃-တွင်းထွက်ဆား ၄-ချက်ဆား၊ ၅-သမုဒြာဆား၊
 အားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို ခွက်တခုတွင်ထည့်၍ နေ ပူတွင် လှမ်းထားသင့်သည်။ အရည်ခတ် ကုန်ခမ်းခြောက် သွေ့သွားသောအခါ-ဖွဲ့တွင်မြှုပ်ထားသင့်သည်။ ပုန်းရည် ပျားရည် ထောပတ် စသော အရည် ဆေးဘက် တို့ကို ကျမ်းတွင် ပြထားသည့်အလေးချိန်ထက်-တဆပို၍ ထည့် သင့်သည်ဟု သမားတော်ကြီးများ ဆုံးဖြတ် ထားလေ သည်။ လေမျိုး(၇၀)၊ သည်းခြေမျိုး ၄၀၊ သလိပ်မျိုး ၂၀ တို့ကို မာခဝ နိဒါန်းကျမ်းတွင် အကျယ်ပါသည်။

ချီးသီးသက်ရှည်အားတိုးပြင်ဆေးရည်

ဧရာဝတီတနာကရကျမ်း (၉၂၉)

ချီးသီးငါးလုံးကို ဖြတ်တောက်ပြီးလျှင် စင်ကြယ်အောင်ပြုလုပ်၍ ရေ နှင့် စနစ်တကျပြုတ်ပြီးလျှင် အေးသောအခါ ထောပတ်နှင့် နှုတ်ခမ်း၊ အာ ခေါင်တို့တို့ သုတ်လိမ်းပြီးနောက် ထိုချီးသီး ပြုတ်ရည်ကိုသောက်ပါ။ ၎င်း နောက် ချီးသီးငါးလုံး-ငါးလုံးတိုးသွား၍ပြုတ်ရည်ပြုပြီးလျှင် သောက်ပါ။ ထိုသို့ ငါးလုံး-ငါးလုံးတိုးသွား၍ချီးသီးလုံးရေ ၇၀-ပြည့်သောအခါ၊ ရှေ့ သို့မတိုးတော့ဘဲ ၎င်းမှ ချီးသီးငါးလုံးကို ပြန်လျှော့ပြီးလျှင် နောက်ဆုံး ငါးလုံးကျန်သောအခါရစ်ပါ။ (ဆေးတပတ်လည်ပြီဟု မှတ်ပါ) ၎င်းပြင် နေ့တိုင်း ချီးသီးရေသောက်လို့ ကြေကျက်သွားပြီးနောက် ထမင်းကိုအေး အောင်ပြုပြီးလျှင် ထောပတ်နှင့် နွားနို့ ရော၍ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း စားပါ။ ထိုသို့စနစ်တကျစားခြင်းကြောင့် ပညာကြီးခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ အရေတွန့် ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ပျက်သောသုက်ကိုလည်း ကောင်းစေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ချီးသီးမျိုးသည် အဆိပ်မျိုးတွင်ပါသည်။ အသားအရေ ကို လှန်စွာကောင်းမွန်စေတတ်၏။ သဒ္ဓ(စင်ကြယ်အောင်) ပြုလုပ်၍ ၎င်းမှာသည့် အတိုင်း အတိအကျ စီမံပြီးမှအသုံး ပြုသင့်သည်။

မယ်ဇယ်ပွင့်-ဆေးအရက်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဓိကရကျမ်း (၁၂၅) (၈)

၁။ မယ်ဇယ်ပွင့်	၇၆၆	၄။ ချီးသီး	၁၉၅
၂။ အိပ်မေ့သီး	၃၈၅-၈	၅။ ပဲဆိမ့်နီ	၉
၃။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	၁၉၅	(ဝါဠိပွင့်သံတိတာကျမ်းအလို) ဝိ	၃၀

၎င်းတို့ကို အားလုံးထုထောင်းပြီးလျှင် ၂၃၀၄ သားအလေးချိန်ရှိသော ရေဖြင့်ပြုပ်ပါ။ ရေ ၇၆၆-သားအလေးချိန် ကျန်သည်ရှိသော် စစ်ယူပါ။ အေးသည်ရှိသော် ထိုပြုပ်ဆေးရည်၌ ၉၆ သားအလေးချိန်ရှိ ပျားရည်နှင့် ရောစပ်ပြီးလျှင် ဖျဉ်းအိုးတလုံးတွင် ဖါလာ၊ ပန်းရင်း၊ အကျော်နက်၊ နံ့သာဖြူ၊ လိမ်းကျန်ပြီးနောက် အထက်ပါပျားရည်နှင့် ဆေးရည်ကိုထည့်ပါ။ မျက်နှာဝကို လုံအောင်ပိတ်ပြီးလျှင် တလခန့်ထားပြီးနောက် စစ်ယူပါ။ ထိုဆေးအရက်သည် ဝမ်းဗီးကို လွန်စွာ တောက်ပ စေ၏။ သစ်ပိပ်၊ သည်းခြေကြောင့် ဖောရောင်ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ နှုနာ၊ ညှင်း၊ ရောဝါတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဒုလ္လာသရောရောဂါကိုလည်း ပယ်ဖျောက်နိုင်သည့်အပြင် ကာမအား၊ သုက်အားကိုလည်း လွန်စွာတိုးပွားစေ၏။

အသက်ဆက် အားတိုးဆေးအရက်

ဘေသဇ္ဇရတနာဓိကရကျမ်း အပျားရောဂါဝိဇ္ဇာ ၄

၁။ တင်လဲဟောင်း	၇၆၆-သား	၁၀။ အတိသ	၃၀-သား
၂။ ဆူးဖြူခေါက်	၆၀-သား	၁၁။ ဒဟဿကိုင်း	။
၃။ သလဲသီးအခွံ	၃၀-သား	၁၂။ နတ်ထင်းရူး	။
၄။ မုယားကြီးရွက်	။	၁၃။ ဥသျှစ်ခေါက်	။
၅။ လက်ပန်စေး	။	၁၄။ ကြောင်လျှာ	၃၀-သား
၆။ ဆီးဖြူသီး	။	၁၅။ သခွတ်	။
၇။ ဆစ်ဆိမ့်သီး	။	၁၆။ သာလပဉ္စိ	။
၈။ ဖန်ခါးသီး	။	၁၇။ ပြိဿပဉ္စိ	။
၉။ ဖါလာကြီး	။		

- ၁၈။ မြေပုံခရမ်းကြီး ၃၀-သား ၂၂။ ကြီးအားယော်မြစ် ၃၀-သား
- ၁၉။ မြေပုံခရမ်းလေး ။ ၂၃။ ကန်ချုပ်နီ ။
- ၂၀။ ဆူးလေ ။ ၂၄။ ခွေးလေးယားစေ့ ။
- ၂၁။ ဆီးခေါက် ။ ၂၅။ ပရနွေဝါ ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူပြီးလျှင် တင်လဲမှတပါး ကျန်သမျှ ဆေးဘက်တို့ကို ထုထောင်းပြီးလျှင်ထားပါ။ ကြံသဏာခဲကို အလေးချိန် ရှစ်ဆထက် ရှိသောရေဖြင့် ဖျော်ပြီးလျှင် ထိုအိုးထည်းတွင် အခြားသော ဆေးဘက်တို့ကို ရောထည့်၍ နက်စောက်ခိုင်ခန့်သော အိုးကြီးတလုံး၌ ထည့်ပြီးလျှင် အဖုံးအဝကို လုံစွာပိတ်ထားပြီး ရက်ပေါင်း ၂၀-တိတိထားရမည်။ ရက်ပေါင်း ၂၀- မပြည့်မှီ ၁၆- ရက်ပြည့်သော အခါ ထိုအိုးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် အောက်ပါဆေးဘက်တို့ကိုထည့်ပါ။ ၉၆-သား အလေးချိန်ရှိသော ကွမ်းသီးလုံးများကို ထုထောင်းပြီးလျှင် အောက်ပါ ဆေးဘက်တို့ကို ထည့်ပါ။

၁။ ပဒိုင်းမြစ်	၆-သား	၁၁။ ပန်းနု	၆-သား
၂။ လေးညှင်း	။	၁၂။ ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်	။
၃။ ဒန့်သကူး	။	၁၃။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။
၄။ ပန်းရင်း	။	၁၄။ ဖါလာ	။
၅။ နံ့သာဖြူ	။	၁၅။ ဇာတိပွိုလ်သီး	။
၆။ စမုစပါး	။	၁၆။ နွားမြက်ရင်း	။
၇။ စမုဖြူကြီး	။	၁၇။ ဥပသကာအမဲ	။
၈။ ငြုပ်ကောင်း	။	၁၈။ ချင်းခြောက်	။
၉။ ဇီယာဖြူ	။	၁၉။ ပဲနံ့သာ	။
၁၀။ ဇီယာညို	။	၂၀။ နံ့သာနီ	။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ထုထောင်း ပြီးထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် အဖုံးပြန်ပိတ်၍ ၄-ရက် တနည်း- ၁၅-ရက် ဆက်ထားပါ။ အရက်ချက်ကြိယာဖြင့်စနစ်တကျ အရက်ထုတ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်းဆေးအရက်ကို နေ့စဉ်အမြဲ အတိုင်းအရှည်နှင့် လျော်စွာ သောက်သုံး မှီဝဲသည် ရှိသော် ခန္ဓာကိုယ် တောင့်တင်း

ခြင်းကို ပြုနိုင်၏။ ဝါဇီခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်ပစေနိုင်
၏။ အဆင်းနှင့်ခွန်အားကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ သန္တပီတိ အဖျားနှင့် ဝမ်း
ရောဂါတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ခန္ဓာကိုယ်အေးလာသည်ရှိသော်...အတန်
ငယ်ကြားသာအခါမှ- တကြိမ်စီ၊ တကြိမ်စီ၊ သောက်သင့်၏။ ထို ဆေး
အရက်သည် သေပြီဟု မျှော်လင့်ချက်မရှိလောက် ဖြစ်သော သူများကိုပင်
အသက်ဆက်ပေးနိုင်သောကြောင့် “မတသသဇီဝနီ သူရာ” ဟု ခေါ်ဆို
အပ်၏။

မှတ်ချက်။ ဤကျမ်းရင်းစာသား၌ အရက် ၂၁-တွင် ၁၆- ရက်
ဆေး စိမ့်၍ ကျန်လေးရက် ဆေး ထည့်ပြီး စိမ့်ရန် ရှိသည်။
အဖွင့်များ ၌ကား... ဤဆေး လေးရက် သည် ရက် တို့
တောင်းနေသောကြောင့် ၁၆-ရက် ဆေးမှန်ထည့်ပြီး စိမ့်
ထားရန်ဖြည့်စွက်၍ ထည့်ထားသည့်အတိုင်း အထက်ပါ
ပြန်ဆိုချက်တွင် တနည်း- ၁၆-ရက်စိမ့်ထားရန်ဟု ဖြည့်
စွက်၍ ပြန်ဆိုထားပါသည်။ ။

တနည်းသင်္ကန်းဆက် အားတိုး ဆေးအရက်

နပုံသကာမတကျမ်းတတိယကဏ္ဍ ၉-ဒိင်္ဂါးမှ

၁။ တင်လဲအသစ်	၃၀၀	၄။ ကွမ်းသီး	၄၀
၂။ ဆူးဖြူပင်၏အခေါက်	၄၀	၅။ တေက်ရပ်	၁၅
၃။ ဆီးခေါက်	။	၆။ ချင်းခြောက်	၆

၎င်းအားလုံးတွင် ထုထောင်းသင့်သော ပစ္စည်းများကို ထုထောင်း၍
ချင်းတို့ကို ကျောက်ပျဉ်တွင် ကြိတ်ပြီးထည့်ပါ။ အားလုံးသောဆေးအချိန်
၈-ဆထက် -တနည်း- ၁၆ ဆထက် ရေဖြင့် ကြံသကာခဲကို ဖျော်ပြီးလျှင်
၎င်း၌ အစဉ်အတိုင်း ၁- ချင်းခြောက်၊ ၂-ဆူးဖြူခေါက်၊ ၃-ဆီးခေါက်
နှင့် အခြားသော ဆေးဘက်တို့ကိုရောပါ။ အားလုံး တို့ကို ခိုင်မာသော
မြေအိုးတွင် အဝပိတ်ပြီးလျှင် ရက်ပေါင်း ၂၀- ထား ပါ။ ၎င်းနောက်
အရက်ချက်ယန္တရားဖြင့်ဖြစ်စေ ထည့်ပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့် အရက်
ထုတ်ယူပါ။ အရက်ထုတ်ယူနေသောအချိန်တွင် အောက် တွင် ဖော်ပြ
ထားသောဆေးဘက်တို့ကို အမှန်ပြုပြီးထည့်ပါ။ ။

၁။ ကွမ်းသီး	၁-၁၄	၁၃။ ပန်းဥ	၁-၁၄
၂။ မုတ်ခါး	။	၁၄။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်	။
၃။ နတ်ထင်းရူး	။	၁၅။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်	။
၄။ လေးညှင်း	။	၁၆။ ဖာလာ	။
၅။ ဒန့်သကူး	။	၁၇။ ဇာတိပျိုလ်သီး	။
၆။ ပန်းရင်း	။	၁၈။ နွားမြက်ရင်း	။
၇။ နံ့သာဖြူ	။	၁၉။ ဥပသကာအမဲ	။
၈။ စမုစပါး	။	၂၀။ ချင်းခြောက်	။
၉။ စမုဖြူကြီး	။	၂၁။ ပဲနံ့သာ	။
၁၀။ ငြုပ်ကောင်း	။	၂၂။ ဆိတ်ချိုလိင်ပင်	။
၁၁။ ဇီယာဖြူ	။	၂၃။ နံ့သာနီမှုန့်	။
၁၂။ ဇီယာညို	။		

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို အမှုန့်ပြု၍ ထည့်ပါ။ ၎င်းဆေးကို စနစ်တကျဖြင့် ပမာဏထောက်ချင့်၍ အမြဲမပြတ် မှီဝဲအပ်သည်ရှိသော် ကျမ္မာရေးတိုးပွားခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်တောင်တင်းစေခြင်း၊ အားအင်နှင့် ဓါတ်အား၊ ဝမ်းမီး၊ မှတ်ဉာဏ်၊ သုက်၊ ဓါတ်တို့ကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ လေရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ လွန်စွာ ကာမအားကို တိုးပွားစေ၏။

ဆံပင်နက်မှောင် ကြာရိုးရည်အားတိုးဆေး

ရသစိန္တာမဏိကျမ်းမှ

၁။ ဆားပုပ်	၄။ ပျားရည်
၂။ နှမ်းမှုန့်	၅။ ကြံသကာပဲ
၃။ ထောပတ်	၆။ ကြာရိုး (ကြာရိုးကိုထုထောင်း၍ အရည်ကို ညှစ်ယူပါ)

၎င်းအားလုံးတို့ကို ကြာရိုးအရည်နှင့် လေးတူ ရောစပ်ပြီးလျှင် အားလုံးသောဆေးဘက်ကို သံအိုးတွင်ထည့်၍ မျက်နှာဝလံခြုံအောင် ပိတ်ပါ။ ထိုဆေးသံအိုးကို ဖွဲ့ကျဉ်း၌ထည့်၍ မြှုပ်ပါ။ ထိုဆေးအိုးကြီး၌ အမြဲမပြတ် မီးထည့်ပေးပါ။ ၂၁-ရက်လွန်မြောက်သောအခါ ထိုဆေးကို သောက်လိုရပြီဟုမှတ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...သင့်လျော်သော အလေးချိန်ကို ချင့်ချိန်၍စား
 သောက်ရာ၏။ ၎င်းဆေးစားသောက်ပြီးနောက် ကြံသကားခဲနှင့် ‘ကောသ
 ကာလ’ မည်သောကြံကို စားရာ။ ၎င်းဆေးကို မှီဝဲနေစဉ် အတွင်း အမြဲ
 မပြတ် ချဉ်သောအစာ၊ ငန်သောအစာ၊ များကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ အမျက်
 ထွက်ခြင်း၊ မေထုန်အမှုကိုပြုခြင်းကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ အေးသောနေ
 ရာဋ္ဌာန၌ နေထိုင်သင့်၏။ ဤဆေးကို အမြဲမပြတ် သုံးလခန့် မှီဝဲအပ်သည်ရှိ
 သော် ဖြူသောဆံပင်များသည် ပျော့ပြောင်း နူးညံ့ လာသည့် အပြင်
 မည်းနက်လာပါလိမ့်မည်။

ခန္ဓာကိုယ် ခတင်တင်း ကြမ်းမာလာလျက် နှစ်လိုဘွယ်ရာ တရပ် အ
 နေနှင့် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်သွေးအရောင်ဖြူစင်လာပြီးလျှင် လုံးလ
 ဝိရိယထက်သန်လာခြင်း (ပျင်းရိနွဲ့နောင်းမှိုင့်တွေဝေငေးမောမှုကင်းခြင်း)
 ထိုသူ၏ ဆံပင်များသည် အသက်ထက်ဆုံး ဘယ်တော့မှ မဖြူခြင်း၊ ၎င်း
 ဆေးကို မှီဝဲခြင်းကြောင့် အားအင် တိုးခြင်း၊ သုက်ခါတ်ပွားများခြင်းဖြစ်
 နိုင်၏။ မည်သည့်အခါမျှ အနာရောဂါများ တစ်တခု ခန္ဓာကိုယ်တွင် မဝင်
 ရောက်နိုင်ခြင်း၊ ထိုဆေးသည် မင်းများသာလျှင် ထိုက်တန်၍ မွန်မြတ်သည့်
 အပြင် သူးခြားစွာ ရှိသေလေးစား ပူဇော်အပ်သောဆေးဖြစ်၏။

အပူငြိမ်း ပဒုမ္မာ အားတိုးဆေး

ဝိက္ခမတ္တကျမ်း-ဝါတပဒရရောဂါဝိဒါးမှ

၁။ ပဒုမ္မာကြာဖြူ	၆-၀	၁၁။ ကြာညိုပွင့်	၆- ၀
၂။ ဒိန်သကူး	။	၁၂။ ထန်းဦးကျောက်	။
၃။ မျက်မွှေးအဝါ (ဥသီရ)	။	၁၃။ ဥမွန်ဥ	။
၄။ နတ်ကောက် (နတ်စပါး)	။	၁၄။ ကညက်ဥ	။
၅။ မုသ်ပဲရိုင်း	။	၁၅။ ဇီဝက	။
၆။ ခိုရကာကောလီ ()	။	၁၆။ ဆီးဖြူသီး	။
၇။ ရေမနေ အမြစ်ခေါက်	။	၁၇။ ဖန်ခါးသီး	။
၈။ နွယ်ချို	။	၁၈။ သစ်ဆိမ့်သီး	။
၉။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်	။	၁၉။ သခွါးစေ့	။
၁၀။ ဘောက်မဲ့မြစ်	။	၂၀။ ငှက်ပျောသီး	။

၎င်းဆေးဘက် ၂၀-တို့ကိုယူ၍ ကြိတ်ပြီးလျှင် နွားနို့ ၇၅-သား၊ ရေ ၃၆-သား၊ ထောပတ် ၁၂-သား ၎င်းတို့ကိုယူ၍ ထောပတ် ချက်နည်း အတိုင်းချက်ပြီးလျှင်စစ်ယူပါ။

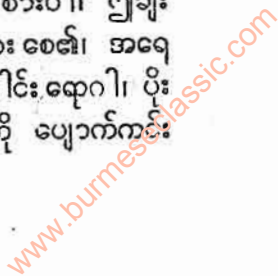
ဆေး၏အကျိုးကား-မီးယပ်ရောဂါ၊ ရတ္တပိတ်(သွေးအနံ့သွေးကျ)ရောဂါ၊ သွေးတူ (သွေးလုံး) ကိုယ်ရေစိမ်းသော ရောဂါ များနှင့် အမျိုးမျိုးသော သည်းခြေရောဂါ၊ ကိုယ်ရောဂါသောရောဂါ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ အဖျားအိုရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ မူးရစ်သောရောဂါ၊ မူးသောရောဂါ၊ များကိုပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ ရာသီဥတု သွေးမရှိ (နည်းပါး၏) သား သွီးမရနိုင်၊ ထိုမိန်းမများသည် ဤဆေးစားရန်သင့်၏။ ဤဆေးကို စားသည်ရှိသော်... နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မိန်းမများနှစ်သက်ခြင်းကို တိုးပွားစေလိမ့်မည်။ ဤ “သီတတလျာဏ” မည်သောဆေးသည် အကောင်းဆုံး “အာယုဇန” ဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ ၊ ဆီးဖြူ၊ ဖန်ခါး၊ သစ်ဆိမ့်သီးဟု ဆေးနည်းကို ဖော်ပြရာတွင် ကျမ်းတကာ၌ သာမည ဆိုထားသည်။ သာမညယူသောအခါ အစေ့ထုတ်ယူရန်မမေ့သင့်ပါ။

၅-လုံးတိုး ချီးသီးအသက်ရှည်အားတိုးဆေး

စက္ကမာကျမ်း-ဣန္ဒြေရောဂါခိုင်းမှ

ချီးသီး ၅-လုံးကိုယူ၍ အတုံးခတ်ငယ်ငယ်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ရှေးကပြုလုပ်ခဲ့သော အစီအစဉ်အတိုင်း ပြုပ်ဆေးရည်ပြုလုပ်ပါ။ အိုးအတွင်း အိုးနုခမ်းအတွင်း ကပ်နေသောချီးသီးဆီကို ထောပတ်ထည့်စပ်၍ သောက်ပါ။ ဤနည်းအတိုင်း နောက်တနေ့တွင် ချီးသီး ၅-လုံးကိုတိုး၍ ချီးသီး အလုံး ၇၀- တိုင်အောင် ပြုပ်ဆေး လုပ်ပြီး သောက်ပါ။ ၎င်းနောက် အလုံး ၇၀- ပြည့်သော အခါ ၅-လုံး ၅-လုံးစီ အစဉ်အတိုင်းလျော့၍ ၅-လုံးအထိ သောက်ပါ။ ဆေးသောက်ပြီး၍ ကြေကျက်သွားသော အချိန်၌ ထောပတ်၊ နွားနို့ကိုတို့ ကြိုက်ရာယူ၍ ထမင်းအေးအေးနှင့် စားပါ။ ဤချီးသီးဆေးသည် အသက်ရှည်ဆေးဖြစ်၏။ ပညာကို တိုးပွားစေ၏။ အရေတုန်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ နူနာရောဂါ၊ သွေးဝမ်း လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ သုက်ဓာတ်ပျက်သောရောဂါကို ပျောက်ကင်းစင်ကြယ်စေ၏။

ကြာညိုသုက္ခိယား အားတိုးဆွေး
ဝိက္ခဝတ္တကျမ်း-ယောနိဇရာဂါရိုင်း

- ၁။ ကြာညို ၂၄ ဂ။ သရ (ခြားမြက်) ၂၄
- ၂။ မျက်မှေး (ဥသီရ) * ၉။ ဒဗ္ဗ (သက်စာယ်ကလေး)။
- ၃။ နွယ်ချို ၁၀။ ဣက္ခ (ကြ) ။
- ၄။ သဗျက်သီး ၁၁။ ဇီဝနိယ ဂိုက်၏ ဆေးဘက်
- ၅။ ဥမွန်ဥ ။ များ ၂၄-စီ
- ၆။ ကံသ (သမန်းမြက်) ဒယ်ပုတ်။ ၁၂။ နွားထောပတ် ၉၆
- ၇။ ကာသ (သက်ကယ်ကြီး) ။ ၁၃။ ကညွတ်ဥ သတ္တုရည် ၃၈၅-၇

၎င်းဆေးဘက် ၁၃-မျိုးတို့ကိုယူ၍ ထောပတ်ဆေးချက်နည်း အတိုင်း ချက်ပြီးလျှင် သကြားလေးပုံတပုံနှင့် အတူစားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...ရတ္တပဒရ (မီးယပ်သွေးပျက်)ရောဂါ၊ လေကြောင့် ဖြစ်သောရောဂါ၊ သွေး သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်သောရောဂါ၊ မုတ္တကိစ် (ဆီးအောင့်)ရောဂါ၊ ဆည်းခြေရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ သားဖွားသောရောဂါများကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အားနည်းသူများနှင့် သုက်အား နည်းသူများ အတွက် ဤဆေးသည် လွန်စွာအကျိုးပြု၏။ ။

စားရန်အလေးချိန်-၁၂-သား

မှတ်ချက်။ ဇီဝနိယဂိုက် ဆေးဘက်များကို စာမျက်နှာ (၃) စွင့် ကြည့်ရှုပါလေ။

* ဗယဆေးဆိုစံတွင် (ဆခဆ်) ဟု မေးဝယ်လျှင်ရသည်။

ကန်ချုပ်နိမြစ်အားတိုးစုဆေး
ဝိက္ခဝတ္တကျမ်း-ပလိတ ဇရာဂါရိုင်း

- ၁။ ကန်ချုပ်နိမြစ် ၃၀၀ ၅။ ပိတ်ချင်းသီး ၁၂
- ၂။ ထောပတ် ၄၀ ၆။ ပိတ်ချင်းမြစ် ။
- ၃။ ပုန်းရည် ၉၆ ၇။ စရိ ။
- ၄။ ဒိန်ချဉ်ရည် ၁၉၂ ၈။ ကန်ချုပ်နိ ။

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

၉။ ချင်းခြောက်	၁၅	၁၄။ ဇီယာဖြူ	၁၅
၁၀။ တာလီသပတ္တ ()	။	၁၅။ နန္ဒင်း	။
၁၁။ ဂျုံစား	။	၁၆။ နန္ဒင်းနွယ်	။
၁၂။ သိန္နောသား	။	၁၇။ ငြုပ်စောင်း	။
၁၃။ ဇီယာညို	။		

၎င်းဆေးဘက်-၁၇-မျိုးတို့ကို အမှုန်ပြု၍ ကြိတ်သင့်သည်ကို ကြိတ်၍ တပေါင်းစည်းပြုပြီးလျှင် ထောပတ်ဆေး ချက်နည်းအတိုင်းချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ဤဆေးကိုမိမိစဲသည်ရှိသော် အဖျဉ်းရောဂါ၊ ဝှု ရောဂါ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သောရောဂါ၊ ဝမ်းဗိုက်တစ်ရောင်ကယ်သောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ ဆီးအိမ်တိုးကျင် သောရောဂါ၊ နှလုံးထိုးကျင်သောရောဂါ၊ နံဘေးထိုးကျင်သောရောဂါ၊ ခါး ကိုက်ရောဂါ၊ ခူးခေါင်းကိုက်ရောဂါ၊ လေချုပ်ရောဂါ၊ ထိပ်ခတ်နာရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ဖောရောင်သောရောဂါ များကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အားနှင့်အဆင်းကိုတိုးပွားစေ၏။ ဝမ်းမီးကိုလျှော့စွာတောက်ပစေနိုင်၏။ ဤ ဆေးသည် ပြာဝမ်းရောဂါ စွဲကပ်နေသော သူများကိုပင် အကျိုးပြုနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်- ၃-သားမှ-၆-သားအထိ။

အချိန်မရွေးအားတိုးဆေး

၆ က္ကတ္တကျမ်း-ပဗေမာရောဂါပိုင်းမှ

၁- သလဲစေ့ ၄ဂို-သား၊ ၂- မုယောဆန် ၉၆-သား၊ ၃- ကုလားပဲ ၁၅- သား၊ ၎င်းတို့ကိုယူ၍ ၈- ဆထက် ဖြစ်သော ရေဖြင့် အတူ ပြုပပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင် ချပါ။ ၎င်းပြုပဆေးတွင် ၁- ထောပတ် ၁၅-သား၊ ၂- နွားနို့ ၃၆-သား၊ ၃- ကညွတ်ဥသတ္တုရည် ၃၆-သား၊ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

၁။ သဗ္ဗကံသိး	၁၂။	၁၂။ နတ်ထင်းရူး	၁၂
၂။ စွန်ပလွန်သိး	။	၁၃။ ကြောင်ပန်းစေ့	။
၃။ ကာကောလီ ()	။	၁၄။ ကျီးအာမြစ်	။
၄။ နှပ်ချိုခေါက်	။	၁၅။ နန္ဒင်း	။
၅။ သလဲသိး	။	၁၆။ နန္ဒင်းနှယ်	။
၆။ ဇီယာ	။	၁၇။ ပဲဆိမ့်နီ	။
၇။ မေဒါ ()	။	၁၈။ ပန်းနု	။
၈။ မဟာမေဒါ ()	။	၁၉။ အိပ်မူးသီး	။
၉။ ဆီးဖြူသီး	။	၂၀။ ဥမုန်ဥ	။
၁၀။ ဖန်းခါးသီး	။	၂၁။ ဆေးဥပသကာ	။
၁၁။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၂၂။ ဖာလာ	။

၎င်းဆေးဘက် ၂၂-မျိုးတို့ကိုယူ၍ ကြိတ်ပြီးလျှင် ရောထည့်၍ ထောပတ် ချက်နည်းအတိုင်းချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... အလေးချိန်ကို ချင့်ချိန် ၍ ကွမ်းနှင့် ဖြစ်စေ ထမင်းစားသောအခါဖြစ်စေ အချိန်မရွေး ဥတုမရွေး မှီဝဲသည်ရှိသော်.... ဒုလ္လာသရောရောဂါ ၂၀၊ မုတ္တဘာတ် (ဆီးချုပ်) ရောဂါ၊ ကျောက်တည်ရောဂါ များနှင့် ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသော မုတ္တကိစ် (ဆီးအောင့်) ရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဤဆေးသည် အသက်ကိုရှည်စေ၏။ ဤဆေးကို စားခြင်းကြောင့် ဂ-ပါးအပြားရှိသော ထိုးကျင်သောရောဂါ၊ အပျားရောဂါ၊ ကိုယ်ရောဂါရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေစိမ်းပုပ်သောရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ ခြေသလုံးကြီးရောဂါများကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဤ“မဟာဒါဠိမာဒိဗံတ” ဆေးကို “အသိန္နီကုမာရ” ရသေ့တို့သည် မိန့်ဆိုထားလေသည်။ ဤဆေးသည် အသက်ကို ရှည်စေသည့်အပြင် အဆီဩဇာကိုလည်း ထိုးပွားစေ၏။ ရင်းပြင် အမျိုးမျိုးသော ရောဂါတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်-၆-သားအထိ။

လေနိုင်ဝမ်းဖိုးအားတိုးဆေး

စက္ကဘက္ကကျမ်း-အာမဝါတရောဂါခိုင်းမှ

အဆီထုတ်ထားပြီးသော မုန့်ညှင်းဖြူစေ့ အဖတ် ၄၀-သားကို ယူ၍ ကောင်းမွန်စွာရေနှင့်ဆေးပြီးလျှင် ဖွဲသန့်ရှင်းအောင်လုပ်ပါ။ ရေနှင့်တကွ ဖြစ်သော မုန့်ညှင်းဖြူစေ့ အဖတ်၌ ၄၀-သားအလေးချိန် ရက်တက်ရည်ကို ရော၍ ၃-ရက်စပါးထည်း၌ မြှုပ်ပါ။ ၃-ရက် ပြည့်ပြီးနောက် ထုတ်ယူ၍ အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား-

၁။ မုယားကန်	၃	၅။ ဗိဘုတ်ပင်	၃
၂။ ဆူးလေ	။	၆။ ရေခဲတက်ခေါက်	။
၃။ စမုစပါး	။	၇။ ချင်းခြောက်	။
၄။ ပရန္တဝါ	။	၈။ သဗျက်သီး	။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးရောထည့်ပါ။ ထိုဆေးတွင်အချဉ် ပေါက်လာသောအခါ၎င်းနှင့်အတူ ဆန်ရော၍စမင်းချက်ပါ။၎င်းနောက် ဤဆေးတွင် လှော်ပြီးသားရှိန်းခို၊ မုန့်ညှင်း၊ သိန္ဓော ဆား တို့ကို ရော၍ ကောင်းမွန်စွာကြော်ပါ။ “သိဝဒါသ” ဆရာကြီး၏ အလိုအားဖြင့် ဤနေရာ ၌ အချဉ်ရည် ၃-၈-သား၊ ဆန် ၃-သား၊ ရေ ၂၇-သား ထည့်၍ချက်သင့်၏။ ၎င်းပြင် အားလုံးကို ကြော်ရန်အတွက် မုန့်ညှင်းဆီ ၁၂၊ ရှိန်းခို ၅-ရတီ၊ သိန္ဓောဆား ၂-ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဤ သောက်ဆေးတွင် ဆား အနည်းငယ် ရော၍မှီစဲသည် ရှိသော်... ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသော အစာ မကြေ လေထိုးရောဂါ၊ ဒေါသတပါးကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ပါး သုံးပါး ကြောင့် ဖြစ်စေ ဖြစ်တတ်သော ခါး ပေါင် ဒူးခေါင်း သုံးခွဆုံ၌ဖြစ်သော လေ ရောဂါတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဤဆေးကို မှီဝဲခြင်း ကြောင့်- လေချုပ် သောရောဂါကိုလည်းပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အားအင်တိုးပွားခြင်း၊ အဆင်း တိုးပွားခြင်း၊ ပါစက ဝမ်းမီး တိုးပွားခြင်းတို့ကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏။

သရက်သီးရည်အားတိုးချက်ဆေး

ဖောဂရတနာကရကျမ်း (၉၆၀)

မုည့်ခင်ပြီးသောသရက်သီးအရည်အလေးချိန် ၇၆၀-သား၊ သကြားဖြူ အလေးချိန်-၁၉၂-သား၊ နွားထောပတ် အလေးချိန်-၄၀-သား၊ ချင်းခြောက်မှုန့်-၂၇-သား၊ ငြုပ်ကောင်းမှုန့်-၁၂-သား၊ ပိတ်ချင်းမှုန့်-၁၂-သား၊ ရေ-၁၉၂-သား၊ အားလုံးကို စုပေါင်းပြီးလျှင် မြေအိုးခွက်တွင် ထည့်၍ စနစ်တကျချက်ပါ။ သစ်သားယောက်မဖြင့် မေ့ပါ။ ၎င်းနောက်-ကျက်ခါနီးသောအခါ အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ နံနံစေ့	၃-သား	၇။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	၃-သား
၂။ ဇယာ	။	၈။ ဖာလာ	။
၃။ ကန်ဇျပ်နီမြစ်	။	၉။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့်	။
၄။ ကရဝေး	။	၁၀။ လေးညှင်း	။
၅။ နွားမြက်ရင်း	။	၁၁။ ဇာတိပွိုလ်သီး	။
၆။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။		

၎င်းဆေးဘက် ၁၁-မျိုး တို့ကို အမှုန့်ပြုပြီးထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် စနစ်တကျချက်ပြီးသောအခါ အောက်သို့ချ၍အေးသောအခါ ထိုဆေးထည်းတွင် ပျားရည် ၂၇၂-သားထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ထိုဆေးကို ညစာမစားမီရှေးဦးစွာ ၃-သား အစိုင်းအရည်မျှစားသည်ရှိသော်....ထိုသူသည် မေထုန် မှီဝဲရာ၌ မြင်း လားပမာ စွမ်းနိုင်၏။ ၎င်းပြင် အားအစွမ်းရှိခြင်း၊ နှလုံးရှင်လန်းခြင်း၊ ဝဖြိုးခြင်း၊ အမြဲရောဂါကင်းခြင်း ဖြစ်နိုင်၏။ ထိုဆေးသည် ဝမ်းကိုက် ရောဂါအမျိုးမျိုးကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ၎င်းပြင်ခယရုပ်ရောဂါ၊ ပန်းနာ ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်သောရောဂါ၊ သည်းခြေရောဂါ၊ နှုတ်ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါတို့ကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ဇီဝက-အကောင်းဆုံးအားတိုးဆေး

ယောဂရူတနာကရကျမ်း (၉၁၈)

၁။ ဇီဝက	()	၁၂။	၇။ သဗျက်သီး	၁၂)
၂။ ရိသဘက	()	။	၈။ နွယ်ချို	။
၃။ မေဒါ	()	။	၉။ မုသိပ်ရိုင်း	။
၄။ မဟာမေဒါ	()	။	၁၀။ မာသိပ်	။
၅။ ကာကောလီ	()	။	၁၁။ ဥမွန်ဥ	။
၆။ ဒိရကာဇောလီ	()	။	၁၂။ နံ့သာနီ	။

၎င်းဆေးဘက် ၁၂-မျိုးတို့ကိုယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် သကြား၊ ပျားရည် ကိုရောထည့်ပါ။ ထိုဆေးကို ရတ္တပိတ် (သွေးအန် သွေးကျ) ဖြစ်ရာ၌၎င်း၊ ပါဒရက်ရောဂါ၌၎င်း၊ သုက်အားကုန်ခမ်းသော ရောဂါ၌၎င်း၊ ပေးရန်သင့်၏။ အကောင်းဆုံးအားတိုးဆေးဖြစ်၏။ ကိုယ်အင်္ဂါပူလောင်ခြင်း၊ သည်းခြေပူလောင်ခြင်း၊ ရောဂါတို့ကိုလည်း ၎င်းထောပတ်ချက်ဆေးသည် ကောင်းစွာပျက်ဆီးနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ သည်းခြေပူရောဂါ ဖြစ်ပုံမှာ- သည်းခြေ ရည်သည် ပူနွေးသော အခိုးရည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ရွှေ့ရှားရ၏။ အခိုးဓာတ်တလူလူအနေဖြင့် အပြင်သို့ထွက်သွားရ၏။ သို့မဟုတ်လျှင် သွေးတွင်ငုတ်ပျက်နေလျှင် ထိုသွေးသည် တဖြေးဖြေး အနွေးဓာတ်မှ အပူသို့ရောက်သွားရ၏။ အစာပူဆေးပူဥထုပူ အညောင်းပူ အားကြီးလျှင်ပို၍ပူလာရ၏။ အချို့ တကိုယ်လုံး ကြက် ကြောင် ကိုယ်ပူသကဲ့သို့ ပူနွေးနေ၏။ အချို့ လက်ဖဝါးများ ကလေးများမှာမူ ကြောခေါင်းပူဖြစ်လာရ၏။ မျက်လုံးထည်းရောက်သွားလျှင် ဝါလာ၏။ တကိုယ်လုံး အကြောသို့ ပြန့်သွားလျှင် တကိုယ်လုံးဝါလာ၏။ တဆင့်ပြာ၏။ တဆင့်နက်လာ၏။ အခြားသောအပူရောဂါများလည်း အခြေအနေအရ များစွာဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ ရောဂါနိဒါန်းကျမ်းကိုဘတ်ရှုပြီးလျှင် မိမိနှင့်သင့်မည်ထင်သော ဆေးနည်းကို ရွေးချယ်၍ ဖော်စပ်

စားသင့်၏။ ၎င်းသည်းခြေပူနှင့် စပ်၍ သွေးအန် သွေးကျ
ရောဂါ၊ ပဏ္ဍု(ဝါသင့်နာ) ရောဂါ၊ ကမလာ (ကိုယ်ရေ
ဝါ) ရောဂါ၊ ဂုဗ္ဗကမလာ (ကိုယ်ရေဝါပုပ်) ရောဂါ၊ ခ
ယရုပ်ရောဂါ စသည်တို့၌ အတူးသဖြင့် လေ့လာဘတ်၍
သင့်၏။ မိမိရောဂါအခြေအနေ အဘယ်သို့ရောက်နေပြီဟု
ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်သင့်၏။ သို့မှသာလျှင် (အနာနှင့်ဆေး)
သင့်မည်သာဖြစ်ပေသည်။ ။

စွပ်ပြင်ရည်-အားတိုးဆေး

၈၅၈ ကျမ်း (၃၇) ၄

၁။ သကြား	၁၂	၄။ နွားနို့	၁၂
၂။ မာညပ်ခြမ်း	။	၅။ ထောပတ်	။
၃။ ဝါးစိန့်	။	၆။ ဂျုံမုန့်	။

၎င်းဆေးဘက် ၆- မျိုးတို့ကို အမှုန်ပြုသင့်သည်ကို အမှုန်ပြု၍ စနစ်
တကျ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ထောပတ်ဖြင့်ယေ၍ အပြားလုပ်ပါ။ သိပ်မထူစေရ
၎င်းနောက် ထိုအပြားကိုဖြတ်၍ အချို၊ ဖလာ စသော မွှေးကြိုင်သော
မဆလာတို့နှင့် ထု ထားလော ကြက်စုပ်ပြုရည်တွင်ထည့်ပါ။ ထိုပြုရည်
သည် ပြစ်ခဲသောအခါ ၎င်းကို “ပိဏ္ဍရသ” မုန့်ကျွဲသဲဟုခေါ်သည်။

ဆေး၏အကျိုးကား- ထိုဆေးသည်လူကိုဝစေတတ်၏။ အားကိုဖြစ်စေ
တတ်၏။ ထိုဆေးကိုမှီဝဲသောယောကျ်ားသည် မြင်းကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်အား
စွမ်းရည်ရှိ၏။ ၎င်းနည်းအတိုင်း ဥဒေါင်း တစ်တီတူး ဝမ်းဘဲတို့၏ “ပိဏ္ဍရ
သ” ဆေးမုန့်ကျွဲသဲကိုလည်း လုပ်နိုင်၏။ အကျိုးအာနိသင်လည်း အထက်
ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

မှတ်ချက်။ အဗ္ဗင်္ဂ သင်္ဂဟကျမ်း- ဥတ္တရ ခဏ္ဍတွင် ကြက်စသည်တို့၏
မုန့်ကျွဲသဲစီမံပုံကို မဆိုထား။ ၎င်းကျမ်း၌ “ဥက္ကာရိကာ”
ကြက်ကျစ်စာကဲ့သို့ စားသုံးရန် စီမံပုံကိုပြ၏။ ၎င်းကိုစား
ပြီးသည်နောက် ကြက်စသည်တို့၏ သားပြုပ်ရည်ကို (စုပ်
ပြုပ်ရည်ကို) ရေလဲအနေဖြင့်သောက်ရန် စီမံ ထား၏။

အားထိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

ကာမသတ္တိ သူတို့အားတိုးဆွေး

စံရကသံ့ဟိတကကျမ်း = စိကိစ္ဆာပိုင်းမှ

၁။ သကြားခဲ	၃၀၀	၄။ ပိတ်ချင်းမှုန့်	၄၇
၂။ နွားထောပတ်	။	၅။ ဝါးစိန်	၉၆
၃။ ဥမှုန့်ဥမှုန့်	၄၇	၆။ ပျားရည်သစ်	၉၆

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးကိုတပေါင်းတည်းပြုပြီးလျှင် ယောက်မဖြင့်မေ့၍ ထောပတ်လိမ်းကျန်ထားသော မြေအိုးတွင်ထည့်ထားပါ။ ဝမ်းမီးအခြေအနေ အင်အားကိုထောက်ဆ၍ နံက်စောစောအခါတွင် မိဝဲသည်ရှိသော် သူကအားတိုးပွားလာပြီးလျှင် ကာမသတ္တိ ထက်မြက်ခြင်းဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

စားရန်အလေးချိန်— ၅-သားမှ-၆-သားအထိ။

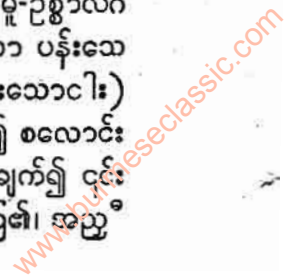
မှတ်ချက်။ မြန်မာများ ဆေးဖော်စပ်ရာ၌ “ပျားရည်” ဆေးဘက်တွင်ပါသောအခါ၊ “စစ်မှုမစစ်မှု” ကိုသာအဓိကထားပြီးစီစစ်ကြသည်။ ပျားရည်စစ်လျှင်ထည့်ကြသည်။ ဆေးကျမ်းဟောင်းကြီးများ၌ကား-ထိုကဲ့သို့သာမဟုတ်သေး ပျားရည်စစ်သော်လည်း “အဟောင်းနှင့်အသစ်” ခွဲခြား၍ အဆုံးပြုကြ၏။ တနှစ်ကျော်ကျော်ခန့် ထားသောပျားရည်သည် အဟောင်းဖြစ်သည်။ ပျားရည်ဟောင်းသည် ဝမ်းချုပ်၏။ အဆိဩဇာမရှိ။ အဆိခဲနာကိုနိုင်၏။ သလိပ်ကိုနိုင်၏။ လူကိုအလွန်ပိုန်စေတတ်၏။ ပျားရည်သစ်မှာမူ-လူကိုဝစေတတ်၏။ အသံကိုကောင်းစေတတ်၏။ သလိပ်ကိုမနိုင်။ ဤမျှခွဲပြလိုက်ခြင်းဖြင့် အထက်ပါဆေးနည်းတွင် “ပျားရည်သစ်” ဟု အထူးပြု၍ ဆိုထားသည်ကို သိနိုင် လောက်ပါပြီ။ ။

ခွေးလေးယားစေ့၊ မြင်းလားမျို အားတိုးချစ်ဆွေး
ရောဂရတနာကရကျမ်း (၉၁၃)

ခွေးလေးယားစေ့ ၁၅-သားကို၊ နွားနို့ ၄၀-သားနှင့် ရောပြီးလျှင် နို့
ခဲလာသည့်တိုင်အောင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ၎င်းနောက် ချပြီးလျှင်
အေးသောအခါ ထိုနို့ အိုးထဲသို့ ခွေးလေးယားစေ့ များကို ထုတ်ယူပြီး
လျှင် ထိုအစေ့ များ၏ အခွံကို တခြားစီပြုလုပ်၍ ကောင်းမွန်စွာ အမှုန့်
ထောင်းပါ။ ပြခဲ့သော ချက်ထားသည့် နို့ ကိုလည်း ထိုဆေးမှုန့်နှင့် ရော၍
ကြိတ်ဆေးပြုလုပ်ပြီးလျှင် ထောပတ်နှင့်ချက်ပါ။ ၎င်းနောက် ကြိတ်ဆေး
သား၏ အလေးချိန်နှစ်ဆ၊ သကြားကို ကြက်မြီးတန်းအောင် ကြိုပြီးလျှင်
ထိုကြိတ်ဆေး၏ အပေ၂ တွင် သုတ်လိမ်းပါ။ ၎င်းနောက် ထို ကြိတ်ဆေး
များ ကောင်းမွန်စွာ နစ်မြုတ်နေအောင် အလုံအလောက် ပျားရည်ထည့်
၍ထားပါ။ ဆေးအလေးချိန် (၁၅) သားကို နံက်တကြိမ် ညဉ့်တကြိမ်စား
ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... သုတ်လွတ်မြန်သောရောဂါနှင့် လိင်သေ (ပန်း
သေ) ရောဂါရှိသောသူများသည် မြင်းများကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်ကို မှီဝဲနိုင်၏။
ဤဆေးနှင့်တူသော အခြားအားတိုးဆေးမရှိပါ။

မှတ်ချက်။ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး၊ ရောဂါအမျိုးမျိုးရှိရာတွင် လေအား
နည်း၍ လှုပ်ရှားစေတတ်သောလေမရှိ၊ ပြတ်၊ ရပ်၊ နှုန်းနေ၍
ပန်း မလှုပ်ရှားသော ရောဂါမျိုး၌ ဆိတ်ငွေ့စေ နည်း
သည်သင့်ပေ၏။ ထိုသူများသည် “ဓာပ” (သလိပ်) ဂုဏ်
ဖြစ်သော ချို၊ ဆိမ့်၊ ဖန်၊ ချွဲ၊ အေး၊ လေကိုအားပေးစေ
တတ်သောအစာမျိုးကို အထူးရှောင်သင့်၏။ အားရှိစေလို၍
အချို၊ အဆိမ့်စားလေလေ လေ သေလေလေလေ ဖြစ်ပြီးလျှင်
ပန်းမှာ မူငြိမ်လေလေဖြစ်ရ၏။ ဒုတိယနည်းမှာ မူ-ဥစ္စာလိင်
(လိင်ကြွပိုး) ငြိမ်ဝပ်နေခြင်းကြောင့် သေသော ပန်းသေ
ရောဂါ၌ အထူးဘဲ သင့်၏။ ငါးတန် (ဆူပြီးသောငါး)
ဝမ်းပြင်းသားအဆီကို အမွှေး အကြိုင်ထည့်၍ စလောင်း
လုံစွာပိတ်ပြီး ကောက်ရိုးမီးနှင့် ပေါင်းနှစ်ပြီးချက်၍ ၎င်း
ကို ရှေးတူးက မြန်မာဆရာများလည်းပေးကြ၏။ အညှို့

ခတ်အနံ့ဖြင့် ထိုပိုးကိုကြိုအောင် လုပ်ပေးခြင်းတည်း။
 ဤကဲ့သို့ရေးပြခြင်းမှာ-မိမိ၌ ဖြစ်နေသော ပန်းသေရော
 ဂါသည်။ ဘာကြောင့်- ဘယ်ပုံ ဖြစ်နေသော ပန်းသေ
 ရောဂါဟု ခွဲခြားစွာ မသိကြသူ ရောဂါနိဒါန်း ကျမ်းကို
 မသိသူများအတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အနာ
 ရောဂါကိုသိအောင် ကြိုးစားကြပါ။ သိလျှင်ဆေးသိလာ
 မည် အနာရောဂါသိအောင်-ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှ ဖြန့်ချိထုတ်
 ဝေထားသော “အဉ္စနနိဒါန်းဘာသာဋီကာကျမ်း” ကို
 ကြည့်ပါ။ ဘတ်ရှု ရုံမျှနှင့် ဆရာ မဟုတ်သော်လည်း သင်
 သည် မည်သည့် ပန်းသေ ရောဂါ ဖြစ်နေသည်ကို အတိ
 အလင်း ညွှန်ပြထားပါသည်။ ။

ခွေးလေးယားစေ့နှင့် မာသ်ပဲ အားတိုးဆေး

အဋ္ဌဂံဟဒယကျမ်း (၉၆၃)

ခွေးလေးယားစေ့ ကိုနှွားနို့နှင့်ကြိုပြီးလျှင် အေးအောင်ပြု၍စားပါ။
 တနည်း- မာသ်ပဲကို ထောပတ်၊ ပျားရည် ဖောပြီးလျှင် စားပါ။ အထက်
 တွင် ကြိုထားသော ခွေးလေးယားစေ့ ပြုတ်ထားသော နို့ကို သောက်
 ပါ။ ။

ခိရကာကောလီ အားတိုးဆေး

အဋ္ဌဂံဟဒယကျမ်း (၉၇၄)

နှွားနို့နှင့် ခိရကာကောလီ-၎င်းကိုမရလျှင် နွယ်ချိုကိုထည့်၍ ချက်ပြီး
 လျှင် ထောပတ်၊ ပျားရည်နှင့်အတူသောက်ပါ။ ၎င်းနောက်ရက်အတော်
 ကြာအောင် ကြိုချက်ထားသော နွားနို့ကိုသောက်ပါ။ ထိုသူသည်-ကာမ
 ဂုဏ်သွားလာနိုင်၍ သုန်မကုန်ခမ်းနိုင်ပါ။

မှတ်ချက်။ ခိရကာကောလီကို ယခုအခါ မရနိုင်တော့သဖြင့် ရှေး
 ကျမ်းပြု ဆရာကြီးများသည် ၎င်းအစား “နွယ်ချိုမှုန့်ထည့်
 ရမည်” ဟု မိန့်ဆိုထားသောကြောင့်၊ ခိရကာကောလီကို
 မရလျှင် “နွယ်ချိုမှုန့်” ကိုထည့်ပါ။

မ-တရာနှမ်းအားတိုးဆေး
ရောဂရုတနာကရုဏျမ်း (၉၁၃)

ဆိတ်ဝှေးစေ့ကို နွားနို့နှင့် ပြုပ်ပါ။ ထိုပြုပ်ပြီးသော နွားနို့၌ နှမ်း
ထုတ်အကြိမ်ပေါင်း များစွာထည့်ပါ (ထုပ်ပါ)။ ပြီးလျှင် ၎င်းနှမ်းကိုစား
ပါ။

➤ ဆေး၏အကျိုးကား... မိန်းမပေါင်း (၁၀၀) တရာတို့ကို သွားလာနိုင်
သော သတ္တိများ ဖြစ်ပေါ် လာပါလိမ့်မည်။ အသီးသီး မှီဝဲရာ၌ ရှေး
အတိုင်းသာလျှင် (တယောက်ပြီး တယောက် မှီဝဲသွားသော်လည်း အား
အင်ကုန်ခမ်း၍ ထူးခြားခြင်းမရှိဘဲ) ရှေ့အတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ဆိတ်ဝှေးစေ့ ထည့်ပြုပ်ထားသောနို့ အိုး၌နှမ်းကိုထည့်နှစ်
ပြီးလျှင် သို့မဟုတ်၎င်းပြုပ်ရည်ဖြင့်နယ်ပြီးလျှင် အခြောက်
လှမ်း၎င်းနောက် ပြန်စိမ်၊ ဤကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်ပြုလုပ်ရ
မည်ဟုဆိုသည်။ ။

တနည်း- မ, ရာကျော်နှမ်းအားတိုးဆေး
ဓက္ခာဏကျမ်း (၃၀၅)

ဆိတ်ဝှေးစေ့နှစ်လုံး၊ နွားနို့ ၅-သား၊ ရေ ၁၂-သား ထည့်၍ပြုပ်ပါ
ရေခမ်း၍ နွားနို့ မျှသာကျန်သည်ရှိသော်... ထိုနွားနို့၌ နှမ်းစစ်စစ်ကို ထည့်
စိမ်ပြီးလျှင် အခြောက်လှမ်း၍ ၎င်းနှမ်းကို စားသည်ရှိသော်... ရာပေါင်း
များစွာသောမိန်းမတို့နှင့် ကာမဂုဏ်ပျော်ပါးသွားလာနိုင်၏။

မ-ရာကျော်ဆိတ်ကပ္ပိယ်အိတ်အားတိုးဆေး
ဓက္ခာဏကျမ်း (၃၀၅)

နို့ မှုထုတ်ယူအပ်သော ထောပတ်ဖြင့် ဆိတ်ကပ္ပိယ်အိတ် (ဝှေးစေ့)
ကိုနှုတ်နှုတ်စင်း၍ သန့်ရှင်းအောင် ဆေးကျော့ပြီးနောက် ၎င်းကိုပိတ်ချင်း
မှုန့် (အသင်အတင့်) သိန္ဓောဆား (အသင်အတင့်) ထည့်၍ ကြော်စား
သည်ရှိသော်... ရာပေါင်း များစွာသော မိန်းမတို့နှင့် ကာမဂုဏ်ပျော်ပါး
သွားလာနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ သင်သီးမှ ထုတ်ယူအပ်သော ထောပတ်မျိုး၊ ဒိန်ချဉ်မှ ထုတ်ယူအပ်သော ထောပတ်မျိုး၊ နို့ သက်သက်မှထုတ်ယူ အပ်သော ထောပတ်မျိုးတို့တွင် နို့ မှထုတ်ယူ အပ်သော ထောပတ်မျိုးကို ယူစေလို၍ (ခါးသပ္ပံ) ဟုဆိုသည်။

ကာမအားပေး-အားတိုးဆေး(၂) နည်း

ရောဂရတနာကဏကျမ်း (၉၁၃)

လိပ်ဥကိုထောပတ်ဖြင့်ကြော်ပြီးလျှင် ပိတ်ချင်းမှုန့်၊ သိန္ဓောဆားထည့်၍ စားပါ။

တနည်း- လိပ်သားကို ထောပတ်နှင့်ကြော်ပြီးလျှင် ပိတ်ချင်းမှုန့်၊ သိန္ဓောဆားထည့်၍ စားပါ။ လွန်စွာကာမအားပေးခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

သက်ကြားအို အားတိုးချက်ဆေး

ဗြဟ္မရောဂတင်္ဂနီကျမ်း-တတိယ ၄၇-ပိုင်းမှ

၁။ ပိတ်ချင်းသီး	၁၂-သား	၁၄။ ဝိယာဖြူစေ	၁၅-သား
၂။ ပိတ်ချင်းမြစ်	။	၁၅။ တွင်းထွက်ဆား	။
၃။ ကန့်ချုပ်နီ	။	၁၆။ သိန္ဓောဆား	။
၄။ ဆင်ပိတ်ချင်း	။	၁၇။ သမုဒြာဆား	။
၅။ နံနံစေ	။	၁၈။ ရုက္ခမူဆား	။
၆။ အိပ်မွေ့သီး	။	၁၉။ ဆားပုပ်	။
၇။ စမုဖြူကြီး	။	၂၀။ ငှုန့်စ်	။
၈။ ငြုပ်ကောင်း	။	၂၁။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်	။
၉။ ဖန်ခါးသီး	။	၂၂။ ကရဝေးရွက်	။
၁၀။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၂၃။ ဖာလာငယ်	။
၁၁။ ဆီးဖြူသီး	။	၂၄။ စမုနီနက်	။
၁၂။ စမုတ်	။	၂၅။ ချင်းခခြောက်	။
၁၃။ မဲပင်မြစ်	။	၂၆။ လက်ထုတ်သီးဆံ	။

၎င်းဆေးဘက် ၂၆-မျိုးတို့ကိုယူ၍ ကျောက်ပျဉ်တွင်ကြိတ်ပြီးနောက်
 ၁-သဗျက်သီး ၁၅-သား ၂-ကြာဟင်းမှုန့် ၂၄-သား၊ ၃-တင်လဲ ၁၅ဝိး
 သား၊ ၄-နှစ်ဆီ ၂၄-သား ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည် ၁၄၄-သား ၎င်းဆေး
 ဘက်အားလုံးတို့ကို မီးညှင်းညှင်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်းချက်ပါ။ လျက်ဆား
 အသွင်ကဲ့သို့ ပြစ်ခဲ့လာသောအခါ ချ၍ အအေးခံပြီးလျှင် ခိုင်မာသော
 ပုလင်းတွင်ထည့်၍ အလုံပိတ်ပါ။ ထိုဆေးကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဝမ်းမီးအခြေ
 အနေအရ သဖန်းသီး၊ သို့မဟုတ် ဆီးဖြူသီး သို့မဟုတ် ဆီးသီးခန့် ပမာဏ
 မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဝမ်းကိုက်ရောဂါအမျိုးမျိုး၊ ဒုလ္လာသရောရော
 ဂါ ၂၀- ရင်ဘတ်ဒါဏ်သင့်နာ၊ ပျို့အန်နာ၊ နှာစေးရောဂါ၊ အား
 ဆင်နည်းပါးသောရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနှုန်းခြင်း၊ အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုး၊
 ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ သွေးအန် သွေးကျ သွေးသွန်ရောဂါ၊ ဓာတ်ချုပ်
 ရောဂါများကို ပယ်ဖျောက် နိုင်၏။ ကိုယ်သွေးအရောင် တောက်ပခြင်း၊
 ပညာဉာဏ်ထက်မြက်ခြင်း၊ အားအင်တိုးပွားခြင်းဖြစ်လာနိုင်၏။ ဓာတ်အား
 ကုန်ခမ်းသောသူ၊ အရွယ်လွန်၍ အိုမင်းမစွမ်း၍သောသူ၊ ကာမထွတ် နည်း
 ပါးသောသူတို့နှင့် ခယရုပ်ရောဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာစွဲသောသူ၊ မြို့သေမိန်းမ
 များ အတွက်အထူးသင့်လျော်သောဆေးဖြစ်၏။

သားမြတ်ကြီးထွား ဓာတ်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရီတနာဝလိကျမ်း - ဝိန်းပရောဂါပိုင်ပု

ချင်းခြောက် ၂၄-သားကို အမှုန့်အညက် ပြုပြီးလျှင် ထောပတ် ၁၅-
 သားနှင့်ကြော်ပါ။ ၎င်းနောက်ချင်းခြောက်များအရောင်နီလာလျှင် ၎င်းကို
 နွားနို့ ၄ဝိ-သားတွင် ရောထည့်ပြီးလျှင်၊ ၎င်းတွင် သကြား ၂၄-သားရော
 ထည့်၍ ခိုင်ခန့်သောမြေအိုးနှင့် မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ကြိုချက်ပါ။ လေးပုံတ
 ပုံကျန်လျှင် ၎င်းတွင် အောက်ပါ ဆေးဘက်များကို ရောထည့်ပါ။ ၎င်း
 နောက် စောင်းမှုန့်စွာ ပြစ်ခဲ့ လာသောအခါ မီးဖိုပေါ်မှ ချထားပြီး
 အအေးခံထားပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘိတ်များကား

၁။ ချင်းခြောက်	၁၂-သား	၁၇။ စမု့စပါး	၁၂-သား
၂။ ငြုပ်ကောင်း	။	၁၈။ ကြာရိုး	။
၃။ ပိတ်ချင်းသီး	။	၁၉။ သဗျက်သီး	။
၄။ ဖန်ခါးသီး	။	၂၀။ စမု့ဖြူကြီး	။
၅။ ဆီးဖြူသီး	။	၂၁။ စမုတ်	။
၆။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၂၂။ ပန်းလဲပွင့်	။
၇။ ဇီယာဖြူ	။	၂၃။ ကညက်ဥ	။
၈။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၂၄။ မူသလီ ()	။
၉။ ဖာလာ	။	၂၅။ တောက်ရပ်ခေါက်	။
၁၀။ ကရဝေးရွက်	။	၂၆။ ဆင်ဝိတ်ချင်းသီး	။
၁၁။ ကန့်ကော်ဝံစွဲ	။	၂၇။ လွန်သီးဆံ	။
၁၂။ နွားမြက်ရင်း	။	၂၈။ ဆင်တုံးမနွယ်	။
၁၃။ ဇာတိပွိုလ်သီး	။	၂၉။ ပရုပ်	။
၁၄။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့်	။	၃၀။ နံ့သာဖြူ	။
၁၅။ နံနံစေ့	။	၃၁။ နံ့သာနီ	။
၁၆။ လေးညှင်း	။		

၎င်းဆေးဘက် ၃၁-မျိုးတို့ကိုယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဤချက်ဆေးသည် အစာမကြေလေထိုးရောဂါ ချောင်းဆိုးနု၊ ပန်းနု၊ ထိပ်ခတ်နု၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်သောရောဂါ၊ ရတ္တပိတ် (သွေးအန် သွေးကျ) နှာ၊ ဒဏ်သင့်သော ချောင်းဆိုးသွေးပါရောဂါများနှင့် မီးယပ်ရောဂါများ လျင်စွာ ပျောက် ကင်းခြင်းကို ပြုနိုင်၏။ ဤဆေးကို မှီစဲသည်ရှိသော်... မိန်းမများ သား မြတ်တောင့်တင်း ခိုင်မာလာမည်၊ ကြက်သရေရှိလာမည်၊ ဤချက်ဆေး သည်-ခန္ဓာကိုယ် ဝပြောစေ၏။ ဓာတ်အားတိုးပွားခြင်းကို ဖြစ်နိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ပရုပ်ကို ထောပတ်အနည်းငယ်နှင့် ရောမွှေပြီး ထည့်ရန် သင့်သည်။

စားရန်အလေးချိန်... ၁၂-သားမှ ၅-၈-သား။
ရေလဲကား... ဆိုက်နို့ ကိုသောက်ပါ။

ဂျုံမှုန့်ကမအားတိုးချက်ဆေး

ရောဂရုတနာကရကျမ်း (၉၁၂)

သားငယ်ကြီးရင့်ပြီးသောနွားမတို့၏ (၎င်းတို့မှ ညစ်ယူ၍ ရအပ်သော) နွားနို့ကို နို့ ဂဏာချက်၍၊ ၎င်းချက်ထားပြီးသောနို့ ဂဏာနှင့် သကြား၊ ပျားရည်၊ ထောပတ်တို့ဖြင့် ရောစပ်ထားအပ်သော ဂျုံမှုန့်ကိုစားသည်ရှိသော်... အိုမင်းရင့်ရော်သောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း ကာမသတ္တိ ရှင်ပြုံးနိုင်၏။ မိန်းမပေါင်း ၁၀-ယောက်တို့ကိုလည်း ကာမဂုဏ်သွားလာနိုင်၏။

မူသလီ (တောထန်း) ရှာကျော်သက်ကြားအို

အားတိုးဆေး

ရောဂရုတနာကရကျမ်း (၉၁၂)

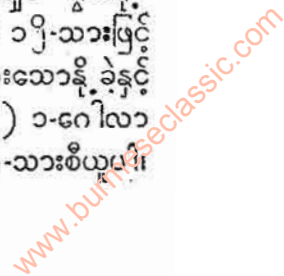
၁-မူသလီ () မြစ်တစ်ဆ၊ ၂-ဆီဦး ၂-ဆ၊ ၃- ဆူးလေ ၃-ဆ ၎င်းတို့ကိုအမှုန့်ပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းနောက် ဂျုံကိုထောင်းပြီးလျှင် နွားနို့နှင့် ချက်ပါ။ ၁-၂ သား အလေးချိန် သကြားကိုလည်းရောထည့်ပါ။ နှံကစောစောအခါ ၇-ရက်သုံးပတ်တိုင်တိုင်အနည်းငယ် ပူနွေးအောင်လုပ်၍မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... အသက်အရွယ် ၁၀၀- ကျော်သောယောက်ျားပင်ဖြစ်သော်လည်း ကာမဂုဏ်ကိုလိုလားလာ၏။ ပျိုရွယ်သောယောက်ျားများ ကြုံဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်... အိပ်ရာခန်းမှ ဖိုးလမင်းလို ဝင်းဝင်း ပပကျက်သရေ ရှိသောမိန်းမကို မလွှတ်ဘဲ နေခြင်းသည် ဘာမျှ ဆန်းကြယ်သောအရာမဟုတ်တော့ပါ။

တနည်း-မူသလီ (တောထန်း) အားတိုးချက်ဆေး

ရောဂရုန္တာမဏိကျမ်း အပိုင်း (၁)

မူသလီ () မြစ်အဖြူ ၂၆-သားကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် နွားနို့ ၃၀၀-သားဖြင့်ချက်ပါ။ နို့ပြစ်ခဲလာသောအခါ ထောပတ် ၁၅-သားဖြင့် ကြော်ပါ။ သကြား၉၃-၁၂-သားကိုကြိုပြီးလျှင် ကြိုထားသောနို့ ခဲနှင့် ထောပတ်တွင်လှော်ထားသော ၁၅-သား ဂုံဒ () ၁-ဂေါလာ ()၊ ၂-ဗါဒါန်အသီးဆံ၊ ၃-လွန်ဆံ ၎င်းတို့ကို ၃-၁၂-သားစီယူပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

၁၅၃

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ဇာတိပွိုလ်သီး	၃-၁၂သား	၉။ ကရဝေးရွက်	၃-၁၂သား
၂။ လေးညှင်း	။	၁၀။ ကန်ကော်ဝစ္ဆ	။
၃။ ကုန်မ	။	၁၁။ ချင်းခြောက်	။
၄။ မရနင်းစေ (တုမ္မရ)	။	၁၂။ ငြုပ်ကောင်း	။
၅။ ဇော်ဂျီ မုတ်ဆိတ်	။	၁၃။ မိတ်ချင်းသီး	။
၆။ ခွေးလေးယားစေ	။	၁၄။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့်	။
၇။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၁၅။ ငှက်ပျောခေါင်း သို့မဟုတ်	
၈။ ဖာလာ	။	အသီး	။

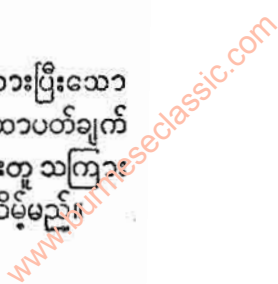
၎င်းဆေးဘက် ၁၅-မျိုးတို့ကိုယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ရောပြီးကြိုပါ။
၎င်းနောက် ၅-၈ သားစီဆေးမှုန့်ဆုပ်လုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်းဆေးဆုပ်ကိုနေ့စဉ်နေ့တိုင်းမှီဝဲသည်ရှိသော်
ဓာတ်အား ကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ အားနည်းသော ရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနုနု
သောရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ ကိုယ်
ရေဖျော့ရောဂါ၊ ဝိသမဇျား၊ ဒုလ္လာသရောရောဂါ၊ လေရောဂါ၊ အရေတွန့်
ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်းကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဘားနည်း ကြုံလှ သောသူတို့
ကိုဝဲပြီးစေနိုင်၏၊ အရောင်အဆင်းကို ဖွံ့ဖြိုးစေနိုင်၏၊ ပန်းသေပန်းညှိုး
သေခယောကျ်ားတို့သည် များစွာသော မိန်းမတို့နှင့် ကာမဂုဏ်မှီဝဲသွား
လာနိုင်၏၊ မြူသောမိန်းမသည်လည်း သားသွီးကိုရနိုင်၏။

ဒဟဿကိုင်း - အားတိုးချက်ဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၁၈)

ဒဟဿကိုင်းမြစ်ကို ကြိတ်ဆေး ပြုလုပ်ပြီးလျှင် သတ်ထားပြီးသော
ထောပတ်လေးဆ၊ ဆိတ်နို့ ၁၆-ဆ ထည့်ပြီးလျှင် ဆေးထောပတ်ချက်
နည်းအတိုင်း ချက်ပြီးနောက် အေးသောအခါထိုဆေးနှင့်လေးတူ သကြား
ရောစပ်ပြီးမှီဝဲသည်ရှိသော်.... အားအင်ပြည့်တိုး ခြီးလစပါလိမ့်မည်။

ပဲကြီးနို့ထမင်းအားတိုးဆေး

စက္ကဘတ္တကျမ်း (၃၀၆)

ထောပတ်ဖြင့် ပဲကြီးကို ကြော်ပါ။ ၎င်းနောက် အမှုန်ပြု၍ နွားနို့နှင့်
ရောပြီး နို့ထမင်းကဲ့သို့ (မပြစ်မကျ) ပဲကြီးနို့ဂဏာကိုချက်ပါ။ ၎င်းနို့
ဂဏာသည် သုက်ဓာတ်ပွား၍ အားတိုးဆေး အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။

ဝမ်းတလုံးကောင်း၊ ရှိန်းခိုအားတိုးဆေး

စက္ကဘတ္တကျမ်း-အာမဝါတရောဂါဝိုင်းမှ

- ၁။ လှော်ပြီးသားရှိန်းခို ၃-သား ၄။ ပိတ်ချင်းသီး ၃-သား
- ၂။ ချင်းခြောက် ၂။ ၅။ စရို ၂။
- ၃။ ငြုပ်စောင်း ၂။ ၆။ သိန္နောဆား ၂။

၎င်းဆေးဘက် (၆) မျိုးတို့ကိုယူ၍ ကြိတ်ဆေး လုပ်ပါ။ ၎င်းနောက်
ထောပတ် ၄ဂံးသား၊ ပုန်းရည် ၁၉၅-သားတို့ကို ရောပြီး ထောပတ်ချက်
နည်းအတိုင်းချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဤဆေးကိုမိမိသည် ရှိသော်... ဝမ်း၌ ဖြစ်သော
ရောဂါ၊ ထိုးကျင်သောရောဂါ၊ ဓာတ်ချုပ်ရောဂါ၊ ဝမ်းဗိုက်ရောင်ယမ်းခြင်း
(ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်) ရောဂါ၊ အစာမကြေ လေထိုးရောဂါ၊ ခါးကိုက်
သောရောဂါများနှင့် ဝမ်းကိုက်သော ရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ၎င်း
ပြင် ပါစကဝမ်းမီးကို တိုးပွား စေနိုင်၏။ ဤထောပတ်ဆေးကို အားအင်
တိုးပွားစေလိုသော သူတို့အတွက် နို့နှင့်သောက်ပါ။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်
ချုပ်ခြင်းဖြစ်သူများအတွက် ဒိန်ချဉ်နှင့်သောက်ပါ။ ဝမ်းမီးတောက်ပစေ
လိုသူတို့အတွက် ဒိန်ချဉ်၏ ရေနှင့်သောက်ပါ။

စားရန်အလေးချိန်- ၂-သားမှ ၆-သားအထိ။

နှမ်းအားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၂၄)

၁-နှမ်း ၂-ဆူးလေသီး ၎င်း ၂-ပါးကိုလှေးတူယူပြီးလျှင် အမှုန်ပြု၍ ဆိတ်
နို့နှင့်ချက်ပါ။ ၎င်းတိုင်ကြား၊ ပျားရည် ထည့်ပြီးသောက်သည်ရှိသော်
ပန်းသေရောဂါ လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

ဆေးကထိပါမြစ်အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၂၄)

၁- ဆေးကထိပါမြစ် ၂- မုန်ညှင်းဖြူ ၎င်း ၂-ပါးကိုအသီးသီး ၁၂-ရ တီစီယူပြီးလျှင် အမုန်ပြုပြီးနောက် ထက်ဝက် ခမ်းအောင် ကြိုထားသော နို့နှင့် (ပြစ်ခဲအောင်ကြိုထားသောနို့နှင့်) ညနေချမ်းအခါသောက်သည့် ရှိသော် ထိုသူ၏သက်သာသည် တစက်မျှပင်ကျလိမ့်မည်မဟုတ်အကောင်း ဆုံးအားတိုးဆေးဖြစ်၏။

ကျောက်ဖရုံသီး အားတိုးချက်ဆေး

ဝတ္ထုတ္တကျမ်း (၃၀၆)

ရင့်ပြီးသော ကျောက်ဖရုံသီးကို အခွံလွှာ အစေ့ ထုတ်ပြီးလျှင် အတုံး ခပ်ငယ်ငယ်ပြု၍ ၎င်းကျောက်ဖရုံသီးကို ၃၀ဝိ-သားယူပါ။ ၎င်း ကျောက် ဖရုံသီးကို အရည်ညှစ်ပြီးလျှင် ၎င်းအရည်ကို သီးသန့်ခွက်ဖြင့် ထားပါ။ ၎င်းနောက်-ကျောက်ဖရုံသီးကို ၄ဝိ-သားအလေးချိန်ရှိသောထောပတ်နှင့် ၄ဝိ-သားအလေးချိန်ရှိသော ဆီ၊ ၎င်း ၂-မျိုးတို့တွင်ကောင်းမှုန်စွာထည့် ကြော်ပါ။ ကျောက်ဖရုံသီး အထောင် နီလာလျှင် ရှေးဦးစွာ ညှစ်ယူထား သော ကျောက်ဖရုံအရည်နှင့် ဖိဝိ-သား အလေးချိန်ရှိသော သကြားကို ယူပြီးလျှင် ထည့်ချက်ပါ။ ခပ်ပြစ်ပြစ်ဖြစ်လာသောအခါ အောက်ပါဆေး မှုန်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ကရဝေးရွက်	၃၀-သား	၁၀။ ဖာလာကြီး	၃၀-သား
၂။ နံနံစေ့	။	၁၁။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	။
၃။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်	။	၁၂။ ပိုတ်ချင်းမြစ်	။
၄။ ချင်းခြောက်	။	၁၃။ စရို	။
၅။ ငြုပ်ကောင်း	။	၁၄။ ဆင်ပိုတ်ချင်းသီး	။
၆။ ပိုတ်ချင်းသီး	။	၁၅။ စမု့စပါး	။
၇။ ဇီယာဖြူ	။	၁၆။ ကျွဲခေါင်းသီး	။
၈။ ဇီယာညို	။	၁၇။ ဝက်မြေစာဥ	။
၉။ ဖာလာငယ်	။	၁၈။ ထန်းညောက် (ထန်းခေါင်း)။	။

၎င်းဆေးဘက်များ ၁၈-မျိုးတို့ကို ယူ၍ အမှန်ပြုပြီးထည့်ပါ။ အေးသောအခါ ပျားရည် ၂၄°-သားရောခဲ့ထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.....သလိပ်, သည်းခြေ, လေတို့ကို ငြိမ်းအေးစေ၏၊ ဝမ်းမီးနုန့်ခြင်းတို့ ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ပြိန်းသောသူကို ဝစေတတ်၏၊ အားတိုးဆေးအတွက် အထောင်းဆုံးဖြစ်၏၊ ကာမဂုဏ် မှီဝဲခြင်းကြောင့် သုက်ကုန်ခမ်းခြင်းနှင့် ခယရုပ်ရောဂါကြောင့် အားကုန်ခမ်းသောသူတို့အတွက် လွန်စွာအကျိုးပြု၏၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ, ပန်းနာရောဂါ, အဖျားရောဂါ, ကြွံ့ထိုးရောဂါ, နှုတ်မမြိန်ရောဂါ တို့ကိုလည်း ပယ်ဖျောက် နိုင်၏၊ ဤ “ရသာယန” အသက်ရှည်ဆေးကို “အသိန္နီကုမာရ” တို့သည် မိန့်ဆိုထားခဲ့လေသည်။

မှတ်ချက်။ ၎င်းကျောက်ဖရုံကို ပြုပြင်ပြီး အရည်ထည့်လိုက ထွက်သမျှ အရည်ကို သိမ်းထားပြီးလျှင် ကျန်သော ကျောက်ဖရုံဖတ်ကို ကြော်ပြီးသည်နောက် အားလုံးပြန်ထည့်ရမည်။

စားရန်အလေးချိန်—၆-သားမှ ၁၂-သားအထိ။

တနည်း။ **ကျောက်ဖရုံအားတိုးချက်ဆေး**
ယောဂတရုတ်နိကျမ်း (၃၁၄)

ရင့်ကျက်ပြီးသောကျောက်ဖရုံသီးကို အခွံသင့်ပြီးလျှင် အတုံးလုပ်၍ ၃၀ဝိ-သား အလေးချိန်ကို ယူပြီးလျှင် စနစ်တကျ ရေဖြင့်ပြုပါ။ နူးညံ့ပျော့အိလာသောအခါချပါ။ ၎င်းနောက် သကြား (၅ဝိ) ငါးဆယ်သားကို ကြက်မြီးတန်းအောင် ကြိုပြီးလျှင် ထိုကျောက်ဖရုံ အိုးထည်းလောင်းထည့်ပါ။ ၎င်းနောက်-အောက်ပါ ဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။	ငြုပ်ကောား	၁၂-သား	၆။	ကန့်ချုပ်နီ	၁၂-သား
၂။	ပိုတ်ချင်းသီး	။	၇။	သစ်ကြပိုးခေါက်	။
၃။	ချင်းခြောက်	။	၈။	ဖာလာ	။
၄။	မကျည်းသီးမူည့်	။	၉။	ကရဝေးရွတ်	။
၅။	ဖိယာဖြူ	။	၁၀။	ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	။

၁၁။ ဖန်ခါးသီး	။	၂၉။ ဒဟထကိုင်	။
၁၂။ ဆီးဖြူသီး	။	၃၀။ ကြဇု	။
၁၃။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၃၁။ ခွေးလေးယားစေ့	။
၁၄။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်	။	၃၂။ ပန်းဥ	။
၁၅။ ဝက်ချေးဖန်မြစ်	။	၃၃။ နွယ်ချို	။
၁၆။ ဘောက်မဲ့(ဘီးပင်မြစ်)	။	၃၄။ ဝါးစိန်	။
၁၇။ ကညွက်ဥ	။	၃၅။ ပိတ်ချင်းမြစ်	။
၁၈။ ဟာလီသပတ္တ ()	။	၃၆။ ကြာစေ့	။
၁၉။ ပဲနံ့သစေ့	။	၃၇။ လေးညှင်း	။
၂၀။ ကြာဟင်း	။	၃၈။ လက်ပန်စေး	။
၂၁။ နှယ်ချိုမြစ်	။	၃၉။ ဘိန်း	။
၂၂။ ဆင်ပိတ်ချစ်	။	၄၀။ ရတနံ့စေ့ (ကင်္ကောလ)	။
၂၃။ ဆူးပဒေါင်း	။	၄၁။ ဇာတိပျိုလ်သီး	။
၂၄။ နှမ်း	။	၄၂။ ဇာတိပျိုလ်ပွင့်	။
၂၅။ သဗျက်သီး	။	၄၃။ ဥမွန်ဥ	။
၂၆။ ဆူးလေသီး	။	၄၄။ သိန္ဓောဆား	။
၂၇။ နွားမြက်ရင်း	။	၄၅။ မူသလီ ()	။
၂၈။ စရိ	။	၄၆။ ကျွဲခေါင်းသီး	။

၎င်းဆေးဘက် (၄၆) မျိုးတို့ကိုယူ၍ အမှုန်ပြုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ထောပတ် ၄၀-သားထည့်ပြီးချက်ပါ။ ၎င်းနောက် အဖြိုက် ဝို-သား ရောထည့်ပါ။ ကောင်းမွန်စွာကြိုချက်ပြီးသည်နောက် လုံခြုံသော ဖာလိပုလင်းတွင်ထည့်ထား၍ ဝမ်းမီး အခြေအနေကို ကြည့်ပြီးမှီပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....သုက်အားကို တိုးပွားစေ၏။ ခန္ဓာကိုယ်ဝပြောစေ၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေ၏။ မြစ်ခြောက်ရောဂါ၊ ရတူပိတ် (သွေးအနံ့သွေးကျ) နှာ၊ ကိုယ်ရေ ဖျော့ရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရော ရောဂါ စသောရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ လွန်စွာအားကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ အိုမင်းခြင်းဖြစ်သော သူပင်ဖြစ်သော်လည်း လွန်စွာမိန်းမတို့နှင့် လင်ပျိုပမာ ကာမဂုဏ်မှီဝဲနိုင်၏။ လွန်စွာ ရှုပ်ရေအဆင်း လှပပြေပြစ်ခြင် ကို ဖြစ်စေပြီးလျှင် လူအပေါင်းတို့လေးစားရိုသေအပ်၏။

မှတ်ချက်။ သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်သော ရောဂါဟု ကျမ်းရင်းစာ
 ကိုယ်ထည်းတွင် ရှိသည့်အတိုင်း ပြန်ဆိုစဉ်သွင်းလိုက်ပါ
 သည်။ ဤကဲ့သို့ သာမညဆိုထားသည်ကို နိဒါန်းကျမ်း မဲ
 ကြေသူတို့အဘို့ နားလည်ရန် ဤဆေးနည်းကို အသုံးချ
 ရန် လွယ်ကူမည်မထင်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှ ပြန်
 ဆို ထုတ်ဝေထားသော “အဉ္စနနိဒါန်း” ဘာသာဠိကာ
 ကျမ်း၌ သည်းခြေပျက်ပုံကို စာဘတ်တတ်သူမျှပင် သိနိုင်
 အောင် ရေးသားထားပြီးဖြစ်ပြီးလျှင် သဲလွန်စလွယ်ကူ
 စွာသိနိုင်ရန် အနည်းငယ်ရေးပြ လိုသည်မှာ- ခြာခြာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ တွေ့ဝေခြင်း၊ ဓာတ်ပျော့သွက်သွက်သွား
 တတ်ခြင်း၊ ချွေးထွက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာအက်ကွဲခြင်း၊ ဂ
 ယောင်ဂတမ်းပြောဆိုခြင်း၊ မျက်နှာ၊ မျက်လုံး၊ ကျင်ကြီး၊
 ကျင်ငယ်၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်း၊ အချို့ တကိုယ်လုံးဝါ
 ခြင်း၊ ပြာခြင်း၊ ညစ်ပုပ်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ ကိုယ်
 သားကိုယ်ရေပူခြင်း၊ ခဲတွင်းအရသာခါးခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းစ
 သည် ကွဲအက်ခြင်း စသည်ဖြင့် သည်ခြေ ဖောက်ပြန်သော
 ရောဂါကို သည်းခြေ ဖောက်ပြန်သော ရောဂါဟုသိရန်လို
 သည်။ မည်မျှလွန်၍ မည်ကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်သည်ကိုခွဲခြား
 နိုင်လျှင် ပို၍သင့်ပါသည်။

ကျောက်ဖရုံယို အားတိုးဗေဗျားဘုရင်
နက္ခတ္တကျမ်း ရက္ခဝိက္ခရာဝါဒိ၊ ၄

အခွံသင်ထားသော အစေ့ကင်းသည့် ကျောက်ဖရုံသီးကို ပြုပုံ၍ စစ်
 ယူပြီးလျှင် ကျန်သောပြုပုံရည်ကို သီးသန့်ထားပါ။ ကျောက်ဖရုံသီးအဖတ်
 ကို ကြေညက်အောင် လုပ်၍ ထောပတ်နှင့် ကြော်ပါ။ ကျောက်ဖရုံသီး
 ၁၅၀-သားတွင် ထောပတ် ၄၀-သားကိုထည့်၍ ကြော်ပြီးနောက် သကြား
 ၃၀၀-သား၊ စစ်ယူထားသော ကျောက်ဖရုံပြုပုံရည် မုယားကြီးရွက် ၁၉၀
 ဆားရောပြီးချက်ပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန် ဆေးဘိတ်များကား

၁။ နွားမြက်ရင်း	၁၂-သား	၇။ ဖာလာ	၁၂-သား
၂။ ဆီးဖြူသီး	။	၈။ မုတ်ခါး	၃
၃။ ဝါးစိန်(ဝါးပုလဲ)	။	၉။ ချင်းခြောက်	။
၄။ ငါးရံပတူ	။	၁၀။ နံနံစေ့	။
၅။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်	။	၁၁။ ငြုပ်ကောင်း	။
၆။ ကရဝေးရွက်	။	၁၂။ ပိတ်ချင်းငယ်	၁၂

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးကို မှန်မှန်ညက်ညက် ပြုပြီးလျှင် ဆေးအိုးတွင် ထည့်၍ ယောက်မဖြင့်မွှေပြီးချပါ။ အေးသွားသောအခါ ပျားရည် ၂၄-သားရောထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဤဆေးသည် သုက်အားတိုးပြီးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်ကို နုပျိုခြင်းကို ပြုနိုင်၏။ အားရှိ အားမဲ့ ကို ချင့်ချိန်၍ ဤလျှက်ဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်... ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ ကြိုထိုးရောဂါ၊ ရတ္တပိတ် (သွေးအန် အေးကျ) ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေစိမ်းသော ရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ အစာအိမ် အချဉ်ဖောက်အော့ရောဂါများနှင့် ထိပ်ခတ်နာရောဂါများကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

လိုတိုင်းရချက်ဆေးဆီအားတိုးဇွေး

စက္ကစက္ကကျမ်း ဝါတဗျာမိရောဂါခိုင်းမှ

၁- သရဒရတ၌ အမြစ် အရွက်ပါ ယူထားသော ဗီပုပ် ၆၀-သား၊
၂- လိပ်ဆူးရွှေ၊ ၃- ကညတ်ဥ၊ ၄- ရွှေတံတိုင်း၊ ၅- ခွေးလေးယားစေ့၊
၆- ဒဟထာကိုင်း၊ ၇- ဆပ်သွားပဉ္စငါးပါး၊ ၎င်းဆေးဘက်များ အသီးသီး
၆၀-သားစီယူ၍ လေးဆထက်ရှိသောရေတွင် ထည့်ပြီးကြိုချက်ပါ။ လေးပုံ
တပုံကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနေ့က- နှမ်းဆီ ၇၂-သား၊ နို့ဒါန်း
၁၉၂-သား အားလုံးကိုတပေါင်းတည်းပြု၍ မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ကြိုချက်ပါ။
၎င်းဆေးရည်တွင် အောက်ပါဆေးဘက်များကို အမှန်ပြုပြီးထည့်ပါ။

တည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

- ၁။ တဂရ (သနပ်ခါး) ၆-၈ ၁၃။ မေဒါ () ၆-၈
- ၂။ သဗျက်သီး ။ ၁၄။ မဟာမေဒါ () ။
- ၃။ ပန်းနု ။ ၁၅။ ဇီဝက () ။
- ၄။ ကန့်ကော်ဝတ္ထံ ။ ၁၆။ ရိသဘက () ။
- ၅။ နွားမြက်ရင်း ။ ၁၇။ စမု*စပါး ။
- ၆။ သစ်ကြဲပိုးခေါက် ။ ၁၈။ နခ () ။
- ၇။ သစ်သက်လင်းလေပင် ။ ၁၉။ ချင်းခြောက် ။
- ၈။ သိန္ဓောဆား ။ ၂၀။ နတ်ထင်းရှူး(ထင်းရှူးကြီး)။
- ၉။ ပိတ်ချင်းငယ် ။ ၂၁။ ကာကောလီ () ။
- ၁၀ ဇော်ဂျီ မုတ်ဆိတ် ။ ၂၂။ ခိရကာကောလီ () ။
- ၁၁။ ပဲဆိမ့်နီ ။ ၂၃။ လင်းလေ ။
- ၁၂။ နွယ်ချို ။ ၂၄။ ချီးသီး ။

၎င်းဆေးဘက် ၂၄-မျိုးတို့ကို အမှုန်ပြု၍ ထည့်ပါ။ ဤဆေးကို မီးပြင်းပြင်း၊ မီးနုနုနှင့်ဖြင့်မချက်ဘဲ မီးလတ်ဖြင့်ချက်၍ချပါ။ ဤဆေးကို အောက်တွင်ညွှန်ပြထားသော ရောဂါများအတွက် အသုံးပြုပါ။

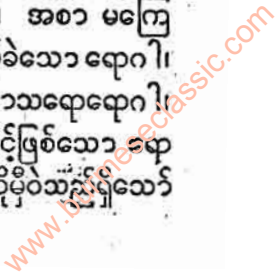
ဆေး၏အကျိုးကား... ကုန်းခြင်း၊ ဆွံ့ခြင်း၊ အခြင်း အတွက်၎င်း၊ တဘက်တခြမ်း၊ တပိုင်းသိမ်သွားသော်၎င်း၊ အရိုးကဲ့အဆစ်ပြုတ်သော်၎င်း၊ ပါဒရက်ရောဂါနှင့်လေကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါအမျိုးမျိုး နှိပ်စက်သော်၎င်း ထိုသူများကို ပေးသင့်၏။ မိန်းမ၊ ယောက်ျားများ သက်အား ကုန်ခမ်းသည်ရှိသော်...လွန်စွာအားကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ ဤဆေးကို ဝမ်းချူခြင်း အနေဖြင့်သော်၎င်း၊ သောက်ခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ လိမ်းခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ နှာနှုပ်ခြင်းဖြင့်သော်၎င်း အသုံးပြုနိုင်သည်။ သောက်သကဲ့သို့ပင် အကျိုးပေးနိုင်သည်။ ဤ“ပသရဏီဝေတလ”ခေါ်သော ဆီဆေးကို ခွက်ကြီးဖြင့်ချက်ပါ။ ခွက်ကြီးကြီးမရနိုင်လျှင် ဆေးဘက်တမျိုးစီ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။

ဆင်တူးမနွယ်, လေနိုင်အားတိုးဆေး
စက္ကနတ္တကျမ်း ဝါတရတ္တဇရာဂါရိုင်းမှ

၁။ ဆင်တူးမနွယ်	၁၂-သား	၁၃။ ကညွက်ဥ	၁၂-သား
၂။ နွယ်ချို	။	၁၄။ ပိတ်ချင်းငယ်	။
၃။ သဗျက်သီး	။	၁၅။ ရေမနေသီး	။
၄။ ဆီးဖြူသီး	။	၁၆။ သစ်တက်လင်းလေပင်	။
၅။ ဖန်ခါးသီး	။	၁၇။ ဆူးပဒေါင်း	။
၆။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၁၈။	။
၇။ ချင်းခြောက်	။	၁၉။ ဂုခါး	။
၈။ ရွှေတံတိုင်း	။	၂၀။ နွားမြက်ရင်း	။
၉။ မုယားကြီးပွင့်	။	၂၁။ ကြာညို	။
၁၀။ ငှက်စိမ်း	။	၂၂။ ဆူးလေသီး	။
၁၁။ ပရနွတ်မြစ်	။	၂၃။ ကုလားဆောင်းမေခါး	။
၁၂။ နတ်ထင်းရူး	။		

၎င်းဆေးဘက် ၂၃ မျိုးတို့ကိုယူ၍ ကြိတ်ဆေး လုပ်ပါ။ ၎င်းနောက် ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည် ၄၀-သား၊ ထောပတ် ၄၀-သား၊ ၎င်းအားလုံးသော ဆေးတို့ကို ရေ ၂၇၉ -သားတွင်ထည့်ပြီး မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ၎င်းနောက် ဤဆေးရည်ကို စစ်ယူပြီး သုံးဆောင်မှီဝဲရာ၏။

ဆေး၏အကျိုးကား....ထမင်းစားရာ၌ သော်၎င်း၊ ရေသောက် ရာ၌ သော်၎င်း၊ ဤဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်....လွန်စွာဒေါသသုံးပါးနှင့် ယှဉ်ပြီး လျှင် အပြင်အပ၌ ဖြစ်သော ပါဒရက်ရောဂါနှင့် အတွင်း၌ ငုတ်နေသော ပါဒရက်ရောဂါ၊ သုံးခွဆံဋ္ဌာန ဒူးခေါင်း၊ ပေါင်၊ ခြေသလုံးအထိပြန့်နှံ့နေသော ပါဒရက် ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင် ဝမ်းတွင်း၌ ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းအောင် ထိုးကျင်သောရောဂါ၊ အစာ မကြေလေထိုးသောရောဂါ၊ လေကြောင့် အလွန် ထိုးကျင် ကိုက်ခဲသော ရောဂါ၊ မုတ္တကိုစ်(ဆီးအောင့်)ရောဂါ၊ လေချုပ်သောရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရောရောဂါ၊ ဝိသမဖျားရောဂါများနှင့် လေ သည်းခြေ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အမြဲမပြတ် ဤဆေးကိုမှီဝဲသည့်ရှိသော်

အဆင်းလှခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အားအင်တိုးပွားခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။
ဤထောပတ်ဆေးနည်းကို သိဝသခင်သည် “အသိနီ ကုမာရ” နတ်ညီ
နောင် ဆရာများအား ပြောကြားမိန့်မှားခဲ့သော ဆေးနည်းဖြစ်သည်။

ဝေးရန်အလေးချိန်-၆-သားမှ ၁၅-သားအထိ။

ကုမာရအလိုပြည့်အားတိုးဆေး

စက္ကဝိတ္တကျမ်းပုတ္တကိစ္ဆရာဂါရိုင်းမှ

၁။	ပရန္တဝါမြစ်	၆ဝိ-သား	၁၆။	ဆူးလေ	၃ဝိ-သား
၁၁။	ဒသမူမြစ်	၃ဝိ-စိ	၁၇။	သာလပဉ္စိ ()	။
၁၂။	ဓာညက်ဥ	။	၁၈။	ဝက်ချေးဖနဲ	။
၁၃။	ရွှေတံတိုင်း	။	၁၉။	ဆင်တူးမနွယ်	။
၁၄။	ဒဟဿကိုင်း	။	၂၀။	ဗောက်မဲ့မြစ်	။
၁၅။	မြက်နီ သာပဉ္စငါးပါး	။			

၎င်းဆေးဘက် ၂၀- မျိုးတို့ကိုယူ၍ ရော၅၇၆- သားတွင်ထည့်ပြီးပြင်
ပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါ ဆေး
ဘက်များကိုထည့်ပြီးချက်ပါ။

၁-နွယ်ချို၊ ၂-ချင်းခြောက်၊ ၃-သပျက်သီး၊ ၄-သိန္ဓောဆား၊ ၅-ပိတ်
ချင်းငယ် ၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ၆-သားစီယူပါ။ ၎င်းနောက် ၁-စမုဖြူ
ကြီး ၁၅-သား၊ ၂-တင်းလဲ ၁၅-သား၊ ၃-ကြက်ဆူဆီ ၄၀-သား၊ ၎င်း
ဆေးဘက်အားလုံးတို့ကိုရောပြီး ထောပတ် ၉၆- သားဖြင့် ချက်ပါ။ ၎င်း
ဆေးသည် ကြယ်ဝချမ်းသာသောသူများနှင့် မိန်းမများများ အပိုထားသူ
များ မှီဝဲသင့်သောဆေးဖြစ်သည်။ ကျင်အောင့်၊ ခါးအောင့်ခြင်း၊ ကုန်းကွ
ခြင်း၊ လိပ်ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ပါးစောင်း၊ ပါးရင်းကိုက်ခြင်း၊ ယောနိ
ကိုက်ခြင်း၊ ပါဒရက်ရောဂါနှင့် အားလုံးရောဂါများပျောက်ကင်းစေနိုင်
၏။ အားအင်တိုးပွားခြင်း၊ သက်အားတိုးခြင်းကို ပြုနိုင်၏။ ချမ်းအေး
စေသည့်အပြင် အသက်ကိုလည်း အလွန်ရှည်စေ၏။ ဤဆေးကို “သုကုမာရ
ကုမာရကဗတ” ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။

မှတ်ချက်။ ၃၀၀-သားအလေးချိန် ပရနွဝါနှင့် အခြားသောဒသမူ ဆေးဘက် ၃၀၀-သားအလေးချိန်တို့ကို ၇၆၇-သားအလေး ချိန်ရှိသောရေကို ထည့်သင့်၏။အားလုံးပေါင်း ရေ ၃၆၁၂- သား အလေးချိန်နှင့်ချက်သင့်၏။

ရွှေဘုန်းရှင် အားတိုးဆေး

• ကာဏကျမ်း၊ ဗုဒ္ဓကိစ္ဆာဓမ္မာပိဒိဒါယ

၁။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	၁၂-သား	၆။ ကျီးအာငယ်မြစ်	၁၂-သား
၂။ ဥပသင်္ကာ	။	၇။ ပိတ်ချင်းသီး	။
၃။ ရွှေတံတိုင်း	။	၈။ ကျီးအကြီးမြစ်	။
၄။ တဂရမူလ(သနပ်ခါးမြစ်)	။	၉။ နွယ်ချို	။
၅။ သဗျက်သီး	။	၁၀။ ဆီးဖြူသီး	။

၎င်းဆေးဘက် ၁၀၀မျိုးတို့ကို ယူ၍ ကြိတ်ပြီးလျှင် ထောပတ် ၁၉၂- သား၊ ရေ ၇၆၇-သား၊ နို့ ၇၆၇-သား ၎င်းတို့ကိုချက်ပါ။ ကျက်သော အခါ ချပြီးစစ်ယူပါ။ အေးသောအခါ သကြား ၄၇-သား၊ ဝါးစိန် ၄၇- သား ထေထည့်ပါ။ အလေးချိန် သင့်လျော်သလိုကြည့်၍ ရေထဲနှင့် အတူ မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ် တို့ကြောင့် ဖောက်ပြန် သော သုက်ဧရာဂါ၊ ကျင်ငယ်လမ်းကြောင်းမှ ဆင်းသက်လာသော သုက် ပျက်သောဧရာဂါ၊ အားလုံးသော သုက်ဧရာဂါတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အသက်ကိစ္စညီစေနိုင်၏။ သုက်အားကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ သား သွီးကိုဖြစ် ပွားစေနိုင်၏။ ဥစ္စာရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဘုန်းကိုကြီးစေနိုင်၏။ အား လုံးသောဧရာဂါတို့ကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ မိန်းမမြူများလည်း မြန်စွာ သားသီးကိုရနိုင်၏။ မေ့တာဥတုသွေး ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ယောနိဖောက်ပြန် ခြင်း၊ ကျင်ငယ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်— ၃-သားမှ ၆-သားအထိ။

စာကလေးငှက် မာသ်ပဲ အားတိုးဆေး
သုဿုတသံဟိတာကျမ်း အပိုင်း (၂၆) ဝါဠိကရဏပိုင်းမှ

၁။ မာသ်ပဲ ၅-သား ၃။ ဥစ္စင်္ဂ(စောဋ္ဌလီ)ရွေးဖြူဆန် ၅-သား
၂။ ဥမွန်ဥ ။

၎င်းတို့ကို ကြိတ်ပြီးလျှင် နွားနို့ဖြင့်ချက်၍ နို့ဂဏာပြုလုပ်ပါ။ ၎င်း
ကွင် ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ (အရသာ ပေါ်လောက်အောင်) သကြားခဲ
ထည့်၍သောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဤဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော်-မည်မျှ ကာမအား
တိုးတက်လာသည် ဟူမူ ထိုသူသည် တညဉ့်လုံး စာလေးကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်
မိန်းမတို့နှင့် ကာမဂုဏ်မှီဝဲခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ဥစ္စင်္ဂ-စောဋ္ဌလီကိုအလေးချိန်မဲ အနေဖြင့်ဆိုထားသည်။
အနည်းငယ်မျှသာ ပဲဝက်ခန့်ထည့်ပါ။

လေနိုင်ကြက်သွန်ဖြူ အားတိုးဆေး
ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း - ၃၄၀ (၈)

အခွံသင်ပြီးသားကြက်သွန်ဖြူ အလေးချိန် ၄၀-သားကို ၇၆၀-သား
အလေးချိန်ရှိသော နွားနို့ဖြင့်ရောပြီးလျှင် ၄၀-သား အလေးချိန်ရှိသော
ထောပတ်နှင့် ရောပြီးနောက် အားလုံးကို မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ကြိုချက်ပါ။
ပျားရည်ကဲ့သို့ ပြစ်ချဲ့လာသည်ရှိသော်- ၎င်းတွင် ၉၆-သား အလေးချိန်ရှိ
သော ကြံသကာခဲကို ထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကို
ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ငြုပ်ကောင်း	၅-၂-သား	၇။ ကန့်ကော်ဝစ္စ	၅-၂-သား
၂။ ပိတ်ချင်း	။	၈။ ပိတ်ချင်းမြစ်	။
၃။ ချင်းခြောက်	။	၉။ စရို	။
၄။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၁၀။ ကန့်ချုပ်နီ	။
၅။ ဖာလာ	။	၁၁။ အိပ်မွေ့သီး	။
၆။ ကရဝေးရွက်	။	၁၂။ နှင်း	။

၁၃။ နန္ဒင်းရွှေ	၁-၂-သား	၂၁။ ဆူးလေ	၃-၂-ကား
၁၄။ ဟပုသာ ()	။	၂၂။ တမာခေါက်	။
၁၅။ ဂုခါး	။	၂၃။ သစ်ဘက်လင်းလေ	။
၁၆။ ပန်းနု	။	၂၄။ စမုစပါး	။
၁၇။ စမုဖြူကြီး	။	၂၅။ ကညွတ်ဥ	။
၁၈။ လေးညှင်း	။	၂၆။ ပန်းဥ	။
၁၉။ နတ်ထင်းရှူး	။	၂၇။ ဒဟဿကိုင်း	။
၂၀။ ပရနွေဝါ	။	၂၈။ ခွေးလေးယားစေ့	။

၎င်းအားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို အမှုန်ပြု၍ ထည့်ပါ။ ၎င်းဆေးကို “ရသောဏပါက ရသာယန” ကြက်သွန်ဖြူ အာယုဓန ချက်ဆေး ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ သင့်လျော်သော အလေးချိန်ပမာဏကိုထောက်ဆ၍ မှီစဲ သွားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....လေကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါအမျိုးမျိုး၊ ဝက်ရှူး ရောဂါ၊ ရင်ဘတ် ဒဏ်သင့်နာ၊ သွေးအန်နာ၊ ဂူရောဂါ၊ ဝမ်းဗိုက်ရောဂါ၊ ပျို့အန်သောရောဂါ၊ အဖျဉ်း (သရက်ရွက်)ရောဂါ၊ ဝမ်းဗိုက်ရောင်ယမ်း မြင်း (ဝမ်းဖော ဝမ်းရောင်) ရောဂါ၊ ဖောရောင်သောရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနုနု သောရောဂါ၊ အားကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ ကြိုထိုးရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ လေကော့လန်ရောဂါ၊ ဓနုဝါတ-လေလေးကိုင်းရောဂါ၊ အပြင်ကော့လန်လောရောဂါ၊ အတွင်းကော့လန်သောရောဂါ၊ ပေါင်ချန် ရောင်ရောဂါ၊ လိင်ဥရောင်သောရောဂါ၊ ပိုးရောဂါ၊ ဓာတ်ချုပ်သောရော ဂါ၊ တခြမ်း တပိုင်းဖြစ်သောလေရောဂါ၊ လေးကဲ့သို့ကွေးလျက် မိန်းမော တွေဝေလဲကျစေသောလေရောဂါ၊ မေးရွဲစောင်းသောလေရောဂါ၊ လေ ဆင်ဦးစီး ရောဂါ၊ ကုန်းသော လေရောဂါ၊ မေးကိုင်းသော လေရောဂါ၊ ဦးခေါင်းကိုင်းသော လေရောဂါ၊ လက်ချောင်းမလှုပ်နိုင်သော လေရောဂါ၊ အောက်ပိုင်းတောင့်တင်းသော လေရောဂါ၊ ပေါင်ခွင်သော လေရောဂါ။ ကိုယ်ရေဝါသော လေရောဂါ၊ အဆက်အစပ်၌ဖြစ်သော လေရောဂါ၊ နား ပင်းသော လေရောဂါ၊ အားလုံးသော ထိုး အောင့် ကိုက် ခဲခြင်း စသော လေကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါအမျိုးမျိုး၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါ အမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် အပြင် အားကို တိုးပွားစေ၏။ လူ့ကိုလည်း ဝပြုံးစေ၏။

အဂစ္စရသေ့၏ အမြတ်ဆုံး ဖန်ခါးသီး

အားတိုး အသက်ရှည်ဆေး

စက္ကဗက္ကကျမ်း-ကာသရောဂါဝိုင်းမှ

- ၁၀။ ဒသမူ(၁၀)ပါး ဖိ-သား ၁၆။ တောင်ကြက်မောက်
- ၁၁။ ခွေးလေးယားစေ့ ။ ဆူးပြန် ဖိ-သား
- ၁၂။ ခရုသင်းပန်း ။ ၁၇။ ပိတ်ချင်းမြစ် ။
- ၁၃။ ပန်းဥ ။ ၁၈။ ကန့်ချုပ်နီမြစ် ။
- ၁၄။ ရွှေတံတိုင်း ။ ၁၉။ ငါးရံပတူ ။
- ၁၅။ ဆင်ပိတ်ချင်း ။ ၂၀။ မြစ်မောင်း ။

မုယောဆန် ၁၉၅-သား၊ ဖန်ခါးသီးအလုံးကြီးကြီး ၁၀၀၊ ရေ ၇၅-၆ သားကိုယူ၍ ကြိုချက်ပါ။ မုယောဆန်ကျက်၍ ဆန်ပြစ်ချဲ့လာသောအခါ ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက်- ဖန်ခါးသီးကို အသီးသီးထုတ်ယူပါ။ ၎င်းနောက်- ပြုပ်ဆေးရည် လုပ်ရန်မှာ... ဖန်ခါးသီး၊ တင်လဲ- ၆ဝိ-သားစီ၊ ထောပတ်ဆီ၊ ဖန်ခါးသီး ၂၄-သားစီ၊ ပိတ်ချင်း ၁၉-၀- သား ရောပြီး ကြိုချက်ပါ။ ကျက်သောအခါ မိ ဖိုပေါ်မှ ချပြီးလျှင် အေးသောအခါ ပျားရည် ၂၄-သား ရောထည့်ပြီး ထားပါ။ နံနက်စောစော ဤဆေးမှ ဖန်ခါးသီး ၁-၀-သားကိုစား၍ လျက်ဆေး ၁-၀-သားကိုမှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...ဆံပင်ဖြူကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ခန္ဓာကိုယ် အဆင်းကို ရေပစေ၏။ အသက်ကို ရှည်စေ၏။ အားအင်ကို တိုးပွားစေ၏။ ၅-မျိုးအပြားရှိသော ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ ကြိုထိုးသောရောဂါ၊ ဝိသမအဖျား၊ ဝမ်းကိုက်သော ရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ နှလုံး ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ ထိတ်ခတ်နာရောဂါများကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ (ရသာယနဆေးတကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သောဤဆေးနည်းကို “အဂစ္စ” ရသေ့မြတ်သည် မိန့်ဆိုထား၏)။

စားရန်အလေးချိန်-၆-သားမှ ၁၂-သား

အသံကောင်းအဆင်းလှ ဝမ်းမီးအားတိုးဆေး

စက္ကဘတ္တကျမ်း-ဟိက္ကာရာဂါဒိုင်းမှ

၁။ ငါးရံပတူ ဖြိသား ၁၂။ ဖန်ခါးသီး အလုံး (၁၀၀)
၁၁။ ဒသမူ ။

အားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို လေးဆထက်ဖြစ်သော ရေနှင့်ရောပြီး ကြိုချက်ပါ။ လေးပုံတပုံ ကျန်လျှင်ချ၍ စစ်ယူပြီး ဖန်ခါးသီးကို အသီး သီးထုတ်ယူပါ။ ပြုပ်ဆေးတွင် ဖန်ခါးသီးကို ထည့်၍ တင်လဲ ဖြိသားနှင့် အတူတကွပြန်ကြိုပါ။ လျက်လို ရပြီးနောက် အေးလာသောအခါ ပျား ရည် ၁၀-သား တြိကဋျက်သုံးပါး (ငြုပ်ကောင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ချင်း) တြိသုဂန္ဓ အမွှေး ၃-ပါး (ဖါလာ၊ သစ်ကြာပိုး၊ ကရဝေး) အားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို အမှုန့်ပြုပြီး အသီးသီး ၃-သားစီ၊ ဂျုံဆား ၃-ဝဲ သား ၎င်းတို့ကို ရောထည့် ၍ သိမ်းဆည်းထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ၎င်းဆေးမှ ဖန်ခါးသီး တလုံးကို စားပြီး လျက် ဆေး ၃-ဝဲသားကိုလျက်စားပါ။ ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသောပန်းနာ ရောဂါနှင့် ချောင်းဆိုး ရောဂါ ၅-မျိုးကို ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ အသံ အဆင်းကိုတိုးပွားစေ၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ဤဆေးနည်း၌ ပိုလ်ကိုထုတ်ဖော်ပြီး အတိုင်းအရှည်ကို ပြုလုပ်ထားသည် ထို့ကြောင့်အရည်ဆေးဘက် ၂-ဆထက် ၄-ဆထက်၊ ၈- ဆထက် ရေကိုမယူသင့် ရေ ၁၉၅-သား ကိုယူသင့်သည်။

ဘူတ်ပယောဂနိုင် သန္ဓေရ-အားတိုးဆေး

စက္ကဘတ္တကျမ်း-ဒါဟရောဂါဒိုင်းမှ

၁။ ကျမ်းအာစေ	၁၂) ၅။ ကြောင်ပန်းစေ	၁၅
၄။ ကြံ့ဖိုလ်သုံးပါး (ဆီးဖြူ ဖန်ခါး သင်ဆိမ့်)	၆။ နတ်ထင်းရူး	။
	၇။ မုတ်ခါး	။

၆။ ဥပသကာ	၁၂	၁၇။ သလဲသီး	၁၂
၇။ တဂရ (သနပ်ခါး)	။	၁၈။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	။
၈။ နန္ဒင်း	။	၁၉။ မြေပုံခရမ်းကြီး	။
၉။ နန္ဒင်းနွယ်	။	၂၀။ တာလီသပတ္တ ()	။
၁၀။ ဥပသကာ	။	၂၁။ မြတ်လေးပန်းပွင့်	
၁၁။ ဥပသကာညို	။	လတ်လတ်ဆပ်ဆပ်	။
၁၂။ ကြာညို	။	၂၂။ အိပ်မေ့သီး	။
၁၃။ ဆေးဥပသကာ	။	၂၃။ ပြိဿပဉ္စိ	။
၁၄။ ဖါလာငယ်	။	၂၄။ ပန်းနံ့	။
၁၅။ ပဲဆိမ့်နီ	။	၂၅။ နံ့သာဖြူ	။
၁၆။ နှပ်ချို	။	၂၆။ ဒန့်သကူး	။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ယူပြီးကြိတ်ဆေးလုပ်ပါ။ ထောပတ် ၄၀-သားနှင့်
 ရေ ၁၉၂ =သားရောပြီးကြိုချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ဝက်ရှူးရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရော
 ဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ ဝမ်းမီးနုနုသော ရောဂါ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်း
 သောရောဂါ၊ ပါဗရက်ရောဂါ၊ နှာစေးသောရောဂါ၊ သုံးရက် ချန်ဖျား
 လေးရက်ချန်ဖျားရောဂါ၊ ဖျို အန်သောရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ မုတ္တ
 ကိစ်(ဆီးအောင့်)ရောဂါ၊ အနာမီးစက်ရောဂါ၊ နှင်းခူရောဂါ၊ ကိုယ်ရေ
 ဖျော့သောရောဂါ၊ ရှူးသွတ်သောရောဂါ၊ အဆိပ်သင့်သော ရောဂါ၊ ဒု
 လာသရောရောဂါ၊ တောက်တဲ့စသောအဆိပ်သင့်သောရောဂါ၊ မြေဘုတ်
 ဘမ်းစားသောရောဂါ များနှင့် မြုံသော မိန်းမများလည်း သားသွီးကိုရ
 စေနိုင်၏။ အသက်ရှုညံ့ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ အားအင်တိုးပွားခြင်းကိုဖြစ်
 စေနိုင်၏။ ယက္ခဝါက်ဘမ်းစားခြင်း စသည်ကြောင့်၎င်း၊ ဂြိုဟ်စွဲမာကြာ
 အမျိုးမျိုးကြောင့်သော်၎င်း ဖြစ်ပေါ်လာသောရောဂါတို့ကို ပယ်ဖျောက်
 နိုင်သည့်အပြင် သားသွီးအစဉ်အဆက် ကိုလည်း ပွားများစေ၏။ အားတိုး
 ဆေးအကောင်းဆုံးဖြစ်၏။

စားရန်အလေးချိန်....၃-သားမှ ၆-သားအထိ။

အသံကောင်း အားတိုးဆေး

ဝတ္ထုဗျာဓိ ရာဇယက္ခမာ ရောဂါဝိသိဗ္ဗ

ဆိုတ်သား ၃၀ဝိ-သား၊ ရေ ၃၀ဝိ-သားကိုယူပြီး ကြိုချက်ပါ။ လေးပုံ တပုံကျန်လျှင်ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက်-ထောပတ် ၄၇-သားကို အဠဝဂ္ဂ ဆေးဘက်များနှင့်ချက်ပါ။

ထည့်ရန် ဆေးဘက်များကား

- ၁။ ဇီဝက () ဝိ-သား ၅။ မေဒါ () ဝိ-သား
- ၂။ ရိသဘက () ။ ၆။ မဟာမေဒါ () ။
- ၃။ ရိဒ္ဒိ () ။ ၇။ ကာကောလီ () ။
- ၄။ ဝရိဒ္ဒိ () ။ ၈။ ခိရတာကောလီ () ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ယူ၍ ကြိတ်ပြီးလျှင် ထောပတ်ဆေး ချက်နည်း အတိုင်းချက်ပြီးလျှင် မီးဖိုပေါ်မှချ၍စစ်ယူပါ။ အေးသောအခါ သကြား ၂၅-သား၊ ပျားရည် ၁၂-သား ရောထည့်ပါ။ နံနက်စောစောအခါ ဝိ-သားခန့် မှိတ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... အကုခက်သော မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ ဒဏ်ကြောင့် ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသော ရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ နံဘေးထိုးအောင့်ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ အသံပျက်သော ရောဂါ၊ ရင်၌ဖြစ်သော ရောဂါများနှင့် ကြောက်မက် ဘွယ်ရာ ပန်းနာ ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အားအင် တိုးပွားခြင်း၊ အသား တိုးပွားခြင်းနှင့် သုက်အားတိုးပွားခြင်း၊ အလွန်ဝမ်းမီးတောက်ပခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ မှတ်ချက်။ အလေးချိန်မှာ- ၄-သားမှ ၈-သားအထိ။

ကာမဒေဝ နတ်ဩဇာ အားတိုးဆေး

ဝတ္ထုဗျာဓိ ရှုတ္တိတ္တ ရောဂါဝိသိဗ္ဗ

- ၁။ ဒဟဿကိုင်း ၆ဝိ-သား ၇။ ပိုတ်ချင်းသီးအခွံ ၃ဝိ-သား
- ၂။ ဆူးလေ ၆ ၈။ ကြာစေ့ ။
- ၃။ ကညွတ်ဥ(ရှင်မတက်) ၃ဝိ ၉။ ပရန္တဝါ ။
- ၄။ ဥမွန်ဥ ။ ၁၀။ ရေမနေသီး ။
- ၅။ သာလပဏ္ဍိ(အင်ကြင်းရွက်)။ ၁၁။ မာညို ။
- ၆။ ရွှေတံတိုင်း ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ခုတ်စင်းပြီး ယူပါ။ ဤပြုပ်ဆေးရည် ၎င်း-သား၊ ထောပတ် ၎င်း-သား။

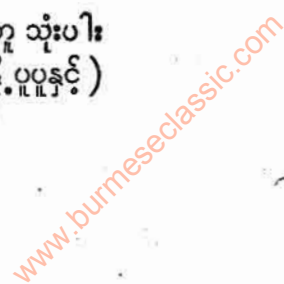
၁။ သဗျက်သီး	၁၂-သား	၇။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	၁၂-သား
၂။ ဒန့်သကူး	။	၈။ ခွေးလေးယားစေ	။
၃။ ပန်းနု	။	၉။ ကြာညို	။
၄။ ပိတ်ချင်းငယ်	။	၁၀။ ဥပသကာအဖြူ	။
၅။ နံ့သာနီ	။	၁၁။ ဥပသကာအမဲ	။
၆။ သဘော်မုက်မွေးအမဲ	။		

ဇီဝနိယဂိုဏ်း၏ ဆေးဘက်များ ၁၂-သားစီယူ၍ အားလုံးကို ကြိတ်ဆေးပြုလုပ်ပါ။ ဤဆေးတွင် သကြားခဲ ၆-သား၊ နို့ ၇၂-သား တို့ကို ရော၍ချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ရတ္တပိတ် (သွေးအန်သွေးကျ)ရောဂါ၊ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဝါသောရောဂါ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေစိမ်းပုပ်သော ရောဂါ၊ ဖောရောင်သောရောဂါ၊ အသံပျက်သောရောဂါ၊ အားအင် ကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်သောရောဂါ၊ မုတ္တကိစ် (ဆီးအောင့်) သော ရောဂါ၊ နံဘေး ထိုးအောင့်သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးသည် မိန်းမပေါင်းများစွာရှိသော ရှင်ဘုရင်များနှင့်သင့်၏။ မြို့သောမိန်းမများနှင့်လည်းသင့်၏။ အစားနည်းသောသူ၊ သုက်အားနည်းသောသူ၊ ပန်းသေသောသူတို့အတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။ အိုမင်းသောသူ၊ အဆုတ်နာ ရှိသောသူတို့အတွက် အားအင် တိုးပွားပြီး နှလုံးကို အားပေးနိုင်သည့်အပြင် အသက်ကိုလည်း ရှည်စေ၏။ အဆီဩဇာတိုးတက် ထက်မြက်၏။ သုက်အားကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ အားနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရေနှင့်တွေ့သော သစ်ပင်များစီပင်ပြန်ပွားသကဲ့သို့ အားအင် လျင်မြန်စွာ တိုးပွားနိုင်၏။

ဤကာမဒေဝ ထောပတ်ဆေးကို မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥတု သုံးပါးလုံး၌ အကျိုးကို ပြုနိုင်၏။ ထောပတ် (နို့အေး သို့မဟုတ် နို့ပူနှင့်) အတူအကွသောက်သည်ရှိသော် အလွန်အသက်ကို ရှည်နိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်- ၃-သားမှ ၆-သားအထိ။

ပဲနံ့သာစေ့အစာအိမ် အားတိုးဆေး

ဘေးသန္ဓေရိတနာဝလီကျမ်း-အာမဝါတရောဂါဝိသုဒ္ဓိ

၁။ ပဲနံ့သာစေ့ ၂၄-သား ၂။ ချင်းခြောက် ၂၄-သား

၎င်းတို့ကိုအမှုန့်ထောင်း၍ အဝတ်ဖြင့်စစ်ပြီးလျှင် ထောပတ် ၂၄-သား နွားနို့ ၁၉၅-သားဖြင့်ရော၍ချက်ပါ။ နွားနို့ခမ်းသွားသောအခါ အိုးကို ချပြီးလျှင် အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

၁။ ငြုပ်ကောင်း	၃-၁၂	၉။ ဇီယာညို	၃-၁၂
၂။ ပိုတ်ချင်း	။	၁၀။ စမုစပါး	။
၃။ ချင်းခြောက်	။	၁၁။ ဇံတိပွိုလ်သီး	။
၄။ ပိုတ်ချင်းမြစ်	။	၁၂။ ဂမုးဥ	။
၅။ ကန့်ချုပ်နီ	။	၁၃။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။
၆။ စမုဖြူကြီး	။	၁၄။ ကရဝေးရွက်	။
၇။ ဇီယာ	။	၁၅။ နွားမြက်ရင်း	။
၈။ နံနံ	။		

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို အမှုန့်ပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းနောက်-ချင်းခြောက်၊ ငြုပ်ကောင်းတို့ကို ၅-၄-သားစီရော၍ လျှိုသောပုလင်း၌ကောင်းစွာထားပါ။ ထိုဆေးကို ၃-၁၂-သား သို့မဟုတ် ဝမ်းမီးကိုကြည့်၍ အယုတ် အလွန် အတိုင်းအရှည်ကြည့်ပြီး မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....အစာမကြေသောရောဂါ၊ မြဲသောလေရောဂါ၊ ဝိသမအဖျားကိုယ်ရေဖျော့သောရောဂါ၊ ကိုယ်ရောဂါသောရောဂါ၊ အရူးရောဂါ၊ ဝက်ရှူးရောဂါ၊ ဒုလ္လာရောဂါ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ အစာအိမ် အချဉ်ပေါက်သောရောဂါ၊ ဦးခေါင်းထိုးသောရောဂါ၊ နှာခေါင်းရောဂါ၊ မျက်စေ့ရောဂါ၊ မီးယပ်ရောဂါ၊ သားဖွားရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အားနှင့်သက်အားကို တိုးပွားစေ၏၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝပြုံးစေ၏။

ပဲနို့ဂဏာ အားတိုးဆေး

တေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၂၇၇) (၆)

မာသိပခြမ်းကို ထောပတ်နှင့် ကြော်ပြီးလျှင် နွားနို့ဖြင့်ချက်ပါ။ နို့ဂဏာ ကျက်လာသောအခါ ၎င်းတွင် ထောပတ် ခပ်များများ ထည့်၍ သကြားခဲခပ်ချိုချိုထည့်ပြီးစားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... အားအင်တိုးပွားစေနိုင်သည့် အပြင် မြောက် မြားစွာသော မိန်းမတို့နှင့် မွေ့လျော် ပျော်ပါးနိုင်စွမ်း သတ္တိ ရှိလာပါ လိမ့်မည်။

လှင်ပျို၊ ဥမွန်ဥ၊ အားတိုးတေဆေး

စက္ကဝတ္တကျမ်း (၃၀၅) မှ

ဥမွန်ဥကိုကြိတ်ချေပြီးလျှင် ၎င်းကိုထောပတ်၊ နွားနို့နှင့် သဖန်းသီးခန့် စားသည်ရှိသော်...လူအိုကြီးပင် ဖြစ်သော်လည်း လှင်ပျိုကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်၏။

ကတြသချေ၊ ကာမအားတိုးဆေး

အဋ္ဌင်္ဂဟဒယကျမ်း (၃၇၄) မှ

ကတြသချေကို ကြိတ်ချေပြီးလျှင် နွားနို့နှင့်ရောသောက်ပါ။ သကြား ထောပတ်၊ နွားနို့နှင့် ရှေးဦးစွာ ထမင်းကိုစားပါ။ ထိုသူသည် မိန်းမတို့ ၌ဇာမဂုဏ်သွားလာခြင်းငှါ အားအင်တိုးလာပါလိမ့်မည်။

သက်ရှည်အားတိုး၊ မြစ်ခြင်းပြီးနည်းလေးမျိုး

စက္ကဝတ္တကျမ်း (၆၅) မှ

မြင်းခွာရွက် သတ္တုရည်ကိုဖြစ်စေ၊ နွယ်ချိုကိုဖြစ်စေ၊ ဆင်တုံးမနွယ် သတ္တုရည်ကိုဖြစ်စေ၊ အပွင့်၊ အမြစ်နှင့်တကွ “သင်္ခပုပ္ဖ” (ခရုသင်းပန်း) ကိုကြိတ်၍ ဖြစ်စေ နွားနို့နှင့် မှီဝဲသည်ရှိသော်... ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင်အားရှိခြင်း၊ ဝမ်းမီးတောက်ခြင်း၊ အသံ ဩဇာကောင်းခြင်းကို ပြုနိုင်ကုန်၏။ ပညာဉာဏ်ကို တိုးပွားစေနိုင်သော

“ရသာယန” အသက်ရှည်ဆေးလည်းဖြစ်၏။ အထူးအားဖြင့် “သင်္ခပူ” (ခရုသင်းပန်း)သည် ပညာဉာဏ်ကို တိုးပွားစေ၏။

မှတ်ချက်။ “မဏ္ဍုကပဏ္ဍ”ကို ပြုံးမွှေးပင်၊ အချိုမြင်းခွာပင် ဟုရှေးနိဗ္ဗာန်ကျမ်းကြီးများ၌ပင်ဝါဒကွဲကြသည့်အတိုင်း မြန်မာပြည်၌လည်း ရှေးတုံးက ပြုံးမွှေး၊ ဝါ မြင်းခွါ၊ ဟူ၍ ၂-မျိုးပင် ဘာသာပြန်သွားကြသည်ကို တွေ့ရသည် အတိအကျ မည်သည့်အပင်ကို ယူရမည်ကို နောက်ပိုင်း ဆေးဝါးကဏ္ဍ၌ ရှင်းပြထားပါသည်။ ၎င်းပြင် “ခရုသင်းပန်း”ကိုလည်း ပုံစံပြ၍ရှင်းထားပါသည်။ ကြည့်ရှုဆုံးဖြတ်၍ အမှန်ကိုယူနိုင်ကြပါစေ။

ကြက်သွန်နီသတ္တုရည်အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၁၃)

- ၁။ သကြားအဖြူ
- ၂။ ပျားရည်
- ၃။ ထောပတ်
- ၄။ နို့

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ကြက်သွန်နီသတ္တုရည်နှင့်ရောစပ်၍ သောက်သည် ရှိသော် ကာမဂုဏ်စိတ် ပွားများလာနိုင်၏။ အိုမင်း ရင့်ရော်သော သူဖြစ် သော်လည်း လုပ်ပျို့ပမာစွမ်းနိုင်၏။

ပေါက်ဆားရည်ဖြင့် ထုအပ်သော ပိတ်ချင်းသီးတို့

အသက်ရှည်ဆေး

ဝတ္ထုကျမ်း-ရသာယနပိုင်းမှ

ပေါက်ဆားရည်ဖြင့် ထုအပ်သော ပိတ်ချင်းသီးတို့ကို ထောပတ်ဖြင့် ကြော်၍ ပိတ်ချင်းသုံးတောင့်ကို နှက်စောစော ထမင်း မစားမှီတကြိမ် ထင်းစားပြီးတကြိမ်မှီပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသော
ရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါ၊ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ ကြို့ထိုးသောရောဂါ၊
လည်ပင်းရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့
သောရောဂါ၊ ဝိသမအဖျား၊ အသံပျက်ခြင်း၊ ထိတ်ခတ်နာ၊ ဝှုရောဂါ၊
ဖောရောင်သောရောဂါ၊ လေ၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါတို့ကို ပယ်
ဖျောက်နိုင်၏။

ပိတ်ချင်းတောင့်ဝမ်းမီးအားတိုးဆေး

ဝတ္ထုတ္တကျမ်း-ပလိတရောဂါပိုင်းမှ

ပေါက်ဆားရည်ဖြင့် ပိတ်ချင်းသီးကို ၇- ကြိမ်ထုပြီးလျှင်၊ ရှေ့ကဆီ
ခွဲပြီးသော နည်းအတိုင်း မှီဝဲသည်ရှိသော် ဂူရောဂါနှင့် အဖျဉ်းရောဂါကို
ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေနိုင်၏။ အသက်ကိုလည်းရှည်စေ
နိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ပေါက်ပင်သည် “ဇီရဏတေဇော” ဖြစ်သောအခိုးငုတ်
အခိုးဆွေးများကို လွန်စွာ နိုင်နင်းသော အပင်ဖြစ်သည်။
ကိန်းအောင်း တွယ်ကပ် ဝပ်ငုတ်နေသော မည်သည့်နည်း
နှင့်မှ အခိုးသတ်လို့ မရသော ကြေးတွင် ရှိသည့်အခိုးကို
သတ်ရာ၌ ပေါက်စေးသည် တန်ဘိုးရှိလှ၏။ လွန်စွာပြင်း
ထန်သော မုန်တိုင်းသဘွယ် ကိန်းအောင်းနေသော သွတ်
တွင်ရှိသည့် အခိုးကိုသတ်ရာ၌ ပေါက်စေးသည် လွန်စွာ
နိုင်၏။ အခိုးငုတ်မှတစ်ဆင့် လောင်ကျွမ်းသော လည်ပင်း
တွင်နာသမျှနှင့် လျှာထပ်၍ ပေါက်ထု (လျှာနှစ်ထပ်)၌
ပေါက်နှယ်ချွေးဖြင့်တို့ပေးလျှင် များစွာ ပျောက်ကင်းနိုင်
၏။ သွားကို ခိုင်စေရာ၌ပေါက်ပင်ပျိုနု ပဉ္စငါးပါးပြာသည်
လွန်စွာ အကျိုးရှိ စေနိုင်သောကြောင့် သာမည တမည်
ကောင်း ဖြစ်သော်လည်း ဆေးပင်၏ အကျိုးပေးမှုသည်
လွန်စွာအံ့ဩဘွယ်ကောင်းပေသည်။

အထူးမှတ်ရန်မှာ- ပေါက်နှယ်ချွေးဖြင့်လည်ချောင်းနာကို တိုရာ၌သွား
များကို မထိစေသင့်၊ လှုပ်နဲ့ သွားစေနိုင်အောင် ပြင်း
ထန်သည်။

မာသ်ပဲလူဝ အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၁၁၀) (၈) မှ

- ၁။ မာသ်ပဲ ၇၆၀-သား ၁၄။ ခွေးလေးယားစေ ၃၀-သား
- ၂။ ဒဟဿကိုင်း ၃၀ ၁၅။ ရွှေတံတိုင်း ။
- ၃။ ဗိပုပ်ပင် ။ ၁၆။ ကြက်ဆူမြစ် ။
- ၁၃။ ဒသမူ (၁၀) ပါး ။ စီ

၎င်းဆေးဘက်(၁၆)မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်း ထုထောင်း ကြိတ်ချေ၍ ရေ ၃၇၂၃-၄-သားဖြင့်ပြုပ်ပါ။ လေးပုံတပုံကျန်သောအခါ ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါကြိတ်ဆေးများကို ထည့်ပါ။

ကြိတ်ဆေးများကား

- ၁။ နွယ်ချို ၃-သား ၁၅။ တည်သီး ၃-သား
- ၂။ နတ်ထင်းရူး ။ ၁၆။ ချင်းခြောက် ။
- ၃။ ပန်းနု ။ ၁၇။ ငြုပ်ကောင်း ။
- ၄။ ဖာလာ ။ ၁၈။ ပိတ်ခြင်းသီး ။
- ၅။ သစ်တက်လင်းလေ ။ ၁၉။ အကျော်နက် ။
- ၆။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ် ။ ၂၀။ ပရန္တဝါ ။
- ၇။ ရွှေတံတိုင်း ။ ၂၁။ သိန္ဓော ။
- ၈။ လင်းလေ ။ ၂၂။ ဥမွန်ဥ ။
- ၉။ စမုစပါး ။ ၂၃။ ဗိပုပ်ပင် ။
- ၁၀။ ခွေးလေးယားစေ ။ ၂၄။ ရှင့်မတက်(ကညတ်) ။
- ၁၁။ ဒဟဿကိုင်း ။ ၂၅။ ဂုံခါးမြစ် ။
- ၁၂။ နံ့သာဖြူ ။ ၂၆။ ဘောက်မွဲပင်မြစ် ။
- ၁၃။ ပန်းဥ ။ ၂၇။ အိပ်မေ့သီး ။
- ၁၄။ ကြက်ဆူမြစ် ။ ၂၈။ ထင်းရူးကြီး ။

၎င်းဆေးဘက် (၂၀) မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်းကြိတ်ပါ။ ဆီ ၁၉၅-သားတွင် အထက်ဖော်ပြခဲ့ပြီးသောပြုပ်ဆေးရည်နှင့်ကြိတ်ဆေး တို့ကိုထည့်ပါ။ ၎င်းနောက်-နွားနို့ ၁၉၅-သားကို ထည့်၍ မီးညှင်းညှင်း ဖြင့်ချက်ပါ။ ရေအစုများခမ်းသွား၍ ဆီမျှသာကျန်သောအခါ စစ်ယူပါ။ ၎င်းချက်ဆေးဆီကို အခြေအနေကို ထောက်ဆ၍ တိုက်သင့်သောအခါ တိုက်ရ၏။ အစာစားပြီးသည်နောက် တိုက်ရ၏။ ဝမ်းချူးသင့်လျှင် ချူ ရ၏။ နှာနှုပ်သင့်လျှင် နှာနှုပ်ရ၏။ လိမ်းနယ်သင့်လျှင်လိမ်းရ၏။ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေး၊ ဂျှုဆေး၊ နှာနှုပ်ဆေးအနေဖြင့် အမျိုးမျိုးအသုံးပြုလို ရသောချက်ဆေးဆီမြတ် ဖြစ်သည်။

ဆေး၏အကျိုးကား...စောင်းရွှေ့သောလေငန်းရောဂါ၊ နှားကိုက်ရော ဂါ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ရောဂါ၊ မေးခိုင်သောရောဂါ၊ ခံတွင်းရောဂါအမျိုး မျိုး၊ လည်၊ ဇက်၊ဂုတ် ကိုက်သောရောဂါ၊ လက်မောင်းသိမ်သော ရော ဂါ၊ နားလေးသောရောဂါ၊ နားပင်းသောရောဂါ၊ နားရောဂါအမျိုး မျိုး ထိပ်ခတ်နာရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ ဒူးခေါင်းကြီးရောဂါ၊ အစာမ ကြေလေ့ထိုးသောရောဂါ၊ ခါးကိုက်သောရောဂါ၊ ပေါင်ကိုက်သောရော ဂါ၊ ဒူးခေါင်းကိုက်သောရောဂါ၊ ခြေကိုက်သောရောဂါ၊ ကျောက်ကုန်း ထိုးအောင့်သောရောဂါ၊ နံဘေးထိုးအောင့်သောရောဂါ၊ အူရောင်ရော ဂါ၊ ဝှေးစေ့ ရောင်သော ရောဂါ၊ ပါဒရက်ရောဂါ၊ ခွင်သောလေရော ဂါ၊ ဆွံ့ အသောရောဂါစသော ရောဂါ၊ လေမျိုး(၈၀) ရောဂါ၊ အရေ တုန်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ထိပ်ပြောင် ဆံပင်ကျွတ်ရောဂါ စသောရော ဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့်အပြင် အားကိုတိုးပွားစေ၏။ အသားနှင့်သုက်ကိုတိုးပွားစေ၏။

ဤဆေးသည်-ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမများအတွက် သင့်လျော်၏။သား သွီးကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ ဆင်၊ မြင်း၊ ကုလားအုပ် စသည်တို့ဖြင့် လေကျင့်ခြင်း စီးနင်းခြင်းကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း၊ အပင်ပန်းခံ၍ ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့် ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ကိုယ်လက် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းကို မိုးကြိုးသည် သစ်ပင်ကို တခဏခြင်း ဖျက်ဆီးနိုင်သကဲ့သို့ ဤဆေးသည်အထက်ပါကိုယ် လက် နွမ်းနယ်မှုတို့ကို တခဏခြင်း ဖျက်ဆီးစေ၏။ “ဤမဟာမာသလေ လ” ခေါ်သော ဆေးမြတ်ကို “ကဏှာတြေယ” ရသေ့မြတ်သည် မိန့် ကြားခဲ့သောနည်းဖြစ်သည်။

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

၁၇၇

လူစသက်ရှင်အားတိုးဆေးဆီ

ဘေသဇ္ဇရုဏ်နာကရကျမ်း (၁၂၃) (၈)

- ၁။ သာလပဉ္စိ(ကျေးမြီးဖို) ၃၀ဝိ ၁၀။ ဆူးလေ ၃၀ဝိ
- ၂။ ပြိဿပဉ္စိ(ကျေးမြီးမ) ။ ၁၁။ ဆင်တူးမနွယ် ။
- ၃။ ပဉ္စမူလီ အမြစ် ၅-ပါး ။ ၁၂။ ဆီးဖြူသီး ။
- ၄။ မြေပုံခရမ်းငယ် ။ ၁၃။ သလဲခေါက် ။
- ၅။ မြေပုံခရမ်းကြီး ။ ။

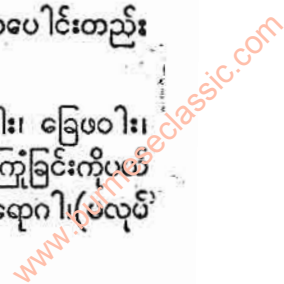
၎င်း ၁၃-မျိုးသောဆေးဘက်တို့ကိုယူပြီးလျှင် ထုထောင်း၍ ရေ ၇၆၀-
 သားထည့်ပြီးပြုပပါ။ ၁၉၅- သားကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက်
 ဆီ ၉၆-သား၊ နွားနို့ ၉၆-သားတို့ကိုထည့်ပြီးလျှင် အောက်တွင်ဖော်
 ပြသော ကြိတ်ဆေးများကို ထည့်ပြီး မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ရေများ
 ကုန်ခမ်းသွား၍ ဆီမျှကျန်သောအခါ စစ်ယူပါ။

ထည့်ရန်ကြိတ်ဆေးများကား

- ၁။ တမာခေါက် ၁၀။ ဖန်ခါးသီး
- ၂။ ရှမ်းဆေးခါး ၁၁။ သစ်ဆိမ့်သီး
- ၃။ ဆူးလေ ၁၂။ ဆီးဖြူသီး
- ၄။ သထဲခေါက် ၁၃။ တဂရ (သနပ်ခါး)
- ၅။ ကြောင်ပန်းစေ့ ၁၄။ သဗျက်သီး
- ၆။ ဆီးခေါက် ၁၅။ သပြေခေါက်
- ၇။ နတ်ထင်းရူး ၁၆။ သရက်ခေါက်
- ၈။ နန္ဒင်းရွှေ ၁၇။ ကြဇုသီး
- ၉။ နွားမြက်ရင်း

၎င်းဆေးဘက် ၁၇-မျိုးတို့ကို ၁၅- သားစီ ယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်း
 ကြိတ်၍ အထက်ပါ ပြုပဆေးရည်တွင်ထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဆီးရောဂါအမျိုးမျိုး၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး၊
 ဦးခေါင်းပူသောရောဂါ၊ အားနည်းသော ရောဂါနှင့် ပိန်ကြုံခြင်းကိုပယ်
 ဖျောက်နိုင်၏။ မျက်စိရောဂါ၊ ဣန္ဒြေများအားနည်းသောရောဂါ၊ (ပလုတ်

ချင်း၊ မကိုင်ချင်း၊ ကြည့်ရှု၍အားမရခြင်း စသောတူနေအမှုကို ဆိုလိုသည်။ သက်ပျက်သောရောဂါ၊ လွန်စွာ ကာမဂုဏ် မှီဝဲခြင်းကြောင့် အားကုန်း ခမ်းသော ယောက်ျားများအတွက် အလွန်သင့်၏။ ဤဆေးသည် အားကို ဖြစ်စေ၏။ သက်အားကိုဖြစ်စေ၏။ အသက်ကိုရှည်စေ၏။

ကာမအားတိုး-ဆီဆေး
မြဟဇရာဂတရဂ်နိက္ခိမ်း တတိယကဏ္ဍ (၁-၄)

၁။ နံ့သာဖြူ	၆-၁၀	၁။ လေးညှင်း	၆-၁၀
၂။ အကျော်နက်	။	၁၉။ ပရုပ်	။
၃။ ကုန်ကုမံ	။	၂၀။ ပန်းရင်း	။
၄။ နတ်ထင်းရူး	။	၂၁။ တောင်လှန်ကတိုး	။
၅။ သိတ္တက ()	။	၂၂။ ပဲဆိမ့်နီ	။
၆။ ဆေးဥပသကာ	။	၂၃။ ကရဝေးသီး	။
၇။ ကတိုး	။	၂၄။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	။
၈။ နံ့သာနီ	။	၂၅။ ဇာတိပျိုလ်သီး	။
၉။ သင်္ဘောမြက်မွှေးအမဲ	။	၂၆။ ဆေးဥတလုံး	။
၁၀။ နွားမြက်ရင်း	။	၂၇။ ပန်းဥ	။
၁၁။ ကုန္ဒုရ (သက်န်းစေး)	။	၂၈။ ဖာလာ	။
၁၂။ နံနံစေ	။	၂၉။ ကွမ်းသီး	။
၁၃။ တဂရ (သနပ်ခါး)	။	၃၀။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိပ်	။
၁၄။ မုတ်ခါး	။	၃၁။ လင်းလေ	။
၁၅။ ကုလားနက်သွေး	။	၃၂။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	။
၁၆။ ပန်းနု	။	၃၃။ မြက်မွှေးအဝါ	။
၁၇။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၃၄။ ဇာတိပျိုလ်ပွင့်	။

၎င်းဆေးဘက် ၃၄-မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် အားလုံးကို တပေါင်းတည်း ကြိတ်၍ ဆေးပြားငယ် လုပ်ထားပါ။ ဆီ ၁၉၅-သားတွင် ထိုကြိတ်ထား ပြီးသော ဆေးများ ၃၀၄-သား ဒိန်ချဉ် ၁၅၇၆-သား၊ နွားမြက်ရင်းပြုပ် ရည် ၁၉၅-သား၊ ချိပ်ရည် ၁၉၅-သား၊ ၎င်းတို့ကို ရောပြီးချက်ပါ။ ရေ များခမ်းသွားသောအခါ ဆီကိုစစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဤ “ရတီဝလ္လဘ” မည်သော လိမ်းဆေးကို လိမ်ခြင်းကြောင့် ကြာမြင့်စွာစွဲကပ်နေသော ပန်းနာရောဂါ၊ အားအင် နည်းသော ရောဂါတို့သည် လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းပြီးလျှင် အားအင် တိုးပွား များပြား လာပါလိမ့်မည်။ လွန်စွာ ကာမဖြင့် မူးရစ်နေသော အရွယ်ရှိသော မိန်းမအပေါင်းတို့ကိုလည်း၎င်းတို့၏စိတ်ကြိုက် မေ့လျော့ ပျော်ပါးခြင်း၌ စွမ်းနိုင်၏။ လွန်စွာ ကာမအားကို တိုးပွားစေ၏။ လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ် တို့ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက် ကင်းစေနိုင်၏။

မှတ်ချက်— သင်္ကန်းပင်သည် အမျိုးတူများ၏၊ သင်္ကန်းနက် (သစ် ကနက်) သင်္ကန်းဝါ၊ ကျောက်သင်္ကန်း၊ သင်္ကန်းတူ (သင်္က တူ) စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိရာတွင် သင်္ကန်းပင်မှ အလိုလို ထွက်သော အစေးမျိုးကို “သင်္ကန်းစေး” ဟု ဆိုလိုသည်။

လာမဇ္ဇက၊ ပိဋိ ခသ ဟု ဖွင့်သည်။ မြက်မွှေးအဝါဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ငယ်၏၊ မွှေးသောမြက်မျိုး၏ အမြစ်ဖြစ် သည်။ (မြက်မွှေးအဝါအငယ်မျိုး)။

ရုပ်ပျိုဆင်းလှ အားတိုးဆေး

နွေနှစ် ရီကျမ်း ဝါတရက် ရောဂါဒိုင်းမှ

၇၅-သား အလေးချိန်ရှိသော ဆင်တုံးမနွယ်ကို ထုထောင်း ပြီးလျှင် ရေ ၃၀၄-သားဖြင့်ပြုပ်ပါ။ ၁၉၅-သားကျန်ရှိသော် စစ်ယူပါ။

၎င်းနောက်- ထည့်ရန် ကြိတ်ဆေးများကား

၁။ ဒဟဿကိုင်း	၁၅-သား	၆။ ကညွတ်ဥ	၁၅-သား
၂။ ဥမွန်ဥ	။	၇။ ဘောက်မုံ	။
၃။ ကာကောလီ ()	။	၈။ ဆူးလေ	။
၄။ ခိရကာကောလီ ()	။	၉။ မြေပုံခရမ်းငယ်	။
၅။ နံ့သာဖြူ	။	၁၀။ မြေပုံခရမ်းကြီး	။

၁၁။ အိပ်မေ့သီး	၁၅-သား	၂၂။ ပိတ်ချင်းသီး	၁၅-သား
၁၂။ ဆီးဖြူသီး	။	၂၃။ နေလှည့်စေ့	။
၁၃။ ဖန်ခါးသီး	။	၂၄။ မြင်းခွါရွက်	။
၁၄။ သစ်ဆိမ့်သီး	။	၂၅။ လက်ထုတ်မြစ်	။
၁၅။ သစ်တက်လင်းလေ	။	၂၆။ ဥပသကာအမဲ	။
၁၆။ နတ်ပန်းညို	။	၂၇။ ပဲဆိမ့်နီ	။
၁၇။ ဆေးဥပသကာ	။	၂၈။ နံ့သာနီ	။
၁၈။ ဇဝံန္တီ ()	။	၂၉။ နန္ဒင်း	။
၁၉။ ပိတ်ချင်းမြစ်	။	၃၀။ စမုစပါး	။
၂၀။ ချင်းခြောက်	။	၃၁။ ပေါက်ပေါက်	။
၂၁။ ငြုပ်ကောင်း	။		

၎င်းဆေးဘက် (၃၁) မျိုးတို့ကို တပေါင်းတည်းကြိတ်ပါ။ ဆီချက်ရန်...အလေးချိန် ၂၄-သားရှိသော ဆီတွင် ဆီအမဲခဲပြီးသော ပြုပ်ဆေးရည်ကြိတ်ဆေးနှင့် နူးနီ ၁၉၅-သားကိုထည့်ပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။ ရေအစုများ ခမ်းခြောက်သွားသည် ရှိသော် ဆီကို စစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...ဤဆေးကို သောက်နိုင်၊ လိမ်းနိုင်၏။ နှာလည်း ရှူနိုင်၏။ ပါဒရက်ထေဂါ၊ ဆီးချုပ်-လေချုပ်ထေဂါ၊ နူနာ (၁၀) မျိုး၊ မေးခိုင်သောထေဂါ၊ ဒုလ္လာသထေဂါ၊ ကိုယ်ရေဝါထေဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ထေဂါ၊ အနာမီးလျှံ နာ၊ အနာစက်နာ၊ အကြောလိုက်သက်တန့်နာ၊ ဂရင်ဂျီ နာ၊ ပွေးနာ၊ ယားနာ၊ ခြေပူခြင်းနှင့် အသားအရည် တွန့်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အားနှင့်အဆင်းကိုလည်း တိုးပွားစေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ နေလှည့်စေ့သည် နေကြာပုန်း၏အစေ့ မဟုတ်။ နေကြာပုန်းသည် အပွင့်ဝိုင်းဝိုင်း နေဘက်သို့လှည့်သည်။ “သုရိယ မုခ” လို့ ခေါ်သည်။ သန်မာလျှင် ၅-၆-တောင်အထိ မြင့်သည်။ နေလှည့်ပင်သည် ၄-၅ ပေသာမြင့်သည်။ အပွင့်လည်း လုံးစုစုပွင့်သည်။ အရွက်ဝိုင်းသည်။ အပွင့်ထောင်ဝါသည်။ မတ်စေ့ခန့်၊ ငါးမူးစေ့ခန့် ရှိသည်။ ၎င်းအသီး၏

အစေ့သည် ချဉ်ပေါင်စေ့နှင့်သဏ္ဍာန်တူသည်။ အစေ့ကို ကိုက်ကြည့်လျှင် အုန်းသီးပုပ်နဲ့ ထွက်သည်။ “ဗာကုစီ” ဟု ခေါ်သည်။ ၎င်းလည်း နေဘက်သို့ လှည့်တတ်သည်။ ရှေးပုဂ္ဂိုလ်အချို့တို့သည် “ဂန့်ဂလာ” ဟု အပြန်အလှန် ခေါ်သည်။

ဗလဝဇ္ဇန အားတိုးဆေး

ခန္ဓန်ကြိကျမ်းမှ

- ၁။ ပဒိုင်း ၂၂°-၈ ၁၃။ ဇယန္တိ () ၂၂°-၈
- ၁၁။ ဒသမူ (၁၀) ပါး ။ ၁၄။ ပရန္တဝါ ။
- ၁၂။ ကြောင်ပန်းရွက် ။ ၁၅။ သင်းဝင် ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူပြီးလျှင် အားလုံးကို ၃၈၄-သားရှိသောရေတွင် ပြုပ်ပါ။ ၁၉၂°-သားကျန်သောအခါ ဖိုပေါ်မှချပြီးစစ်ယူပါ။

၎င်းနောက် ထည့်ရန် ကြိတ်ဆေးများကား

- ၁။ သစ်တက်လင်းလေ ၄။ မုန်လာခြောက်
- ၂။ ပရန္တဝါ ၅။ ချင်းခြောက်
- ၃။ နတ်ထင်းရှူး ၆။ ပိတ်ချင်း

၎င်းဆေးဘက်များကို အလေးတူယူ၍ သကြားခဲ ၁၅-သားကိုယူပြီး ကြိတ်ဆေးလုပ်ပါ။ မုန်ညှင်းဆီ ၂၄°-သားတွင် ၎င်းကြိတ်ဆေးနှင့် ပြုပ် ဆေးရည်ကိုထေးပြီး ကျိုပါ။ ရေများ ခမ်းခြောက်သွားသည်ရှိသော် စစ် ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား-လေကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်သောရောဂါ၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ သန္နိပတိကြောင့်ဖြစ် သောရောဂါ၊ တကိုယ်လုံး ကြောက်မက်ဘွယ်ကောင်းသော ဖောရောင် သောရောဂါ များကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင် ခြေထိုင်း သောရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့သောရောဂါ၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ် သောရောဂါ၊ ကိုနွှာအနာ၊ အပြော့လိုက်သက်တန်နာနှင့်လည်း သင့်တော် သော ဆေးဖြစ်၏။ ၎င်းပြင် အင်းနှင့် အဆင်းကိုလည်း တိုးပွားစေနိုင်၏။

သုက်ပွားအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်း- အမ္ဘိလဒိတ္တဝိုင်းမှ

ဥသျှစ်သီးအစိမ်းအနှစ် ၇၅-သားကို ရေ ၃၀၀-သားနှင့် ကျိုပါ၊
၁၉၅-သားကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။

၎င်းနောက်- ထည့်ရန်ဆေးဘက်များမှာ-

ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည် ၂၄-သားနှင့် ဆိတ်နို့ ၄၀-သား။

ကြိတ်ဆေးများကား

၁။ ဆီးဖြူသီး	၁၃။ တဂရ(သနပ်ခါး)
၂။ ချိတ်	၁၄။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်
၃။ ဖန်ခါးသီး	၁၅။ လေသိုက်
၄။ နွားမြက်ရင်း	၁၆။ ကရဝေး
၅။ နံ့သစ်ဖြူ	၁၇။ ဆေးဥပသကာပွင့်
၆။ သင်္ဘောမြက်မွှေးမဲ	၁၈။ ဥပသကာ
၇။ ကန်ချုပ်နီ	၁၉။ လင်းနေ
၈။ နတ်ထင်းရူး	၂၀။ ရှင့်မတက်(ကညွတ်ဥ)
၉။ ပဲဆိမ့်နီ	၂၁။ ဒဟုဏ္ဍကိုင်း
၁၀။ နံ့သာနီ	၂၂။ စမုစပါး
၁၁။ ပန္နု	၂၃။ ပရနွေဝါ
၁၂။ ဖရဇ္ဇာ	

၎င်းဆေးဘက်များကို လေးတူယူ၍ သကြား ၁၅-သား ယူပြီး ကြိတ်ဆေးပြုလုပ်ပါ။ နှမ်းဆီ ၂၄-သားတွင် အထက်ကပြုလုပ်ခဲ့သောပြုပ် ဆေးရည်နှင့် ကြိတ်ဆေးကိုရောပြီး မီးညှင်းညှင်းပေါ်တွင်ကျိုချက်ပါ။ ရေ အစုများခမ်းခြောက်သွားသည်ရှိသော် ဆီများကိုစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ထိုဆီဆေးကို ချက်တစ်ခုတွင်ထည့်၍ ထိုအိုးအဝကို လုံခြုံစွာပိတ်ပြီးထားပါ တာလကြာပြီးနောက် အသုံးပြုပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... အစာအိမ်ချဉ်ပေါက်သောရောဂါ၊ (၇)ပါး
 သော ထိုးကျင်ကိုက်ခဲသောရောဂါ၊ သားဖွားသောရောဂါ၊ လက်ခြေ
 ထောက်များနှင့် ဦးခေါင်းပူသောရောဂါ၊ အားနဲ့သောရောဂါ၊ ကြုံလှီ
 သောရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက်သောရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ ခြံ့သိုးသောရောဂါ။
 ရုတ္တပိတ် (သွေးအန်-သွေးကျ) ရောဂါများနှင့် အဖျားရောဂါ များကို
 ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့်ပြင် ကိုယ်ဝန်ကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏။ သုက်အား
 ကိုလည်းတိုးပွားစေနိုင်၏။

ရုပ်ပျိုဆင်းလွှအားတိုးဆေး

အေသန္တရတနာဝလိကျမ်းဝါတဗျာဓိရောဂါဝိဒ်းမှ

၁။ စမုစပါး	၁၁။ သစ်တက်လင်းနေ
၂။ နတ်ထင်းရူး	၁၂။ ဒဟဿကိုင်း
၃။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်	၁၃။ ပဲဆိမ့်နီ
၄။ လေသိုက်	၁၄။ ဥပသကာ
၅။ ရွှေတံတိုင်း	၁၅။ ဆေးဥပသကာ
၆။ နံ့သာဖြူ	၁၆။ ပြိဿပဉ္စိ
၇။ တဂရ (သနပ်ခါး)	၁၇။ လင်းနေ
၈။ ပန္နု	၁၈။ ကြက်ဆူရိုးနီမြစ်
၉။ ဖာလာငယ်	၁၉။ သိန္ဓောဆား
၁၀။ သာလပဉ္စိ	၂၀။ ချင်းခြောက်

ရင်းဆေးဘက် ၂၀-သားတို့ကို လေးတူ ယူပြီးလျှင် အားလုံးဆေး
 အလေးချိန် ၁၅-သားကို နှမ်းဆီ ၂၄-သားတွင် အထက်ကပြုလုပ်ခဲ့သော
 ကြိတ်ဆေးနှင့် ကညက်ဥသတ္တုရည် ၃၆-သား၊ နို့ ၁၉၂-သား၊ ချင်း
 သတ္တုရည် ၂၄-သားတို့ကိုရောပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းပေါ်တွင်ကျိုချက်ပါ
 ရေအစုများ ခမ်းခြောက်သွားသည်ရှိသော် စစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ခါးကုန်းသော ရောဂါ၊ ကိုင်းသောသူ၊ ဆွံ့
 အ သောသူများနှင့် လျော်၏။ လေရောဂါ နှိပ်စက်ခံရ သောသူ၊ ကွေး

ကောက်သောသူနှင့် သင့်လျော်သော ဆီဖြစ်၏။ ဤဆီဆေးကို လိမ်းနယ်
သောအားဖြင့် အဆစ်အမြစ်တွင် ဖြစ်သောလေရောဂါ၊ အစိတ်အပိုင်းတ
ခုတွင် ရောင်ရမ်းသောရောဂါ၊ သွားရောဂါ၊ မြေထောက်တုန်သော(ဆန့်
တင်ငင်) စကျစသော ထူးခြွဲများကုန်ခမ်းသောသူ၊ သက်ဓာတ်အား
ကုန်သောသူ၊ အရွယ်ကျသောသူ၊ မှတ်ဉာဏ်များ နည်းပါးသောသူတို့
အတွက် ဤဆေးသည်အလွန်ကောင်း၏။ နားပင် ရောဂါကိုလည်းပျောက်
ကင်းစေနိုင်၏။ ကျား၊ မ၊ မရွေးသင့်လျော်၏။ အိုမင်းသောသူဖြစ်သော်
လည်း လူပျိုပမာ သန်မာလာပါလိမ့်မည်။

စားရန်အလေးချိန်-၁-ပဲသားစားပါ။

အား ၄-မျိုးအားတိုးဆေး

စေသန္တရတနာကရကျမ်း (၂၆၅)ပဋိ

၁။ နွယ်ချို	၇၅-သား	၅။ စွန်ပလွန်သီး	၄၀-သား
၂။ ရေမနေခေါက်	။	၆။ လိပ်ဆူးဆွေး	။
၃။ သတ္တတ်သီး	။	၇။ မယ်ဇယ်ပွင့်	။
၄။ သပျက်သီး	။	၈။ ဗြူဆံမြက်အသီး	။

၎င်းဆေးဘက် (၈)မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် အားလုံးကို တပေါင်း
တည်းပြု၍ ထုထောင်းပြီးလျှင် ရေ ၇၆၀-သားနှင့် ကျိပါ။ ၎င်းနောက်
ရေ ၁၉၅-သား ကျန်သည်ရှိသော်-စစ်ယူပါ။

၎င်းနောက်ပြုပဲဆေးရည်တွင်

၁။ ချင်းသတ္တုရည်	၄။ ဥမွန်ဥ
၂။ ဆီးဖြူသီး	၅။ ကြံ
၃။ ရေမနေသီး	

၎င်းဆေးဘက်များ၏ သတ္တုရည် ၁၉၅-သား၊ နှမ်းဆီ ၁၉၅-သား
နို့ ၃၀၀-သား၊ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကို ကြိတ်၍ရော
ထည့်ပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ကျိချက်ပါ။ ရေအစုများခမ်းခြောက်သွား
သည်ရှိသော် နှမ်းဆီကိုစစ်ယူပါ။ အေးသောအခါ ၎င်းဆေးတွင် ပျားရည်
၂၄၅-သားရောထည့်ပါ။

ကြိတ်ဆေးများကား

၁။ ပိတ်ချင်း	၇-၈-သား	၁၂။ ဇီဝန္တီ ()	၇-၈-သား
၂။ ချင်း	။	၁၃။ ကာကောလီ ()	။
၃။ ကညွတ်ဥ	။	၁၄။ ခိရကာကောလီ ()	။
၄။ ငှက်ပျောခေါင်း	။	၁၅။ မေဒါ ()	။
၅။ ရွှေတံတိုင်း	။	၁၆။ မဟာမေဒါ ()	။
၆။ ထန်းမြစ်	။	၁၇။ မုဂ်ပဲရိုင်း	။
၇။ မအူမြစ်	။	၁၈။ မာသ်ပဲရိုင်း	။
၈။ ဖာလာငယ်	။	၁၉။ ဇီဝက ()	။
၉။ ကြာစေ့	။	၂၀။ ရိသဘက ()	။
၁၀။ ကျွဲခေါင်းသီး	။	၂၁။ နွယ်ချို	။
၁၁။ ဝက်မြေစာဥ	။		

၎င်းဆေးဘက်များကို ကြိတ်ပြီးထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်းဆေးကို နှာနှပ်ခြင်း၊ လိမ်းနှယ်ခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ ဆီးဝမ်းချူခြင်းပြုလုပ်နိုင်၏။ လေရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဓာတ်အား ကုန်ခမ်းသော ရောဂါ၊ ဦးခေါင်း ကိုင်သော ရောဂါ၊ နှံ့ဘေးထိုးသောရောဂါ၊ ဒုလ္လာသရောရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ ဂရင်ဂျီနာ၊ လေပျက်သောရောဂါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါယုတ်လျှော့သောရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ပန်းနာ၊ နှလုံးကိုင်သောရောဂါ၊ အဖျားကြောင့်ဝမ်းသက်သောရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ နားပင်းရောဂါ စသော ရောဂါများ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာ ပါလိမ့်မည်။ ။ ဤဆီဆေးသည် ခလေးလူကြီးတို့အား ချမ်းသာစေနိုင်၏။ သုက်အား၊ ကိုယ်အား၊ သွေးအား အသားအားများကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ အသံနှင့်အဆင်းကို သန့်ရှင်းစေနိုင်၏။ အဆုတ်နာ၊ မြစ်ခြောက်ရောဂါများအတွက် အမြိုက်နှင့်တူ၏။ မီးကိုရေဖြင့်ငြိမ်းသလို ဤဆေးဖြင့်အဆုတ်နာရောဂါတို့ကိုငြိမ်းစေနိုင်၏။

အားအင်ပွားတိုးအားဆေး

ဘေသန္တရတနာဝါဠိကျမ်း-ရှုတ္တဒိတ်ရောဂါပိုင်းမှ

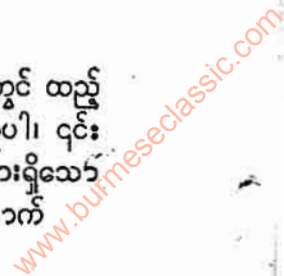
၁။ သင်္ဘောမြက်မွှေးအမဲ	၁၂။	၁၁။ နံ့သာဖြူ	၁၂။
၂။ မြက်မွှေးအဝါ	။	၁၂။ လက်ထုတ်ခေါက်	။
၃။ တောက်ရပ်ခေါက်	။	၁၃။ လက်ထုတ်သီး	။
၄။ ကြာဝစ္ဆ	။	၁၄။ တြိပိုလ် (ဆီးဖြူ၊	
၅။ ကရဝေးရွက်	။	သစ်ဆိမ့်ဖန်ခါး)	။
၆။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	။	၁၅။ ချင်းခြောက်	။
၇။ ဥသျှစ်သီးအကင်း	။	၁၆။ သစ်ဆိမ့်သီးဆံ	။
၈။ နွားမြက်ရင်း	။	၁၇။ သရက်သီးစေ့အဆံ	။
၉။ ပန်းနု	။	၁၈။ သပြေစေ့ဆံ	။
၁၀။ တောဆောင်းမေဓါး	၁၉။	ကြာနိမြစ်	။
(တိလက်သာ)	။		

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ကြိတ်ဆေးလုပ်ပါ။ နှမ်းဆီ ၁၂-သားတွင် ၎င်းကြိတ်ဆေးနှင့် ချိတ်သတ္တုရည် ၁၉၅-သား၊ နို့ ၂၄၀-သား ရောထည့်ပြီး ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းအတိုင်း ကျီချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ရတ္တပိတ် (သွေးအန် သွေးကျ) ရောဂါသုံးမျိုး အမှန်တကယ်ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင် ချောင်းဆိုးရောဂါ ၅-မျိုး ရင်ဘတ် ဒါဏ်သင်္ဃာ၊ ချောင်းဆိုးနာ၊ ပန်းနာ ရောဂါများကို လည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အားနှင့်အဆင်းကိုလည်း ဖြစ်စေပြီးလျှင် ဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေနိုင်၏။

လေရောဂါစသည်တို့၌ အသုံးပြုရန် ရွှေတံတိုင်၊ ဆီဆေး သိင်္ဂစရသံဟိတကျမ်းမှ

ရွှေတံတိုင်းမြစ် ၃၈၄-သားကိုယူ၍ ၁၅၇၆-သားရှိသောရေတွင် ထည့်ပြီးလျှင် မီးဖိုပေါ်တင်၍ လေးပုံတပုံကျန်အောင်ပြုပေးပြီး စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ဒသမမြစ် (၁၀)မျိုးကို ၃၈၄၀-သားစီယူပြီး ၁၅၇၆-သားရှိသောရေတွင်ထည့်၍ပြုပေးပါ။ လေးပုံတပုံကျန်လျှင်စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက်

- ၁။ ကုလားပဲ ၃၈၄°-သား ၂။ မုယောဆံ ၁၈၄°-သား
- ၃။ ဥသျှစ်စေ။ ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူပြီးလျှင် ၁၅၇၆- သားရှိသော ရေတွင် ထည့်၍ လေးပုံတပုံကျန်အောင်ကျိုပြီးလျှင် အသီးသီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ဤ ၅-မျိုးသော ပြုပ်ဆေးရည်တို့ကိုစေ့ပြီး ၎င်းတွင်နွားနို့ ၃၈၄°-သားထည့် ပြီးလျှင်နမ်းဆီ ၄၀-သားနှင့်ရောပါ။ ၎င်းနောက်....

အမုန်ပြုပြီး ထည့်ရန် ဆေးဘက်များမှာ-

၁။ ဇီဝနီယဂိုဏ်းဝင် ဆေးဘက်များ	၁၀။ လင်းလေ
၂။ ကညွက်ဥ (ရှင့်မတက်)	၁၁။ ပရန္တဝါ
၃။ နတ်ထင်းရူး	၁၂။ ဇော်ဂျီမုတ်ဆိတ်
၄။ ပဲဆိမ့်နီ	၁၃။ ဥပသကာဖြူ
၅။ ပန်းနွ	၁၄။ ဥပသကာညို
၆။ လေသိုက်	၁၅။ ကရဝေး
၇။ တဂရ (သနပ်ခါး)	၁၆။ စမုစပါး
၈။ အကျော်နက်	၁၇။ ဒဟထာကိုင်း
၉။ သိန္နောဆစး	၁၈။ ဖာလာငယ်

၎င်းဆေး ၁၈-မျိုးတို့ကို လေးတူ ယူပြီးလျှင် ကြိတ်ပါ။ ၎င်းကို ဆီ တွင်ထည့်၍ မီးဖိုပေါ်တင်ပြီး ဆီသက်သက် ကျန်အောင် ကျိုချက်ပါ။ ၎င်းနောက်ဆီကိုစစ်ယူပါ။ ၎င်းဆီကို “ဗလာတေလ” ရွှေတံတိုင်းဆီဆေး ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား...၎င်းဆီဆေးကို မိန်းမများ ကိုယ်ဝန် တည်ခြင်း အလိုရှိသည်ရှိသော် ဆီကို ကိုယ်တွင် လိမ်းကျန်ပါ။ သုက်ကုန်ခမ်းသော ယောက်ျားများနှင့် ခရီးအလွန် အဝေးသွား၍ ပင်ပန်းသောဂိုဏ်းများ၊ က လေးမွေးပြီးသော မိန်းမများ၊ ၎င်းဆီကို လိမ်းကျန်နိုင်၏။ ဤဆေးသည် မင်းနှင့် သူဠေး၊ ဘုန်းရှင်၊ ကံရှင် များသာ ထိုက်တန်သော ဆေးဖြစ် သည်။ ဤဆေးသည် အမျိုးမျိုးသော လောကီများကို ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။

အဆင်းလှ လူဝအားတိုးဆီဆေး
ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိ ကာသရောဂါဒိုင်းမှ

၁။ နံ့သာဖြူ	၃၁-၁)	၁၃။ ချင်းခြောက်	၃၁-၁)
၂။ ကြောင်ပန်းစေ့	။	၁၄။ ငြုပ်ကောင်း	။
၃။ ခန္ဓာသီ	။	၁၅။ ပိတ်ချင်း	။
၄။ ဒဟဿကိုင်	။	၁၆။ သစ်တက်လင်းလေ	။
၅။ ဗိပုင်	။	၁၇။ နွယ်ချို	။
၆။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၁၈။ လေသိုတ်	။
၇။ ဖာလာစေ့	။	၁၉။ ပန်းဥ	။
၈။ ကရဝေးရွက်	။	၂၀။ ပန်းနု	။
၉။ ပိတ်ချင်းမြစ်	။	၂၁။ နတ်ထင်းရှူး	။
၁၀။ ကန်ကော်ဝစ္ဆ	။	၂၂။ ဆေးဥပသကာပွင့်	။
၁၁။ မေဒါ ()	။	၂၃။ သစ်ဆိမ့်သီး	။
၁၂။ မဟာမေဒါ ()	။		

၎င်းဆေးဘက် ၂၃-မျိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင် တပေါင်းတည်းကြိတ်ပါ။

၎င်းနောက်-ထည့်ရန် ပြုပေးရည်များမှာ

မုယားကြီးရွက် ၇၀-သားကို ထုခြေပြီးလျှင် ရေ ၃၈၄°-သားဖြင့် ပြုပ်ပါ။ ၃၆-သားကျန်သည်ရှိသော် စစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါ ဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

၁။ နံ့သာနီ	၆၀-သား	၄။ ဒသမူဆေးဘက်များ	၆၀-သားစိ
၂။ ဆင်တုံးမနွယ်	။	၁၄။ မြေပုံခရမ်း	။
၃။ ငါးရံပတူ	။		

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးကို တပေါင်းတည်းထုခြေပြီးလျှင် ရေ ၃၈၄°-သားဖြင့်ပြုပ်ပါ။ ၃၆-သားကျန်သည်ရှိသော် စစ်ယူပါ။

ဆီချက်နည်းကား....နမ်းဆီ ၃ဖိ-သားတွင်ပြခဲ့ပြီးသောကြိတ်ဆေးနှင့် ပြုပ်ဆေးရည် ၂-မျိုးထည့်ပြီးလျှင် ချိတ်ရည် ၃ဖိ-သား၊ ဒိန်ရည် ၃ဖိ-သား၊ (ဒိန်၏ ၂-ဆထက် ရေရောပြီးလျှင် ပြုလုပ်ထားသောပုန်းရည်ချဉ်) အားလုံးစုရုံး၍ မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ချက်ပါ။ ရေအစိတ်အပိုင်းများ ခမ်းခြောက်သွားသည်ရှိသော် ဆီကိုစစ်ယူပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ သွေးအန် သွေးကျနာ၊ဝါသင့်နာ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဝါရောဂါ၊ ဒဏ်ကြောင့်သွေးအန်ချောင်းဆိုးသောအနာ၊ အဆုပ်နာ၊ ချောင်းဆိုးနာရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါတို့ကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးရည်ကိုလိမ်းနယ် ပေးခြင်းဖြင့်အားရှိ၏။အဆင်းလှ၏။ဝမ်းမီးတောက်ပခြင်းလည်းဖြစ်နိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ခန္ဓာသို့- ဆေးဘက်ကို မှန်ကန်အောင် မပြန်နိုင်ပါ။ ၎င်းဆေးဘက်ကို မရလျှင် လတာကတ္ထရီ (နွယ်ကတိုး) ကို ထည့်ပါဟု ကျမ်းဆရာများမှထားခဲ့သည်။

လူဝအားတိုးဆေး

တေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၃၅၈) (၁)

၁။ သစ်တက်လင်းနေမြစ်	၂၄၀	၇။ ဒန့်ဒလွန်မြစ်	၁၅
၂။ မျှော့ခံတိုင်းမြစ်	၇၂ ^၀	၈။ ကြက်ဆူမြစ်	။
၃။ ကညက်ဥ	။	၉။ ကုက္ကိုခေါက်	။
၄။ ဆင်တုံးမနွယ်	။	၁၀။ ငုနွစ်	။
၅။ ရေခံတက်ခေါက်	။	၁၁။ ဆူးလေသီး	။
၆။ ကြောင်ပန်းခေါက်	၁၅	၁၂။ စမုဖြူကြီး	။

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးကို တပေါင်းတည်းပြု၍ သေးသေးမွှားမွှားဖြစ်အောင် ထုချေပြီးလျှင် ၃၆၈၀ဝိ-သားအလေးချိန်ရှိသော ရေဖြင့် ချက်ပါ။ ရေ ၇၆၀-သား အလေးချိန် ကျန်သည်ရှိသော် ဆေးရည်ကို စစ်ယူပါ။

၎င်းနောက် ထည့်ရမည့် ဆေးများမှာ

၁။ နွယ်ချို	၁၇။ ကာကောလီ ()
၂။ မြတ်လေးပွင့်	၁၈။ ခိရကာကောလီ ()
၃။ ပဲဆိမ့်နီ	၁၉။ ဆင်တုံးမနွယ်
၄။ ကြက်ရုံး	၂၀။ ကန်ချုပ်နီမြစ်
၅။ ရေမနေသီး	၂၁။ ကညွက်ကြီးဥ
၆။ စမုတ်	၂၂။ ရွှေတံတိုင်း
၇။ လဝလီဖသ ()	၂၃။ နတ်ထင်းရွှေ
၈။ ထန်းညောင်	၂၄။ ငှက်ပျောသီး
၉။ ခွေးလေးယားစေ့	၂၅။ အကျော်နက်
၁၀။ ဆေးသူငယ်ချက်	၂၆။ နံ့သာဖြူ
၁၁။ ခရမ်းသီး	၂၇။ ပဲနံ့သာစေ့
၁၂။ ရေနွယ်ချို (ဇလမူလဋ္ဌ ^၀)	၂၈။ ကြာညိုပွင့်
၁၃။ ဝက်ချေးဖန်မြစ်	၂၉။ မြက်မွှေးအဝါ
၁၄။ ကြက်ဆူမြစ်	၃၀။ သဗျက်သီး
၁၅။ စပါးလင်	၃၁။ ဆောက်ချဉ်
၁၆။ ကြက်ရုံး	

အားလုံးသော ဆေးဘက် ၃၁-မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ ဖော့နှောပြီး နောက် သကြား ၇၂^၀-သား အလေးချိန်ယူပြီးကြိတ်ပါ။

စိမ့်ပုံနည်းမှာ

စင်ကြယ်သော နှမ်းဆီ ၇၆၀ - သား ယူပြီးလျှင် အထက်ကဖော့ပြ ခဲ့ပြီးသော ဆေးတို့နှင့် ပြုပ်ဆေးရည် ကြိတ်ဆေးရည်တို့နှင့် ၃၆၀ဝိ-သား အလေးချိန် ရှိသောနှားနို့ ၁၉၂^၀-သား အလေးချိန်ရှိသော ထောပတ် ရောပြီးချက်ပါ။ ရေအစိတ်အပိုင်းများ ခမ်းသွားသည်ရှိသော် စစ်ယူပါ။ ၎င်းဆီဆေးကိုစားနိုင်၏။ သောက်နိုင်၏။ နှာရှူနိုင်၏။ ၎င်းပြင် ဝမ်းချူ နိုင်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား... လေရောဂါအမျိုးမျိုး၊ သွေးအားကုန်ခမ်းသော
ရောဂါ၊ ဦးခေါင်းကိုင်းသော ရောဂါ၊ ဝက်ရူးရောဂါ၊ သွေးလုံး ရောဂါ၊
သုက်ကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို အကျိုးပြု၏။ ဆက်လက်၍
မှီဝဲအပ်သည်ရှိသော်...အားရှိခြင်း၊ ဝမ်းခြင်းဖြစ်လာနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ (ဇလမူလဋ္ဌိ) ရေနှယ်ချို၊ ၎င်းသည် နွယ် နွယ်ချို၊ ပင်
ထောင်နှယ်ချို နှစ်မျိုးရှိ၏။ ၎င်း ရေနှယ်ချိုသည် နိမ့်ရာ
ရေဝပ်ရာ စသသတ္တိဋ္ဌိပေါက်ရောက်၏။ ၎င်းနှယ်ချိုပင်သည်
အနီးငယ် ချို၏။ အရွက်ထူထွာသည် ကြာဟင်းနွယ်နှင့်
တူ၏။ အသီးမှာ နွယ်ချို ကဲ့သို့ နှစ်ခွဲသီး၏။ အညွန့်ကို
ဆိတ်ဖြတ်လျှင်အစေးထွက်၏။ နွယ်ချိုသည် ဖြစ်ရာဒေသ
အလိုက် အချိုချင်း ကွာခြား၏။ မြန်မာပြည်ရှိ နွယ်ချို
ထက် အိန္ဒိယနှယ်ချိုသည် ပို၍ချို၏။ (အမ္မိလဝေတသ)
ကို ကြိန်ချဉ် သဒ္ဓါ ရှိရင်းစွဲအတိုင်း ရှေးကပြန်ကြသည်။
နိဗ္ဗာန်မူရင်းကျမ်းများကိုကြည့်ရှုမိခဲဟန်မတူ၊ ၎င်းသည်
ယခုတိုင် ဆရာအဆက်ဆက် ဝါဒကုံးပြီး မဝေခဲနိုင်သော
အပင်တမျိုး ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို ရှေးက အချို ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည် “မဲလင်ချဉ်” ဟု ပြန်ဆိုကြသည်။ နှိုင်းချိန်နိုင်ရန်
အနည်းငယ် ၎င်းအပင်၏ သဘာဝကို ရေးပြလိုသည်မှာ-
ထိုအပင်၏အသီးသည် လွန်စွာချဉ်၏။ ကြက်သီးမူးညှင်း
ထအောင်ပင်ချဉ်၏။ ဆိတ်သားစသည်ကိုချက်လျှင် လွန်
စွာကြေကျက် နူးလွယ်နိုင်၏။ ရေစသည်အနီးတလျှောက်၌
ပေါက်ရောက်တတ်သော လွန်စွာချဉ်သည့် အသီးရှိသည်။
အပင်ငယ်ဖြစ်၍ အချဉ်တကာတွင်နာယကဖြစ်၍ အမ္မိလ
နာယက၊ အချဉ်တကာတွင် မင်းဖြစ်၍ အမ္မိလရာဇက၊
အသားများကိုကြေစေနိုင်၍ ‘မံသဝေ’ ဟုပရိယာယ်အများ
ကြီးရှိ၏။ ပင်ထောင်ငယ်မျိုးဖြစ်၏။ အသီးမှာ စွန်ပလွန်
သီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုသို့ သဘာဝနှင့် ပုံပြအဘိဓာန်အတိုင်း
ရှာကြံသော်-(ဆောက်ချဉ်သီး)ပင်ကဲ့သာ ကေနိမ္မုတ်ယူ
ရမည့်ဖြစ်၍ ရှေးက ပြန်ရိုးစဉ်လာ ကြိန်ချဉ်မှ “မက်လင်
ချဉ်သီး” ၎င်းမှ “ဆောက်ချဉ်သီး” ဟူ၍သာ မှတ်စေ
လိုသည်။

ပန်းသောရောဂါပျောက်အားတိုးဆေး

စက္ကနက္ကကျမ်း-ဝါဠိကရောဂါပိုင်းမှ

ဒဿမူ ၁၀-ပါး ဇဝိ-သားစီ၊ ရေ ဂူဇိဂံ-သား၊ အမြစ် အရွက် အကိုင်း အခက် အနှစ်နှင့် တကွသော ဗီပုပ် ဇဝိ-သား၊ ရေ ဂူဇိဂံ-သား။ ဒဟဿ ကိုင်း ဇဝိ-သား နှင့် ၎င်းအားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို အသီးသီးကျို ချက်ပါ။ လေးပုံ တပုံကျန်သောအခါချပါ။

၎င်းပြုပေးရည်နှင့်အတူ နှမ်းဆီ ၇၅-သား

၁။ ပိတ်ချင်းမြစ်	၆-သား	၇။ ဆားပုပ်	၆-သား
၂။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	။	၈။ ပဲဆိမ့်နီ	။
၃။ ဂျုံဆား	။	၉။ ဇီဝနိယဂိုဏ်းဝင် ဆေး	
၄။ နွယ်ချို	။	ဘက်များအသီးသီး	၅-သားစီ
၅။ ဗီပုပ်	။	၁၀။ ချင်းခြောက်	၁၅-သား
၆။ သိန္နောဆား	။	၁၁။ ချိုးသီး	။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုယူ၍ မီးညှင်းညှင်းဖြင့်ချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ကိုယ်လိမ်းဆီ၊ ဝမ်းချူဆီ၊ ဆီးအတွင်းသို့သွင်း၍ချူဆီ (ဆီးချူဆီ)၊ သောက်ခြင်း၊ နှာနှုပ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် အလိုရှိသလို အမျိုးမျိုး လုပ်သည် ရှိသော် လေမျိုး ၈၀၊ သည်းခြေမျိုး ၄၀၊ သလိပ်မျိုး ၂၀ တို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။

ဤဆေးကိုမှီဝဲသည်ရှိသော် ဒူးခေါင်းကြီးရောဂါ၊ အရိုးကျိုးသောရောဂါ၊ ဝမ်းမီး နှုတ်သော ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်သော ရောဂါ၊ ဝက်ရူးရောဂါ၊ မူးသောရောဂါ၊ မျက်စိစသည် ဣန္ဒြေ အားနည်းသော ရောဂါ၊ အရေအကြော အဆစ် အမြစ်၌ ဖြစ်သော ရောဂါ၊ အထူးသဖြင့် ဒူးခေါင်း၌ဖြစ်သောလေရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ခြေထောက်နှင့် ကျောက်ကုန်းတို့၌ဖြစ်သော လေရောဂါ တို့ကိုလည်း ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ မြင်း ဆင် တို့၏ လေ ရောဂါကိုလည်း အကျိုးပြုနိုင်၏။ လေကြောင့် ကောက်ကွေးသော သူငယ်နာ အစိတ် အပိုင်း များကို ပျံ့နှံ့စေ၏။ ထို့ကြောင့် ဤဆေးကို

“ပသာရဏိတေလ” (အကြောပြန်ဆီ) ဟုဆိုအပ်၏။ ဤဆေးကြောင့်စက္ကူ စသော ဣန္ဒြေများကိုသစ်လွင် တောက်ပြောင်အောင် လုပ်နိုင်၏။ လူအို များအတွက်မှူးမူကား “ရသာယန” ဆေးတည်း။ ဤဆေးသည် ကဏ်း သော သူတို့အတွက်နှင့် နှပုံး ပန်းသေ တို့ကို ကိုယ်ဝန် အခိုက်အတန့်၌ ယောက်ျားများကဲ့သို့ အားအင်ပြန်ပွားစေနိုင်၏။ အား၊ အဆင်း၊ ဝမ်းမီး ကို စိုးပွားစေ၏။ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ အရေတုန့်ခြင်း စသော အိုမင်းခြင်း၏ အမှတ်အသားကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ လေဖြတ်သော ရောဂါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ် အပိုင်း ခြောက်သွားခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော အလုံး စသော ရောဂါကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ခံတွင်းတင့်တယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်ပြီးလျှင် ဣန္ဒြေ တို့ကို အညစ်အကြေးကင်းစင်အောင် ပြုလုပ်နိုင်၏။

ဒဟဿကိုင်းလူဝအားတိုးဆေး

စက္ကောတ္တကျမ်း-ဝါတဗျာဓိရောဂါဝိုင်းမှ

ဒဟဿကိုင်း၆၀-သားကို ရေ ၇၆၀-သားတွင် ထည့်ပြီး ကျိုချက်ပါ။
လေးပုံ တပုံကျန်လျှင် စစ်ယူပါ။

၁။ နှမ်းစီ	၄၀-သား	၁၄။ ပရန္တဝါ	၁၉၅-သား
၂။ နှားနို့	၁၉၅-သား	၁၅။ သဗျက်သီး	။
၃။ ကြာရိုး	။	၁၆။ ပဲဆိမ့်နီ	။
၄။ ကြာမြစ်	။	၁၇။ မြေပုံခရမ်းငယ်	။
၅။ ကြာသီး	။	၁၈။ မြေပုံခရမ်းကြီး	။
၆။ ကြာဝစ္စ	။	၁၉။ ဖာလာငယ်	။
၇။ မြတ်လေးပွင့်	။	၂၀။ မုတ်ခါး	။
၈။ သင်္ဘောမြက်မေးအစ	။	၂၁။ တြိဖလ (ဆီးဖြူ)	။
၉။ နွယ်ချို	။	ဖန်ခါး၊ သစ်ဆိမ့်	။
၁၀။ ဥပသကာ	။	၂၂။ နှားမြက်ရင်း	။
၁၁။ ကြာပွင့်	။	၂၃။ နံ့သာနီ	။
၁၂။ ကန်ကော်ဝစ္စ	။	၂၄။ ဒန်သကူး	။
၁၃။ မေဒါ ()	။		

၄င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို ရော၍ ကြိတ်ပြီးလျှင် နှမ်းဆီကို လေးပုံ တပုံယူ၍ ဆီးဆားချက်နည်းအတိုင်း ချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ညဉ့်အခါ ထိုးအောင့်သော လေရောဂါ၊ ရတု
 ပိတ်(သွေးအန် သွေးကျ)ရောဂါ၊ သွေးရိုစီးသောရောဂါတို့ကိုပျောက်ကင်း
 စေနိုင်၏။ ခန္ဓာကိုယ်ဝပြောခြင်း၊ အားအင် တိုးပွားခြင်းကို ဖြစ်စေသည့်
 အပြင် ပိန်ကြုံသောသူများအတွက် အသားကို တိုးပွားစေ၏။ သုက်ပျက်
 သောရောဂါ၊ ယောနိဉ် ဖြစ်သော ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။
 ပန်းသေရောဂေါရှိသောသူသောက်လျှင် လိမ်းလျှင် ဝမ်းချူရာ၌ သုံးလျှင်
 မွေ့လျော်ဘွယ် ကာမသတ္တိရှိလာပါလိမ့်မည်။

သန္ဓေရအားတိုးဆေး

ဝိက္ခာက္ခကျမ်း-ဝါတဗျာဒိရောဂါဝိုင်းမှ

၁။ ဥပသက	၃-သား	၆။ မြို့ပျက်ခရမ်းငယ်	၃-သား
၂။ ပြိဿပဉ္စိ	()	၇။ မြို့ပျက်ခရမ်းကြီးအမြစ်	။
၃။ ရွှေတံတိုင်း	။	၈။ သင်းဝင်ပုပ်	။
၄။ ကညွတ်ဥ (ရှင်မတက်)	။	၉။ ဝက်ချေးဖနဲ	။
၅။ ရေဒုကီသောရ	()	၁၀။ လိပ်ဆူးရွှေမြစ်	။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို အသီးသီးယူ၍ ကြိတ်ပြီးလျှင် နှမ်းဆီ ၄ဂံ- သား
 နှားနို့ သို့မဟုတ် ဆိတ်နို့ ၁၉၅-သားကိုယူ၍ ဆီချက်နည်းအတိုင်း ချက်
 ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....မြင်း၊ ဆင်၊ လူတို့၏ အမျိုးမျိုးသော လေရော
 ဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အသက်ကို တိုးပွားစေနိုင်၏။ လားမများ
 သည်မင် ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်နိုင်၏။ မိန်းမများမူကား အဘယ် ဆိုဘွယ်
 ရာရှိပါအံ့နည်း။ ဤဆေးသည် နှလုံး၏ မူလအရင်းထိုးသော ရောဂါ၊ နံ
 ဘေး ထိုးသော ရောဂါများနှင့် တခြမ်း လေဖြတ်သော ရောဂါ များကို
 ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ ကိုယ်ရေ ဝါသောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေ ဖျော့သော
 ရောဂါ၊ ဆီးကျောက်သဲ ကျသောရောဂါများနှင့် ကျောက်တည် ရောဂါ
 များကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ မြစ်ခြောက်နာရောဂါ၊ လိင်ဥရောင်သော

ရောဂါ၊ ပါးရွံ့သောလရောဂါ၊ ကျပ်ပူတီးနာရောဂါများနှင့် ပါဒရက်
ရောဂါများ နှိပ်စက်ကုန်သော သူများနှင့် သားသွီးမရသော မိန်းမများ
ဤဆေးကိုသုံးသင့်၏။ ဘုန်းသမ္ဘာတန်ခိုးသိဒ္ဓိရှိသော ဤဆေးနည်းကို
“ဗိဿဏ္ဍိ” နတ်မင်းမိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်လက်ထံသို့ အားတိုးဆေး
ဝိဿဏ္ဍိကျမ်း-ဝါတဗျာဓိရာဂါရိုင်းမှ

၁။ ရွှေတံတိုင်းပြုပ်ရည်	၄။ ဆီသီး
၂။ ဒသမူမြစ် ၁၀-ပါး	၅။ ကုလားပဲပြုပ်ရည်
၃။ မုယောဆန်	၆။ နွားနို့

၎င်းအားလုံးသောဆေးဘက်တို့ကို အသီးသီး ၈-ဆစီ နှမ်းဆီတဆ တို့
ကိုယူပြီးလျှင်အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပြီးချက်ပါ။

မဇုရဂိုဏ်းဝင် ဆေးဘက်များ

၇။ သိန္ဓော	၁၇။ တဂရကဋ်(သနပ်ခါးအသား)
၈။ အကျော်နက်	၁၈။ ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်
၉။ သစ်စေးတမျိုး (ရာလ)	၁၉။ ကရဝေး
၁၀။ ထင်းရှူးကြီးအစေး	၂၀။ တဂရ (သနပ်ခါးမြစ်)
၁၁။ နတ်ထင်းရှူး	၂၁။ လေသိုက်
၁၂။ ပဲဆိမ့်နီ	၂၂။ ဥပသကာ
၁၃။ နံ့သာဖြူ	၂၃။ လင်းလေ
၁၄။ ပန်းနု	၂၄။ ဓာညက်ဥ (ရှင့်မတက်)
၁၅။ ဖါလာ	၂၅။ ဒဟဿကိုင်း
၁၆။ စမုစပါး	၂၆။ ပရနွဝါခြစ်

၎င်းအားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို ကြိတ်ပြီးမှ ဆီချက်နည်း အတိုင်း
ချက်၍ ရွှေခွက်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ငွေခွက်နှင့်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် မြေအိုးနှင့်ဖြစ်စေ
ထည့်ပြီးလျှင်စွာပိတ်၍ ထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ဤ “ဗလာ” ရွှေတံတိုင်း ဆီဆေးသည် အမျိုးမျိုးသော လေပေါက်ပြန်သောရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အားအခြေအနေကို ထောက်ဆ၍ သားမွှားသော မိန်းမကို ဤဆေး တိုက်ကျွေးသင့်၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမများကား၊ အားကုန်ခမ်းသော ယောက်ျားများအတွက် သင့်၏။ လေအား ကုန်ခမ်းခြင်း၊ သေကွင်းနေရာများ၌ထိခိုက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် မည်သည့်နေရာမဆို ထိခိုက်ခြင်း၊ ပွတ်တိုက်မိခြင်း၊ ကျိုးခြင်း၊ ပင်ပန်း နှမ်းနယ်ခြင်း၊ ထိုအခါမျိုး၌ ဤဆေးသည် လွန်စွာ အသုံးကျ၏။ ၎င်းပြင် “အက္ခေပက” (လေဆင်ဦးစီး) စသော လေရောဂါ အမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ကြို့ ထိုးသော ရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးသော ရောဂါ၊ ဘဝင်မြင့်သော လေရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၆-လတိုင်အောင် မှီဝဲအသုံးပြုသော သူသည် လိင်ဥရောင်သော ရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ဤဆေးသည် မင်း၊ ဥစ္စာကြွယ်ဝသောသူ၊ ချမ်းသာသောသူ၊ အထက်တန်းစားပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။

အားအင်ပွားတိုး လိမ်းဆေးဆီ ချက်နည်း

ရောဂရတနာကရကျမ်း (၃၁၉)

၁။ နံ့သာဖြူ	၄-သား	၁၂။ နွယ်ကလေး	၄-သား
၂။ နံ့သာနီ	။	၁၃။ ကျောက်သွေး	။
၃။ တောင်လှန်ကတိုး	။	၁၄။ ကိုကုမံ *	။
၄။ အကျော်	။	၁၅။ ဂေါ်ရာဇင်း	။
၅။ အကျော်နက်	။	၁၆။ ဇာတိပျိုလ်ဆီး	။
၆။ နတ်ထင်းရူး	။	၁၇။ ဇာတိပျိုလ်ပွင့်	။
၇။ ထင်းရူးဆီ	။	၁၈။ လေးညှင်း	။
၈။ ဒန့်သကူး	။	၁၉။ ဖာလာငယ်	။
၉။ ကွမ်းသီး	။	၂၀။ ဖာလာကြီး	။
၁၀။ ပရုပ်	။	၂၁။ ရာတန်စေ့	။
၁၁။ သားကတိုး	။	၂၂။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်	။

၂၃။ ဒန့်သကူးနီ	၃-သား	၃၅။ သီရိဝါသ ()	၃-သား
၂၄။ ကံ့ကော်ဝစ္ဆ	။	၃၆။ သင်္ဘောပွဲလျက်(ဂုဂ္ဂုလ)	။
၂၅။ သင်္ဘောမျက်မှေးအမဲ	။	၃၇။ ချိတ်	။
၂၆။ မျက်မှေးအဝါ	။	၃၈။ မြက်မှေး	။
၂၇။ ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်	။	၃၉။ အင်တို့	။
၂၈။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၄၀။ ပတ္တကျည်းပွင့်	။
၂၉။ ဆေးဥတလုံး	။	၄၁။ ကိုကုမ့်	။
၃၀။ ပန်းဥ	။	၄၂။ လင်းလေ	။
၃၁။ ကျောက်သွေး	။	၄၃။ ပဲဆိမ့်နီ	။
၃၂။ နွားမြက်ရင်း	။	၄၄။ တဂရ (သနပ်ခါး)	။
၃၃။ ကြောင်ပန်းစေ့	။	၄၅။ ဖရောင်း	။
၃၄။ ဆေးဥပသကာပွင့်	။		

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို ကြိတ်ချေ၍ သတ်ထားပြီးသောဆီ ၄၀-သားတွင်ထည့်ပါ။ ဆီ၏လေးဆထက် ရေရောပြီးလျှင် မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ချက်ပါ။ ဆီမျှသာကျန်သည်ရှိသော် ချပြီးစစ်ယူပါ။

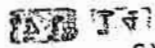
ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်း ဆီဆေးကိုကိုယ်တွင်လိမ်းကျန်သည်ရှိသော် အသက် (၈၀) အိုမင်းသောသူ ဖြစ်သော်လည်း ခုမ်းသာပြီးလျှင် သက်အားတိုးပွားလာ၍ မိန်းမများ လွန်စွာ နှစ်သက်စေ၏။ မြုံသော မိန်းမလည်း ဤဆေးကိုမှီဝဲလျှင် ကိုယ်ဝန်ရနိုင်၏။ ပန်းသေသောသူ ဖြစ်သော်လည်း ကာမဂုဏ်မှီဝဲနိုင်၏။ သားသွီးနည်းပါးသော မိန်းမသည်လည်း သားသွီးကိုရနိုင်၏။ အသက်တရာတိုင်အောင်အသက်ရှည်၏။ ဤနံ့သာဆီဆေးသည် ရတ္တပိတ်(သွေးအန် သွေးကျ) ရောဂါ၊ ခယ်ရက်ရောဂါ၊ ယားနာရောဂါတို့ကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ဝက်ချေးဖနဲ ထောပတ် အားတိုးဆေး
 စက္ကဒတ္တကျမ်း ရာဇယက္ခမဒရောဂါဒိုင်းမှ

ဝက်ချေးဖနဲ ပဉ္စင်းပါး ၃၀၀-သားကို ရေ ၇၆၀-သားတွင် ထည့်ပြီး ကျိပ်ပါ။ လေးပုံ တပုံကျန်လျှင်ချပြီး ပြုပ်ဆေးရည်နှင့် လေးတူ ထောပတ်၊ ၎င်းထောပတ်နှင့် လေးတူ နွားနို့၊ ထောပတ်၏ ၂-ဆထက် ရေကိုယူ၍ ကျိချက်ပါ။ ဆေးချက်ပြီးနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။	ဘောက်မဲ့	၁၂-သား	၁၀။	မြေဇာဖြူ	၁၂-သား
၂။	ရွှေတံတိုင်း	။	၁၁။	ကညတ်ဥ(ရှင်မတက်)	။
၃။	နွယ်ချို	။	၁၂။	မေဒါ ()	။
၄။	ပရန့ဝါ	။	၁၃။	မဟာမေဒါ ()	။
၅။	ကြာဖြူ	။	၁၄။	ကြာရိုး	။
၆။	ရေမနေသီး	။	၁၅။	ကြာစွယ်	။
၇။	လွန်ပင်	။	၁၆။	ကျွဲခေါင်းသီး	။
၈။	ခွေးလေးယားစေ့	။	၁၇။	ဝက်မြေဇာဥ	။
၉။	ဒဟုသံကိုင်း	။			

ရှင်းဆေးဘက်အားလုံးကိုကြိတ်ပြီးလျှင် ထောပတ်နှင့်ကြော်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဤ “နာဂဗလာသတ” (ဝက်ချေးဖနဲ ထောပတ်ဆေး) ကို မှီဝဲအပ်သည်ရှိသော်- ရတ္တပိတ်(သွေးအန်သွေးကျ) ရောဂါ၊ ရင်ဘတ်ဒဏ်သင့်နာ၊ ပူလောင်သော ရောဂါ၊ မူးသော ရောဂါ၊ ရေငတ်သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် အားအင်တိုးပွားခြင်း၊ အဆီဩဇာ တိုးပွားခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ အရေတုန့်ခြင်း၊ အရွယ်မရောက်ခင် ဆံပင်ဖြူသော ရောဂါကို ပယ်ပျောက်နိုင်၏။ (၆)-သားအထိ မှီဝဲအပ်သည်ရှိသော်... အိုမင်းသောသူ ဖြစ်သော်လည်း လုပ်မျှကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်— ၃-သားမှ ၆-သားအထိ။

ကြောင်ပန်းပဉ္စငါးပါးအားတိုးဆေး

စက္ကခံက္ကကျင်း ရာဇယက္ခမာ ရောဂါဝိုင်းမှ

ကြောင်ပန်းပဉ္စငါးပါးကိုယူ၍ ထောပတ်ချက်နည်းအတိုင်း ချက်ပြီး စားအပ်သည်ရှိသော် အဆုတ်နာပျောက်ကင်းသည့်အပြင် နတ်ကဲ့သို့ကိုယ်ရောင်အဆင်း တင့်တယ်စေနိုင်၏။

နုံ့သာဖြူ အချစ် အားတိုးဆေး

စက္ကယက္ကမ်း ရာဇယက္ကမာ ရောဂါပိုင်းမှ

၁။ နုံ့သာနီ	၁၇။ ဆေးသုဇယ်ချက်
၂။ သင်္ဘောမြက်မွှေးအမဲ	၁၈။ ဇော်ဂျီ မုတ်ဆိတ်
၃။ မြက်မွှေးအဝါ	၁၉။ ဓုတန်စေ့
၄။ ပန်းနု	၂၀။ ဆေးဥပသကာ
၅။ နွယ်ချို	၂၁။ နွားမြက်ရင်း
၆။ ဆေးကုလားမ	၂၂။ နှပ်ချို
၇။ ဒန်သကူး	၂၃။ နနွင်းနွယ်
၈။ ပဲဆိမ့်နီ	၂၄။ ဥပသကာဖြူ
၉။ ထင်းရှူးကြီးအစေ့	၂၅။ ဥပသကာညို
၁၀။ နတ်ထင်းရှူး	၂၆။ ကုလားဆောင်းမေခါး
၁၁။ ပန်းဥ	၂၇။ လေးညှင်း
၁၂။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်	၂၈။ အကျော်နက်
၁၃။ ခန္ဓာသီ ()	၂၉။ ကုကုမ
၁၄။ ကန်ကော်ဝစ္ဆ	၃၀။ သစ်ကြဲပိုးခေါက်
၁၅။ ကရဝေး	၃၁။ ရှောက်ကြီးစေ့
၁၆။ လေသိုက်	၃၂။ * နလိကာ ()

နံပါတ် ၁၃-ခန္ဓာသီ ၎င်းကိုမရလျှင်လတာကတ္တုရီ(နွယ်ကတိုး)ကိုထူပါး

၎င်းအားလုံးသော ဆေးဘက်တို့ကို ကြိတ်ဆေးပြုလုပ်ပြီးလျှင် လေးဆထက်ဖြစ်သော နွမ်းဆီနှင့် နွမ်းဆီ၏ လေးဆထက် ဒိန်ချဉ်၏ရေ့ ၎င်းနောက် နွမ်းဆီနှင့်လေးတူ ချိတ်ရည်ကိုယူ၍ရောထည့်ပြီး ဆီကိုချက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဤ“စန္ဒနာဒိတေလ” (နုံ့သာဖြူဆီဆေး)သည် ပြိုဟ်စွဲသူငယ်နာအမျိုးမျိုးကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ အားနှင့်အဆင်းကို လည်း တိုးပွားစေနိုင်၏။ ဝက်ရှူးရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ အရှူးရောဂါ၊ ကြက်သရေမှ ခြင်းများနှင့် ကိုယ် အရေအဆင်း မတင့်တယ်ခြင်းများကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အသက်ကိုရှည်စေနိုင်၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝပြောစေနိုင်သည့်အပြင် သူတကာ ချစ်ခင်စေနိုင်၏။

* နလိကာကို တိကျစွာမပြန်နိုင်သေးပါ။ ၎င်းသည် အစေ့ဖြစ်၏။ မွှေး၏။ တောရာသီပိုင်းစေခန့် သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ “ပဝါရီ” ဟု ဟိန္ဒူများခေါ်ကြသည်။ တေလ်^၁ဘာသာဖြင့် (ပတ္တမ) သုဂန္ဓီဒဗျ-လို့ ခေါ်ကြသည်။

ဆီးဖြူသီး၏ အမည်များ

အသီးသုံးမျိုးတွင် အပါအဝင် ဖြစ်သော ဆီးဖြူသီးအကြောင်းကို ကျမ်းတကာတွင် ဆက်လက်၍ ရှာဖွေပြန်သော်...အံ့ဩလောက်အောင်ပင် အသုံးပြုထားသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ မြန်မာများကား- ဆီးဖြူသီးဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ရုံမှတစ်ပါး ထူးထူးခြားခြား ပြောပလောက်အောင် မရှိပေ။ နိဗ္ဗာန် ကျမ်းများတွင်ကား....၎င်း၏အကျိုးပြုနိုင်သော သတ္တိကိုကြည့်၍ အမည်အမျိုးမျိုး မှည့်ခေါ်ကြကုန်၏။

၎င်းတို့ကား-ဝဆဋ္ဌာ၊ ဝဿျာ၊ ဓာကရီ၊ ဒိဗ္ဗာဓာရာ စသည်တို့ပင်ဖြစ်သည်။ အမည်များကား များစွာပင်ကျန်သေး၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ-အရွယ်ကို တင်စေသောအသီး၊ သုက်ဓာတ်ကို ပွားစေသော အသီး၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သောအသီး၊ နတ်ပြည်၌တည်ရာ ဖြစ်သောအသီး၊ (၎င်းကို စားလျှင် နတ်ဩဇာကဲ့သို့ အကျိုးရှိ၏)။

ဆီးဖြူသီးနှင့် ဖန်ခါးသီး

ဆီးဖြူသီးသည် ဖန်ခါးသီးနှင့် အကျိုးပေးသတ္တိအားဖြင့် တူကြသည်သာဖြစ်၏။ အနည်းငယ်ထူးခြားချက်မှာ-ဆီးဖြူသီးတွင် ချဉ်သောအရသာပို၍ ဖန်ခါးသီးတွင် ဖန်သောအရသာပို၏။ ၎င်းသည်ပင်လျှင် ပဓာနအားဖြင့် ကူးခြားချက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဆီးဖြူသီးသည် သည်းခြေသလိပ်ကိုထူးခြားစွာပယ်ဖျောက်နိုင်သည်။ ဖန်ခါးသီးသည် လေ့သလိပ်ကို ထူးခြားစွာ ပယ်ဖျောက်နိုင်သည်။ ဆီးဖြူသီးတွင်လည်း အငန်အရသာမှတစ်ပါး အရသာ ၅-ပါးလုံးပင် ရှာဖွေ၍ ယူနိုင်သည်ဟု ကျမ်းတကာတွင် ဖွင့်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆီးဖြူသီး အကျဉ်းချုပ်ရုဏ်းသတ္တိ

သီးဖြူသီးသည်- အစာစားချင်စိတ်ကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ ပျို့ အန်ခြင်းကို တားမြစ်၏။ ဝမ်းတကျွတ်ကျွတ်မည်ခြင်းကို သက်သာစေ၏။ ဓာတ်ချုပ်မှုကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ရေငတ်ခြင်း၊ တကိုယ်လုံးပူခြင်းကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်၏။ ဆာလောင်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်၏။ သည်းခြေနှင့်ဆိုင်ရာရောဂါများ

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

၂၀၁

အထူးထော်ဝင်း၏သွေးအန် သွေးကျ၊ သွေးလွန်၊ သွေးသွန်ရောဂါတို့အတွက် အသင့်ဆုံးဖြစ်၏။ မျက်စိနှင့်ဆံပင်များကို အထူးအကျိုးပြု၏။ ကျိုးသော အရိုးများကို ဆက်စေ၏။ အမြိုက်ကဲ့သို့ ပင်ပန်းမှုကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ကျင်ချောင်း၊ သားအိမ်၊ နေရာတလျှောက်တို့၌ အနာရောဂါတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အားကိုဖြစ်စေ၏။ အကောင်းဆုံး “ရသာယန” အသက်ရှည်ဆေးတမျိုးဖြစ်၏။

ကာမသတ္တိဆီးဖြူမှုန် အားတိုးဆေး
အရှင်ဟေယကျမ်း (၉၇၄) ဝါဇီကရုဏဂိုဏ်းမှ

- ၁။ ဆီးဖြူသီး
- ၂။ ရှင့်မတက် (ကညတ်ဥ)

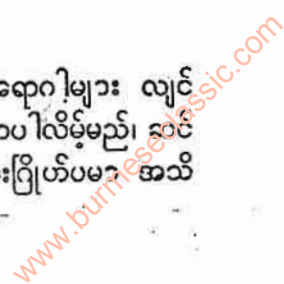
ရင်းဆေးဘက် ၂-မျိုးတို့ကို အမျှစီယူ၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင် သကြားနှင့် ရော၍ နွားနို့ပူနှင့် သောက်သည်ရှိသော် ကာမသတ္တိ စွမ်းအားကြီးမားလာပါလိမ့်မည်။

ဆွင်ပြောင်ကြီးရုပ်ပျိုအားတိုးဆေး
ယောဂရတနာကရုဏ်း (၉၂၉) ရံသာယနဂိုဏ်းမှ

- ၁။ ထောပတ်
- ၂။ ဆီးဖြူသီးမှုန်
- ၃။ သကြား
- ၄။ နှမ်းမှုန်
- ၅။ ပေါက်စေ့

ရင်းဆေးဘက် ၅-မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီးလျှင် ပျားရည်ရော၍ညှို့အခါစားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....အရေတွန့်ခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်း ရောဂါများ လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ လှင်ပျိုပမာဖြစ် လာပါလိမ့်မည်။ ဆွင်ပြောင်ကဲ့သို့ အားမာန် ကြီးပါလိမ့်မည်။ ကြာသပတေးပြိုဟ်ပမာ အသိဉာဏ် ပွားမည်ကေန်ဖြစ်၏။

ဆံပင်နှုတ်ဆီးဖြူသီးသက်ရှည်အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း(၉၂၉)ရသယနပိုင်းမှ

၁။ ဆီးဖြူသီး

၂။ ကြိတ်မှန်ရွက်

၎င်းဆေးဘက် ၂-မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီး အမှုန့်ပြုပါ။ ၎င်းဆေးမှုန့်ကို အမြဲမှိတ်သောသူသည် ဆံပင်များ ညိုမှောင်ခြင်း၊ ဣန္ဒြေများ အညစ်အကြေးကင်းခြင်း၊ မျက်စေ့သန့်ရှင်းစွာ မြင်လာခြင်း စသည်ကိုအကျိုးပြုစေသည့်အပြင်၊ သေလုနီးပါးလောက် ပေါ်ပေါက်နေသော ရောဂါများမှပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

ဆီးဖြူသီးမှုန့်သက်ကြားအိုလူပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း(၉၂၉)ရသယနပိုင်းမှ

အမြဲမပြတ် ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည်ကို မှိတ်သွားသည်ရှိသော်၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်သောရောဂါ၊ ပျို့အန်သောရောဂါ၊ ပူလောင်သောရောဂါ၊ ခတ္တဝေမိုက်မှုးသောရောဂါ၊ အရေတွန့်သောရောဂါ၊ ဒုလ္လာရောဂါ၊ မျက်စိမှုံရောဂါ၊ မျက်ထောင်၊ မျက်လုံးအတွင်းဖြူခြင်း၊ နီခြင်းဖြစ်သောရောဂါ သုက်ပျက်သောရောဂါ များပျောက်ကင်းသည့်အပြင် အိုမင်းသောသူဖြစ်သော်လည်း မိန်းမများကိုမှိတ်ရာ၌ လူပျိုကဲ့သို့ သွားလာနိုင်၏။

ပိုတူးရောင်ဆံပင်နှုတ်အားတိုးဆေး

ဂရုလ ပုရာဏကျမ်းမှ

၁။ သစ်ဆိမ့်သီးအဆီ

၆။ သံမှုန့်

၂။ ဒုတ္တာ

၇။ နှပ်ချိုမြစ်

၃။ နွားမြက်ရင်းခေါင်း

၈။ ဝက်ချေးဖနဲမြစ်

၄။ မြိုင်စိန်

၉။ ကြိတ်မှန်ရွက်

၅။ လိပ်သည်းခြေ

၎င်းဆေးဘက် ၉-မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ ဆီချက်ပါ။ ၎င်းဆီကို ချောင်းတွင် လိမ်းကျန်သည်ရှိသော် ထိုသူ၏ဆံပင်သည် မည်သည့်အခါမှ ဖြူလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... သွေးအားနည်းသောရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဝါသော
ရောဂါ၊ သည်းခြေနှင့်ဆိုင်သော ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ သုက်
ရည်ကျခြင်း၊ အိပ်မက်တွင် သုက်လွှတ်ခြင်း ရောဂါတို့ကို အထူးစောင်း
စေ၏။

စားရန်အလေးချိန်... ၆-သားမှ ၁၂-သားအထိ။

မှတ်ချက်။ ပျားရည်ကို အေးသောအခါမှထည့်ပါ။

ဆီးဖြူသီးသံပြာ သက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဂရုလပုရာဏကျမ်းမှ

- ၁။ ဆီးဖြူသီး ၁၂ ၃။ သကြားခဲ ၁၂
- ၂။ ပိတ်ချင်းသီး ။ ၄။ သံပြာ ၂၇

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို အမှုန့်ပြုပြီးမှီပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... သွေးအားနည်းသောရောဂါ၊ သွေးအနံ့၊ သွေး
ကျ၊ သွေးလွန်၊ သွေးသွန်နာ၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်သောရောဂါ၊ ဝမ်း
မီးနုနုခြင်း၊ ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းရောင်ရောဂါ စသည်များကို ကောင်းစေ၏။

စားရန်အလေးချိန်... ၂- ရတီ။

ဆီးဖြူသီး သံပြာ သက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဂရုလပုရာဏကျမ်းမှ

- ၁။ ဆီးဖြူသီး ၄၇ ၃။ နွယ်ချို ၁၅
- ၂။ သံပြာမှုန့် ၂၄

၎င်းတို့ကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည်နှင့်ပင် (၇) ကြိမ်
ထူးပြီး နေလှမ်းပါ။ ခြောက်သွေ့သောအခါ ပုလင်းတလုံးတွင် ထည့်၍
သိမ်းထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဝမ်းတကျွတ်ကျွတ်မည်ခြင်း၊ အသဲရောင်ခြင်း၊
သည်းခြေနှင့် ဆိုင်သော ရောဂါနှင့် အခြားသော ရောဂါများကိုလည်း
ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ရေလဲကား... ထောပတ်နှင့် ပျားရည်ကိုသောက်ပါ။

စားရန်အလေးချိန်... ၃- ရတီမှ ၆- ရတီအထိ။

ဆီးဖြူသီးအကောင်းဆုံးသက်ရှက်ဆေး

ဂရုဇပုရာဏကျမ်းမှ

ဆီးဖြူသီးမှုန့်အလေးချိန် ၃၅-၇-သားကို ဆီးဖြူသီးအလုံးတထောင် သတ္တုရည်ဖြင့် (၂၁) ကြိမ်နယ်ပြီး နေလှမ်းပါ။ ၎င်းနောက် ပျားရည် ၃၅-၇- သား၊ ထောပတ် ၃၅-၇- သား၊ ပိတ်ချင်းမှုန့် ၃၅-၇- သား၊ သကြားခဲ ၁၀-သား တို့ကို ထောပတ်သုတ်ထားသော အိုးတွင် ထည့်ပါ။ တော်သလင်းလအခါ ကျင်းတူး၍မြှုပ်ပြီးလျှင် မိုးကုန်သောအခါ ဖော် ထုတ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... မျှတစွာနေထိုင်စားသောက်သွားသောသူသည် အိုခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ ကိယ်အနေ ဖောက်ပြန်မှု ဖြစ်လာမည်မဟုတ်။ အသက် (၁၀၀) တရာ ကြံ့ခိုင်စွာတည်နိုင်သော အကောင်းဆုံး “ ရသာယန ” ဆေးတော်ကြီးဖြစ်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၁၂-သားမှ ၃-၈-သားအထိ။

ဆီးဖြူသီး သက်ရှည်ဆေး

ဂရုဇပုရာဏကျမ်းမှ

ဆီးဖြူသီးမှုန့် ၃၅-၇-သားကို ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည်နှင့်ပင် နယ်ပြီး အခြောက်လှမ်းပါ။ ထိုဆီးဖြူသီးမှုန့်၏ လေးပုံတပုံ သံမဏိကို ပြာချ၍ ထည့်ပြီးလျှင် အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ဖန်ခါးသီး	၇။ အိပ်မေ့သီး
၂။ သစ်ဆိမ့်သီး	၈။ ဆင်တုံးမန္တယ်
၃။ ဆီးဖြူသီး	၉။ ချင်းခြောက်
၄။ နန္ဒင်း	၁၀။ နွယ်ချို
၅။ သာလုပ်ဥပင်	၁၁။ ပိတ်ချင်းသီး
၆။ လင်းလေ	

၎င်းဆေးဘက်များကို အမှုန့်ပြု၍ထည့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... သုံးနှစ်တိုင်တိုင် မပြတ်စားသွားသည်ရှိသော်... အိုမင်းရင့်ရော်သောအဖြစ်ကိုစွန့်၍ (တဖြေးဖြေး လူပျိုဖြစ်လာပြီးလျှင်) အနှစ် (၁၀၀) တရာတိုင်အောင် အသက်ရှည်စေ၏။ ရောဂါအမျိုးမျိုးကို လည်း ပျောက်ကင်းစေ၏။ ခန္ဓာကိုယ်တွင် အဆိပ်နှင့်စပ်သမျှမဖြစ်နိုင်ပါ။ ကျောက်တုံးကဲ့သို့ ကိုယ်အသား တင်းမာလာပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တွင်း၌ ရှိသောပိုး၊ ကူးစက်တတ်သော ပိုးတို့၏ ဒုက္ခပေးမှုကို မည်သည့် အခါမှ မတွေ့နိုင်ပါ။ ဆေး ကြေကျက် သွားသောအခါ ညနေချမ်း အချိန်တွင် မုသိပ်ခြမ်း၏ အရည် နွားနို့နှင့် အတူ ထောပတ် ခပ်များများ ထည့်၍ သလေးဆန်ဖြင့် ထမင်းကိုစားသင့်သည်။

စားနည်းမှာ... ရှားဖြူပြုပ်ရည်ထု ထားသည့် နွားနို့မှ ထုတ်ယူသော ထောပတ်နှင့် ပျားရည်၊ သကြား ရောပြီးလျှင် နံနက်စောစောအခါတွင် စားပါ။

စားရန်အလေးချိန်— ၃-ရတီမှ ၁၀-ရတီအထိ။

မှတ်ချက်။ နွားနို့ တွင် ရှားဖြူခေါက်များကို ထုထောင်း ထည့်ပြီး နောက် ထုတ်ပစ်၍၊ ၎င်းဒိန်ချဉ်မှ ထုတ်ယူသော ထောပတ်မျိုးကိုဆိုသည်။ အထက်ပါဆေး၏အကျိုး၌ အဆိပ်နှင့်ပိုးတို့ကို နိုင်ကြောင်း များစွာဆိုထားလေသည်။ လူတို့ ခန္ဓာကိုယ်၌ လေ၊ သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ တြိဒေါသအဆိပ်၊ အညစ်အကြေးအဆိပ်စသည်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင် များစွာ တည်ရှိကုန်၏။ ဥပမာ... သက်ရမည့်သွေးသည် မသက်ခဲ့သော်... ထိုသွေးသည် အဆိပ်ဖြစ်၍ တကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့သလောက် ရောဂါအမျိုးမျိုးဖြစ်၏။ သွေး၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စသည်တို့သည်လည်း ၎င်းအတိုင်းပင်တည်း။ ထိုသို့ အဆိပ်အမျိုးမျိုးနှင့် အပြင်အပမူ အဆိပ်ဖြစ်သောအစာ စားပြီးသည်နောက် မိမိနှင့်မသင့်၍ အဆိပ်ဖြစ်သောအစာ၊ မြေဆိပ်၊ ကင်းဆိပ်စသော အဆိပ်အမျိုးမျိုး စသည်ဖြင့် များစွာပင် ရှိသေး၏။ ပိုးနှင့်စပ်သမျှ ရောဂါတို့ကား... ရေး၍ပင်ကုန်နိုင်မည်မဟုတ်တော့ပေ။ ရှေးတုန်းက ဥဒ္ဓဘ အမြင်ဖြင့် ပိုးရောဂါအမျိုးမျိုးကိုပင် များစွာ ထုတ်ပြခဲ့

သေး၏။ ယခုကာလ မှန်ဘိလူး အမြင်ဖြင့် ကျယ်ပြန့်လာ
 သောအချိန်မှာမူကား-နေရာတကာတွင် များစွာပင် ပိုး
 များရှိသည်ကို သိနိုင်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ကျမ်းများတွင်
 လာသည့်အတိုင်း အဆိပ်အမျိုးမျိုးကို နိုင်သည်ဟု သိရ
 သည်မှတစ်ပါး ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဆီးဖြူသီးအကြောင်းကို
 ကိုယ်တိုင်လိရသည်မှာ-“ဆီးဖြူပင်အောက် မြွေမရောက်၊
 ဆီးဖြူသီးကျင်း-မြွေမဆင်း၊ ဆီးဖြူလယ်ပြင်-မြွေမရှောင်”
 ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း ဆီးဖြူသီးဖြင့် မြွေနိုင်ရန် များစွာ
 အသုံးပြုထားသည်။ မြွေပေါသောအရပ်၌ ဆီးဖြူသီးကို
 ခြံဖြန့်ပြီး လယ်စသည်ကို ရိတ်ဖြတ်ကြသည်။ ဒါးပီး ဒုတ်
 ပီးစသော ကာယသိဒ္ဓိ ဆေး ထိုးထားသောသူသည် ဆီး
 ဖြူသီးကိုမစားရ၊ ထိုးထားသော အဆိပ်များကို ပြေစေ
 နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ မီးသွေးဖုတ်သောအခါ ဆီး
 ဖြူသား အနည်းငယ်ပါသွားလျှင် မီးသွေးတဖိုလုံး သုံး
 မရ ဖြစ်၏။ လူသေအလောင်း မီးရှို့ သောအခါ ဆီးဖြူ
 သားပါလျှင် မလောင်၊ ကောက်ညှစ် ချက်ထားသော
 အိုးတွင် ဆီးဖြူကို နှစ်နှင့် မေ့လိုက်သော် ထိုကောက်ညှစ်
 မကျက်တော့ပေ စသည်ဖြင့် များစွာပင် ဖျက်ဆီးရင်း၊
 အကျိုးပြုရာ၌၎င်း၊ ထင်ထင်ရှားရှား သတ္တိရှိသော အပင်
 ဖြစ်သည်။ ဆီးဖြူ သားကိုဖောက်၍ ပြဒါးသင့်ရုံ ထည့်ပြီး
 လျှင် ၎င်းအသားနှင့်ပင် ပြန်ပိတ်၍ မီးညှင်း၊ မီးလတ်၊ မီး
 ပြင်း သုံးမျိုးဖြင့် ဖုတ်ယူသော်.... ပြဒါးအမာခံကို ရစေ
 နိုင်သည်အထိ ဖြစ်၏။

ဆီးဖြူသီး ရုပ်လှ သက်ရှည်ဆေး

၈ ရူလှ ဗုရာဏကျမ်း ၄

ဆီးဖြူသီးမှုန့်ကို တောပတ်၊ ပျားရည်၊ ဆီတို့ဖြင့် ချောနှော၍ တလ
 ကိုင်အောင် စားသည်ရှိသော် အသံ ကောင်းခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် အရောင်
 အသွေး လှပတင့်တယ်ခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ (ဆရာကြီးဘောဇအဆို)။

ဆီးဖြူသီး အရွယ်နု ရုပ်မျို သင်္ကြံရှည်ဆေး

ဂရုလ ပုရာဏကျမ်းမှ

ဆီးဖြူသီးမုန့်ကို ရေထောပတ်၊ ပျားရည် ရေလဲများဖြင့် ညဉ့်အခါ စားသည်ရှိသော် ဝမ်းမီးတောက်ပ လှာပါလိမ့်မည်။ နှာခေါင်းနာ၊ မျက်စိနာ၊ အထူးအားဖြင့် ကျန်းမာ သန်စွမ်းလာပါလိမ့်မည်။ အရွယ်မျိုမြစ် နှုနယ်လာပါလိမ့်မည်။

ဆီးဖြူသီး ရုပ်မျို သင်္ကြံရှည်ဆေး

ဂရုလ ပုရာဏကျမ်းမှ

ဆီးဖြူသီးအမုန့်ကို ပျားရည်၊ သကြားခဲ၊ ထောပတ် တို့နှင့် ရော၍ အမြဲစားသွားသည်ရှိသော် အရွယ်မအိုဘဲ အိုစေသောဇရာကို ပယ်နှိမ်ပြီး လျှင် ကျန်းမာဝပြုံးလျက် အသက်တိုး၍ ရှည်ပါလိမ့်မည်။

ဆီးဖြူသီး အသန္တိတရု အနာကင်းဆေး

ဂရုလ ပုရာဏကျမ်းမှ

ဆီးဖြူသီးသတ္တုရည်ဖြင့် စပ်၍ ရေအမြဲချိုးသောသူသည် အမြဲကျန်းမာသျှက် ကြက်သရေမင်္ဂလာ အရောင်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံပြီး အသက် ချကျော်ရှည်ပါလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် ဖြူဖွေးသော ဆံပင်များလည်း မဲလာပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ပုရာဏကျမ်းပြုဆရာကြီးများသည် ဆီးဖြူသီးတွင် အမြဲ ကြက်သရေရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။

ဆီးဖြူသီး ဆံပင်ကောင်းဆေး

ဂရုလ ပုရာဏကျမ်းမှ

ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည်ဖြင့် ဆံပင်များကို ဆေးကျော လျှော်သည်ရှိသော်-ဆံပင်အတွက် များစွာအကျိုးရှိပါသည်။

ဆီးဖြူသီး ဆံပင်ကောင်းဆေး

၀၅၀ ပုရာဏကျမ်းမှ

ဆီးဖြူသီးကိုဆီနှင့်ချက်၍ နေ့စဉ် ဆံပင်များကို လိမ်းသည်ရှိသော်.... ဆံပင်ကျွတ်ခြင်း ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ဆီးဖြူသီးရည် လေးဆ၊ ဆီတဆ ချက်ပါ။ အရည်ခမ်း၍ ဆီအလေးချိန်သာကျန်သောအခါချ၍ ၎င်းဆီကိုခေါင်း လိမ်းဆီအဖြစ်ဖြင့်လိမ်းပါ။ တခေါင်းလုံးနဲ့ အောင် ပွတ် နယ်လိမ်းထည့်ပြီးနောက် ထိုဆေး၏အငွေ့များ အတွင်း သို့စွဲဝင်အောင် အဝတ်ပုဝါ တခုခုဖြင့် ခေတ္တပေါင်းစည်း ထားပါ။

ဆီးဖြူသီး ဆံပင်ကောင်းဆေး

၀၅၀ ပုရာဏကျမ်းမှ

နှမ်းမှုန့်၊ ဆီးဖြူသီးမှုန့်၊ ပဒုမ္မာကြာဝစ္ဆံ*၊ နွယ်ချိုမှုန့် ၎င်းတို့ကို ပျား ရည်နှင့်စပ်ပြီးလျှင် ခေါင်းတွင် လိမ်းကျန်သည်ရှိသော်.... ဆံပင်များ သန့် ထွားလာမည်။ အမြစ်အရင်း ထွားလာမည်။ မဲမှောင်လာမည်။

ဆီးဖြူသီး ဆံပင်ကောင်းဆေး

၀၅၀ ပုရာဏကျမ်းမှ

ဆီးဖြူသီးကို သရက်စေ့ အဆံဖြင့်ကြိတ်၍ ခေါင်းတွင်လိမ်းကျန်ပေး သည်ရှိသော်.... ဆံပင်များ နက်မှောင်လာပါလိမ့်မည်။

ဆီးဖြူသီး သုက်လွှတ်ရောဂါပျောက်ဆေး

၅၅၀ ဝိညာဏကျမ်းမှ

တပို့ တွဲလတွင် ဆီးဖြူသီးကို ခူးပြီးနေလှမ်းပါ။ ခြောက်သောအခါ အစေ့များကိုထုတ်ပြီးအမှုန့်ပြုပါ။ ထိုဆီးဖြူသီးမှုန့် ၁၂-သား၊ သကြားခဲ ၅-၈-သား၊ ၎င်းတို့ကို ရောစပ်၍မှီဝဲပါ။ ရေအေးအေး ဝအောင်သောက် ပါ။ ၎င်းအတိုင်း ၁၅-ရက်ခန့်မှီဝဲသွားသည်ရှိသော် အိမ်မက်တွင် သုက် လွတ်သောရောဂါပျောက်ကင်းပြီးလျှင်အားအင်ပြည့်ဖို့လောပါလိမ့်မည်။

တြိပိုလ် (အသီးသူးပါး) ကာမအားတိုးဆွေး
ဆိဂ်ရေသံတိတကျမ်း-ဗုဒ္ဓိယကဏ္ဍ ၃၀မပိုင်းမှ

၁။ ဖန်ခါးသီး	၁၇။ ကာကောလီ ()
၂။ သစ်ဆိမ့်သီး	၁၈။ ဒိရကဒကောလီ ()
၃။ ဆီးဖြူသီး	၁၉။ ဥပသကာညှိ
၄။ နွယ်ချို	၂၀။ ဥပသကာဖြူ
၅။ ပန်းနွဲ့	၂၁။ ဆေးဥပသကာပွင့်
၆။ နနွင်း	၂၂။ စမုစပါး
၇။ နနွင်းနွယ်	၂၃။ ရှိန်းခိုမီးဖောက်
၈။ ကုလားဆောင်းမေခါး	၂၄။ သစ်တက်လင်းနေ
၉။ အိပ်မေ့ သီး	၂၅။ နံ့သာဖြူ
၁၀။ ပိုတ်ချင်းသီး	၂၆။ နံ့သာနီ
၁၁။ နွားမြက်ရင်း	၂၇။ ဇာတိပျိုလ်ပွင့်
၁၂။ ကျီးအာငယ်မြစ်	၂၈။ ဝါးစိန်
၁၃။ ကပ်ဖို	၂၉။ ကြာ
၁၄။ လင်းလေ့	၃၀။ သကြား
၁၅။ မေဒါ ()	၃၁။ စမုတ်
၁၆။ မဟာမေဒါ ()	၃၂။ နှပ်ချို

၎င်းဆေးဘက် ၃၂-မျိုးတို့ကို ၁၂-သားစီယူပြီးလျှင် အားလုံးကြိတ်ပြီး အဆင်းအမျိုးတည်းရှိသော နွားမ၏နို့ကို ထောပတ် ချက်ပြီးလျှင် ၎င်း သားကိုယူ၍ ကြိတ်ဆေးတွင်ရောထည့်ပြီးလျှင် ကြိတ်ဆေး၏ ကောင်းမှုန် စွာကျက်စေရန်အတွက် ထောပတ်ထက်လေးဆ နွားနို့ကို ထည့်ပါ။ ၎င်း နောက် အားလုံးသောဆေးတို့ကို ကြေးအိုးတခုတွင် ထည့်ပြီး သို့မဟုတ် မြေအိုးတခုတွင်ထည့်ပြီးလျှင် ဖုညှနကွတ်နှင့် စန်းယှဉ်သော နေ့ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ကောင်းသောနေ့တနေ့တွင်ဖြစ်စေ၊ နွားချေးခြောက်တို့ဖြင့် မီး ညှင်းညှင်းနှင့် ချက်ပါ။ ထောပတ် သက်သက်ကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းဆေးကို “တြိပလသံတ” ထောပတ်ဆေးဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။ ၎င်းထော ပတ်ဆေးကို “ဘာရဗ္ဗါဇ” ရသေ့သည်မိန့်ဆို ထားလေသည်။

ဆီးဖြူသီးမှုန့် လူလှ အားတိုးဆေး

ဝိက္ခာတ္တဇာဏ်(၂၉၃) ရသယနပိုင်းမှ

ဆီးဖြူသီးမှုန့် ၁၉၂-သားကိုယူ၍ ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည်ဖြင့် ၇-ကြိမ် ထုပါ။ ၎င်းနောက် ပျားရည်၊ ထောပတ်၊ ပိုတ်ချင်းသီး၊ ၂၄-သားစီနှင့် သကြား ၄၀- သားတို့ကို ရော၍ တနှစ်ပြည့်အောင် ထားပါ။ တနှစ်ပြည့် သောအခါ ထုတ်ယူ၍အတိုင်းအရွယ်ကို ကြည့်ပြီးစားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...ဆံပင်ဖြူရောဂါ ပျောက်ကင်းသည့်အပြင် ရုပ် အဆင်း၊ စွမ်းရည်သတ္တိတိုးပွားနိုင်၏။ ခွန်အားနှင့် အသံဩဇာ တည်ကြည် ခိုင်ခန့်၏။ ပညာဉာဏ် မှတ်ဉာဏ် သဘောဉာဏ်များနှင့် ပြည့်စုံနိုင်၏။

ရေလဲကား- နွားနို့ ပူပူကိုသောက်ပါ။

စားရန်အလေးချိန်- ၁၂-သား

ဆီးဖြူသီးမှုန့် သက်ကြားအိုလူ ပျိုဖြစ်အားတိုးဆေး

ဝိက္ခာတ္တဇာဏ်(၃၀၅) ရသယနပိုင်းမှ

ဆီးဖြူသီး သတ္တုရည်တွင် ဆီးဖြူသီးမှုန့်ကို စိမ်ပါ။ (ထုပါ) ၎င်း နောက် ခြောက်အောင်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းအမှုန့်ကိုသကြား၊ ပျားရည်၊ ထောပတ်တို့နှင့် ရောစပ်၍စားပါ။ ၎င်းနောက်နွားနို့ကို သောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား...အသက် ၈၀-ပြည့်ကြွယ်ရုံယွင်း၍ နှုတ်ပင်းသော သူဖြစ်စေကာမူ လှုပ်ပျိုကဲ့သို့ ပြုံးရှင်မပျက် (အမောမဖက်ဘဲ) ကာမ ဂုဏ်သွားလာခံစားနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်- ၆-သား

ဂေါဝိန္ဒာသဘ ဆရာကြီး၏ အသီးသုံးပါးအသက်ရှည်ဆေး

ဂဗ္ဘလပုဗုဏ်ကျမ်းမှ

အစာမစားမီ ဆီးဖြူသီး ၂-လုံး၊ အစာစားပြီး ဆီးဖြူသီး ၃-လုံး အစာကြေပြီးသည့်နောက် ဆီးဖြူသီး-လုံးတို့ကို ထောပတ်၊ ပျားရည်နှင့် စားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ၎င်းနည်းအတိုင်း တနှစ်တိုင်အောင် မပြတ်မှီဝဲ သွားသည်ရှိသော်- အနာရောဂါကင်းပြီးလျှင် အိုခြင်းကင်းပျောက်လျက် အသက်ရှည်ပါလိမ့်မည်။

အသီးသုံးပါး(ရှလပတ်ရေ) အသက်ရှည်ဆေး

၁၇၈ ကျမ်းမှ

အသီးသုံးပါး ပြုရည်ကို သံအိုးအသစ်တွင် လိမ်းသုတ်၍ ၂၄- နာရီ ကြာအောင် ထားပြီးလျှင် ပျားရည်တွင် ထည့်၍ (ရှလပတ်ရည်) ကဲ့သို့ လုပ်ပြီးသောက်ပါ။ ၎င်းဆေးကြေကျက်သွားသောအခါ ထောပတ်ခတ် များများထည့်ချက်ထားသော ထမင်းကိုစားပါ။ ၎င်းအတိုင်း တနှစ်အထိ စားသွားသည်ရှိသော်.... အိုမှု နာမှု ကင်းလျက် အသက်ရှည်ပါလိမ့်မည်။

အသီးသုံးပါး ရင်သားကြွ အားရှိသက်ရှည်ဆေး

၁၇၉ ကျမ်းမှ

- ၁။ အသီးသုံးပါး (ဆီးဖြူ, ၃။ ဝါးစိန် ၉
- ပန်ခါး, သင်္ကြံ) ၅-၈-စီ ၄။ ပိတ်ချင်းသီး ၃
- ၂။ နွယ်ချို ၆-၈ ၅။ သကြားခဲ ၉

၎င်းဆေးဘက် (၅) မျိုးတို့ကိုအမှုန်အညက်ပြုပြီးလျှင် နံနက်စောစော အခါတွင် ၃-သားကို ပျားရည်, ထောပတ်နှင့် တေ၍စားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဝမ်းမီးကို လွန်စွာ တောက်ပစေ၏။ အသုတ်, အသဲ, ရင်ပတ်တွင်ရှိ အသားများကို အားရှိထွားကြိုင်းစေ၏။ အားအစွမ်း တိုးလာနိုင်၏။ အခမာအပန်းကို ခံနိုင်၏။ အမြဲ စားသွားသည်ရှိသော်.... အထောင်းဆုံး “ရသာယန” ဆေးလည်းဖြစ်၏။

ဥတုသုံးပါးနှင့် အသီးသုံးမျိုး သင်္ကေတရှည်ဆေး

ဂရုလပုဗ္ဗဏကျမ်းမှ

- ၁။ ဆောင်းဥတု၌....အသီးသုံးပါး ဝိ-သား၊ သကြားခဲ ၆-သား၊ ချင်းခြောက်မှုန့်အနည်းငယ်ထည့်၍၊ နွားနို့ဖြင့် သောက်ပါ။
- ၂။ နွေဥတု၌....အသီးသုံးပါး ဝိ-သားကို သကြားခဲနှင့်ထောင့်နွားနို့ဖြင့် သောက်ပါ။
- ၃။ မိုးဥတု၌.... အသီးသုံးပါး ဝိ-သားကို ချင်းခြောက် ၁၂-သားနှင့် ထောင့်ပြီးလျှင် နွားနို့ဖြင့်သောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... လေးလ တဥတုစီဖြစ်၍ ဥတုသုံးပါး ၁၂-လ စေ့အောင် အလှည့်ကျ သောက်သွားသည်ရှိသော်- “ရသာယန” ဆေး ဖြစ်ပြီးလျှင် နာမှု အိုမှုကင်းစေလျက် အသက်ရှည်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှစ၍ တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင် “ဆောင်းဥတု” ဟူ၍ မှတ်ပါ။ တပေါင်းလပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှစ၍ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်အောင်- “နွေဥတု” ဟူ၍မှတ်ပါ။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ တိုင်အောင်- “မိုးဥတု” ဟူ၍ မှတ်ပါ။

အသီးသုံးပါး ဆံပင်ကောင်းဆေး

ဂရုလပုဗ္ဗဏကျမ်းမှ

- ၁။ ဖန်ခါးသီး
- ၂။ သစ်ဆိုင်မုံသီး
- ၃။ ဆီးဖြူသီး
- ၄။ သံမှုန့်

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို အမျှစီယူ၍ ချင်းရည်တမျိုးမျိုးဖြင့်ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆံပင်ကို ပုတ်နယ်၍ လိမ်းသည်ရှိသော် ...ဆံပင်အရောင် တောက်ပြောင်စရာပါလိမ့်မည်။

အသီးသုံးပါး ဆံပင်ကောင်းဆေး

ဂရုလုပုရာဏကျမ်းမှ

ဖန်ခါးသီးနှင့် ဆီးဖြူသီးအရည်ဖြင့် ရှေးဦးစွာဆံပင်ကို ဆေးကြော
လျှော်ပါ။ ၎င်းနောက်- ရေထိကရုံးနှင့် မဲပင်၊ ၎င်း ၂ မျိုးကို နေပေါင်း
တည်းကြိတ်ပြီးလျှင် ခတ်လှူဆံပင်ကိုယ်မ်းပါ။ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်သွားသော
ဆံပင်သည် မည်သည့်အခါမှ ဖြူမည်မဟုတ်ပါ။

တြိဖလ-(အသီးသုံးပါး)

ဖန်ခါးသီး၊ ဆီးဖြူသီး၊ သစ်ဆိမ့်သီး၊ ၎င်းအသီးသုံးမျိုးကို ဆေးကျမ်း
များတွင် “တြိဖလ” ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ငြုပ်ပိတ်ချင်း၊ ချင်း၊ ၎င်း
အစပ်သုံးမျိုးကို “တြိကဋ္ဌုက်” ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သကဲ့သို့တည်း၊ နေရာတကာ
တွင် ၎င်းအသီးသုံးမျိုးကို အသုံးချကြသဖြင့် ထင်ရှားလှပေသည်။

သို့သော် မြန်မာများကား အသုံးနည်းကြပေသည်။ “တြိကဋ္ဌုက်”
ဟူ၍ ဆေးစာထည်းတွင် ပါသော အခါ မြန်မာများ သိလွယ်ကြသလို
“တြိဖလ” လူ၍ သာမည-(မဖေပြဘဲ) ဆိုလျှင် အသိနည်းပါးကြပေ
သည်။ ဆေးကျမ်းများတွင်ကား- လွန်စွာမှ အမွန်းစာင်၍ အသက်ရှည်မှု
စွာ လွန်စွာအကျိုးပြုသည့် အသီးဖြစ်ကြောင်းကို အောက်ပါ သာဓက
စကားအချို့ကို ထောက်ဆခြင်းဖြင့် သိနိုင်ပေသည်။

တြိဖလာ သဗ္ဗရောဂပဟာ၊ မေဓာ၊ ယုသတိ ဗုဒ္ဓိဒါ။

အသီးသုံးမျိုးသည် ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ပယ်နိုင်၏။ ထိုးထွင်းဉာဏ်ကို
ပေး၏။ အသက်ကိုရှည်စေ၏။ သတိအမှတ်အသားကိုပေး၏။ ပညာဉာဏ်ကို
ပေး၏ဟု “ဝါဗ္ဗဒ္ဓ” ဆရာကြီးသည် “အဋ္ဌဂံဟဒယ” ဆေးကျမ်းတွင် မိန့်ဆို
ထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

အသီး သုံးပါး၏ အကျိုးသွားဂုဏ်

ကျမ်းပေါင်းများစွာမှပင် ထိုအသီးသုံးပါး၏ဂုဏ်သတ္တိအကျိုးသွား
နုရသားထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ၎င်းတို့မှ အကျဉ်းချုပ် ထုတ်၍

ဖေပြုလိုသည်မှာ...အသီးသုံးပါးသည် ဝမ်းမီးကိုတောက်စေ၏။ အစား
 အသောက်မြိန်စေ၏။ အော့အန်သောရောဂါကို တားမြစ်နိုင်၏။ လေလုံး
 ရောဂါကို ကောင်းစေ၏။ အဆိတိုးရောဂါ၊ သလိပ်ပွားသော ရောဂါ၊
 သုက်ပျက်ရောဂါကိုချမ်းသာစေ၏။ သလိပ်ဖောက်ပြန်မှု သည်းခံခြေဖောက်
 ပြန်မှုကို တားမြစ်နိုင်၏။ ဓာတ်ကိုမချုပ်စေ၊ သွေးမြင်းသရိုက် ရောဂါကို
 နိုင်၏။ သွေးအန် သွေးကျနာကို နိုင်၏။ ဝိသမဖျား၊ ငှက်ဖျား၊ နှာ
 စေးရောဂါတို့ကို လျင်မြန်စွာ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ယားနာ၊ ဝဲနာအတွက်
 အလွန်ကောင်း၏။ အရေပြားရောဂါ၊ အရေအဆင်းဖောက်ပြန်သောရော
 ဂါ၊ နှုနာကြီး (ကြေကျသော နှုနာ) များကို ဒါးကဲ့သို့ ပယ်သတ်နိုင်၏။
 အရေပေါ်တွင် ကွက်မဲသောရောဂါကို သန့်ရှင်းစေ၏။ မျက်စိအားနည်း
 မြင်းနှင့်မျက်စိရောဂါတို့ကိုပယ်ဖျက်နိုင်၏။ နှလုံးကြည်လင်သန့်ရှင်းစေ၏။
 မှတ်ဉာဏ်ပွားစေ၏။ ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်သည့်အပြင်
 “ရသာယုန” အသက်ရှည်ဆေးအတွက်အသုံးပြုရန် လွန်စွာသင့်ပေသည်။

ဖန်ခါးသီး

အသီးသုံးပါးတွင် ဖန်ခါးသီး၏ အကြောင်းရာ အကျိုးသွားကို ခွဲ
 ခြား၍ ရှေးဦးစွာပြုလိုသည်မှာ ဖန်ခါးသီးကို “ဓနုန္တရိ နိဗ္ဗဏှ၊ ဘာဝပု
 ကာသ၊ ကာယဒေဝ” စသော ဆေးအဘိဓာန်ကျမ်းကြီးများတွင် အောက်
 ပါအတိုင်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

၁။ အဘယာ	ဘေးတင်းစေတတ်သောအသီး
၂။ အဗျထာ	ရောဂါဖျက်ဆီးမှုကို ကင်းစေတတ်သောအသီး
၃။ ပထျာ	ဓာတ် ၇-ပါးနှင့်သင့်လျော်သောအသီး
၄။ အမတာ	အမြိုက်သူဓာတုနှင့်တူသောအသီး
၅။ ပါဏဒါ	အသက်ကိုပေးတတ် ရှည်စေတတ်သောအသီး
၆။ ကာယဠာ	ကိုယ်ကိုပွားစီးစေတတ်သောသီး
၇။ ဒိဗ္ဗာ	နတ်ဆေးဝါးနှင့်တူသောအသီး
၈။ ဝိဇယာ	ရောဂါတို့ကိုအောင်နိုင်သောအသီး
၉။ အ မောဃာ	အကျိုးမဲ့ ကိုလုံးဝ မပြုသောသီး
၁၀။ ပမထာ	ရောဂါတို့ကိုမေ့နှောက် ထုတ်ပစ်သောအသီး

မြန်မာများသည်ဖန်ခါးသီးကို ဖန်ခါးသီးဟူ၍ပင်အမည်တမျိုးတည်း
ခေါ်ထားသော်လည်း ဆေးကျမ်းများတွင်မူ ထိုအသီး၏ ဂုဏ်သတ္တိကို
ထောက်၍ အထက်ပါအတိုင်း အမည်အမျိုးမျိုးတပ်ပြီး ခေါ်ထားသည်မှ
အချို့အမည်ကို ထုတ်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

အချို့ကျမ်းတွင်

ဂေဟေ ယဿ မာတာ နတ္ထိ၊ တဿ ဂေဟေ ဟရီတကီ။

အကြင်သူ၏အိမ်၌ မိခင်မရှိခဲ့ ထိုသူ၏အိမ်၌ မိခင်အလားကဲ့သို့ ကျေး
ဇူးများသော ဖန်ခါးသီးကို မှီဝဲသိမ်းထားပါ။ မိခင်သည် မည်သည့်ရော
ဂါပင် ဖြစ်ပေါ်လာစေကာမူ သားသီးများအား ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့ ထို
အတူ ထိုအသီးသည်လည်း မည်သည့်ရောဂါဖြစ်လာစေကာမူ ကာကွယ်
နိုင်၏။

အချို့ကျမ်းတွင်

ဟရီတကီ မနုဿာနံ၊ မာတရိဝ ဟိတကာရိနီ။

ကဒါစိ ကုပုတေ မာတာ၊ နကုပုတေ ဟရီတကီ။

ဖန်ခါးသီးသည် လူသတ္တဝါတို့ကို မိခင်ကဲ့သို့ အကျိုးကိုပြု၏။ မိခင်
သည်တရံတခါ စိတ်ဆိုးသည့်အခါ ဖြစ်မှုလည်းဖြစ်နိုင်၏။ ဖန်ခါးသီးမှာ
မူကား သတ္တဝါတို့အတွက် ဘယ်တော့မှ စိတ်မဆိုး အမျက်မထွက် ဆိုး
ကျိုးကိုမပြုပေ။ စသည်ဖြင့် ကျယ်စန်းစွာ အကျိုးပြုစကားများကိုကျမ်း
တကာများမှာပင် တွေ့ရပေသည်။

ဖန်ခါးသီး၌ အရသာ ၅-မျိုး

အကျိုးများစွာပေးနိုင်သော ထိုဖန်ခါးသီးသည် အလုံးအပွင့်အပင်
အနေ အကျိုးပြုကြပုံခြားနားချက်ကိုစွဲထုတ်၍ ဖန်ခါးသီး ၈-မျိုးရှိသည်
ဟု ကျမ်းတကာတွင် တွေ့ရပေသည်။ ထိုအပြားသရုပ် အကျယ် ဆုံးဖြတ်
ချက်ကို အသက်သခင် အသီးသုံးပင်ကျမ်းတွင် ကြည့်နိုင်ပါသည်။ ထိုဖန်
ခါးသီးတလုံးထည်း၌ အရသာ ၅-မျိုးရှိ၏။ စားကြည့် အရသာခကြည့်ပါ။
၎င်းတို့ကား....အဖန်၊ အချဉ်၊ စပ်ရှား၊ ခါး၊ ချို ပေါင်း ၅-မျိုးရှိ၏။ အငန်
အရသာမရှိ၊ အဖန်အရသာကား- ၎င်းရသာ ၅-မျိုးတွင် အလွန်ကဲဆိုး
ဖြစ်၏။

အရသာ ၉-ပါးအသီးသီးခွဲခြားချက်

နရဟရိအဘိဓာန်။ ဘာဝပုကာသအဘိဓာန်။ ကာယဒေဝအဘိဓာန်။

၁။ အစေ့၌-အခါး	၁။ အစေ့၌-အဖန်	၁။ အစေ့၌-အခါး
၂။ အဆံ့၌- အချို	၂။ အဆံ့၌- အချို	၂။ အဆံ့၌- အချို
၃။ အခွံ၌- အစပ်	၃။ အခွံ၌- အစပ်	၃။ အခွံ၌- အဖန်
၄။ အသား၌-အချဉ်	၄။ အမျှင်၌-အချဉ်	၄။ အသား၌-အချဉ်
၅။ အမျှင်၌-အဖန်	၅။ အညှာ၌-အခါး	၅။ အမျှင်၌- အစပ်

ဤကဲ့သို့မည်သည့်အစိပ်အပိုင်း၌ မည်သည့်အရသာရှိ၍ ပေါင်းသော် အရသာ ၅-မျိုးရှိ၏။ သို့သော် အထက်ပါအတိုင်း တကယ်တန်း အလေး မှုထိုက်သော ကျမ်းကြီး သုံးကျမ်းတွင် ခွဲခြားပုံ ဝါဒ ကွဲပြား နေသည်။ နှစ်သက်ရာယူနိုင်ပါသည်။

ခွဲခြား၍သုံးသဖြင့် အကျိုးပေး ထူးခြားပုံ

- (က) ဖန်ခါးသီးကို ဝါးပြီး မျိုချစားသောက်သော်....ပါစက ဝမ်းမီးကို ပွားစီးတောက်ပစေ၏ (ဝမ်းမီးအား နည်းပါးသူများ အတွက်)။
- (ခ) ကျောက်ချဉ်တွင်ရေနှင့်သွေး၍ လျက်သည်ရှိသော်....ကျင်ကြီး မလများကို သန့်ရှင်းစေ၏။ ဓာတ်သက်စေ၏ (သက်လေအား နည်းသူများအတွက်)။
- (ဂ) ရေနှေးငွေ့ ပူပူဖြင့်ပြုပ်ပြီးနောက် စားသည်ရှိသော်....ဓာတ်ကို ချုပ်စေတတ်၏ (ပထစီအမာခံအားပျက်သူများအတွက်)။
- (ဃ) လှော်ပြီးစားသည်ရှိသော်....လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ် သုံးထွေ သောဒေါသတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်၏။ မျှတစေ၏။
- (င) ထမင်းနှင့်အတူစားသည်ရှိသော်....အသိဉာဏ်ပညာ၊ အင်အား စက္ခု စသော ဣန္ဒြေ တောက်ပစေခြင်းနှင့် ဒေါသသုံးပါးကို ပယ်၏။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် အညစ်အကြေးများကို သန့်ရှင်းစေ၏။

- (စ) အစာစားပြီးနောက် စားသည်ရှိသော်....အစားအသောက်နှင့် စပ်သမျှ ဒေါသသုံးပါးဖောက်ပြန်ခြင်းကို လျင်မြန်စွာ တားမြစ်နိုင်၏။
- (ဆ) သိန္ဓောဆားနှင့်စားသည်ရှိသော်....သလိပ်ရောဂါကိုကာကွယ်နိုင်၏။
- (ဇ) သကြားနှင့် စပ်၍ စားသည်ရှိသော်.... သည်းခြေ ရောဂါကို နှိမ်နိုင်၏။
- (ဈ) ထောပတ်နှင့်စပ်၍စားသည်ရှိသော်....အနာရောဂါအမျိုးမျိုး တို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏ စသည်ဖြင့် များစွာပင်အသုံးဝင်၏။ ကျယ်ဝန်းများပြား၏။

ဤကျမ်း၌ အားတိုး သက်ရှည် နှစ်ထွေအကျိုးကိုသာ အဓိကထား၍ ရေးသားခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့ကိုသာလျှင် သီးသန့် ထုတ်နှုတ်ရေးပါမည်။

ရတုအလိုက် ဖန်ခါးသီး အသုံးပြုရန်

- (၁) ဝဿရတု၌- သိန္ဓော, ပျားရည်, သကြား,
- (၂) ဟေမန္တရတု၌- ချင်း
- (၃) သိသိရတု၌- ပိတ်ချင်း
- (၄) ဝဿန္တရတု၌- များရည်
- (၅) ဂိဗ္ဗရတု၌- ကြံသကာခဲ
- (၆) သာရဒရတု၌- ကြံသကာခဲ

နေ့စဉ်ဖန်ခါးသီးတလုံးကို နံက်စောစောအခါ အထက်ရေလဲများနှင့် ရတုအလိုက် စားသောက်သွားသည် ရှိသော်.... ရောဂါကင်း၏။ အသက်ရှည်နိုင်၏ဟု ဆရာကြီး “ဂေါဝိန္ဒနာထ” ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကြံသကာခဲကို ဖန်ခါးသီးနှင့်လေးတူစပ်ပါ။ သကြားကို ဖန်ခါးသီးနှင့် ထက်ဝက်စပ်ပါ။

ဖန်ခါးသီးမှုန့် ရုပ်ပျို အားတိုးသက်ရှည်ဆေး

စက္ကခတ္တကျမ်း (၂၉၂) ရသယနပိုင်းမှ

ဖန်ခါးသီးကို ကြိတ်၍ သံအိုးသစ်တွင် လိမ်းကျန်ပြီးနောက် နေ့ ည တရက်တိတိထားပါ။ ၎င်းနောက် ထိုလိမ်းကျန်ထားပြီးသော ဖန်ခါးသီး များကို ပျားရည်၊ ထောပတ်နှင့်ရော၍ တနှစ်တိုင်အောင်မှိတ်ပါ။ ဆေးစား ပြီး၍ကြေကျက်သွားပြီးသည့်နောက် နွားနို့ စသော အဆိမ့်အစာများကို စားသောက်သွားသည်ရှိသော် ထိုသူသည် နိနယ် ပျိုမြစ်လျက် ရောဂါ ကင်းပြီး အသက်တရာတိုင်အောင် ရှည်နိုင်၏။

ရောဂါကင်း၍ကျန်းမာရန် ဖန်ခါးသီးအသုံးပြုပုံ

ရုက္ခဝိညာဏကျမ်းမှ

ညဉ့်အခါတွင် မအိပ်မီ ဖန်ခါးသီး ၂-လုံးအမှုန့်ကို စားပြီးလျှင် နို့ ၈-၉-သားကိုသောက်ပါ။ အမြဲတန်းမမှိတ်နိုင်သော်လည်း၊ ၇ ရက်တကြိမ် မှိတ်သော်....အနာရောဂါကင်းပြီး အသက်ရှည်ပါလိမ့်မည်။ အမြဲမှိတ်သော် ဆိုဘွယ်မရှိပါ။

ဖန်ခါးသီးမှုန့်သက်ရှည်ဆေး

စက္ကခတ္တကျမ်း (၂၉၂) ရသယနပိုင်းမှ

- ၁။ တင်လဲဟောင်း
- ၂။ ပျားရည်
- ၃။ ချင်းခြောက်
- ၄။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၅။ သိန္ဓောဆား

၎င်းတို့ကို ရော တမျိုးမျိုးဖြင့် နေ့တိုင်း ဖန်ခါးသီး ၂-လုံးစားသည့်မှ သော်....ကျန်းမာလျက် အသက်တရာရှည်နိုင်၏။

ဥတုအလိုက်ဖန်ခါးသီးသက်ရှည်ဆေး

စက္ကဘတ္တကျမ်း (၂၉၂) ရသာယနဝိုင်းမှ

- ၁။ သာရဒရတုဋ်- ဖန်ခါးသီးမှုန့်ကို သကြား၊ သကာနှင့်စားပါ။
- ၂။ ဆောင်းဥတုဋ်- ။ ချင်းခြောက်နှင့်စားပါ။
- ၃။ သိသိရတုဋ်- ။ ပိတ်ချင်းသီးနှင့်စားပါ။
- ၄။ ဝသန္တရတုဋ်- ။ ပျားရည်နှင့်စားပါ။
- ၅။ ဂိမ္မရတုဋ်- ။ ကြံသကာခဲနှင့်စားပါ။
- ၆။ ဝဿရတုဋ်- ။ သိန္ဓောဆားနှင့်စားပါ။

မှတ်ချက်။ သိန္ဓောဆား ၁-သားဖြစ်၏။ သကာမှာ (၃-သားမှ ၆-သား) အထိ ဖြစ်၏။ ပိတ်ချင်းမှုန့်မှာ ၁-ပဲသားဖြစ်၏။ ပျားရည်မှာ ၃-သားဖြစ်၏။ ကြံသကာခဲမှာ ၆-ပဲသားဖြစ်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ဆေးမှုန့် ၃-ပဲသားမှ ၆-ပဲသားအထိ။

ဥတုအလိုက်မှဖန်ခါးသီးသက်ရှည်ဆေး

ဧရာဝတီကျမ်း (၉၂၅) ဝါဒီကရဏဝိုင်းမှ

- ၁။ ဂိမ္မရတုဋ် ဖန်ခါးသီးမှုန့်ကို တင်လဲနှင့်လေးတူစပ်၍စားပါ။
- ၂။ ဝဿရတုဋ် ။ ။ သိန္ဓောဆားနှင့်စားပါ။
- ၃။ သာရဒရတုဋ် ။ ။ သကြားနှင့်စားပါ။
- ၄။ ဟေမန္တရတုဋ် ။ ။ ချင်းနှင့်စားပါ။
- ၅။ သိသိရတုဋ် ။ ။ ပိတ်ချင်းနှင့်စားပါ။
- ၆။ ဝသန္တရတုဋ် ။ ။ ပျားရည်နှင့်စားပါ။

၎င်းအတိုင်း စားသွားသည်ရှိသော်....ဧရာဝတီအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျော့ပျောင်းစေပြီးလျှင် အသက်ရှည်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ကြဇု ဟူ၍ ၎င်း၊ ဖန်ခါးဟူ၍ ၎င်း၊ ဆေးကျမ်းများတွင် တွေ့ရသည်။ ကြဇုနှင့် ဖန်ခါးသည် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ကြဇုသည် ဈေးအခေါ်ဖြစ်သည်။ ကြဇုသည် အမျိုးအား ဖြင့် ၇ မျိုးရှိ၏။ ဆေးကျမ်းလာ အမှတ်အသား မြစ်သည်။ မြန်မာများကား ယခုထင်နေကြဖြစ်သော မြန်မာပြည်ရှိ ဖန်ခါးသီးကို ဖန်ခါးသီးဟူ၍ ခေါ်ကြပြီးလျှင် သဘော ဖြင့် တင်လာသော ဖန်ခါးသီးတမျိုးကို ကြဇုဟူ၍ ခေါ်ကြသည်။ စင်စစ်မှာ တောဖန်ခါး ဖြစ်သည်။ “ဝနဟရီ တကီ” ဟူ၍ အဘိဓာန်ကျမ်းတွင် များစွာ ဖွင့်ဆိုကြသည်။ မြန်မာပြန်သော်- “တောဖန်ခါး” ဟူ၍ပင် သဒ္ဒါအနက် အတိုင်ပြန်ယူရသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော် နိုင်ငံခြားမှ ယူလာသော နူး-ပိန်- အသားမရှိ- ရောနှော- မသန့်ရှင်းသော “သဘော ကြဇု” ကို သုံးမည့် အစား မေမြို့ စသည်တို့၌ များစွာ ပေါ်၍ ထင်းသုံးနေကျ တောဖန်ခါးကို ထည့်ခဲ့သော်-ကျမ်းနှင့်လည်းကိုက် ဆေးဘက်လည်း ဩဇာဓာတ် အပြည့် အစုံရှိမည် ဖြစ်သဖြင့် ဤဆေးဘက်ကို နားလည်အောင် ကြိုးစားသင့်ပေသည်။

“အဂစ္ဆိ” ရသေ့၏ ဖန်ခါးသီးအား တိုးလျက် ဆေး
 သိင်္ဂရေသံဟိတာကျမ်းမှ

ဂျိ ၁၉၅-သားကိုယူ၍ ၎င်းကိုထောင်းပြီးလျှင် ရေလေးဆနှင့်ရောပြီးကျိုပါ။ လေးပုံတပုံကျန်သောအခါချပါ။ ကျိုထားပြီးသောဂျိဖတ်များကို လွှင့်ပစ်ပြီးနောက် ဒသမူဆေးဘက်ကို ဖိ-သားစိထည့်ပါ။

နောက်ထပ်ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	၆။ ခရုသင်းပန်း
၂။ ပိတ်ချင်းမြစ်	၇။ ငါးရံပတူ
၃။ တောကြက်မောက်ဆူးပြန်	၈။ ဆင်ပိတ်ချင်း
၄။ ပန်းဥ	၉။ ရွှေတံတိုင်းမြစ်
၅။ ခွေးလေးယားစေ့	၁၀။ ပန်းနုမြစ်

၎င်းဆေးဘက် ၁၀-မျိုးတို့ကို ဖိ-သားစိယူပါ။ ပေါင်းဆေးဘက် ၂၀-ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ ထုထောင်းပါ။ ၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ရေ ၈၂၅-ဖိသားနှင့်ရောကျပါ။ လေးပုံ တပုံကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းကိုရှေ့ကပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသော ဂျုံလေးပုံတပုံ ပြုရည်တွင် ရောပြီးနောက် ဖန်ခါးသီးအလုံးကြီးကြီး(၁၀၀)တရာ ကိုထည့်ပါ။ ထောပတ်နှင့်နှမ်းကို ၂၅-သားစိယူပါ။ တင်လဲကို ၃၀၀-သား ယူပါ။ ၎င်းတို့ကို ပြုပေးရည်နှင့် ရောပြီး ပြစ်ချွဲယာအောင်ကျပါ။ ၎င်းနောက် အေးလာလျှင် ပိတ်ချင်း မှန်နှင့် ပျားရည် ၂-မျိုးကို ၁၅-သားစိ ယူပြီးလျှင် ကျိုထားသော ဆေးရည်နှင့်ရောပါ။

အဂစ္ဆရသေ့သည် မိန်ဆိုထားသော နည်းဖြစ်သောကြောင့် “အဂစ္ဆ အဝလေဟ” ဟု ဆိုအပ်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား....ထိုဖန်ခါးသီးကို လျက်ဆေးနှင့်အတူ စားအပ်သည်ရှိသော် ဓာတ်အားကုန်ခမ်းသော ရောဂါ၊ အဖျားရောဂါ၊ ဖန်းနာရောဂါ၊ ကြို့ထိုးသောရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်သောရောဂါ၊ ထိပ်ခတ်နာရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်းပြင် အရေတွန့်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဖြူသောဆံပင်ကို မည်းနက်စေပြီးလျှင် အားနှင့်အရောင်အဆင်းကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဤ“အဝလေဟ”လျက်ဆေးသည် “ရသာယန” (အသက်ကိုရှည်စေနိုင်၏) ၎င်းဆေးသည် အမျိုးမျိုးသော ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ ဒသမူဆေးဘက်များကား-၁- သာလပဉ္စိ ၂- ဥပသကာ ၃-မြေပုံခရမ်းငယ် ၄-မြေပုံခရမ်းကြီး ၅-ဆူးလေ ၆-ဥသျှစ် ၇-တပဆေး ၈-ကြောင်လျှာ ၉-ရမနေ ၁၀-သခွပ် ၎င်း ၁၀-မျိုးတို့ဖြစ်သည်။

အဂစ္ဆရသေ့စီရင်ထားသောဖန်ခါးသီးသင်္ကြံရှည် ဆင်းလှအားတိုးဆေး
ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း

- ၁။ ဖန်ခါးသီးအစေ့ထုတ်ပြီးသား အလုံးကြီးကြီး (၁၀၀)
- ၂။ နှုတ်ထင်းရူး ၅-၈-သား ၃။ ခရံသင်းပန်း ၅-၈-သား

၄။ နွယ်ချို	၇-၈	၁၂။ စရို	၇-၈
၅။ ခွေးလေးယားစေ့	။	၁၃။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	။
၆။ ဒသမူ ၁၀-ပါး	။	၁၄။ ချင်းခြောက်	။
၇။ ပန်းဥ	။	၁၅။ ရွှေတံတိုင်း	။
၈။ ပန်းနု	။	၁၆။ ဆင်ပိတ်ချင်း	။
၉။ ပိတ်ချင်း	။	၁၇။ ရွက်ကျပင်ပေါက်	။
၁၀။ ပရနွဝါ	။	၁၈။ ငါးရံပတူ	။
၁၁။ ပွယ်ချင်းမြစ်	။	၁၉။ မုယောဆန်	၁၉၅-သား

ဖန်ခါးသီးမှတပါး ၎င်းဆေးဘက် အားလုံးတို့ကို ထုထောင်း၍ ဖန်ခါးသီးကို အဝတ်ဖြင့်ထုတ်ပြီးလျှင် ရေ ၁၉၅-သားဖြင့် ပြုပပါ လေးပုံတပုံ ကျန်သည်ရှိသော် စစ်ယူပြီးလျှင် ထိုစစ်ပြီးထားသောရေ၌ အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပြီးချက်ပါ။

ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသောဖန်ခါးသီး	၇၅-သား
၂။ နှမ်းဆီ	၃ဝိ-သား
၃။ ပိတ်ချင်းမှုန့်	၁၅-သား
၄။ ထောပတ်	၃ဝိ
၅။ ပျားရည်	။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ရောထည့်ပြီး ချက်ပါ။ ပြစ်ခွဲ လာသောအခါ ထောပတ်ဖြင့် သုတ်လိမ်းသော မြေအိုးခိုင်ခိုင်တလုံးတွင် ထည့်၍ထားပါ။ ထိုဆေးကို နေ့စဉ်အမြဲ ဖန်ခါးသီး (၂) လုံးကိုမို့စပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... စနစ်တကျရှောင်ကြဉ်သင့်သော အစာအဟာရကိုရှောင်ကြဉ် စားသောက်သော် ဝမ်းကိုက် ရောဂါ၊ ဂူရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့သောရောဂါ၊ ဝိသမအဖျား၊ တီဘီရောဂါ၊ ဓာတ်အားကုန်ခမ်းနာ၊ အဆုပ်စွဲချောင်းဆိုးနာ၊ မြင်းသရိုက်နာ၊ အဖျဉ်းရောဂါ၊ အသံပျက်နာ၊ ပန်းနာ၊ ချေစင်းဆိုးနာ၊ နှုတ်မမြိန်ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အရေတွန့်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အားနှင့်အဆင်းကိုတိုးပွားစေနိုင်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်ပစေနိုင်၏။

ဝါသိဋ္ဌ ရသေ့ စီမံခဲ့သော ဖန်ခါးသီး

အားတိုးလျှက်ဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၆၂၁) မှ

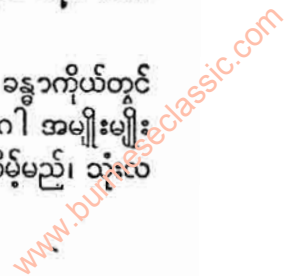
- ၁။ မုယောဆန် ၁၉၅-သား ၂။ ဒသမူမြစ် ၁၉၅-သား
- ၃။ ဖန်ခါးသီး အလုံး ၁၀၀ (အသားပြည့်ပြည့်အလုံးကြီးကြီး)
- ၁။ နှပ်ချိုမြစ် ၃-၁) ၈။ ဆင်ပိတ်ချင်း ၃-၁)
- ၂။ ဒဟဿကိုင်း ။ ၉။ ကန်ချုပ်နီမြစ် ။
- ၃။ သင်းဝင်မြစ် ။ ၁၀။ ကန်ချုပ်နီအရွက် ။
- ၄။ ချိုးသီး ။ ၁၁။ ပိတ်ချင်းသီး ။
- ၅။ ဥသျှစ်သီးနှစ် ။ ၁၂။ တောကြက်မောက်ဆူးပြန် ။
- ၆။ နနွင်း ။ ၁၃။ ခွေးလေးယားစေ့ ။
- ၇။ နနွင်းရွှေ ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို ယူပြီးလျှင် မုယောဆန်မှတစ်ပါး အားလုံးသော ဆေးဘက်ပစ္စည်းတို့ကို အပိုင်းပိုင်း အတစ်တစ် ထုချေ၍၊ ရေ ၆၇၅-သား နှင့် သံဒယ်အိုးတွင်ထည့်ပြီး မီးညှင်းညှင်းဖြင့် ချက်ပါ။ မုယောဆန်များ နွေးနပ်ပျော့ပျောင်းလာသောအခါ အားလုံးသော ဆေးဘက်ပြုတ်ရည်ကို စစ်ယူပါ။

- ၁။ တင်လဲဟောင်း ၇၅-သား ၃။ ထောပတ်ခဟောင်း ၂၅-သား
- ၂။ ဖန်ခါးသီး အလုံးကြီး ၁၀၀၀ ၄။ နှမ်းဆီသစ် ။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကိုရေပြီးလျှင် တဖန်ပြန်ချက်ပါ။ ပြစ်ချွဲလာသော အခါ ထိုဆေးတွင် ပိုတို့ချင်းမှုန့် ၃၀-သား ရောထည့်ပါ။ အေးသောအခါ ပျားရည် ၄၀-သား ရောပြီး သိမ်းထားပါ။ နွေစဉ် နွေတိုင်း ဖန်ခါးသီး နှစ်လုံးနှင့် ၎င်းလျက်ဆား ၅-၈ သားကိုစားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....တလ ကြာအောင် စားလျှင် ခန္ဓာကိုယ်တွင် အနာရောဂါကင်းပါလိမ့်မည်။ နှစ်လစားလျှင် မျက်စိရောဂါ အမျိုးမျိုး ပျောက်ကင်းပြီးလျှင် လင်းဒုဂ်ကဲ့သို့ အမြင်သန်လာပါလိမ့်မည်။ သုံးလ

စားလျှင် လက်ချောင်း၊ နှာခေါင်း၊ ကြွေကျသော နှုနာပင်ဖြစ်သော်လည်း
 ပျောက်ကင်း ပါလိမ့်မည်။ လေးလစားလျှင် ဂရင်ဂျီ ရောဂါ၊ ခြေသလုံး
 ကြီးရောဂါ၊ လေလုံး၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါများ ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။
 ငါးလစားလျှင် ဆံပင်များ နက်မှောင်ပိတ်ခဲ ရှည်လျားစွာ ဖြစ်လာပါ
 လိမ့်မည်။ ဖန်ခါးသီးအလုံး စားထောင်ကို မှီဝဲမိသည်ရှိသော် ဆင်ပြောင်
 ကဲ့သို့သောအား၊ ဥဒေါင်းကဲ့သို့အသံ၊ မြင်းကဲ့သို့လျှင်မြန်ခြင်း၊ သာဓု
 ရတု၌ လမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုဆေးကို ဆက်၍ မှီဝဲသည်ရှိ
 သော် တင့်တယ်လှပခြင်း၊ ကျက်ဉာဏ်၊ မှတ်ဉာဏ်၊ သဘောဉာဏ်၊ ထက်
 မြက်ခြင်း၊ ကြက်သရေမင်္ဂလာ တိုးပွားခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ ပဒုမ္မာကြာပန်း
 ကဲ့သို့ အနံ့သင်းပြီးလျှင် အသက် ရှည်ပါလိမ့်မည်။ ထိုဆေးကို မှီဝဲခြင်း
 ကြောင့် အစား အသောက်၊ အသွားအလာ၊ မေထု မှီဝဲခြင်းမှ စ၍ တစ်
 တရာ ရှောင်ကြဉ်ဘွယ်ရာမရှိပါ။

ဖန်ခါးသီး ကာမသတ္တိ သိုက်ပွားအားတိုးဆေး

ဧတသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၄၇၀) ပဇ္ဇဒိပ္ပ

၁။ ဖန်ခါးသီးအစေ့	လွတ်ဖီသား	၁၅။	နတ်ထင်းရှူး	၃-၁၂-သား
၂။ ဆီးဖြူသီး	၁၂၄-သား	၁၆။	အိပ်မေ့သီး	။
၃။ ဒသမူမြစ်	၃၆-သား	၁၇။	စရို	။
၄။ မြက်မေ့အဝါ	၇-၈-သား	၁၈။	တောတ်ရပ်ခေါက်	။
၅။ ကန့်ချုပ်နီမြစ်	၁၅-၁-သား	၁၉။	ငါးရံပတူ	။
၆။ မောသာ	၃-၂-သား	၂၀။	မုတ်ခါး	။
၇။ ဆင်းတုံးမန္တယ်	၄၆-၈	၂၁။	နှားမြက်ရင်း	။
၈။ ကျီးအာမြစ်	၁၈-၁	၂၂။	ပိတ်ချင်းသီး	။
၉။ ရှားနှစ်	၃၀	၂၃။	ကွမ်းသီး	။
၁၀။ ရှေ့ကော်ကြီးခေါက်	၁၅	၂၄။	ပန်းဥ	။
၁၁။ ပဲဆိမ့်နီ	၃-၁-သား	၂၅။	ဒန့်သကူး	။
၁၂။ နွယ်ချို	။	၂၆။	ဆေးဥပသကာပွင့်	။
၁၃။ ပန်းနှု	။	၂၇။	ဥပသကာ	။
၁၄။ သီးခေါက်	။	၂၈။	ဇော်ကျီမုတ်ဆိတ်	။

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

၂၉။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	၃-၁]	၃၄။ ဆိတ်ချိုလိင်ပင်	၃-၁]
၃၀။ ကြောင်ပန်းစေ့	။	၃၅။ ပရနွတ်	။
၃၁။ ကြာဟင်း	။	၃၆။ စမုစပါး	။
၃၂။ နန္ဒင်း	။	၃၇။ ကုလားဆောင်းမေခါး	။
၃၃။ သစ်တက်လင်းလေ	။	၃၈။ နှပ်ချိုမြစ်	။

၎င်းဆေးဘက် ၃၈-မျိုးတို့ကို ယူပြီးလျှင် အားလုံးကို ထုထောင်း၍ ဝ-ဆာထက် ရှိသောနေ့နှင့်ကျိပါ။ လေးပုံ တပုံကျန်လျှင် ချပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းနောက် ၎င်းဆေးရည်တွင် သဗျက်သီး ၃၆-သားကို ထုထောင်းပြီး ထည့်ပါ။ ၎င်းနောက်ပန်း လဲပွင့်အမှုန့် ၅၅-ဝဲ သား စင်ကြယ်ပြီး တင်လဲ-၃၀ဝဲ-သား ပျားရည် ၂၄-သားတို့ကို ရောထည့်ပြီးလျှင် ဆေးအားလုံးကို ဇော်ဂျုံ မုတ်ဆိတ်နှင့် ငြုပ်ကောင်းတို့ဖြင့် သင်းထားသော (ထည့်လှော် ထားသော) ထောပတ်လိမ်းထားသည့် မြေအိုးတွင်ထည့်ပါ။ ၎င်းနောက် ၎င်းဆေးတွင်ထည့်ရန်မှာ

၁။ ပိတ်ချင်းမှုန့်	၇-ဝဲ-သား	၅။ ဖာလာ	၅-၁)-သား
၂။ ဇာတိပွိုလ်သီး	၅-၁)-သား	၆။ ကရဝေးရွက်	။
၃။ လေးညှင်း	။	၇။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	။
၄။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။	၈။ ကတိုး	။

၎င်းဆေးဘက်တို့ကို အမှုန့်ပြု၍ ရောထည့်ပြီးလျှင် မျက်နှာဝကို လုံခြုံ အောင်ပိတ်ထားပါ။ ၂၅-ရက်ပြည့်လျှင် ၎င်းတွင် ခပေါင်းရေကြည်စေ့ အမှုန့်ကို ထည့်လိုက်သည်ရှိသော် အရည်များသည် အညစ်အကြေးကင်း လာပါလိမ့်မည်။ ၎င်းဆေးကို ၂၅-ရက် ပြည့်ပြီးနောက် စစ်ယူပြီးလျှင် ပု လင်းထဲထည့်ထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ဤဆေးကို မိမိ၏ အားရှိအားမဲ့ကို ချင့်ချိန်ပြီး မှီဝဲသွားသည်ရှိသော် ဓာတ်အား ကုန်ခမ်းသောရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရော ဂါငါးမျိုး၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ ခြောက်မျိုး၊ ဝမ်းဗိုက်၌ ဖြစ်သောရောဂါ ရှစ်မျိုး၊ ဒုလ္လာသရော ရောဂါ၊ နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ ကိုယ်ရေဒဏ္ဍာရောဂါ၊ လေရောဂါအမျိုးမျိုး၊ အစာမကြေရောဂါ၊ ပန်းနာ၊ ပျို့အန်နာ၊ နူနာ ရောဂါ ဝ-မျိုး၊ ဓယရုပ်နာ၊ ထိုးကျင်သော ရောဂါ၊ ဂရင်ဂျုံ ရောဂါ၊ ကျောက်သဲဆီးကျသောရောဂါ၊ မုတ္တကိုစ်(ဆီးအောင့်)ရောဂါ၊ ကျောက်

တည်သော ရောဂါများ ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ ဤဆေးသည် လွန်စွာ သက်တိုးပွားခြင်းနှင့် ကာမသတ္တိကို တိုးပွားနိုင်သည့် အပြင် ပိန်ကြုံသော သူကိုဝပြောစေနိုင်၏။ မြို့သော မိန်းမများသည်လည်း သားသွီးကိုရစေ နိုင်၏။

ဖန်ခါးသီးသက်ရှည်ဆင်းလှဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်း (၅၅) (၈) ၄

ဖန်ခါးသီး အလုံးတစ်ခုကို ပုဆိုးကြမ်းနှင့် ထုတ်၍ ဒေါလယန္တယား (မှန်ထုပ်ဆွဲ) ပြုန်နည်းစနစ်ဖြင့် နှားချေးခြောက်ရေနှင့် တဖြေးဖြေးပြုပ ပါ။ ထိုဖန်ခါးသီးများအားလုံး နှူးနပ်သောအခါ၊ ၎င်းတို့ကို သံယောက် မဖြင့် ကော်ထုတ်ပြီးလျှင် အတန်ငယ်ခြောက်အောင်လုပ်ပါ။ ချောမွေ့ ခိုင်ခန့်သည့် ပုလင်းတွင် အဝတ်ဖြင့်စစ်ထားသော ပျားရည် ၃၀ဝိ-သားကို ထည့်ပါ။ ပျားရည်သည် ရေသွင်ပမာ ကျဲသွက် လာသောအခါ ထိုပျား ရည်ကိုထုတ်၍ ပျားရည် အသစ်ကို ထည့်ပါ။ ထိုသို့ထည့်သွားသမျှ ပျား ရည်ဖောက်ပြန်ခြင်း ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ပြောင်းလဲပြီးထည့်သွား ပါ။

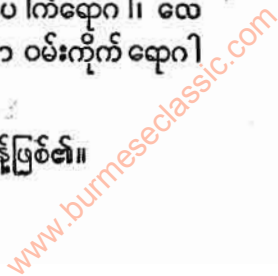
၎င်းနောက်ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

- ၁။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၂။ ငြုပ်ကောင်း
- ၃။ ဝါးစိန်
- ၄။ လေးညှင်း
- ၅။ ချင်းခြောက်

၎င်းဆေးဘက် ၅-မျိုးတို့ကို ၅-၂-သားစီယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးထည့်ပါ။ ဤနည်းစနစ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဖန်ခါးသီးသည် ဖန်သောအရသာမှ ကင်းသောအခါ ၎င်းကိုမိမ့်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား ... အားအင်တိုးပွား၏။ အဆင်းလှပ၏။ ဝမ်းမီး တောက်ပ၏။ လေဆိုးလေပျက်များ၊ အစာ မကြေခြင်း၊ သွေးဖောက် ပြန်ခြင်း၊ အဖျားအိုများ၊ နှာစေးရောဂါ၊ အနာပေါက်ရောဂါ၊ လေ ကြောင့်ဖြစ်သော ထိုးအောင့်ခြင်း၊ ရစ်ပြီးသွားသော ဝမ်းကိုက် ရောဂါ စသည်အမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

၈၁. ရန်အလေးချိန်.. ဖန်ခါးသီးတလုံးခန့်ဖြစ်၏။

“အသက်သခင် မြင်းခွါပင်”

လူတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်း၊ တာသာတိုင်း၊ တိုင်းပြည်တိုင်းကသိ၍၊ မည်သူမျှ မရွေးဘဲ စားသောက်ကြသော အပင်ကား-မြင်းခွါပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ များသည် ၎င်းအရွက်၏အနေအထားသဏ္ဍာန်မြင်းခွါနှင့်တူသောကြောင့် ထိုအပင်ကို “မြင်းခွါ” ဟုခေါ်ကြသည်။ ၎င်း၏စွမ်းရည်သတ္တိကို ရှာဖွေ၍ ခေါ်ဝေါ်ထားသောအမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုမြင်းခွါ သဏ္ဍာန် နှင့်တူသမျှအခြားသောသစ်ပင်များကိုလည်း မြင်းခွါဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ ကုန်၏။

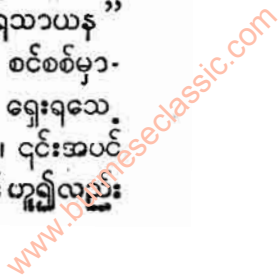
မြင်းခွါအမျိုးမျိုး

- ၁။ မြင်းခွါပင် (အငယ်) အရွက်ကြီး ပင်ထောင်။
- ၂။ နွယ်မြင်းခွါ (ကုန်း) ။
- ၃။ နွယ်မြင်းခွါ (ရေ) အရွက်သေး
- ၄။ နွယ်မြင်းခွါကြီး-အတောင်ပေါင်းများစွာရှိ၏။

၅။ ဆေးမြင်းခွါ- ၎င်းသည် အဖြူ၊ အနီ၊ အဝါ၊ အနက် ဟူ၍ လေးမျိုးရှိ၏။ ၎င်းကို ဥမြင်းခွါ ဟုခေါ်သည်။ အရွက်မြင်းခွါနှင့် မတူ ၎င်း၏အရွက်သည်တိုစားကြသော ခုရင်ကောက်ခေါ်သောအပင်နှင့်တူ၏။ ၎င်း၏ဥသည် မြင်းခွါနှင့်တူ၏။ ထိုဆေးမြင်းခွါပင်တပင်၌ ဥပေါင်းများစွာ တခွါပြီးတခွါ ကပ်နေသကဲ့သို့ ဥများပွားများသွား၏။ အပင် တပင်လျှင် လူတယောက် မထမ်းနိုင်အောင်ပင်များ၏။ ထို့ကြောင့်....(မြင်းခွါတပင် လှည်းတတင်)ဟု ခေါ်သည်။

အသက်ရှည်ဆေးအတွက် အသုံးပြုရန်

မြန်မာများသည် မြင်းခွါ၏သဏ္ဍာန်နှင့် တူသမျှကို မြင်းခွါ ဟူသော အပင်စာရင်း၌ ပါနေခြင်းကြောင့်၊ မည်သည့် မြင်းခွါကို “ရသာယန” ဆေးအတွက် အသုံးပြုရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ သိထားရန်လို၏။ စင်စစ်မှာ- နွယ်မြင်းခွါကိုသာယူပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုမြင်းခွါ၏ အမည်ကို ရှေးရသေ့ သူမြတ်တို့သည်- “ရသာယနီ” ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ ၎င်းအပင် ကို စွဲစားလျှင် အရွယ်တင်စေသောကြောင့် “ဝယဋ္ဌာ” ပင် ဟူ၍လည်း

ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ အသက်ကိုပွားစေနိုင်သောကြောင့် “အာယုဓန” ပင်ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ မြဟ္မာမင်း၏သတ္တိကဲ့သို့ပင် သတ္တဝါ များကို ကယ်တင်နိုင်သောကြောင့် “မြဟ္မ” ပင်ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ် ကြကုန်၏။ နေရာတ.ကာတွင် ပေါပေါများများ ရှာဖွေ ဝယ်ယူ ရရှိနိုင် သောအပင်သည် သတ္တဝါတို့အတွက် မည်မျှအကျိုးကို သက်ရောက်စေနိုင် သည်ကို ရှေးရေးပြလတ် သောအခန်းတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

မြုံးမွေးနှင့် မြင်းခွါ

ရှေးတုန်းက “မြဟ္မ” ဟူသောပုဒ်ကို မြုံးမွေးဟူ၍ ဘာသာပြန်ကြ ကုန်၏။ အချို့-မြုံးမွေး (ဝါ) မြင်းခွါဟူ၍ နှစ်မျိုးလုံး ဘာသာပြန်ကြ ကုန်၏။ ထိုအယူအဆ ရှုပ်ထွေးနေသည့် အတိုင်း ရှေးဟောင်း အဘိဓာန် ကျမ်းကြီးများကို ကြည့်သော အခါလည်း ရောယှက်၍ ဖွင့်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ အထူးသဖြင့် ဝဂ်တိုင်း (ဗဂေါနယ်) ပညာရှိများသည် နှစ်မျိုး လုံးကိုယူကြကုန်၏။ သို့သော်...အိန္ဒိယပြည်လုံးရှိ “အာယုဗေဒ သမ္မေလ်” (ဆရာများညီလာခံ) တွင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသည်မှာ....

- (၁) မြဟ္မ° မြင်းခွါကြီး- ကုန်းတွင်ပေါက်သောနှယ်။
- (၂) မဏ္ဍပဏ္ဍ° မြင်းခွါငယ်- ရေစပ်တွင်ပေါက်သောနှယ်။
- (၃) ဇလနိမ္မ° မြုံးမွေးဟူ၍ မြင်းခွါအကြီး, အငယ် နှစ်မျိုးကို “မြဟ္မ” ဟူ၍မှတ်၊ “ဇလနိမ္မ”ကို မြုံးမွေးဟူ၍ ခွဲမှတ်ကြပါလေ။

မြုံးမွေး ရုပ်ပျိုဆင်းလှဆေး

ဝါဒီနှင့် ကျမ်းမှ

မြုံးမွေးကို ထောပတ်နှင့်ကြော်ပြီး နွားနို့နှင့်အတူ တလတိုင်အောင် မှီဝဲပါ။ ၎င်းနောက်-ထမင်းကို အချင်းခပ်သိမ်းစွန့်လွှတ်ပါ။ အသက်ရှည် စွာတည်နေနိုင်၏။ ကျမ်းဂန်များကို လေ့လာ မှတ်သားနိုင်၏။ အရွယ်ကို လည်း ပျိုမြစ်စေနိုင်၏။

မြင်းခွါရွက် ရွပ်ပျိုသက်ရှည်ဆေး
စရကကျမ်းမှ

၂။ မြင်းခွါရွက်၊ သို့မဟုတ် ပြုံးမွှေး၊ -၎င်းတို့၏သတ္တုရည်တွင် နွယ်ချိုမှုန့်
လေးပုံတပုံကိုရောထည့်၍ ဝမ်းမီးအားကိုကြည့်ပြီး နွားနို့နှင့်အတူမှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား... ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။
အသက်ကိုလည်း ရှည်စေနိုင်၏။ အားအင်ကိုလည်း တိုးပွားစေနိုင်၏။
အသိဉာဏ်ကိုလည်း ထက်မြက်စေနိုင်၏။ အဆင်းကိုလည်း လှပ တင့်တယ်
ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ အသံကိုလည်း ကောင်းစေနိုင်၏။ စရကကျမ်းပြု
ဆရာကြီးသည် ဤမြင်းခွါရွက်ဆေး၏ အကျိုးတို့ကို ချီးမွမ်း ရေးသားခဲ့
လေသည်။

မြင်းခွါရွက် အသံကောင်းဆေး
နိဗ္ဗာန်-ရတနာကရကျမ်းမှ

၁။ မြင်းခွါရွက်	၄။ သင်္ဘောချင်းခြေခက်
၂။ မုယားကန်	၅။ ပိတ်ချင်းသီး
၃။ လင်းလေ	

၎င်းဆေးဘက် ၅-မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ပျားရည်
နှင့်အတူ မှီဝဲသည် ရှိသော်... ၇- ရက် အတွင်းမှပင်လျှင် အသံသာယာ
ကောင်းမွန်လာပါလိမ့်မည်။

တနည်း-မြင်းခွါရွက်ဦးကျောက်အားတိုးဆေး
နိဗ္ဗာန်ရတနာကရကျမ်းမှ

၁။ မြင်းခွါရွက်မှုန့် ၇-ဝ	၂။ ဗာဒန်စေ့အဆံ ၇-ဝ
- ၎င်း ၂-မျိုးတို့ကို ရောပြီးထားပါ။

နောက်ထပ်ထည့်ရန်ဆေးများကား

- ၁။ ရေသွန်းသခွားစေ့အဆံ ၅-၈ ၄။ သခွားစေ့အဆံ ၅-၈
- ၂။ သခွားမစေ့ ၂။ ၅။ ဖာလာငယ်စေ့အဆံ ၅-၁၂
- ၃။ ဖရဲစေ့အဆံ ၂။ ၆။ ငြုပ်ကောင်း ၁၂

၎င်းဆေးဘက် ၆-မျိုးတို့ကိုအမှန်ပြု၍ ရောထည့်ပြီးလျှင် ကောင်းမွန်စွာသိမ်းထားပါ။ ၎င်းဆေး ၃-သားကို အမြဲ နွားနို့နှင့် အတူမှီဝဲသည် ရှိသော်- အနည်းငယ်သော ရက်အတွင်းမှာပင် နှလုံးကောင်းပြီးလျှင် ဦးကျောက် ဉာဏ်များကို တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။ မှတ်ဉာဏ် များလည်း တိုးပွားပါလိမ့်မည်။ ၎င်းပြင်- အသံလည်း ချိုမြိန်နူးညံ့ပါလိမ့်မည်။

မြင်းခွာရွက်မှတ်ဉာဏ်အားတိုးဆေး

နိဗ္ဗာနရတနာကရကျမ်းမှ

- ၁။ မြင်းခွာရွက်အစိမ်း ၃-သား ၅။ သခွားမစေ့အဆံ ၅-သား
- ၂။ ဗာဒါန်စေ့အဆံ ၁၀-သား ၆။ ဖရဲစေ့အဆံ ၂။
- ၃။ ဖာလာငယ် ၅-သား ၇။ သခွားစေ့အဆံ ၂။
- ၄။ ရေသွန်းသခွားစေ့ ၂။ ၈။ ငြုပ်ကောင်း ၇-စေ့

၎င်းဆေးဘက် ၈-မျိုးတို့ကို ဖရောင်းသားကဲ့သို့ကျအောင် ကြိတ်ပြီးလျှင် သကြားနှင့် ရောပြီးမှီဝဲပါ။ ၎င်းနောက် ဗြဟ္မစာရီ သိက္ခာပုဂံကို စောင့်ထိန်းသည်ရှိသော်.....နှလုံးကောင်းပြီးလျှင် ဦးကျောက်ဉာဏ်တိုးပွားခြင်း အသံ ကောင်းမွန် လာခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေပြီးလျှင် မှတ်ဉာဏ်လည်း အလွန်ကောင်းမွန် လာပါလိမ့်မည်။

မြင်းခွါရွက်အသက်(၃၀၀)ရှည်ဆေး

သုဿုတကျမ်းမှ

- ၁။ မြင်းခွါရွက်သတ္တုရည် ၁၅ ၅။ ကြောင်ပန်းမှုန့် ၆
- ၂။ ထောပတ် ၆ ၆။ တြိဖိုလ်မှုန့် (ဆီးဖြူ၊
- ၃။ အိပ်မေ့သီး ၆-၈ ဖန်ခါး၊ သစ်ဆိမ့်) ၆-သားစီ
- ၄။ လင်းလေမှုန့် ၆

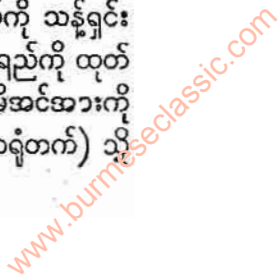
၎င်းဆေးဘက် ၈-မျိုးတို့ကို တပေါင်းတည်း ရော၍ ကောင်းမွန်စွာ သိမ်းဆီးထားပါ။ ၎င်းနောက် အားအခြေအနေကို ကြည့်၍ သင့်လျော်သော အလေးချိန်ကို ပြုပြီးမှီဝဲပါ။ ဆေးစားပြီး၍ ကြေကျက်သွားသော အခါ နို့၊ ထောပတ်တို့နှင့် ပြုလုပ်ထားသော အစာ အဟာရ များကို စားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ပျိုအန်သော ရောဂါ၊ ဓာတ်ချုပ်သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်း စေပြီးလျှင် ချွေးပေါက်များမှ ပိုးကောင်များ ထွက်လာပြီး မကောင်းသော အပြစ်ဒေါသများ ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ ၎င်းပြင် ကြာပန်းကဲ့သို့ ရုပ်အဆင်းလှပတင့်တယ်ပါလိမ့်မည်။ အရွယ်မကျ တဲ မျိုမြစ်လျက် လှည့်ပျိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဗေဒင်ကျမ်းဂန်များကို လည်း ရှုတ်ဘာသိသရဇ္ဈာယ်နိုင်ပြီးလျှင် အသက်(၃၀၀)တိုင်အောင် ရှည်ပါလိမ့်မည်။ ဤဆေး၏အစွမ်းသတ္တိကြောင့် နူးနာရောဂါ၊ ဝိသမဖျား၊ ဝက်ရူးရောဂါ၊ အဆိပ်သင့်သောရောဂါ၊ မြေဘုတ်ဖမ်းစားခြင်း စသည်တို့ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

မြင်းခွါရွက်အသက်ရာကျော်ရှည်ဆေး

သုဿုတကျမ်းမှ

အန်ဆေးစားခြင်း၊ ဝမ်းနှုတ်ဆေးစားခြင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေပြီးလျှင် လေငြိမ်သောနေရာတွင်ဝင်၍ မြင်းခွါရွက်သတ္တုရည်ကို ထုတ်ပြီးလျှင် ဂုဏ်တော်များကို ပွားများရှုတ်ဘာသိပြီးနောက် မိမိအင်အားကို ကြည့်ပြီးသောက်ပါ။ ဆေးကြေကျက်ပြီး၍ သုံးဗဟိုရ် (အာရုံတက်) သို့

ထောက်သောအခါ ဆားမရှိသော ယာဂုကို သောက်ပြီးလျှင် လောလော
 ပူသောနို့ကို သောက်ပါ။ ၎င်းနည်းအတိုင်း မြင်းခွါရွက်သတ္တုရည်ကိုမှီ
 ဝဲ၍ (၇) ရက်တပါတ်မြောက်သည်ရှိသော်... ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ တန်ခိုးကြီး
 မားပြီးလျှင် အသိဉာဏ်များတိုးတက်လာပါလိမ့်မည်။ (၇)ရက်နှစ်ပါတ်
 မြောက်သည်ရှိသော်...ကျမ်းဂန်ကို ရေးသားနိုင်သော စိတ်ကူးဉာဏ်များ
 ပေါ်လာပြီးလျှင် လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းဂန်များကိုလည်း သိလာပါလိမ့်
 မည်။ (၇) ရက် သုံးပါတ်မြောက်သည်ရှိသော်...နှစ်ခေါက်လောက် ရွက်
 ဘာသံရုံနှင့် ဂါထာပေါင်း (၁၀၀) တရာကို အာဂုဏ်ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်
 မည်။ ၎င်းနည်းအတိုင်းစားသွားသည်ရှိသော်...ခန္ဓာကိုယ် ကြက်သရေမဲ့
 ခြင်းမှပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ ၎င်းနောက် သရဿတိနတ်သွီးသည် ဤ
 သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အမြဲစောင့်ရှောက်နေပါလိမ့်မည်။ အသိဉာဏ်များအလွန်
 တိုးပွားပြီးလျှင် အသက် (၁၀၀) တရာကျော်အောင် ရှည်ပါလိမ့်မည်။

မြင်းခွါရွက်ထောပတ်ဆေး

အာယုဗ္ဗေဒသစ် ဗာကျမ်းမှ

၁။ ရေစင်ကြယ်သန့်ရှင်းအောင် ဆေးကြောပြီးသော မြင်းခွါပဉ္စငါးပါး
 ၏သတ္တုရည် ၂၄-သား ၂။ နွားထောပတ် ၆-သား
 ၎င်းဆေးဘက် ၂-မျိုးကိုယူပြီးထားပါ။

နောက်ထပ် ထည့်ရန်ဆေးဘက်များကား

၁။ မြတ်လေးပွင့်	၄။ ကြောင်ပန်း
၂။ နနွင်း	၅။ ဖန်ခါးသီး
၃။ ပန်းနု	

၎င်းဆေးဘက် ၅-မျိုး ၃-သားစီ။

၁။ ပိုတ်ချင်းသီး	၄။ သကြားခဲ
၂။ အိပ်မေ့သီး	၅။ လင်းခေ
၃။ သိန္ဓောဆား	

၎င်းဆေးဘက် ၅-မျိုး အသီးသီး ၁၂-သားစီ ယူ၍၊ ၎င်းဆေးဘက် အားလုံးတို့ကို ထုချေပြီးလျှင် ရေ ၉၆-သားတွင် ထည့်ပြီး မီးညှင်းညှင်းပေါ်တွင် လေးပုံတပုံကျန်အောင်ပြုပေပါ။ ၎င်းပြုပုံရည်တွင် အထက်ကပြုလုပ်ထားသော မြင်းခါးပဉ္စကပါး သတ္တုရည်နှင့် နွားထောပတ်တို့ကိုရောပြီး မီးညှင်းညှင်းပေါ်တွင် ထောပတ် ချက်နည်း အဘိုင်း ချက်ပြီးလျှင် ကောင်းမွန်စွာ သိမ်းဆည်းထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....အားအခြေအနေကို ကြည့်ပြီး သကြားနှင့်ဖြစ်စေ၊ နို့နှင့်ဖြစ်စေ မှီဝဲသည်ရှိသော်....အသံများ သန့်ရှင်းကြည်လင်ပြီးလျှင် ကိန္နရာများကဲ့သို့ သာယာစွာ သီဆိုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ၁၅-ရက်တိုင်အောင် မှီဝဲသည်ရှိသော်.... လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ရုပ်အဆင်း လှပပါလိမ့်မည်။ တလတိုင်အောင် မှီဝဲသည်ရှိသော်....ရွက်ဘာတ်သံများကို ကြားရုံမျှနှင့် ကျမ်းဂန်များကို မှတ်မိပါလိမ့်မည်။ ၎င်းပြင်-နန္ဒာဇရာဂါ ၁၈-မျိုး၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ ၆-မျိုး၊ အလုံးရောဂါ ၅-မျိုး၊ ဒုလ္လာသရော ရောဂါ ၂၀၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ ၅-မျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေပါလိမ့်မည်။ မြုံသော မိန်းမများလည်း သားသွီးများကို ရနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သုက်အား လျော့သောသူသည်လည်း သုက်အားများတိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။ အာယုဗေဒ သင်္ဂဟကျမ်းတွင် ဤကဲ့သို့ ချီးမွမ်းရေးသားခဲ့လေသည်။

ဝားရန်အလေးချိန်....၆-သားမှ ၅-၈-သားအထိ။

မှတ်ချက်။ အထက်ပါ ဆေးနည်းတွင် ရုပ်အဆင်း လှပခြင်း၊ ကျက်သရေရှိခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သည်ဟု ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ သည်းခြေ ၅-မျိုးရှိသည့်အနက် ရခွက သည်းခြေသည် သွေးအရောင်ပြောင်လင်းအောင် ပြုတတ်သော သည်းခြေမျိုးဖြစ်၏။ သွေးနှင့် ရောစပ်၍ တကိုယ်လုံးတည်နေ၏။ အပူ အစပ် အချဉ် အမှုန်စသော တိက္ခာဂုဏ်၊ ရုက္ခဂုဏ်၊ လဟုဂုဏ်ရှိသော အစာ ဆေးဝါးတို့ကို အစားများခြင်းကြောင့် တိက္ခာဝမ်းမီး ဖြစ်ပြီးလျှင် ဓာတ်ချုပ်ခြင်း၊ အထက်သို့တက်ခြင်း၊ ရုပ်နှမ်းခြင်း၊ သွေးနီညစ်ခြင်း (မောင်းသော အရောင်) ဖြစ်၏။ ထိုအခါ မျက်နှာ

သည် ကျက်သရေမရှိဖြစ်သည်။ ညှိုးသည်၊ ခြောက်သည်၊ နှမ်းသည်၊ မဲ့သည်၊ သို့မဟုတ် ချို၊ ဆိပ်၊ ဖန်၊ ချွဲ၊ အေးစသော ဂရုဂုဏ်၊ သိန်နိဂုဏ်ရှိသော အာပေါပထဝီ အစာများကို အစားများသည်ရှိသော်-မန္တဝမ်းမီးဖြစ်၍ သည်းခြေသည် ငုတ်ခြင်း၊ ပြစ်ခြင်း၊ ချဲ့ခြင်း၊ လေးခြင်း ဖြစ်ရာ၏။ သွေးနှင့် သည်းခြေမကွဲဘဲ ဖြစ်ရာ၏။ ထိုအခါ ရုပ် ညစ်နှမ်းခြင်း၊ ညစ်ပုပ်ခြင်း၊ မှိုင်းခြင်းစသည် ကျက်သရေများ ကင်းမဲ့သော မျက်နှာများ၊ အသွေး အရောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အထက်ပါဆေးကို စားခြင်းဖြင့် လွန်သော သည်းခြေကိုလည်း နှုတ်ပယ်နိုင်၏။ ယုတ်သော နုန့်သော သည်းခြေကိုလည်း ပြည့်စေနိုင်၏။ ထိုဆေးစားသူ၏အဆင်းသည် ကျက်သရေမဂ်လာလှပခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်သာဖြစ်သည်။ ထိုအဖြစ်မျိုးကို အထူးသဖြင့် ရည်ရှယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အခြားသော နှုန့် အကြောင်း၊ မြင်းသရိုက် ထောင့်၊ အကြောင်းစသည်တို့ကို “အဇ္ဇန” နိဒါန်း ဘာသာဋီကာ ကျမ်းတွင် ကြည့်ရှုပါလေ။

သိဒ္ဓ္ဓ° မြောက်မြင်းခွါရွက် စိမ်ဆေးရည်

ဘေသဇ္ဇရတနာ : လိဆေးကျမ်းမှ

မြင်းခွါရွက်ပဉ္စငါးပါး ၆ဝိ-သားကို ယူပြီးလျှင် ဖုသျှနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်သောအချိန်၌...

၁။ ရှင့်မတက် (ကညတ်ဥ)	၄။ ပန်းရင်း
၂။ ဥမွန်ဥ	၅။ ချင်းခြောက်
၃။ ဖန်ခါးခေါက်	၆။ စမ့်စပါး

၎င်းဆေးဘက် အားလုံးတို့ကို ၁၅-သားစီယူ၍၊ ရေ ၇၅-သားတွင် ထည့်ပြီး လေးပုံတပုံကျန်အောင်ပြုပ်ပါ။ ၎င်းနောက်- အောက်ပါ ဆေးဘက်များကိုထည့်ပါ။

ထည့်ရန် ဆေးဘက်များကား

၁။ အကောင်းဆုံးပျားရည်	၃၀	၈။ ပန်းနု	၁၂
၂။ ပန်းလဲပွင့်	၁၅	၉။ ဒဟထာကိုင်း	။
၃။ သကြားခဲ	၇၅	၁၀။ သစ်ဆိမ့်သီး	။
၄။ ကြာဟင်း	၁၂	၁၁။ ဆင်တုံးမနွယ်	။
၅။ ပိတ်ချင်းသီး	။	၁၂။ ဖာလာ	။
၆။ လေးညှင်း	။	၁၃။ အိပ်မေ့သီး	။
၇။ လင်းလေ	။	၁၄။ သစ်ကြပိုးခေါက်	။

၎င်းဆေးဘက်အားလုံးတို့ကို ထုထောင်း ချေပြီးလျှင် ထိုပြုပ်ရည်တွင် ထည့်ပါ။ ထိုဆေးရည်ကို ရွှေခွက်ဖြင့် ပြုလုပ်ရန် ဆိုထား၏။ သို့သော်-ရွှေခွက်ကို ရနိုင်ခဲ့သဖြင့် မြေခွက်တွင် ရွှေမှုန့်ရွှေဆိုင်း ၁၂-ခန့်ထည့်၍စီမံပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... အသက်ရှည်၏။ သုက်ပွား၏။ ကာယဗလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ကိုယ်ရေအဆင်း တင့်တယ်၏။ အသံ ချိုမြိန် သာယာ နူးညံ့၏။ ဤဆေးအရက်သည် နှလုံးနှင့် ဦးခေါင်း အလွန်သင့်၏။ “ရသာယန်” အသက်ရှည်ဆေးအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ ကလေး၊ လူကြီး၊ လူအို၊ လူပျို၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမအားလုံးသင့်၏။ အားကိုဖြစ်စေ၏။ အသံလေးခြင်း၊ အသံပျက်ခြင်း၊ အသံပေါ့ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဥဩငှက်မဟာ အသံချိုမြိန်၏။ မိန်းမများ သုက်သွေးဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ယောက်ျားများ သုက်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေပြီးလျှင် သားသွီးများကို ဖြစ်စေ၏။ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရွတ်ဘတ်ခြင်း၊ သိဆိုခြင်းကို ပြုလိုက်သော်- အသံ၏ သတ္တိအား နည်းသွားသော သူ၏အဘို့ လွန်စွာကျေးဇူးပြု၏။ ဤဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်.... လွန်စွာ စိတ်ကြည်လင်၏။ ကြောက်စိတ်များ ကင်း၍ ရဲစမ်းသတ္တိ ရှိလာ၏။ မှတ်ဉာဏ်များလည်း ပွားလာ၏။ နှစ်လတိုင်တိုင် မပြတ်မှီဝဲသွားသည်ရှိသော်.... သိဒ္ဓိ အမျိုးမျိုးတို့ကို ရနိုင်ပါလိမ့်မည်။

သိဒ္ဓိ ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်း၌ ရေးသားထားသည်မှာတပည့်များ အတွက်အကျိုးဖြစ်စေကြရန် “ဓနုတိ” ဆရာကြီးသည် ဤနည်းကို စီမံထားခဲ့လေသည်။ ဤဆေးကို ၃-သား၊ နွားနို့ ၃-၈-သားနှင့်မှီဝဲပါလေ။

ဘုန်းကံကြီးမား- မြင်းခွါရွက် သက်ရှည်အားတိုးဆေး
အေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်းမှ

၁။ ပန်းနု	၇။ ချင်းခြောက်
၂။ ဒဟဿကိုင်း	၈။ ငြုပ်ကောင်း
၃။ ဆင်းပုပ်	၉။ ပိုတ်ချင်းသီး
၄။ စမ္ဘတ်	၁၀။ တောဆောင်းမေခါး
၅။ ဇီယာညို	၁၁။ ခရုသင်းပန်း
၆။ ဇီယာဖြူ	

၎င်းဆေ ဘက် ၁၁ မျှ တို့ကိုသေးတူယူ၍ တောပဲနောက်နှင့် လင်းနေ
မှုန်တို့ကို ရောပြီးလျှင် မြင်းခွါရွက် သတ္တုရည်ဖြင့် ၇-ရက်တိတိ ကြိတ်ပြီး
လျှင် နွားနို့နှင့်မှီဝဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.....ဘုန်းကံကြီးမား၏၊ တန်ခိုးကြီးမား၏၊ အသက်
ရှည်နိုင်၏၊ မှတ်ဉာဏ်လည်း တိုးပွားနိုင်၏။

စားရန်အလေးချိန်.... ၃-သားမှ ၆-သားအထိ။

မြင်းခွါရွက်မှုန့်- သုတ်ပျက်ရောဂါပျောက်ဆေး
အေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်း

မြင်းခွါရွက်မှုန့်ကို သကြားခဲနှင့် ရောစပ်ပြီးလျှင် အမြဲမပြတ် နွားနို့
နှင့်မှီဝဲသည့်ရှိသော်....ဒုလ္လာသရောဂေါ၊ အိပ်မက်တွင် သုက်လွတ်သော
ရောဂါစသည်ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

မှတ်ချက်။ အိပ်မက်တွင် သုက်လွတ်သောရောဂါကို “သုပိနဒေါသ”
ဟုခေါ်သည်။ တစုံတယောက်သော သူနှင့် မေထုန်မှီဝဲရ
သည်ဟုမြင်မက်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်သည်။ ခဏခဏ
အကြိမ်များလာသည်၊ ကြာသောအခါ မေထုန်မှီဝဲရသည်
မမြင်မက်ဘဲလျက်ဖြစ်လာသည်။ ရောဂါပြင်းထန်လာပြီဟု
မှတ်ပါ။ တနေ့တခြား သွေးသားယုတ်လျော့ခြင်း၊ မျက်

နှာညှိုးခြင်း၊ အားမရှိခြင်း၊ မျက်ကွင်းများ ညိုခြင်း၊ မှတ်
 လို့ မရခြင်း၊ နှလုံးတုခြင်း၊ ခေါင်း မကောင်းခြင်း၊
 အနည်းငယ်ပင်ပန် မှုဖြင့် အမောများခြင်း၊ လန်နိုးခြင်း
 အိပ်မပျော်ခြင်း၊ လက်သွေးကို စမ်းကြည့်သော်... သုံး
 ချက် တချက်၊ ငါးချက်-တချက်၊ ရပ်၍ ရပ်၍ တိုးခြင်း၊
 နှလုံးရောဂါဆန်ဆန် ဖြစ်ခြင်း စသည်များကို ထိုသုတ်
 လွတ်သောရောဂါတွင်တွေ့ရသည်။ ထိုသူများသည် ကာမ
 ဂုဏ်စိတ် လွန်စွာပြင်းနေ၏။ တွေ့ရုံကိုင်ရုံမျှနှင့် သုတ်လွတ်
 နိုင်၏။ သုတ်အား များနေ၍ မဟုတ် သည်းခြေကြောင့်
 သုတ်များဆူဝေနေခြင်း၊ သုတ်ရည်ကျဲခြင်း၊ သွက်ခြင်းဖြစ်
 သည်။ အကျယ်ကို “အဉ္စန” နိဒါန်းဘာသာဋီကာကျမ်း
 တွင်ကြည့်ရှုပါလေ။

မြင်းခွါရွက် ဦးဏှောက်အားတိုးဆေး
 ဧတသန္တ ရတနာဝလီကျမ်းမှ

- ၁။ မြင်းခွါရွက်သတ္တုရည် ၆-သား ၄။ စမုစပါး ၁၅
- ၂။ ဗာဒါန်စေ့အဆီ ၁-ဝဲ ၅။ ကြသကာခဲ ၂၄
- ၃။ ငြုပ်ကောင်း ၁၅

၎င်းဆေးဘက် ၅-မျိုးတို့ကို (ရှုလပတ်) ရည်ဖျော်နည်းကဲ့သို့ ဖျော်၍
 ပုလင်းတွင်သိမ်းထားပါ။ ၎င်း (ရှုလပတ်) ရည် ၅-ဝဲ-သားကို ရေ ၅-၈-
 သားဖြင့် ရော၍မိဝဲသည်ရှိသော်... ဦးဏှောက်အား ကောင်းလာပြီးလျှင်
 အသိဉာဏ်များ တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ မှတ်ဉာဏ် ကောင်းခြင်း၊ မကောင်းခြင်းသည် ဉာဏ်နှင့်
 ယှဉ်သောစိတ်တရား၊ နာမ့်တရား၏အရာဖြစ်သည်။ ကြည့်
 လင် သန့်ရှင်းပြီးလျှင် အာရုံမပွား မများဘဲ သမာဓိနှင့်
 ယှဉ်လေလေ- မှတ်ဉာဏ်ပိုမို၍ကောင်းလေလေဖြစ်သည်။
 ထိုနာမ့်တရားစုတို့ကား... နှလုံးအိမ် ဟဒယငတ္ထု၌ တည်
 ကြကုန်၏။ နှလုံးသွေးမသန့်ရှင်းဘဲ သည်းခြေ အပူ အခိုး

သည် သွေးနှင့်ယှဉ်၍ အထက်သို့ တိုး၍ ယူဆောင်လာ
 သောအခါ ဦးကျောက်တွင် အမျိုးမျိုး သွေး ဒေါသ၊
 သည်းခြေဒေါသ၊ သလိပ်ဒေါသများ ပျက်စီးတည်အောင်
 နေကြကုန်၏။ ပညတ် အမြင်အာ ဖြင့် ဥက္ကောင်း၊ ဦး
 ကျောက် မကောင်း ဖြစ်ရ၏။ မှတ်ဉာဏ် ကောင်းသို့ရန်
 ဝေးစွာရှုသည်အထိဖြစ်ရသည်။ ထိုကဲ့သို့အကျိုးဖြစ်သော
 ဦးကျောက်မကောင်းသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည် အဘိ
 ဓမ္မာသဘောနှင့်ဆေးသဘောမဆန့်ကျင်အောင် ဆက်စပ်
 ၍ပြခြင်းဖြစ်သည်။

မြင်းခွါရွက် ဦးကျောက် အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်းမှ

၁။ မြင်းခွါရွက်	၅-၈	၃။ လင်းနေ	၅-၈
၂။ ခရသင်းပန်း	။	၄။ ငါးရံပတူ	။

၎င်းဆေးဘက် ၄-မျိုးတို့ကိုယူ၍ ရေ ၄ဂံ-သားဖြင့် ၂၄-နာရီစိမ်ပြီး
 လျှင် အရည်ကိုစစ်ယူပါ။ ၎င်းဆေးရည် ၁၂-သားကို နွားနို့ဖြင့်မှိတ်ပါ။
 ဆေး၏အကျိုးကား...ကျက်မှတ်သောဉာဏ်အားထက်ခြင်း၊ နှလုံးနှင့်
 ဦးကျောက်စွမ်းရည်သတ္တိဖြစ်လာခြင်း၊ ဉာဏ်အားကောင်းခြင်း၊ အဖျား
 ရောဂါကို ပယ်ပျောက်နိုင်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။

မြင်းခွါရွက် အသံကောင်း ဦးကျောက်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်းမှ

၃။ တြိကဇ္ဈက်သုံးပါး	(ငြုပ်ကောင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ချင်းခြောက်)
၆။ တြိဖလ-အသီးသုံးမျိုး	(ဆီးဖြူစီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ သစ်ဆိမ့်သီး)
၇။ နံနံစေ	၁၀။ လင်းလေ
၈။ စမုဖြူကြီး	၁၁။ ငါးရံပတူ
၉။ ရှင့်မတက် (ကညွတ်ဥ)	၁၂။ မြင်းခွါရွက်

၎င်းဆေးဘက် ၁၂- မျိုးတို့ကို လေးတူ ယူ၍ အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် သမ
 အောင်မှုပြီး ပုလင်းထဲတွင်ထည့်ထားပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား ။ ဤဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်.... သူငယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း လိမ္မာစွာဖြင့် ပြောဆိုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ အသံ ချိုမြိန်သာယာကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။ မှတ်ဉာဏ်စွမ်းရည်လွန်စွာထက်သာပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဆေးကို စားသောအခါ၌ လေကို ပွားစေတတ်သော အစာတို့ကိုရှောင်ကြဉ်ရမည်။ လေဒေသအကြောင်းအရာ အစုံအလင်ကို ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှ ထုတ်ထားသော “အဉ္စန” နိဒါန်းဘာသာဋီကာကျမ်းမှာကြည့်လေ။

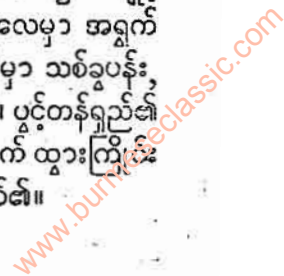
မြင်းခွါရွက်ပညာဗိလအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်းမှ

- ၁။ မြင်းခွါရွက်
- ၂။ မုယားကန်
- ၃။ ပိတ်ချင်းသီး
- ၄။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ
- ၅။ ပန်းနု
- ၆။ လင်းလေအဖြူ

၎င်းဆေးဘက် ၆-မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန့် ပြုပြီးလျှင် ၎င်းဆေးမှုန့် ၁၂-သားကို ဆီဦးဖြင့်ရော၍ ကျွနို့ဖြင့်မှီဝဲသည်ရှိသော်....ကျမ်းဂန်စာပေပြုစွမ်းနိုင်သော ပညာအားများ တိုးပွားပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ။ လင်းလေသည် လင်းလေကြီး လင်းလေဖြူ သစ်တက်လင်းလေ လင်းလေစုံးဟူ၍ အမျိုးမျိုးရှိရာ လင်းလေကြီး မှာယခုအများသုံးဖြစ်သော လင်းလေပင်ဖြစ်သည်။ လင်းလေဖြူသည်နွင်းပင်နှင့် သဏ္ဍာန်တူ၏။ အမြစ်ကားကိုင်းမြစ်နှင့်သဏ္ဍာန်တူ၏။ မွှေး၏။ တောအရပ်ဒေသ၌ အချို့ကုမ်းတွင် ထည့်စားကြ၏။ သစ်တက်လင်းလေမှာ အရွက်သည် လင်းလေ သာမညနှင့် တူ၍ အပွင့်မှာ သစ်ခွပန်းဖရောင်းပန်းနှင့်တူ၏။ ညိုကြာကြောင်ရှိ၏။ ပွင့်တန်ရှည်၏။ လင်းလေစုံးသည် နွင်းပင်နှင့်တူ၏။ ၎င်းထက် ထွားကြီး၏။ ၎င်း၏ဥသည် ညဉ့်အခါအရောင်ထွက်၏။

မြင်းခွါရွက်-ဗုဒ္ဓိမလ-အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်းမှ

အမြဲမပြတ် နံက်စောစောအခါ၌ မြင်းခွါရွက်သတ္တုရည်ကို မှီဝဲသည် ရှိသော်....အသိဉာဏ်တိမ်းပါး ချွတ်ယွင်းမှုမှ ကင်းပြီးလျှင် ကျန်းမာခြင်း နှင့်ပြည့်စုံပါလိမ့်မည်။

မြင်းခွါရွက်-နှလုံးအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်းမှ

မြင်းခွါရွက် လပ်လပ်ဆပ်ဆပ် သတ္တုရည် ဒိ-ဝဲ-သားတွင် ပျားရည်ရော၍ သောက်သည်ရှိသော်....နှလုံးစွမ်းရည်အား တိုးပွားပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ သွေးအားနည်းသောသူ၊ လေပူရောဂါရှိသောသူ၊ အိပ်မက် သက်လွတ်သော ရောဂါရှိသူ၊ ပန်းသေရောဂါရှိသူ၊ လေဖြတ်ခံထားရသောသူ၊ ထိုသူများသည် နှလုံးတွင်လည်း (ဒိတ်)ခနဲရံခါရံခါဖြစ်ရ၏။ နှလုံးသွေးအား များစွာနည်းကုန်၏။ အချို့ သက်လွတ်သော ရောဂါရှိသော သူတို့သည် များစွာ အားနည်းသည်ကို တွေ့ရ၏။ လက်သွေးကိုစမ်းကြည့်လျှင် သုံးချက်တချက် ငါးချက်တချက် ရပ်နေ၏။ ထိုသူများသည်စိတ်ဆိုးလွယ်၏။ စမ်းသာလွယ်၏။ ငိုလွယ်ရယ်လွယ်၏။ စသည်ဖြင့် လောကဓာန်တွေ့ကြုံသမျှကို ထိုသူ၏နှလုံးသွေးသည် မခံနိုင်ဘဲရှိလာ၏။

သိဒ္ဓိမြောက် မြင်းခွါရွက် သက်ရှည်ဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလိကျမ်းမှ

၁။ နွားနို့စစ်စစ် ဒိ-ဝဲ-သား ၂။ ရေ ၆-သား

၃။ မြင်းခွါရွက်သတ္တုရည် ။

၎င်းတို့ကို ရော၍ချက်ပါ။ ရေများ ခမ်းသွား၍ နွားနို့ မျှ ကျန်သော အခါစစ်ယူပါ။ ၎င်းတွင်သကြားခဲ သောက်ကောင်းအောင်ရော၍သောက်သည်ရှိသော်....အကောင်းဆုံး သိဒ္ဓိမြောက်သော “ရသာယန” ဆေးဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

မြင်းခွါရွက် သက်ရှည် အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရိတနာ၀လိကျမ်းမှ

၁။ မြင်းခွါရွက်မှုန့် ၁-သား ၂။ ငြုပ်ကောင်း ၁၅-သား

၎င်းဆေးဘက် ၂-မျိုးတို့ကိုရော၍ ရေအနည်းငယ်ဖြန်းပြီးလျှင် ကြိတ် ပြီးစစ်ယူပါ။ ၎င်းသတ္တုရည်သည် အဖျားလျှော့ပေးခြင်းကို ပြုနိုင်၏။ ရက် အတန်ငယ်ကြာအောင် စားသည်ရှိသော် “ရသာယန” ဆေးအသွင်ကဲ့သို့ ဂုဏ်အင်ကြီးမားတိုးပွားခြင်းကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ သွေးအသားစသော ဓာတ် (၇)ပါးများ စင်ကြယ်လာမည့်အပြင် အားအင်လည်း တိုးပွားလာ ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ၎င်းဆေးသည် စောဇောဝါယော ဓာတ်တို့ကို အားရှိစေ သောကြောင့် သလိပ်ဖျား၊ သန္နိပတိဖျား၊ လေနာ ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။

ဆေးအရသာသည် ဥဏှပထဝီကို လွန်စွာ ဖြစ်စေခြင်း ကြောင့်အာကာသဓာတ်ကို အထူးသဖြင့်ဖြစ်စေ၏။ ဓာတ် ငုတ်နာ၊ အာပေါပထဝီ လွန်နာ သိတနာများ ငှက်ဖျား ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ဓာတ်ဆေးအတွက် သတိပေးချက်

ဆေးပညာလောကတွင် စိစစ်ရှာဖွေ ဝေဖန်လိုက်သော် “အာယုဗေဒ” ဆေးပညာသည်၊ အနာဒီ (အစမထင်) ကာလကပင် ဖြစ်ပေါ်လာသော ကမ္ဘာဦးဆေးပညာဖြစ်၍ ရှေးအကျဆုံး ဖြစ်သည်ဟု ဆေးပညာသမိုင်း များတွင် တွေ့ရှိရသည်။ ၎င်းမှတစ်ဆင့် အီဂျစ်၊ ဥရောပ အလယ်ပိုင်းသို့ ပျံ့နှံ့သွားလေသည်ဟု အီဂျစ်ဘာသာဖြင့် ဝေဘန်မှတ်တမ်း တင်ထားသည် ကို တွေ့ရှိရသည်။ ယခုအခါ “ယူနာနီ” ဆေးပညာဟူသော အမည်ဖြင့် မူဆလင် တိုင်းပြည်များတွင် အများဆုံး အသုံးပြုနေကြသည်။ ထို “အာယုဗေဒ” ဆေးပညာနှင့် “ယူနာနီ” ဆေးပညာတို့သည် ကာလကိုတွက်စစ် သော် ရှေးအကျဆုံးသော ဆေးပညာများဖြစ်၍ ဆေးပညာ မိခင်ဟုဆိုရ ပေမည်။

ဥပေပ အနောက်တိုင်းသားတို့ ကြိုးပန်းမှုကြောင့် ထိုတိုင်းပြည်နိုင်ငံ အသီးသီးတို့ကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ပညာ အမွေအနှစ် အရပ်ရပ်တို့ကို လည်း ကျွမ်းကျင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ကို ရှေ့ဆောင်စေလျက် ခေတ်သစ် ဆေးပညာ တခုကို အဟောင်းမှ အသစ်ပြု လုပ်ကြသည်။ ယခုလည်း ငွေအား၊ လူအား၊ အကြံဉာဏ်အားတို့ဖြင့် ရင်ဆိုင်၍ နှင်လား ငါလား ကြိုးစားနေခြင်းကြောင့်၊ ယခုအခါ တမ္ဘာလုံးကပင် အစိုးရသုံး၊ နိုင်ငံသုံး၊ ဖြစ်နေပေသည်။ ထိုဆေးပညာကို “လောပသစ်” ဆေးပညာဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။ စသည်ဖြင့် အကြံဉာဏ် ကြိုးစားမှု အားလျော်စွာ အမျိုးမျိုး ဖြာခဲ့ပြီး ကုထုံး၊ ကုနည်း ဆေးပညာအဖုံဖုံဖြစ်လာရသည်။ စင်စစ်သတ္တုချချုံးလိုက်သည်ရှိသော် ရှေးဟောင်း ဆေးပညာနှင့် ခေတ်သစ်ဆေးပညာ နှစ်မျိုးတို့သည်သာလျှင် ခိုင်ခိုင်မာမာ ရပ်တည်နေသော ဆေးပညာများ ဖြစ်ကုန်၏။ ရောဂါအကြောင်း ဆေးအကြောင်း ကုထုံးအကြောင်း ဓာတ်အကြောင်းစသည်ဖြင့် မြောက်မြား ကျယ်ဝန်းစွာ အထောက်အထား အားကိုးရာကျမ်းများတည်ရှိကုန်၏။ မည်မျှပင် ဆေးပညာအမျိုးမျိုးကွဲပြား ခြားနားစေကာမူ အရင်း စစ်လိုက်သော် ကုထုံး၊ ကုချက်အနေဖြင့် သုံးမျိုးသာရှိသည်ဟု ကျမ်းဆရာကြီးများသတ်မှတ်ထုတ်ပြတော်မူကုန်၏။

ကုထုံး ကုချက် သုံးမျိုး

- ၁။ အာသုရီစိကိစ္ဆာ.... အမြန်ကုထုံး (ခွဲစိတ်ကုသသော ဆေးပညာ)
- ၂။ မာနုသီစိကိစ္ဆာ.....လူကုထုံး (ဗယဆေးဖြင့်ဖော်စပ်၍ကုသသော ဆေးပညာ)
- ၃။ ဒေဝီကိစိစ္ဆာ.....နတ်ကုထုံး- (ဓာတ်ဆေး တို့ဖြင့် ကုသသော ဆေးပညာ)

ဆိုလိုရင်းမှာ ခွဲစိတ်ကုသသော ဆေးပညာ၊ ဗိဇ္ဇောဆေးပညာ၊ ဓာတ်ဆေးပညာ၊ ယူ၍သုံးမျိုးသာလျှင်ရှိ၏။ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် ခွဲစိတ်ကုသသော ဆေးပညာထက် ဗိဇ္ဇောဆေးပညာသည် မှန်မြတ်၏။ အထက်တန်းကျ၏။ ၎င်းဗိဇ္ဇော ဆေးပညာထက် ဓာတ်ဆေးပညာသည် အလွန်အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပေ၏။ ဓာတ်ဆေးပညာသည် အဘယ်ကြောင့်မှန်မြတ်သနည်းဟု ရှာဖွေစိစစ်ပြန်သော် အောက်ပါအတိုင်း အကြောင်းပြချက် ဂါထာများကို ရပေသည်။

န ဒေါသာနံ န ရောဂါနံ၊ န ပုမာနံ ပရိက္ခနံ။
 န ဒေသဿ န ကာလဿ၊ ကာတဗ္ဗံ ရသစိကိုဇ္ဈေ။ ။
 သာဇေယျ သု ဘေသဇ္ဇံ သဗ္ဗံ၊ ဤရိတံ သတု ဝေဒိနံ။
 အသာဇေယျ သု ပိ ဒါတဗျော ရသော တဿှာ သေဋ္ဌော၊ စူတေ။ ။

ဓာတ်ဆေးဖြင့် ကုသရာ၌ ဒေါသသုံးပါး (လေ့ သည်းခြေ၊ သလိပ်) ရွေးချယ်စရာမလို ရောဂါအမျိုးမျိုးကို စိစစ်ဘွယ်မရှိ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ဝေဘန်စရာမလို ဒေသကို စိစစ်ရန်မလို အချိန်ကာလကို ရွေးချယ်ရန်မလို ၎င်းပြင်-လက္ခဏာအမှန်ကို သိသော ဆေးပညာရှင် တယောက်သည် ကုစားလို ရသေးသော ရောဂါသည်တို့၌လည်း အားလုံးသော ဓာတ်ဆေးကို အသုံးပြုနိုင်သည်။ ကုစားလို မရ လက်လွတ် ထားရသော ရောဂါသည်တို့၌လည်း ပေးသင့်၏။ ထို့ကြောင့် ဓာတ်ဆေးပညာသည် အလွန် အမြတ်ဆုံး ဆေးပညာဟုဆိုအပ်၏။

အချို့သောကျမ်းများ၌ဆိုထားသည်မှာ- ဓာတ်ဆေးသည် နတ်ဆေးနှင့်တူပေ၏။ ဓာတ်ကုထုံးသည် အကျဉ်းဆုံး သုံးနိုင်၏။ အနည်းငယ်ဆုံး သုံးနိုင်၏။ “ဆေးကောင်းလျှင် သန်းခေါင်း” ဟူသော ဆေးဖြစ်၏။ အပျောက်လည်းမြန်၏။ ဆောင်ရာ၌လည်း လွယ်ကူ၏။ တိုက်ရာ၌လည်း အလွန်လွယ်သည်။ တကယ်ပြင်းထန်သော ရောဂါကို ဓာတ်ဆေးသာလျှာ နှိမ်နင်းနိုင်၏။ တကယ်အဆိပ်ကို နိုင်သည်ကား ဓာတ်ဆေးပင် ဖြစ်သည်။ ထိုဓာတ်ပညာသည် ကျန်းမာရေးကိုလည်း အားပေးသည်။ အသက် ရှည်ရေးကိုလည်း အားပေးသည်။ သိဒ္ဓိ အမျိုးမျိုးကိုလည်း ပြီးစေနိုင်သည်။ မအိုအောင်လည်း လုပ်နိုင်သည်။ မနာအောင်လည်း လုပ်နိုင်သည်။ မသေအောင် (အသက်ရှည်အောင်) လည်း လုပ်နိုင်သည်။ ရှေ့-ငွေ စသည်ဖြင့် စီးပွားရေးကိုလည်း လုပ်နိုင်သည် စသည်ဖြင့် ဓာတ်ဆေး၊ ဓာတ်ပညာကုထုံးကို ကျမ်းတကာတွင် များစွာ ချီးကျူး ဖွဲ့ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်မှာ....ရသာယနသမုစ္စယ၊ ရသာယနသံဟိတာ၊ ပါရဒသံဟိတာ၊ ရသဇလနိဓိ၊ ရသမ္ပုဓိ၊ ရသိန္ဒြသာရ၊ ရသစိန္တာမဏိ၊ စသည်ဖြင့် ကျမ်းပေါင်း များစွာကို လိုလေသေးမရှိအောင် အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆို ရေးသား ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကျမ်း တကာမှ ကောင်းနိုးထုထုနည်းများကိုရှာဖွေပြန်ဆိုပြီးလျှင် ဤစာအုပ်၌ ထည့်သွင်း ရိုက်နှိပ်ရန် များစွာပင်စီစဉ်ခဲ့လေသည်။

ဓာတ်နှင့် အဆိပ်

သို့သော် အထက်ပါ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဓာတ်ဆေးပညာသည် များစွာအားကျဘွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ထို ဓာတ်များသည် သက်ရှိအဆိပ်၊ သက်မဲ့အဆိပ်ခွဲရာ၌ သက်မဲ့အဆိပ်များ ဖြစ်သည်ကို သတိပြုသင့်သည်။ အဆိပ်သည် လျင်မြန်စွာပင်လျှင် အထက် အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်ကိုလည်း အထူးရေးပြဘို့မလိုပါ။ ယခု လက်ရှိ အခြေအနေမှာ ထိုဓာတ်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ကြည့်ရှုဘို့ရန် များစွာပင် စာပေဗဟုသုတ နည်းပါးလှ၏။ မိမိကိုယ်တိုင်အနေဖြင့် လက်တွေ့ ကျွမ်း ကျင်မှု မရှိခြင်း၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆရာသမားကြီးများထံမှ လက်တွေ့ ဆည်းပူးထား သော ပညာမရှိဘဲ ထိုဓာတ်ဆေးပညာကို ဖော်စပ် ထား သောနည်း တွေ့ရုံမျှဖြင့် အသုံးပြုကြပါက ဓာတ်ဆေးသည် အမြိုက်ဆေး မဖြစ်ဘဲ အဆိပ်ဆေးနည်းဖြစ်မည်ကား ကေန့်ပင်ဖြစ်တော့သည်။ ၎င်းပြင် ဓာတ်ကျမ်း များသည် လွန်စွာ ကျယ်ဝန်းလှ၏။ ရှေးရသေ့ များသည် သမုဒြာနှင့်ဥပမာကပ်၍ ဓာတ်ကျမ်းများကို ရေးသား စီရင်သွားတော်မူ သည်။ ထိုကျယ်ဝန်း များပြားလှသော ဓာတ်ဆေး အကြောင်း၊ ဓာတ် ဆေးကို မဖော်ပြဘဲ အမျိုး၊ အစား၊ အပြား၊ သရုပ်-စစ်၊မစစ်၊ ဓာတ်ဆေး ဖော်ရာ၌ စင်ကြယ်မှု၊ မစင်ကြယ်မှု စသည်ဖြင့် များစွာ ကျယ်ဝန်းနေပေ သေး၏။ ဥပမာ—ကျမ်းဆရာထိုသည် ပြဒါး၌ မလ၊ ဒေါသများ ရှစ်မျိုး ရှစ်ထပ် ဝန်းရံတွယ်ကပ်၍ နေကုန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ၎င်းတို့ ကား- နာဂဒေါသ(ခဲ-အညစ်အကြေး)၊ ဝဂ်ဒေါသ(ဘင်-အညစ်အကြေး)၊ မလဒေါသ(ချေး-အညစ်အကြေး)၊ ဝဟနိဒေါသ(မီး-အညစ်အကြေး)၊ စင်စလ ဒေါသ (ဂျွတ်-အညစ်အကြေး)၊ ဝိသ ဒေါသ (အဆိပ်- အညစ် အကြေး)၊ ဂိရိဒေါသ(စိန်စသော ဓါတ်များပါနေသောအညစ်အကြေး)၊ အသဟာယဂီဒေါသ (အောက်ဇီဇင်း စသောဒေါသများ) ဟူ၍ ရှစ်မျိုး သော အညစ်အကြေးဒေါသတို့သည်ရှိ ကုန်၏။ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း စင်ကြယ် အောင်လုပ်လျှင် မည်သည့်ဒေါသ အညစ်အကြေးကင်းသည်ဟု ဆုံးဖြတ် ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ထိုသို့ပြဒါးအတွက် ဒေါသထုတ်၍ စင် ကြယ်အောင်လုပ်ရာ၌ပင် အလွန်ကျယ်ဝန်း များပြားသောကြောင့် ပြဒါး ပြာဖုတ်၍ အသေသတ်သည့် အထိကား ဆိုဘွယ်ရာပင် မရှိတော့ပေ။ ထို့ ကြောင့် ကျယ်ဝန်း များပြား လှစွာသော ဓာတ်ပညာကို မသိထားဘဲ

ဖေၤနည်းကား ဆေးတို့ကိုသာလျှင် ထုတ်ပြလိုက်သော် များစွာ အန္တိ
ရာယ်ဖြစ်နိုင်ဘယ်ရှိ၍ ဓာတ်ပညာကိုလိုက်စားဘူးသောပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်
သလ္လန်စယူနိုင်ရန် အနည်းငယ်မျှသာ ဓာတ်ဆေးများကို ထုတ်ဖော်ပြသ
လိုက်ရပါသည်။ တိကျစွာအစဆုံး မှတ်ယူလိုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ဓာတ်ကျမ်းတကာတို့တွင် ယခုအခါ အသုံးအများဆုံး ဖြစ်သော ရသော
မတကျမ်း၊ “ရသာတရဂိုနီကျမ်း” တို့ကို ကျွန်ုပ်၏ဆရာဖြစ်သောအရှင်နာဂ
သေန ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ပြန်ဆို ရိုက်နှိပ်နေပြီဖြစ်၍ ဆက်လက်ကြည့်ရှု
တော်မူကြပါကုန်။

သိဟဗလ , သက်ရှည်အားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာဝလီကျမ်း ၄

ပေါက်စေ့ များကိုယူပြီးလျှင် အညက်ထောင်း သုံးဗဟိုရ်တိုင်တိုင် (၉-
နာရီတိုင်တိုင်) နွားနို့ဖြင့်စိမ်ပါ။ ၎င်းနောက်ထုတ်ယူပြီးလျှင်ခြောက်သွေ့
စေ၍ ထိုပေါက်စေ့ထက် ၁၅-ဆ ကန့်နှင့် ဖောပြီးလျှင် ဖာလ်ပုလင်းတွင်
ထည့်ပြီး စနစ်တကျ ဇော်မခြင်း စသည်ကို ပြုပြီးလျှင် မီးဖိုပေါ်တင်၍
ထိုဆေး၏ အဆီ သို့မဟုတ် သတ္တုရည်ကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ဖာလ်ပုလင်း
ထွင်ထည့်ပါ။ ထိုသတ္တုရည် သဘောရှိသော ဆီကို ၆-ရတီပမာဏ (၁)
နှင့်တရွေးသား ယူပြီးလျှင် ကွမ်းရွက်တွင်တည့်၍ ၎င်းတွင် လေးရွေးနှင့်တ
ခြမ်းသား ပြဒါးအစင်အကြယ်ဖောပြီးလျှင် လက်ဖြင့်ပွတ်ချေ၍ပြဒါးမှိုင်း
ဖြစ်သွားသောအခါ ထိုအားလုံးကို ကွမ်းရွက်နှင့် တကွစား၍ ၎င်းနောက်
ကွမ်းစားပါ။ ထိုသို့မိမိသောအခါ ဟင်းရွက်မျိုး၊ ချဉ်သောအဟာရ၊ ပဲဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသောအဟာရ၊ စသည်တို့ကိုစွန့်လွှတ်ပါ။ သင့်သောအစာအာ
ဟာရကိုမိမိပဲပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား.... ဤ “သိဟဗလ” မည်သော ဆေးကို မှီဝဲသော
သူသည်၊ နှပုံးပင်ဖြစ်သော်လည်း ယောက်ျား စင်မိုလာ၏၊ ကာမရစ်မြူး
သောမိန်းမတို့နှင့် ပေါင်းသင်းသော်လည်း သတ္တိကုန်ခမ်းခြင်းမရှိနိုင်၊ ဆံ
ဖြူခြင်း၊ အရေထွန်ခြင်း၊ ရောဂါများ ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ လေ၊
သည်းခြေ၊ သလိပ်တို့နှင့် စပ်သော ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။
ခြင်္သေ့ မင်းသည် ဆင်ပြောင်ကြီးအား အပြီးတိုင် နိုင်သကဲ့သို့တည်း။ ဤ
ဆေးနှင့်ထူသော “ရသာယန” အသက်ရှည်ဆေးသည် လောကတွင်မရှိ။

မ, တထောင် ကာမအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရဆေးကျမ်းမှ

ပြဒါးအစင်အကြယ်ကို လက်ပန်ခေါက် သတ္တုရည်ဖြင့် ၁၅-ရက်တိုင် တိုင်ကြိတ်၍ ၎င်းကိုအဝတ်ဖြင့်ထုပ်ပြီးလျှင် လက်ပန်ခေါက်သတ္တုရည်တွင် နှစ်ဗဟိုရ်တိုင်တိုင်၊ (၆) နားတိုင်တိုင် မီးဖြင့် ကျိုချက်ပါ။ ၎င်းနောက် ထုတ်ယူပြီးလျှင် ကြိတ်ချေ၍ လက်ပန်ခေါက်သတ္တုရည်၌ တနေ့လုံးကြိတ် ပြီးလျှင် အလုံးလုပ်ပါ။ ထိုဆေးလုံးကို ကွမ်းရွက်နှင့် ထုပ်၍ ဖာလ်ပုဇင်း တွင်ထားပါ။ တဖန် ထိုပုလင်းကို လက်ပန်ခေါက် သတ္တုရည်ဖြင့် အပြည့် ထည့်၍ “ဝါဠုကယန္တယား” ဟင်ထားပြီး နှစ်ဗဟိုရ်တိုင်တိုင် မီးဖြင့်ချက် ပါ။ ၎င်းနောက် ထိုပုလင်းထဲမှ ဆေးဘက်အရည်များ ခမ်းခြောက်သွား သောအခါ ချ၍ ဆေးဘက်များကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ကြိတ်ပြီး ထားပါ။ ထိုဆေးကို သုံးရွေးခန့် ကွမ်းရွက်တွင်ထား၍ နံနက်စောစော၌ စားပါ။ ၎င်းပြင်- မူသလီ() မြစ်အမှန်နှင့် သကြားကို နွားနို့၊ ဝို-သားနှင့် ရော၍ ရေလဲအနေဖြင့် သောက်ပါ။ “ပုဏ္ဏိန္ဒြ” မည်သော ဤဓာတ်ပြာ ဆေးသည် သုက်အားကို ကောင်းမွန်စွာ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ ထိုဆေးကို မှီဝဲသောယောက်ျားသည် တထောင်မျှသောမိန်းမတို့နှင့်ပင် ကေန့် ကာမ ဂုဏ် ပျော်ပါးသွားလာနိုင်၏။

ဆူးလေကာမအားတိုးဆေး

ယောဂတရုဂ်နိကျမ်း (၃၁၅)

ဆူးလေသီးကို အမှန်အညက် ထောင်းပြီးလျှင် အလေးချိန် ၁၅-သား ရှိသော နွားနို့နှင့်ချက်ပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါ ဆေးဘက် များကို ထည့်ပါ။

၁။ ရှားနှစ်	၅။ ပရုပ်
၂။ လေးညှင်း	၆။ စွယ်တော်
၃။ သံပြာ	၇။ ဆေးကတိပါ
၄။ ငြုတ်ကောင်း	၈။ ဇီယာ

၉။ နန္ဒင်း	၁၄။ ဇာတိပျိုလ်သီး
၁၀။ နန္ဒင်းရွှေ	၁၅။ ဇာတိပျိုလ်ပွင့်
၁၁။ ဆီးဖြူသီး	၁၆။ စမုတ်
၁၂။ ပိတ်ချင်း	၁၇။ ကြုံမြစ်
၁၃။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	၁၈။ ချင်းခြောက်

၎င်းဆေးဘက် ၁၈-မျိုးတို့ကို လေးတူယူ၍ အမှုန်ပြုပြီးလျှင် အားလုံး ဆေး၏အလေးချိန် သကြား၊ ဆေးမှုန်အားလုံးတို့၏ အလေးချိန်ထက်ဝက် ဆေးခြောက်၊ နွားထောပတ် ဖိ-သား၊ ၎င်းတို့ကိုစနစ်တကျ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် မှီဝဲပါ။

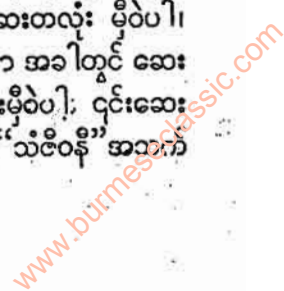
ဆေး၏အကျိုးကား... ဤဆေးသည်မိန်းမပျိုတို့၏ ကာမဂုဏ် မာန်ရှိန် ကို ပယ်နှိမ်နိုင်၏။ သုက်ကိုထိမ်းနိုင်၏။ ကာမဂုဏ် လိုလားသော လူသား တို့အား ကာမအား တိုးပွားခြင်းကိုပြုနိုင်၏။ (ယောက်ျားများနှင့် နှစ်သိမ့် ကျေနပ်လောက်အောင် ကာမဂုဏ် ခံစားရ၍ ကြည်လင်သော မျက်လုံး ရှင်ပြုံးလာသည်ကိုဆိုလိုသည်)။

သင်္ကြံရှည်အားတိုးဆေး

စက္ကောက္ကကျမ်းမှ

၁။ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းပြီးသားဝစ္ဆနာဘအဆိပ်	
၂။ ချင်းခြောက်	၇။ လင်းလေ
၃။ ပိတ်ချင်းသီး	၈။ ဆင်တုံးမနွယ်
၄။ ကြဇု	၉။ ချီးသီး
၅။ ဆီးဖြူသီး	၁၀။ အိပ်မေ့သီး
၆။ သစ်ဆိမ့်သီး	

၎င်းဆေးဘက် ၁၀-မျိုးတို့ကို အမျှစီယူ၍ နွားကျင်ငယ်နှင့် ကြိတ်ပြီး လျှင် သုံးရွေးခန့် အလုံးပြုလုပ်ပါ။ ၎င်းနောက် ဆေးလုံးကို ချင်းသတ္တု ရည်ဖြင့် အစာမကြေ လေရောဂါနှင့် ဂူရောဂါတို့ကို ဆေးတလုံး မှီဝဲပါ။ ဣာလဝမ်းရောဂါကို ဆေးနှစ်လုံးမှီဝဲပါ။ မြေကိုက်သော အခါတွင် ဆေး သုံးလုံးကိုမှီဝဲပါ။ သန္နိပါတ် ရောဂါတွင် ဆေးလေးလုံးမှီဝဲပါ။ ၎င်းဆေး လုံးသည် လူများကို အသက်ရှည်စေတတ်သောကြောင့် “သဇီဝနီ” အဘက် ရှည်ဆေးလုံးဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဝါဠိကရဏသမုတ္တယံ

ကာမအားတိုးဆေး
ယောဂတရုဏ်ဒီကျမ်း (၃၁၃)

အဖြိုက်၄-ဆ၊ ဘင် ၂-ဆ၊ သေပြီးသောပြဒါးတဆ၊ ထိုသိုးမျိုးတို့၏ အလေး ဆေးခြောက်ကိုယူပါ။ ၎င်းနောက် အောက်ပါဆေးဘက်များကို ထည့်ပါ။

၁။ သစ်ကြပိုးခေါက်	၆။ ငြုပ်ကေစင်း
၂။ ဗာလာ	၇။ ပိုတ်ချင်းသီး
၃။ ကရဝေး	၈။ ချင်းခြောက်
၄။ ကန့်ကော်ဝစ္ဆ	၉။ လေးညှင်း
၅။ ဇာတိပွိုလ်သီး	၁၀။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့်

၎င်း ၁၀-မျိုးသောဆေးဘက် နှစ်ဆစီယူပါ။ ၎င်းနောက် အားလုံးကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ဆေးဘက် အလေးချိန်နှစ်ဆထက် သကြားကို ရောပါ။ ၎င်းပြင် ထောပတ်၊ ပျားရည်ကိုထည့်ပါ။ ၎င်းတို့ကိုကျိုချက်ပြီးလျှင်ဆေး ဆုပ်လုံးလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ဝမ်းမီးနှင့်အားရှိအားမဲ့ ကိုကြည့်၍ စားသည် ရှိသော်....နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း တိုးပါလိမ့်မည်။
ရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ မိန်းမများ၏ ကာမဂုဏ် ရစ်မှူး သောမာန်မျိုးကို ပယ်ချိုးနိုင်၏။ “ဘေရဝါနန္ဒ” ယောဂီ ဆရာကြီး၏ အားတိုးဆေးနည်းဖြစ်၏။

ကာမတုရင်အားတိုးဆေး
ယောဂတရုဏ်ဒီကျမ်း (၃၁၆)

ပြဒါး ၁၂-သားအလေးချိန်ကို စင်ကြယ်ပြီးသားဖြစ်သော ဘိန်းရည် ပြင်ကြိတ်ပြီးလျှင် ပဒိုင်းစေ့ပြင်ကြိတ်ပါ။ ၎င်းနောက် ပြဒါးအလေးချိန် သကြားရောပါ။ ၎င်းကို မှီစဲသည်ရှိသော်.... ထိုယောကျ်ားသည် နေ့ည ဟတ်လုံးကာမဂုဏ်စိတ်သာ ယိုဖိတ်နေသူဖြစ်ရာ၏။

သုက်ထိန်းကာမအားတိုးဆေး

ယောဂစာရင်္ဂကျမ်း (၃၁၆)

၁။ ဇာတိပွိုလ်သီး	၆။ ဘုတန်စေ
၂။ မရိုးမြစ်	၇။ ကန့်ကော်ဝစ္စ
၃။ ကုက္ကရာ	၈။ ပိတ်ချင်း
၄။ လေးညှင်း	၉။ တောင်လှန်အတိုး
၅။ ချင်းခြောက်	

၎င်းဆေးဘက် ၉-မျိုးတို့၏ အားလုံးအလေးချိန် ဘိန်း၊ အားလုံးဆေးနှင့် ဘိန်း အလေးချိန် အပြိုင်ပြာ၊ အားလုံးဆေး၊ ဘိန်း၊ အပြိုင်ပြာ၊ အလေးချိန်တို့၏ သကြားကိုရောပြီးလျှင် ၎င်းကို ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ တို့နှင့် ၇-သားခန့် အလုံးလုပ်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....ထိုဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်.... သုက်ထိန်းခြင်းနှင့် အားအင်တိုးပွားခြင်း အကျိုးများ ရရှိပါလိမ့်မည်။

သုက်ထိန်းအားတိုးဆေးနည်း

ယောဂစာရင်္ဂကျမ်း (၃၁၇)

၁။ ပြဒါး	၆။ စမုတ်
၂။ ကန့်	၇။ ဆေးကတိပါ
၃။ စကဝါပွင့်	၈။ ဇာတိပွိုလ်သီး
၄။ လေးညှင်း	၉။ ဇာတိပွိုလ်ပွင့်
၅။ ကုက္ကရာ	

၎င်းဆေးဘက် ၉-မျိုးတို့ကို လေးတူယူပါ။ စင်ကြယ်ပြီးသော ဘိန်းကို ဆေးတမျိုး၏နှစ်ဆထည့်ပါ။ ၎င်းဆေးဘက်အားလုံးကို ပျားရည်နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆီသီးဝယ်ခန့်အလုံးလုပ်ပါ။ ၎င်းဆေးတလုံးကို ညှစ်အခါ မှီဝဲပါ။ ၃-နာရီ ကွာခြားပြီးနောက် စမုဖြူကြီး ၁)-သားကို ဆီဖြင့် ကြော်စားပါ။ ၎င်းသည်ထိုဆေး၏ ရေခဲဖြစ်၏။

ဆေး၏အကျိုးကား....ထိုဆေးကို မှီဝဲသည်ရှိသော်....လိင်သည်ခက်ထန်မာကြောပြီးလျှင် သုက်ထိန်းထားပါလိမ့်မည်။ ၃-နာရီခန့် ကြာအောင် ထည့်ရှိပါလိမ့်မည်။ ဤဆေးသည် တကယ်မှန်ကန်သော သုက်ထိန်းအားတိုးဆေးဖြစ်၏။

ကာမဘုရင် မတရာအားတိုးဆေး

ဘေသဇ္ဇရတနာကရကျမ်းမှ

- ၁။ ဇာလိပ္ပိုလ်သီး
- ၂။ ကျောက်ချဉ်
- ၃။ တောင်လှန်ကတိုး
- ၄။ ပဒိုင်းအနက်၏ စင်ကြယ်အောင် လုပ်ပြီးသောအစေ့
- ၅။ ဇာတိပ္ပိုလ်ပွင့်
- ၆။ သိန်း
- ၇။ ခဲပြာ
- ၈။ စင်ကြယ်ပြီး ဟင်းခိုင်း

၎င်းဆေးဘက် ၈-မျိုးတို့ကို လေးတူယူပြီးလျှင် စနစ်တကျ အမှုန့် ပြုလုပ်၍ ပန်းရင်း၏ပြုပ်ရည်နှင့်ကြိတ်ပြီးလျှင် တရွေးသားခန့် အလုံးပြုလုပ်ပြီး သကြားရေလဲနှင့်စားသည်ရှိသော်...တရာသောမိန်းမတို့ကို ကာမဂုဏ် သွားလာနိုင်သောသတ္တိရှိပါလိမ့်မည်။

ဓာတ်ပြာ သုက်အားတိုးပွားဆေး

ယောဂရတနာကရကျမ်း (၉၂၄)

- (၁) စင်ကြယ်ပြီးသား ပြဒါတဆ
- (၂) စင်ကြယ်ပြီးသား ကန့်နှစ်ဆ

၎င်းတို့ကို ယူပြီးလျှင် သံအိုးခွက်တွင်ထည့်ပြီးလျှင် မီးဖိုပေါ်တွင်တင်၍ စိမ်းသောပင်ညောင်ပင်သားဖြင့် ပြာဖြစ်လာသည်အထိ မွေ့ပါ။ ၎င်းပြာကို ၃-ရွေးခန့် စားသည်ရှိသော်... လွန်စွာသုက်အား တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

သံမဏိ သက်ရှည်အားတိုးဆေး

သိင်္ဂရေသံဟိတကျမ်းမှ

- (၁) စင်ကြယ်ပြီးသား ပြဒါး တဆ
- (၂) စင်ကြယ်ပြီးသား ကန့် နှစ်ဆ

၎င်းနှစ်မျိုးတို့ကို ဆုံတွင်ထည့်ပြီးကြိတ်၍ ကြက်ချေးစုဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။ ၎င်းနောက် ဤကြက်ချေးစုနှင့် လေးတူ သံမဏိကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ၎င်းကြက်ချေးစုနှင့်ရော၍ လေးနာရီတိုင်အောင် ကြိတ်ပြီးလျှင်၊ တဖန် ရှားဇောင်းလက်ပတ် သတ္တုရည်တွင် သုံးရက်တိုင်အောင်ကြိတ်ပါ။ ဘယ်မျှအထိ ကြိတ်ရမည်ဟူမူ ဆေးမှ အခိုးများ ထွက်လာသည်အထိ ကြိတ်ရမည်။ ၎င်းနောက်-အလုံးလုပ်ပြီးလျှင် ကြေးခွက်တွင်ထည့်၍ ၎င်းကို စပါးတွင် သုံးရက်တိုင်အောင် မြှုပ်ပြီးနောက် လေးရက်မြောက်သော နေ့တွင် ထုတ်ယူ၍ ၎င်းဆေးလုံးကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် တောပင်စိမ်း သတ္တုရည်ဖြင့် နေပူတွင် သုံးကြိမ်ထုပါ။ ၎င်းနောက်- (၁) ချင်းခြောက်။ (၂) ငြုပ်ကောင်း။ (၃) ပိတ်ချင်း။ ၎င်းတို့ကို အသီးသီး ပြုရည်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် တခုစီ၊ တခုစီတွင် သုံးကြိမ်စီ ထုပါ။ ၎င်းနောက်- (၁) မုယားကြီး၊ (၂) ဆင်းတုံးမန္တယ်၊ (၃) ကန်ချုပ်နီ - ၎င်းသုံးမျိုးသော ဆေးတို့ကို အသီးသီး သတ္တုရည်ထုတ်ပြီးလျှင် အစဉ်အတိုင်း သုံးကြိမ်စီထုပါ။ ၎င်းနောက်- ဤရသာယန (အသက်ရှည်ဆေး) တို့ကို ကြေးခွက်တွင်ထည့်၍ အောက်ပါဆေးဘက်များနှင့် ထုပါ။

ထည့်ရန် ဆေးဘက်များကား

၁။ ဖန်ခါးသီး	၈။ လိပ်ဆူးရွှေ
၂။ သစ်ဆိမ့်သီး	၉။ ပေါက်
၃။ ဆီးဖြူသီး	၁၀။ ငှက်ပျောခေါင်း
၄။ ကြောင်ပန်း	၁၁။ ပဒေါက်နှစ်
၅။ သလဲခေါက်	၁၂။ မဲရိုင်းပင်
၆။ ကြာဥ	၁၃။ မုယားကန်
၇။ ကြိတ်မှန်ရွက်	၁၄။ ဆူးဖြူခေါက်

၎င်းဆေးဘက် ၁၄- မျိုးတို့ကို အသီးသီး သတ္တုရည် ထုတ်ယူပြီးလျှင် အစဉ်အတိုင်း သတ္တုရည်တမျိုးစီတွင် သုံးကြိမ်စီထုပါ။ ၎င်းနောက် ဤရသာယန (အသက်ရှည်ဆေး) ကို ဆီးသီးခန့် အလုံးလုပ်၍ ပျားရည်နှင့် ထောပတ်ကို တပေါင်းတည်း ရောပြီးလျှင် ၎င်းဆေးတွင် ရောပြီး မှိတ်ပါ။ ၎င်းနောက်- ဩဖိုလိပြုရည် ဒို-သားကို သောက်ပါ။

ဆေး၏အကျိုးကား....၎င်းနည်းအတိုင်း ဤရသာယန (အသက်ရှည်ဆေး) ကို သုံးလတိုင်အောင် မှီဝဲသည်ရှိသော်....အသားအရေတို့နှင့် ခြင်းနှင့် ဆံပင်ဖြူခြင်းများကို ပယ်ဖျောက်စေနိုင်၏။ ပျားရည်၊ ပိတ်ချင်းနှင့်အတူ မှီဝဲသည် ရှိသော်... ဝမ်းမီးနုနုသော ဂေဂါ၊ ပန်းနာဂေဂါ၊ ချောင်းဆိုးဂေဂါ၊ ကိုယ်ရေဖျော့ဂေဂါ၊ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သော လေဂေဂါတို့ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ဆင်တုံးမနွယ် သတ္တုရည်ဖြင့်ရော၍ မှီဝဲသည်ရှိသော်- ပါဒရက်ဂေဂါ၊ ကျင်ငယ်ပျက်သောဂေဂါ၊ ရေနှင့်တကွ ခတ်သွက်သွက် သွားသော ဝမ်းကိုက်ဂေဂါ၊ လိင်ဥရောင်သော ဂေဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ၎င်းရသာယန (အသက်ရှည်ဆေး) သည် အားနှင့်အဆင်းတိုးပွားခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ ကာမအားကိုတိုးပွားစေနိုင်၏။ အသက်ကို ရှည်စေနိုင်၏။ အခါခပ်သိမ်း အနာ ဂေဂါကို ပျောက်ကင်း စေနိုင်၏။ ဤရသာယန (အသက်ရှည်ဆေး) ကို မှီဝဲသည်ရှိသောသူသည် ကျောက်ဖရုံသီး၊ နှမ်းဆီ၊ မာသ်ပဲ၊ မုန့်ညှင်း၊ ပျားရည်နှင့် ချဉ်သော အစာ အာဟာရ များကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

ဤ ထွင်

ဝါဠိကရဏ သမုစ္စယ

အားတိုးဆေးပေါင်းချုပ်ကျမ်း

ဖြိုး ၏။

သမားတော်များ အားထားဘွယ်ရာ

မည်သို့ပင်ဆေးပညာအရာ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သောသူပင်ဖြစ်လင့်ကစား မီးကျိုး မောင်းပျက် လက်နက်ပမာကဲ့သို့သော ဗယ ဆေးပစ္စည်းတို့ဖြင့် ဖေ၀်စပ်ထုတ်လုပ်အသုံးပြုပါက အကျိုးမရောက် ဘေးမပျောက်မည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သမားတော်များအဘို့နှင့် ဆေးဝါး ဖေ၀်စပ် စား သောက်လိုသူများအဘို့.....

- (၁) မွန်စာနံသော ဗယဆေးပစ္စည်းများဖြစ်ရန်
- (၂) လတ်ဆတ်သော ဗယဆေးပစ္စည်းများဖြစ်ရန်
- (၃) သန့်ပြန်သော ဗယဆေးပစ္စည်းများဖြစ်ရန်

အထက်ပါ သုံးချက်နှင့်ပြည့်စုံသော ဗယဆေးပစ္စည်းကို လိုအပ်သည့် ပြင် ရှားပါးသော ပြည်တွင်းဖြစ် ဗယဆေးပစ္စည်းများ အထူးအားဖြင့် ဤကျွမ်းကျင် အသုံးဝင်သော ရှားပါးသည့် ဗယဆေးများကို သိလိုပါက မေးမြန်းနိုင်၏။ အလိုရှိပါက မှာယူနိုင်သည်။ ဖေ၀်စပ်စေလိုက စနစ်ကျန စွာဖြင့် ဖေ၀်စပ်ပေးပါမည်။

အထွေထွေ စီမံအုပ်ချုပ်မှုတာဝန်ခံ—

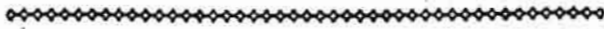
ဆရာကြီး-ဦးထွန်းဇွေ

အမျိုးသား ဆေးဝါးမြှင့်တင်ရေးဆေးတိုက်ကြီး

အမှတ်-၄၂၅၊ သိမ်ဖြူဇမ်း၊

အန်တော်လေးစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပန်းသေအကြောင်း-သိကောင်းစရာ

ပန်းသေရောဂါသည် ပြောရန်လည်း ခက်၊ ကုရန်လည်း မလွယ်သော ရောဂါတမျိုးဖြစ်သည်။ သူ့သေလျှင် လူသေသည်၊ သူပန်းလျှင်လူနွမ်းသည်၊ သူရှင်လျှင် လူရှင်သည်။ ဟု ရှေးဟောင်းစကား ရှိခဲ့သည့် အစဉ်း လူတို့ တွင် အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်သော ထိုပန်းကိစ္စအတွက် အကြောင်း အရာတို့ကို သက္ကတကျမ်းပေါင်း တကာမှ ထုတ်နှုတ်၍ ဖွင့်ဆို ရေးသား ထားသော အဋ္ဌနိဒါန်းဘာသာ ဝိကာကျမ်းတွင် ကြည့်ရှုပါလေ။

- ★ မည်သည့်ပန်းသေမျိုးနည်းဟု သင်သိပါသလား ?
- ★ ပန်းသေ နှင့် ပန်းညှိုး ၂-မျိုးတို့၏ ထူးခြားပုံ
- ★ မိန်းမများ ပန်းသေရောဂါ ရှိ မရှိ
- ★ ပန်းသေရောဂါမဖြစ်ရန် မည်ကဲ့သို့ ကာကွယ်မည်နည်း

အထက်ပါပြဿနာတို့ကို စာဘတ်တတ်သူတိုင်း သိရှိရန် ရှင်းလင်းပြတ် သားစွာဖွင့်ဆိုထားသော ကျမ်းဖြစ်၍ တအုပ် ၁ဝိ-ဖြင့် မည်သူမဆိုဝယ်ယူ ဘတ်ရှုနိုင်၏။